XVII – 100

GR
2737

2737. Oppiani de venatione libri IV. (1); — præmittuntur Constantini Manassæ versus de Oppiano (A); — Xenophontis liber de venatione (61); — Manuelis Phile poema de animalium proprietatibus (76).

Copié en 1554 par Ange Vergèce. Pap. 106 fol. Peint. (Fontebl.-Reg. 2129.) *M.*

2737.

2127

Oppiani Cynegeticon libri iii.
Virgilii manu ~~scripti~~ scriptis cum
elegantibus figuris, ~~quae ab illius~~
singulis paginis, quas ab illius
filia egravatas ainet. fol. 1.
praemittuntur versus politici de
Oppiano, nondum Edito.

Xenophontis Cynegeticus. fol. 61.
Ἀρετ. τὸ καὶ ἐγγὺς θεοῖς κτλ.

Manuelis Phile Iambi ad
Michaelem Palaeologum Imperatorem
de Animalium proprietate. (Edit.)
~~cod.~~
Eidem ~~adscripti~~ Virgilii manu, et
cum similibus singulorum animalium
figuris elegantissimis.
~~ochur.~~
cod. scriptus Parisijs an. 1554. fol.

cod. 2737.

2610

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙ ΚΩΝ · ΒΙΒΛΙΟ(Ν) · Α̅ ·

Σοὶ μάκαρ ἀΐδω γαίης ἐρι-
κυδὲς ἔρεισμα.
φέστος ἐνυάλιον πολυήρατον
αἰνεαδάων.
αὐτονίου ζηνὸς γλυκερὸν θά-
λος ἀντωνῖνε.
τὸν, μεγάλη μεγάλῳ φυτήσατο
δόμνα σεβήρῳ.
ὀλβίῳ εὐνηθεῖσα, καὶ ὄλβιον ὠδίνασα
νύμφη ὀριστοπόσεια, λεχώδετε κανιτόκεια.
ἀσσυρίη κυθέρεια, καὶ οὐλείποισα σελήνη.
οὐδὲν ἀφαυρότερον ζηνὸς κρονίδαο γενέθλης.
εὐμενέες τιτὰν φαέθων, ἐς φοῖβος ἀπόλλων.
τὸν ῥὰ πατὴρ μεγάλῃσι πονησάμενος παλάμῃσι.
δῶκεν ἔχειν πᾶσιν τραφερὴν, πᾶσιν δὲ καὶ ὑγρήν.
σοὶ μὲν γὰρ θαλέθοισα κύει πάνδωρος ἄρουρα.
καὶ πάλιν εὐδιόωσα τρέφει κλυτὰ φῦλα θάλασσα.
σοὶ δέ τε πάντα νάουσιν ἀπὸ ὠκεανοῖο ῥέεθρα.
φαιδράτε μειδιόωσα περίκλυτος ἠριγένεια.
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἔραμαι θήρης κλυτὰ δήνε ἀείσαι
τοῦτ' με καλλιόπη κελέτ' τοῦτ' ἄρτεμις αὐτή :~

Ἔχθιστον μὲν δεμὶς ἐστὶν, δεδῆς ἔχθιστον ἠχῆς.
καὶ θεὸν μὲν φθίω· σοφὴ δέ με θυάδ' ἔνιπτεν.
ἔρρε, κύδηλα ἐπὶ σφέτερον ἄλοχ πόν.
τί, μεροπῶν οὔπω τὶς ἐῆς ἐπάλησεν ἀοιδαῖς.
ἴλαθι πόλυια δῖα τά, φρεσὶ σῇ σι μφοινὰς.
ἄμμε δ' ὑφ' ἡμετέρῃ μὸ σοπηίδι λέζομφ ἠχῇ.
σὺ κ' ἐθέλω τε ἐέλῃσι, τάνυ μ' ὀείβαχον ἀεῖδν.
οὐχορὸν ἀσνία σὺ δὲ βέν θεσιν ἀστω πῶιο.
λέφομε τὸς κλέεα τὰ τὰ βάζζν νύκτα δύθλα,
δηθάκις ἀμφεχόρευτα θυωναίω διονύσῳ.
μὴ θῆρος ἠρώων εἴπης, μὴ ναυτίλον ἀρχῶ.
μὴ δὲ μόθους μὸ σόπων, μὴ μοι βεστὸ λοιγὸν ἀεῖδης.
σὺ κ' ἐρέω πολέμους, σὺ κ' ἄρεος ἔργα κάκιστα.
ἐφραζόμὶν πρὸ δένων τ' δύας κὴ κλεοφόωντα,
ἀμφὶ μόθοις ὀλοῖσιν ἀκὶ ὠ ἔχε, λέπεος κεκοτὸς.
ἐξθαίρω τὰ λέγεσιν ἀθύρματα πουτὸ λυφὴς.
σὺ κ' ὑόμφόσε μάχαιρα γάμων ἀμύητον ἐοῖσα,
μὴ πε μόθους θηρῶν τ', σ' ἀνδρῶν ἀγρευτὴρ.
μὴ πε θύη σκυλάκων, σ' ἵππων ἀγόλα φυλ.
βουλὰς σὺ κυνόος σιβίης δ' κερδέα ἔργα.
ἔξθε ἀμοιθήρφα λέχφν, φιλότητας ἀεῖδν
κὴ θαλάμους σὺ ὄρεστιν ἀδακρύτοιο κυθέρης.
κὴ τοκετοὺς σὺν θηροῖν ἀμαιεύτοιο λοχέσσ.

1267. 2129.

BIBLIOTHECA REGIA

Γένος ὀποιανοῦ Δαϊτίχων πολιτικῶν δεκαπενταστιχία β : +

ποιανὸς ὁ ποιητὴς κλεῖξ μὲν εἰμὶ τοῦ θρόνου
σκλαμωσεθείσης πόλεως καὶ φθαρέντος κρουμνίου
τελευταίων γεγονὼς θρεφθεὶς φανεὶς γενέων,
ἀγποιλάουμὶ πατρός, μητρὸς δὲ ζωοδόχης.
Σοφίας ὄντος τοῦ πατρὸς ἐμπλεω κὴ παιδείας
Ἰησοῦ ζωνος κὴ μαθήσα Ἰησοῦ θεόν.
Ἐκμαζεδὲ οὖν σὺν τοῖς καιροῖς τοῦ κρείττονος σεβήρου,
σεβήρου τοῦ θυνήσαντος τὸν μάρκον ἀντωνῖνον.
Ὃν θρ ἐπιδημήσαντος τοῖς τῶν κελτῶν ὅροις,
ἔθνος γὰρ τῶν ἐπικειμένων τοῦτ τοῖς μοναρχοῦσας
πάσας θρεπερχεσθῆς τὰς ὑπ' αὐτοὺς φυλάκας,
ἵν' ἀνορθοῦντ πρὸς αὐτῶν ἀν ὑποσκάζωσιν.
Ἐν συρρυέντος δὲ τοῦ θρόνου παντὸς κελτῶν
θεὸς τ' σκήνου θεσπομπῶ, ἐν πᾶν ὑπαντῶν,
ὃ μέγας ἀγποίλαος θέλει πλὴν ἐμόνος.
Βίβλοις καὶ γὰρ ἐσχόλαζε νύκτωρ κὴ μεθ' ἡμέρον,
θηρώμενος τὰ κάμισα πᾶν τῶν μαθητῶν,
ἐσκυλακεύων τὸν ἐμόν, ἐς τὰς ὁμοίας θήρας.
θυμοῦ τοίνυν ὀκραστῶν, πεταπεμπτὸν ποιεῖ
τὸν τ' σοφίας ἔραστὴν, νόμον ἐστερήσειν
ὃ μὴ ἐκ τοῦτον θεσπομπὸν ἐκφύνου καθεσθῆναι.
Ἐπίθετον ἐξόρισθεὶς τ' μεθ' ἡμίλλων νῆσον,
ἐν ἀμφικλύζει πέλαγος ὁ ῥυανδὲς ἀδρίου.
Ἔνθα σὺν ὁ ποιανὸς αὐτῷ τριακονταετοῦς,
τῶν ἰθύνων ἐκφανὲν ἄρραν τ' σνθμίδν.

τῆς θηρίων μετ' αὐτῆς, εἴτε τῶν ὀρνέων,
σὺν ἄλλοις πλείοσι λεπταῖς τε πολυμήτοις βίβλοις.
ὧν περικαλλεκαμψήκατο χρόνος ὁ πανδαμάτωρ,
τοῦτ' ὦν δυοῖν δέον φθαμενοῦ κ' μόνον,
ὧν δὲ τὰ κώνηγέτια τε φεῦγε τ' ἐνθμί·
ὁ πτὰ δ' δὲ ῥώμην ἀναλθὲς τ' πρεσβυτέραν ἔφυμεν,
ὦ βασιλεῦ σὺν πάλαι ῥωμαῖ ἀντωνίνῳ·
ὅ γὰρ σεβῆρος ὤχετο γῆθι λιπὼν τὸν βίον.
τὰ βίβλοις ἐνεχάρισεν αὐτῷ τὰς πονηθείσας,
τὸ ταύτῃ τ' ἀγάπῃ ὑπὸ φεῦ βασιλεῦ,
ὡς ἤδη δαθῶν ζήλῃσιν τ' φεῦ θυμὸν ἐκφλῶ.
ὅδε ζῆλος τ' τοῦ πατρὸς καταφωγὼν ἐκ νηοῦ.
καὶ εὐσεβὲς τ' θεῖον τοῦ λαμβάνει τὸν θρόνον.
ἀπορίθμεῖ κ' χρυσὸς αὐτῷ φεῦ βασιλεῦ,
ἐνὸς σαῆρος ὤριον ἐναλίνθεν τ' σίγον.
ὡς ταῦτ' μὲν ἐν τοῖς θαμοι ἡῶ τὸ πεὸ τῶν δεόμεν.
τὰ γὰρ πολλὰ πορίημι μὴ κ' ἐκφεύγ' λόγων.
ὅτι θεὸν ἡμῶν σὺν πατρὶ σεφφὲς ἐν ἡναφίζω,
λοιμώδους νόσου τε φθορᾶς τ' πόλιν βοσκηθέσης.
ὅτι θανόν τ' ἄθημα πολυλεκὲς ὀδήμ'
ἔσκε ἐπιχάλαντες ἐπαινοῦ χρεῖ δοίς.
ὅτι ἰσχὰν φεῦ φῶς πάντοι γνωματοῦ
τὰ φάσματα δ' ὑπόθια δέκνυσι πρὸ βάλλ'.
καὶ τὸ θλίβον ὡς πολὺ τὸ δὲν ἐν τοῖς λόγοις,
ὁ τοῦ σοφῶς σκολιὸν οἷα περ ἄνθος ἔχει.
ἀλλὰ τὸ τὴν πυκνότητα τ' ὦν ἐνθυμεῖ τ'
ὁ δυσχερὲς τοῖς ῥήτορι τὸ παντῆ ἐρῶδες.

τοῖαι συνθεσίαι ζηνὸς μεγάλοιο θυγατρός,
ἔκλυον, ἀείδω, βαλλοιμὶ δ' ἐπίσκοπον ἰυχήν.
ἀλλὰ σύ τ' ἀντολίη τε ἐπ' ὠκεανὸν βασιλεύων,
εὔδιον ἀμβροσίῃσιν ὑπ' ὀφρύσι σῇσι γεγηθώς,
δεξιτερὴν ὀπάσαιο πανίλαον ὀλβοδότειραν,
γαίῃ ἐπιτολίεσσι, καὶ εὐθήρῃσιν ἀοιδαῖς.

τρι χθαδίην θήρην θεὸς ὤπασεν αὐθρώποισιν.
ἠερίην, χθονίην τε, καὶ εἰναλίην ἐρατεινήν.
ἀλλ' οὐκ ἴσος ἄεθλος, ἐπεὶ πόθεν ἴσα τέτυκται;
ἰχθὺν ἀσπαίροντα βυθῶν ἀπομηρύσασθαι.
καὶ ταναοὶς ὄρνιθας ἀπ' ἠέρος εἰρύσασθαι.
οἷ θηρσιφονίοισιν ἐν οὔρεσι δηριάασθαι.
οὐ μὲν ἄρ τόδ' ἀλίη καὶ οὐκ ἐτὸς ἱξευτῆρι.
ἄγρη νόσφι πόνοιο πόνῳ δ' ἅμα τέρψις ὀπηδεῖ.
μοίνη· καὶ πόνασι οὔτις, ἀναίμακτοι δὲ πέλονται.
ἤτοι ὁ μὲν, πέτρῃσιν ἐφήμενος ἀγχιάλοισι,
γυραλέοις δονάκεσσι, καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς
τῆρ πολὴ δ', ὅτε χαλκὸν ὑπὲρ γενύεσσι τορήσας.
ὕψι μάλα θρώσκοντα βυθῶν ὑπὲρ ἀσπαίροντα.
εἰναλίον φορέησι δι' ἠέρος ὀρχηστῆρα.

+ εἰκών

Ναὶ μὲν ἰξευτῆρι πόνος γλυκίς, ἦ γὰρ ἐπ' ἄγρην
οὐκ ἄορ, οὐδρεπάνην, οὐχ ἀγκέα δοῦρα φέρον·
ἀλλ' αὐτῆς ἐπὶ δρυμὰ συνέμπορος ἔσπετο κίρκος·
καὶ δολιχαὶ θώμιγγες, ὑγρός τε μεγίχροος ἰξός·
ἐν τῇ δι' ἠερίην δόνακες πατέουσιν ἀταρπόν :~

Τίς τάδε τολμήσειεν ἀείδειν ἰσοτέλεστα;
ἢ βασιλεὶ λέοντι τίς ἀιετὸν ἀντιβελοῖτο
ἴῳ; πορδαλίων δέ τις ἂν μύραιναν ἐΐσκοι;
ἢ θῶας κίρκοις; ἢ ῥινοκέρωτας ἐχίνοις;
ἢ λάρον αἰγάγροις; ἢ κήτεα πάντ' ἐλέφαντι;
θηρητῆρες λύκοις ἔλεσαν, θύνοις δ' ἀλιῆες.
ἀγρευτῆρες οἷς, τρήρωνας ἡγονδονακῆες.
ἄρκτον ἐπακτῆρες, ἐμορμύρον ἀσπαλιῆες.
τίγριν δ' ἱππῆες, καὶ τριγλίδας ἰχθοβολῆες.
κάπρον ἰχνευτῆρες, καὶ ἀηδόνας ἰξευτῆρες.
ἀλλὰ σὺ μὲν νηρεῦ, καὶ δαίμονες ἀμφιτρίτης,
ἥδε φιλορνίθων δρυάδων χορὸς ἱλήκοιτε.
Δὴ γὰρ ἐπιστροφάδην με φίλαι καλέουσιν ἀοιδαί
Δαίμοσι θηροφόνοισι παλίντροπος ἔρχομ' ἀείσων:~

Πρῶτα μὲν αἰζηοὶ μήμοι μέλα πίονες ἔστον.
ἦ γὰρ τε σκοπέλοισι θορεῖν μέγ' ὑπείροχον ἵππον.
χρειὼ ἀναγκαίη· χρειὼ δ' ἄρα τάφρον ἀλέσθαι.
δηθάκι δ' ἐν δρυμοῖσιν ἀνάγκη θῆρα διέσθαι.
ὡς κ' ἐλαφρίζοντα καὶ εὐφόρτοις μελέεσσιν.
ὦ, μὴ πιαλέοι θήρης ἐπὶ μῶλον ἴοιεν.
μηδέ τι λεπταλέοι, καὶ γ' ὅπτε δηρίσασθαι
θηρσὶν ἐναλίοις χρειὼ πολυαγρέα φῶτα.

τοὔνεκά μοι δέμας ὧδε κθρασσάμενοι φοιτῶν
ἀμφότερον κραιπνόν τε θέειν, θεναρόν τε μάχεσθαι :-

Καὶ δ' ἄρα δεξητερῆ μὲν ἐπικραδάοιεν ἄκοντας
ἀμφιδύμους ταναοὺς, δρεπάνην δὲ ἐπὶ μεσόθι ζώνης.
καὶ γὰρ καὶ θήρεσσι πικρὸν πόνον ἐντύνοιντο.
καὶ τε κακὸν φορέοιεν ἀλεξιτήρια φωτῶν.
λαιῇ δ' αὖ πεζὸς μὲν ἄγοι κύνας, ἱππιλώτης δὲ,
ἵππων, ἰθύνειε κυβερνητῆρα χαλινόν.
ἀστάλεν δὲ χιτῶνα καὶ εἰς ἐπιγουνίδα πήξας,
ἐγκέσθω, σφίστοιτο δ' ἐπημειβοῖς τελαμῶσιν.
αὐχένος αὖθ' ἑκάτερθε παρήορον ἐκπαλαμάων.
εἷμα περιστέλλοιτ' ὀπίσω, θεναρῶν ὑπὲρ ὠμ.
ῥήϊον ἐς κάματον, γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὀδάειν
κείνους, τοῖσιν ἴχνη πέλεται δὺς δερκέα θηρῶν :-

ὁ Φράκε μὴ θήρεσσιν ἀπ' ὄμματος ὕπνον ἔλοιτο,
ἠχῇ τριβομένων λιπαροῖς ὑπὸ ποσὶ πεδίλων.
μὴν δ' ἄρα λῶπος ἔχειν μέγα λώϊον οὔνεκεν εἷμα,
πολλάκι κϊννύμενον πνοιῇ κεγάδοντος ἀήτου,
θῆρας ἀνεπτόιησεν, ἀνήϊξαν δὲ φέβεσθαι :

Ὧν δὲ μὲν αὖ στέλλοιντο θοὸν δέμας ἀγρευτῆρες,
τοίους γὰρ φιλέει λητωϊὰς ἰοχέαιρα :-

Ἄλλοτε δ' ἀγρόιην ὤρην ἐπὶ θῆρας ἰόντ',
ἤματος ἱσταμένοιο, καὶ ἤματος ἀνυμένοιο,
καὶ μεσάτου, ποτὲ δ' ἑσπερίου, ποτὲ δ' αὖτε καὶ ὄρφνη,
θῆρας ὑπ' ἀκτίνεσσι σκηναίης ἐδάμασσαν :-

Ἠὼς μὲν τέταθ' περιδέξιος ἀγρευτῆρι·
πᾶσα γὰρ γαμηνιόωσα πανηματίοισι δρόμοισιν·
Εἴαρι φυλλοτόκῳ, καὶ φυλλορόῳ φθινοπώρῳ·
ὄξοχα γὰρ τελέθουσι, καὶ ἵπποις καὶ μερόπεσσι·
καὶ κυσὶν ὠμηστῆρσι, θέειν ἐν κραέες ὧραι·
Εἴαρι χρυσείῳ χρυερῶν νεφέων ἐκατῆρι·
ὁππότε ποντοπόροισι βαταὶ πλέουσι θάλασσαν·
ἄργυφα τεινάμενοισι λινοπτερύγων ὅπλα νηῶν·
ὁππότε γαῖα βροτοῖσι φυτηκομέουσι γέγηθεν·
ὁππότε καὶ κακύκεσσι καὶ αὔθεσιν ἄμματα λύει·
ἢ πάλιν ἐσχατιῇσιν ὀπωρινῇσι τροπῇσιν,
ἡνίκα δῶμα τέθηλεν ὀπωρολόγοιο γεωργοῦ·

κῆρ πὸς ἀθίωάμης λιπαρὶω ὅτ᾽ γαυλίδα πλήθη.
καὶ βόδις ἱμορίδων δλίβων ἐπλήνια χάροι.
σίμβλα μελιατάων ὅτ᾽ λείεια κηρία δλίβη.
χθ᾽ματι δ᾽ ἐνμεσάτῳ μέβον ἥμ᾽ τος ἀγλεφάσοιο,
δ᾽ τέλῖς ἐνδρυμοῖσιν ὑπὸ αἰήλυτι λιαδὴς
κῆρφεα λεξάμενος τ᾽, καὶ ὠκύμορον φλόγα νήλας
ἀγλιπυρὸς κλινθὴς, ὠπλίβαβε δόρπον ἀμοργός.
ἐν δὲ δέρῃ, λεῖῃ ὠ φυλέῃν φλογέαναν ἐνιπλὼ.
αὔξαν τ᾽ ἠλίου. κλίομαι δ᾽ ἐπ᾽ ἄεθλον ἰκάνῃν.
θεῶν ὑπ᾽ ἀμφιλύκῃ, ὅθ᾽ ἑωθινὸν ἀγείρω τ᾽,
ἰσοβόπος ἐνερθὲ ὑπ᾽ εὐποίηθον ἐχέλλω
γῆθόμον δαμαθῇσιν ἐπιτιώοισιν δέθθον.
ἠὶ πλῆν ἐπτερίῃσιν ὅτ᾽ ἠλίος ζυγὰ κλίνῃ,
ὅπὸ τε σημαίνοισιν ἐαῖς ἀγλῄῃσι νομῆθ᾽.
δ᾽ τ᾽ καλαθῇχῶσι πολὶ σφέτερος πλῆ σηκοὶς
βειθόμθαι μαζοὶς τ᾽, ἐ οὐθαλα κυμαίνοισαι
ἀ δ᾽ ἀπὸ καὶ νέων δ᾽ μέθον θεθθορόντες ἐν αὐλῶν
πάντες ἐαῖσι φίλαισι θεϊοπαίροισι λεχοῦσαις.
ἀμφὶ μὲν δ᾽ ἄλλῃνος δαμάῃας βλεσυρώπε μέθῳ,
αὐλὰ ἐὐκῆρος ὀΐας θεβλιχάδας ἀμπω.
μηκάδας αὖτ᾽ ἐρίφω, καὶ φορβάδας ὠκὲ ἐπόλω,
ἐ μὲν βόα φέροιν βο, πολὶ κυμοὶς, ἐκλόχοις τ᾽,
ἐργοπόνοι κραῖεροὶ δῆρες ἐ λικωδέος ὅπλα.
ἐν τιάτ᾽ δ᾽ θήροιο μέγα πυθόν βα φόνοιο.
δ᾽ κωας, δ᾽ ἐρφεφέας τ᾽ λύσοις, βαιαοὶ τ᾽ πόναι βεν.
λίκτυα τ᾽, αἰγίδας τ᾽, βεθχων τ᾽ πολύσονα δεσμά.
ἀμχμὶ τε βλώχινα σιγώνην ὀ βρυκάρηνον.
ἄρπαγαν, κάμακας τ᾽, ἐ εὔπτερον ὠκὺ ὀϊσόν.
φάσγανα, βουπλῆγας τ᾽, λαβωφόνον τ᾽ φίαμνον.
ἀλκυλίδας σκολιὰς, μελιβοσφιγγέας τ᾽ κορώνας,

ἀπαρτόδετον μήρινθον, εὔπλεκτόν τε ποδάγρην,
ἄμματά τε, στάγικάς τε, πολύγλωνόν τε σαγήνην :~

Ἵπποις δ' εἰς θήρην μέγα κυδήεντας ἀγέσθω
ἄρσενας· οὐ μόνον ὅττι χερείονες εἰσὶ πόδεσσι,
θηλύτεραι, τελέειν δολιχὸν δρόμον ἐν ξυλόχοισι
ἀλλ' ὅτ' ἀλεύασθαι χρειὼ φιλοδέμνιον ἦτορ
ἵππων ὠκυπόδων ἀπὸ δ' ἱππάδα τηλόσ' ἐρύκειν,
ὄφρα κε μὴ χρεμέθωσι λιλαιόμεναι φιλότητος.
καί τ' αἴοντες αὐδὴν κρυερὴν φύζαν δὲ νέωνται
νεβροὶ, δορκαλίδες τε θοαὶ, καὶ δεῖμαλέος πτώξ.
ἵππων δ' αἴολα φύλα τόσ' ἔθνεα μυρία φωτῶν.
ὅσσα βροτοῖσι γένεθλα δεδασμένα σῖτον ἔδουσιν.
ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τόσοι μετὰ πᾶσι κραταιοί,
ὅσσοι δ' ἱππαλέοισιν ἀριστεύουσιν ὁμίλοις.
Τυρσινοὶ, σικελοὶ, κρῆτες, μάζικες, ἀχαιοί.
καππαδόκαι, μαῦροι, σκυθικοὶ, μάγνητες, ἐπειοί.
ἴονες, ἀρμένειοι, λίβυες, θρήϊκες, ἐρεμβοί. ~

ἵππον δ' εἰς πάντεσσι παμέξοχον ἐφράσατο
ἵδμονες ἱπποδόμων ἐβδομήκοντα ἐπουρεῖ.
εἶδος ἐν ὃς τοίοισιν ὄχον δέμας ἐστεφάνωται.
σῆμα γὰρ ἀστρῆφι, μέτωπον, ἰψικάρηνον,
ἀφρὸν μέγας αὐτὸς ἐὼν φρηγέα γῆν,
ἰψικάρα, νεάτιον δὲ γένυν πολὺ δερράδα νῶτον.
ὀρθὴ δὲ, σφαιρόεντ' μετόφρυον, ἐκ δ' ἄρα κόρσης,
ἀμφὶ μέτωπα δίχῃ πυκινοὶ σφόντο κόρυμβοι.
ὄμμα τοῖ, πυροειδές, ἐπὶ σκιόωντι δαφοινόν.
ἄρσαι εἶνες, στόμα δ' ἄρκιον, οὐλα τοιά.
γυρφὴ δερὴ τεγέοντι λασιαύχενος ἵππου.
ὦς τ' χαίτη ἔστα κόφον νῶτοι τρυφήσα
πουλὺ πέχει στέρνον, ὀλιγὸν δέμας, εὐρέα νῶτ'.
ἡ δ' ἐὰ χὶς ἀμφίδυμος μέτρι ἀκίαι πιάνουσα.
ἐκ δὲ δέοι πολλὴ μετόπιθε πωύριχος οὐρή.
μηροὶ δ' εὐπαγέες μιὼδες, αὐτὰρ ἔνερθ',
ὀρθοὶ ἐνεῆς, ὀλιγοῖς ποδῶν θ' ἐμμηκέες αὐλοί.
ἡμιγα λεπτομέοι, ἐν δ' ἀρκὶ λελαμμένα κῶλ'
ἄ τε τανυκραίροισιν ἀεκλοπόδεσ' ἐλάφοισι.
καὶ σφυρὸν ἀγχίνοιθ, θέοι δὲ θ' ἑδρομος ὁπλή.
ἰψιμὴ ἐκγάιης, πυκινὴ κθέεσα κεκαγή.
τοῖος μοι τάγνοι κεκαιερίω θήρσον ἐνύω.
θυμάγνων, ζωάεθλος, ἀρήϊος, ὄμβριμος ἵππος,
γυρσίωνοι τοῖοιτ', καὶ ἀρμθίοι, καὶ ἀλαγοί.
καπνοαδόκαιτ' κλυτοί, ταύρου θ' ἐπόροιθε νέμονται.
θῶμα δὲ καπνοαδόκεσσι μέτ' ἔδεκον ὠκυπόδεσσιν.
ἠδόκεμ μὴ νεογιλὸν ἢ τὸ σομάλεσσιν ὀδόντα,
καὶ γλαγερὸν φορέοισι δέμας, τελέθοισ' ἀμθυνοί.
κεκ πνόοι δὲ πέλοισιν ὅλω μέγα μηεάσοισι.
κφνοις ἑσπόλεμον μέγα γλώσσεα θωρήσσοιο.

αἴθωνάς τ' ἐπὶ θῆρας ἐπεὶ μέγα θαρσήεντες,
ὅπλοις ἀντιάειν, πυκινὴν ῥῆξαι τε φάλαγγα.
θηρσί τ' ἐνυαλίοισιν ἐναντία δηρίσασθαι.

πῶς μὲν γὰρ τε μάχαισιν ἀρήϊος ἔκλυεν ἵππος,
ἦχον ἐγερσίμοθον, δολιχῶν πολεμήϊον αὐλῶν.
ἢ πῶς εὖ δέδορκεν ἀσκαρδαμύκτοισιν ὀπωπαῖς.
αἰζηοῖσι λόχον πεπυκασμένον ὁπλίτῃσι.
καὶ χαλκὸν σελαγεῦντα, καὶ ἀστράπτοντα σίδηρον.
καὶ μάθεν εὖ τε μένειν χρειώ, πότε δ' αὖτις ὀρούειν.
καὶ μάθεν εἰσαΐειν κραταιρὸν σύνθημα λοχαιῶν.
πολλάκι καὶ δηΐων ἀνδρῶν ἐπεκάσσετο πύργοις.
ἤρεμος ἀστοιδύεσσιν ὑπόπτερον εὖ τε βροτοῖσιν,
ἀστοῖς ὑπερκφαλῆς ἐπικόρσιον ἀστοί δ' ἐρείδει.
ὁππότε ἐκδάνῃ δηΐων πόλιν ἐξαλαπάξαι,
καὶ πεδίον τεύχωσι μετήορον ἐπταβόειον.
δαιδάλεον, πυκινὸν, πολυόφαλον, αὐτία δ' αἴγλη.
χαλκοῦ ἀποθρώσκει φαεθοντίας αἶψα δ' ὀπίσω.
κλινομένης ἀκτῖνος ἀπαστράπτει πολὺς αἰθήρ.

Ἵπποις γὰρ περίαμα φύσις πόρε τεχνίεσσα
ἡμερίων κραδίην, ἐστήθεσιν ἄλοχον ἦτορ.
ἀλὲν γινώσκουσιν ἑὸν φίλον ἡνιοχῆα.
ἐχρεμέθουσιν ἰδόντες ἀγάκλυτον ἡγεμονῆα.
καὶ πολέμοισι πεσόντα μέγα στενάχουσιν ἑταῖρον.

Ἵππος ἐν ὑσμίνῃ ῥῆξέν ποτε δεσμὰ σιωπῆς,
ἐφύσ᾽ θεσμοὶς ὑπερέδραμε, καὶ λάβεν ἠχὴν
ἀνδρομέην, ἐγλῶσσαν ὁμοίϊον ἀνθρώποισιν:

Ἵππος ἐνυάλιος μακεδονίου βασιλῆος
βουκεφάλας ὅπλοισιν ἐναντία δηρηάασκεν.

Ἵππος ἐπ' ἀνθερικ' ἔθεεν κούφοισι πόδεσσιν.
Ἄλλος ὑπὲρ πόντοιο καὶ οὐστεφάνην ἐδίηνεν.
Ἵππος ὑπὲρ νεφέων χιμαροκτόνον ἠγαγεφωτα.

Καὶ γὰρ ἐμοῦ πολέμοιο λύκος τε φίλοιο δόλοιοι,
ἵκετο τὸν ὑπερόων ἀστιγέων βασιλῆα.
ἔξοχα δὲ οἱ αὐτὸν ἵστοι φέον τὸ δὲ πάμπαν ἀπεύθε,
ἐς φιλότητα μολεῖν, τὸν, οὐδέ μις, ἀμφαμύοιτο,
ἀλλ' ἀντοιμώων, καθαρῆς δὲ ἐ φάσι κυθήρης.
ἔκλυον ὡς τὸν ὑπέροιδε πολυκλεάων τις ἐς δύνατο,
καὶ μὲν ἔχεν πεδίοις ἵππων ἀγλαΐον ὄμιλον.
τοὺς, πάντας μετέπειτα δαμασσάμενος ὑπὸ θελήμν,
ἵππου μὲν νοῦς πεζὸν πεδὸν ὁμῆ τε θέα μοιώην.
ἐν μὴ τε φίλης τοῦ μάλιστ' ἐφέλιπ πῶλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγας ἦν, πρὶν ἐπὶ τοῦ ἔλλιος ἀνήρ.
μὴ τέρα παιδὸς ἑοῖο πρὸ ἀγκοίνησι βαλέσθαι.
τοὺς, δὲ ὡς οὖν ἐνόησεν ἀναμνομένους φιλότητα,
ἐν γάμον ἀμφοτέροισιν ἀπώμοσε, αὐτίκ' ἔπειτα,
ἀμνὰ λιτυσόμενος δολίην ὑπὸ μῆτιν ἔφανεν.
ἄγχόμενος καὶ ἐλεῶν νῆνος ἵππουσι πεμίνορον.
ἄμφω μὴ πεφίλισα καὶ μύρατο βιοτοδοτείων,
δήμοισιν ῥίνοις, μετέπειτα δὲ χείσεν γαίῃ,
πᾶν δέμας ὁ ὡς, καὶ ὡδεῖ ἐκπεπτοχόρδη.
ὀδμὴν ἠγήφραν ἀμφιδέων φιλότητος.
καὶ λάθεν ὡμάχρες ῥέζων καὶ κ, καὶ τέλεσο.
ἔμπνοος ἀπόπτυστος δέμας, συνδρώτατος ἵππος.
ὅτος ὑπὸ δεφοῖσιν ὑμφόδιν ὑπερόιδε.
καθμεῖος γάμος ἀμνὸς δήμονος οἰδιπόδας.
ὁ δὲ τοῦ γυμνωθέντες, ἐλὼ ἄλλω ὑπόνᾳ.
λοξῇσιν δὲ ἄφρνᾳ ἀνιάζοντες ὀπωπῆς.

ἡμὲν ἀρατλήμων ἄγονον γόνον αὐτ' ἀρ' ὅς' αἶψα
αἰνόγαμος, κακόλεκτος, ἀμήτορα μητέρα δείλην.
ὑψιμαὶ ἠέρθησαν ἀμείλιχα φυσιόωντες,
δεσμά τ' ἀπὸ ῥρήξαντες, ἴτην μεγάλα χρεμέθοντες.
ἅ θεοὶς μάκαρας μαρτυρόμενοι κακότητος.
ἀράς τ' εὐχόμενοι πολυπήμονι νυμφευτῆρι.
ὀψὲ δὲ μυρόμενοί τε, καὶ ἔσχατα αἴσσοντες.
ἀντὶ πέρην πέτρησιν ἑὰς κεφαλὰς κλόωντες.
ὀστὰ σκυηλοίησαν, ἑὸν οἱ ἀπὸ φέστος ἀμέρσαν.
αὐτοφόνοι κλίναντες ἐπ' ἀλλήλοισι κάρηνα.
ὧδε φάτις προτέρη κλέος ἵπποισι μεταείδει :-

Ἵππων δ' ὅσσα γένεθλα τιτήλατο μυρίος αἶα.
ὠκύτατοι σικελοί, λιβύϊον, οἵ τε νέμονται,
καὶ τρικάρηνον ὄρος, ὅθι τοι σκέπας ἐγκελάδοιο.
πυρσοῖς αἰθερίοισιν ἐρευγομένοιο κραυνοῦ,
σικελίης αἴτνης ἀνεκάχλασεν ἀέννασον πῦρ :-

Κραιπνότεροι σιδηρῶν δὲ πτερὸν ὀφρήσασθαι ἔεσσα.
ὁρμῶνοι, πάρδοιλε καθυπλόκαμοι τε ἔθοισιν.
ἀλλ' ἄρα καὶ πάρδοισι μέγα φέρουσιν ἵππηες.
οὐκ τοῖσι πόδεσσι κραίνοντ' πεδίοισιν
κάνοισιν τάχα μοῦνος ἐνδυλίον ἐφαρίζοι,
ἀγελὸς ἀθερίοισιν ὀπιθώων γυάλοισιν,
ἢ κίρκος ταναῇσι τανυσσόμενος πτερύγεσσιν.
ἢ δελφὶς πολιοῖσιν ὀλισθαίνων ῥοθίοισι.
τόσσον ἵππηες ἔασι δοοὶ πόδας ἱμερόεντας,
ἀλλ' ὀλίγοι, βαιοί τε μύνος, ἐν ἀνδρὶ κιδεῖν ἢ τόρ.
καὶ δρόμον ἐν παύροισιν ἐγειρόμενοι σταδίοισιν.
Εἴδεα δ' ἀλλαόμορφα κλυτὸν δέμας ἀμφιεσσάντο.
ὁ πλὴν δ' οὐκ ἀλεγεινὴ πληθέφον ὀλυμπέδιλον.
μαύρων δ' ἀμολαφῇ πολὺ φέρουσιν ἀπάντων.
ἀμφὶ δρόμους ταναοίσι, ἐν ἀμφὶ πόνῳ ἀγεγαυοὶ
καὶ λίβυες μετὰ τοῖς, δολιχὸν δρόμον ἐκτελέουσιν :-

Εἴδεα δ' ἀμφοτέροισιν ὁμοῖα, πλὴν ὅσον αὖτ',
μέζονες εἰσιδέειν λίβυες κεφαλεῇ τε μεγάασιν.
ἀμὰ δέμας δολιχοὶ πλευρῇσι γὰρ ἀμφὶς ἔχουσιν.
τῷ δὴ πλευρὰ πεδίλῳ κλέναι, ὅνεκ' ἔοι
πάσσονες ἔοι δέειν, ἐν μέζονες ὀφθῆς ὁρόωσιν.
ἐθλοὶ δ' ἠελίου φορέειν πυρόεσσαν ἐρωλὴ.
καὶ τε μεσημβρίνῳ ἥλιος δείμαν ἐνιπλὴ.

ἵπποι τυρσηνοὶ δὲ, καὶ ἄπλετα κρήσια φῦλα,
ἀμφότερον, κραιπνοί τε θέειν, δολιχοί τε πέλονται.
μαύρων ὠκύτεροι σικελοί, σικελῶν δέ τε θυμὸν
καὶ χρόπτοι τελέθουσι, καὶ ἔξοχον αἰγλήεντες.
καὶ μοῦνοι μίμνουσι μέγα βρύχημα λέοντος :—

Ἦ γάρτοι θήρεσιν ἐπ' ἄλλοις ἄλλα γένεθλα
ἵππων ἄρμενα πολλά, τούτοι φράζουσιν ὀπωπ'
στικτόποδας ἐλάφοις κυανόπεας ὁπλίζοιο.
ἄρκτοισι γλαυκοὺς, καὶ πορδαλίεσσι δαφοινούς :—

Αἴθωνας δ' ἵπποις πυριλαμπέας ἀμφὶ σύεσσι.
αὐτὰρ ἐπιγλήνοις χαροποὶς χαροποῖσι λέοισι.

Κάλλει δ' ἐν πάντεσσι πέλει πανυπείροχος ἵππος
νισσαῖος, τὸν, ἄγουσιν ἐρικτέανοι βασιλῆες.
κακὸς ἰδεῖν, ἀτακός τε φέρειν, ἐπιθεῖ δεσμῷ.
βαιὸς μὲν κεφαλὴν, πολλὸς δὲ βαθύτριχα δειρὴν.
κυδιόων ἑκάτερθε μέλι χρύσοισιν ἐθείραις :-

Ναὶ μὲν ἄγο θνέελλον ἐπήρατον ὦ πάσαιο,
ἵππον, ἀρίζηλον, θοὺς, ὦρίγας καλέουσιν.
ἢ ὅλι καγκόμησιν ἐν οὔρεσιν ἀγλάοσκουσιν,
ἢ ὅλι πάγχυ θέλουσι ἐπὶ θηλυτέρησιν ὀρούσαι.
διὰ δὲ ἐπ' ὀρύγων θνέεα πολυδόνεα κάγη.
τοὶ μὲν γὰρ δ' ἄρλω, καὶ τε ἰσχάτ' ἄρεα νῶτ'
γεγεάφαῖ) δολιχῆσιν ἐπὶ ῥίμοῖ) νίῃσιν.
πίζειες οἷα δοὶ κραγπνοῦ ζεφύρειο θνέελλα.
τοὶ δὲ ἄρ' ὀπίσω χάρισι τε ἰόρμεον ἀγιδαήσοῖ).
σφραγῖσιν πυκινῆσιν ὁμοίϊα πορδαλίεσσιν.
τοὺς, ἐλίγνηπιάχους γεάφαν τεχνήμονες ἄνδρες.
ἀιδαμάνῳ χαλκῷ τε καὶ ἠλέκτῳ πυροεύοντες.
δηδάκι δ' ἄγα θεοῖ πάνεπίφρονα μηλίοδυτο
πῶλον ἐπιγεάφαι, ἐν νηδύϊ μηδὸς ἐόντα.
ὦ πόσα κεραδίη πόσα μοι δόπεσσι πέλφφρω.
ἔρξαν ὅπως ἐθέλουσι, θέᾳ πολυφδέας ἵππους
μηδὸς ἐλίγγλαγερῆσι περιφομένους λαγόνεσσιν.
ὅπποτ' θηλυτέρω γὰρ ἔχῃ φιλοπόσιος ὁρμὴ,
ἵππον δ' ἐστὶ ἐόντα κλυτὸν μεγάθεα μίμνη,
ἀλλὰ τόγε δαιδάλλουσι πόσιν κάγον, ἀμφὶ δὲ πάλλη
πῶν δέμας ἀλείκτοισι περὶ χροιῇσι γεάφουσι.
κὴ πολὶ λέκτρον ἄγουσιν, ἐπ' ἀγλαΐῃ κομόωντα

Ὡς δέ τις ἠϊθέων ὑπὸ νυμφοκόμοισι γυναιξί.
Εἵμασιν ἀργεννοῖσι, καὶ ἄνθεσι πορφυρέοισι,
στεψάμενος πνείων τε πεπαιστίνοιο μύροιο,
ἐς θάλαμον βαίνησιν ὑμὴν ὑμέναιον ἀείδων,
ὡς ἵππον ἀπέρχοντα, γαμήλιά τε χρεμέθοντα,
πρός θεν ἑῆς ἀλόχοιο κλυτὸν πόσιν ἀφριόωντα,
δηρὸν ἐρητύουσι φίλης λελϊημένον εὐνῆς,
ὀψὲ δέ τις μεθιᾶσιν ἐπήρατον ἐς φιλότητα,
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη πολυανθέα γείνατο παῖδα
μηδὶς μὲν πόσιος γόνιμον θορὸν ἀείραο. δεξαμὴν μορφὴν ὃ πολύχρονος ὀφθαλμοῖσι.

+ πραβολή.

Τοῖα νυ κἀκεῖνοι τοῖσιν δόνακες μεμάλῃσι.
μηκάσθην πυκινοῖσι νοήμασιν ἰξευτῆρες.
ὁππότε δαιδάλωσι πηγεάδεσσι νεοσσοὺς.

ἄτε γὰρ ἐς φιλότητα, θοαὶ τρήρωνες ἴωσι,
μιγνύμεναι στομάτεσσι, βαρυφθόγγοις ἀγόγοιο,
Αἰτόλε μῆτιν ὕφαινε κλυτὴν τι θασοτρόφος ἀνήρ.
ἀγχιδὲ θηλυτέρῃσι ἐθήκατο δαίδαλα πολλά.
Εἵματα πορφύρεα αἱ δὲ κλιδὸν ὅσσε βαλοῦσαι,
θυμὸν ἰαινόμεναι τίκτουσ' ἀλιπόρφυρα τέκνα.

ὁμοιώμ[illegible]

Ναὶ μὴν ὧδε λάκωνες ἐπίφρονα μητίσαντο.
αἷσι φίλαις ἀγόχοις ὅτε χαστέρα κυμαίνοισι,
γράψαντες πινάκεσσι πέλας θέσαν ἄγλα ἀκάγη.
τοὺς πάρος ἀστράψαντας ἐν ἡμερίοισιν ἐφήβοις.
νιρέα, ἐνάρκισσον, ἐυμαγίην ὑάκινθον.
κάστορά τ' ἀκόρηθον, καὶ ἀμυκοφόνον πολυδάκην.
ἠϊθέοις τε νέοις, τοί τ' ἐν μακάρεσσιν ἀγητοί.
φοῖβον δαφνοκόμην, ἐκισσοφόρον διόνυσσον,
αἵ δ' ἐπιτέρποντο πολυήρατο εἶδος ἰδοῦσαι,
τίκτοισίν τε καλοὺς ἐπικαλεῖ πεπτηυῖαι.

+ ὁμοιώματα ἱστορικά.

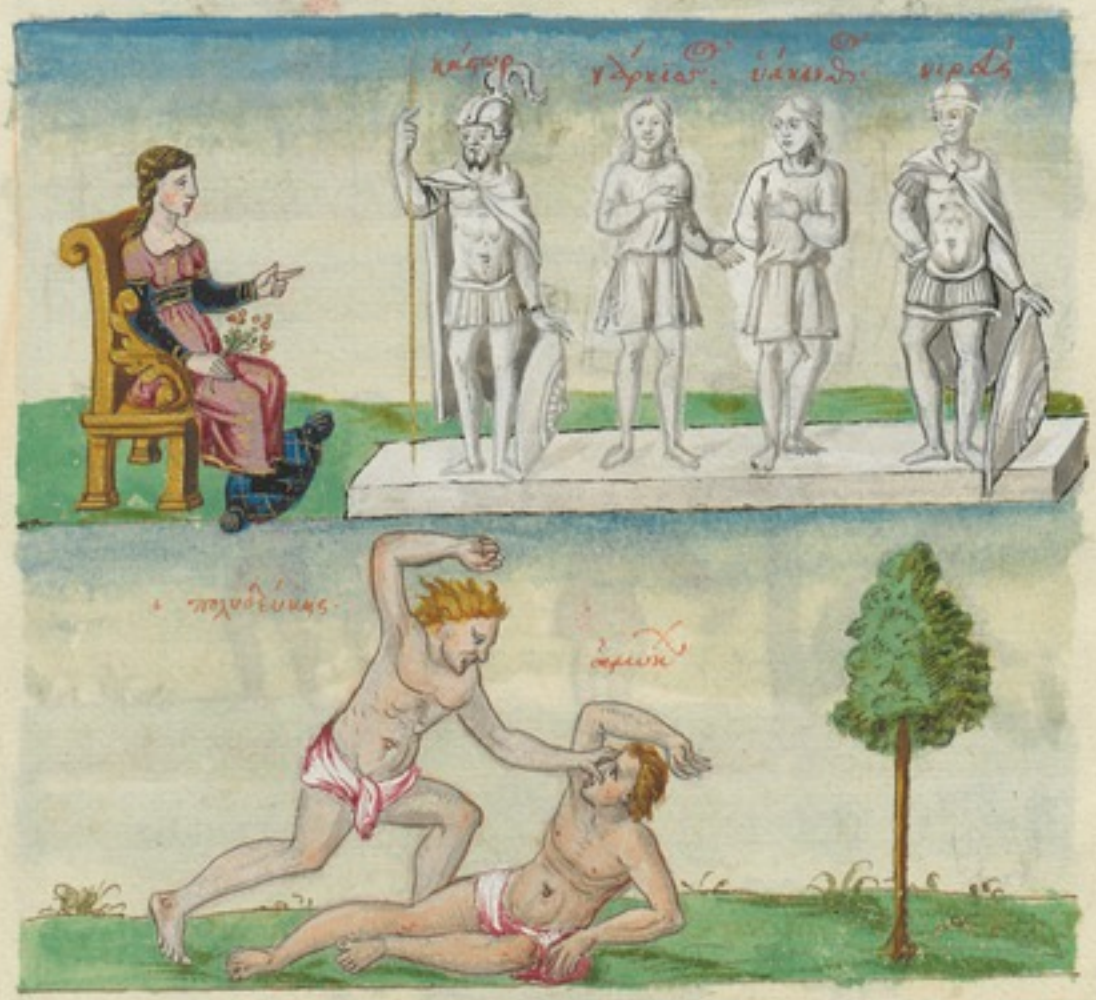

φοῖβος, καὶ ἀγόνυσος

τόσσα μὲν ἀμφ' ἵπποισιν, ἀτὰρ κατὰ βηθὶ φίλη φρὴν.
οἷ μὲν ἐπὶ σκυλακ, τόσσοι τ' ἐπὶ πᾶσι κύνεσσιν,
ἔξοχ' ἀρίζηλοι μάλα τ' ἀγρευτῆρσι μέλονται.
παίονες, αὐτόνιοι, κάρες, θρήϊκες, ἴβηρες.
ἀρκάδες, ἀργεῖοι, λακεδαιμόνιοί τε γεῆται.
Σαυρομάται, κελτοί, κρῆτες, μάγνητες, ἀμοργοί.
ὅσσοι τ' αἰγύπτοιο πολυψαμάθοισιν ἐπ' ὄχθαις
βουκολίων, οὖροι λοκροί, χαροποί τε μολοσσοί :-

Εἰ δὲ νύποι κεράσαι φίλον ἔπλετο δῖα γένεθλα.
ἔξαρι μὲν πρώτιστα λέχος πόρσινε κύνεσσιν
ἔξαρι τὰρ μᾶλλον φιλοτήσια μέμβλεται ἔργα,
θηρσί τε, καὶ σκυλάκεσσι, καὶ οὐλομένοισι δράκουσι.
ἠερίοις τ' ὄρνισι, καὶ εἰναλίοις νεπόδεσσι.
Εἴαρι μὲν χολόεντος ἔχις πεφορυγμένος ἰοῦ,
ἵκτο λέχος ποτὶ θῖνα θαλασσαίης ἀλόχοιο.

Εἰ ἀριπόντος ὅλος δὲ, περισμαραγεῖ κυθερεῖα,
Καὶ νέποδες γαμέοντες ἐπιφρίσσουσι γαμύνη.
Εἰ ἀρι καὶ τρήρωνες ἐπὶ θύνουσι πελείαις.

Ἵπποι δ' ἀγραύλοις ἐπὶ φορβάσιν ὁπλίζονται.
Ταῦροι δ' ἄγρο τρὰς ἐπὶ πόρτιας ὁρμαίνουσι.
Καὶ κτίλοι εἰ λικόεντες ἐν εἰαρι μηλοβατεῦσι.
Καὶ κάπροι πυρόεντες ἐποχμάζουσι σύεσσι.
Ἐχεμαροι λασίοισιν ἐφ' ἱππεύουσι χειμάραις.
Καὶ δ' αὐτοῖς μερόπεσσιν ἐν εἰαρι μᾶλλον ἔρωτες
Εἰ ἀρι τὰρ πάνδημος ἐπιβίθει κυθέρεια.

Ἔθνεα σοὶ δὲ κυνῶν θαλάμη πολέοντι μελέσθω.
Ἁρμενά τ' ἀλλήλοισιν ἑοικότα τ' ἔξοχα φυλᾶ.
Ἀρκάδας ἠλείοις ἐπιμίσγεο, πάιοσι κρῆτας.
Κάρας θρηϊκίοις, τυρσηνὰ γένεθλα λάκωσι.

Σαρματικόν τε πόσιν φορέοις πρὸς ἰβηρίδα νύμφην.
ὧδε μὲν ἐκθράσειας, ἀτὰρ πολυφέρτατα πάντες
φῦλα μέν εἰ μονόφυλα, τὰ δ' ἔξοχα τεκμήραντο
ἄνδρες ἐπακτῆρες τὰ δὲ μυρία φῦλα πέλονται.
ὧν ἀμόθεν μορφαί τε, καὶ εἴδεα τοῖα πελέσθω.
μηκεδανὸν κρατερὸν δέμας, ἄρκιον, ἠδὲ κάρηνον.
κοῦφον, εὔγληνον, κυανὰι στίλβειεν ὀπωπαί.
κάρχαρον ἐκτάδιον πελέθοι στόμα βαιὰ δ' ὑπερθεν.
οὔατα λεπταλέοισι περιστέλλοιν δ' ὑμένεσσι.
δειρὴ μηκεδανή, καὶ στήθεα νέρθε κραταιά.
ἀρέα τὼ πρόσθεν δὲ τ' ὀλιζοτέρω πόδε ἐστόν,
ὀρθοτονεῖς, κώλων ταναοὶ δολιχήρες ἴστοι,
ἀρέες ὠμοπλάται, πλευρῶν ἐπικάρσια ταρσά.
ὀσφύες εὔταρκοι μὴ πίονες, αὐτὰρ ὀπῖσθεν
στριφνή τ', ἐκτάδιός τε πέλει δολιχόσκιος οὐρή.
τοῖοι μὲν ταναοῖσιν ἐφοπλίζοιντο δρόμοισι.
δόρκοις, ἠδ' ἐλάφοισιν, ἀελλοπόδι τε λαγῷ.

Θοῦροι δ' αὖθι ἕτεροι τοῖσι μενεδήϊος ἀλκή.
ὅσσοι καὶ ταύροισιν ἐπέχραον ἠϋγενείοις.
καὶ σύας ὑβριστῆρας ἐπαΐξαντες ὀλέσσαν.

Ὅσσοι μὴ δὲ λέοντας ἐοὺς τρείουσιν ἄνακτας,
ζατρεφέες πρώνεσσιν ἐοικότες ἀγρολόφοισι.
σιμότεροι μὲν ἔασι πρόσωπάτε, δεινὰ δ' ὕπερθε
νεύει ἐπισκυνίοισι μεσόφρια, καὶ πυρόεντες,
ὀφθαλμοὶ χαροπαῖσιν ὑποστίλβοντες ὀπωπῇ.
ῥινὸς ἅπας λάσιος, κρατερὸν δέμας, εὐρέα νῶτα.
κραιπνοὶ δ' οὐ τελέθουσιν, ἀτὰρ μένος ἐνδοθὶ πολλόν.
καὶ σθένος ἄφρατ' καθαρόν, ἐσθυμὸς ἀναιδής.
ἐσ' μὲν νῦν θήρην ὁπλίζεο τοῖα γένεθλα, :-

Ἀλμητθεὶ σκυλάκ, τοὶ κνώδαλα πάντα διόνται.
χροιαὶ δ' ἀργεννάιτε κακαὶ μέλα, κυανέαιτε.
οὔτε γὰρ ἠελίοιο φέρειν μένος ὦκα δύνανται.
οὔτε νιφοβλήτοιο μένος πολυχειμέρου ὥρης.
κεῖνοι δ' ἐν πάντεσσιν ἀριστεύουσι κύνεσσι.
τοῖς ἵκελοι μορφαὶ μέλα θήρεσιν ὠμηστῆσι
μηλοφόνοισι λύκοις ἢ τίγρεσιν ἠνεμοέσσαις
ἢ καὶ ἀλωπήκεσσι θοαῖσιτε παρδαλίεσσιν.
ἢ ὁπόσοι δήμητρι πανείκελον εἶδος ἔχουσι.
σι τόχροοι. μέλα γὰρ τε θοοὶ κρατεροίτε πέλονται :~

Εἰ δὲ νύτοι παυιτῇ σκυλακοτροφίῃ μεμέλῃ,
μήποτ' ἀμέλγεσθαι σκύλακας νεοθηλεϊ μαζῷ
αἰγῶν, ἢ προβάτων. μὴ δ' οἰκιδίῃσι κύνεσσιν.
ἦ γάρ τοι νωθροί τε καὶ οὐ τιδανοί βαρύθοιεν.
ἀλλ' ἐλάφων ἤ που μαζῶν τι θασοῦ τε λεαίνης.
ἤ που δορκαλίδων ἢ νυκτιπόροιο λυκαίνης.
ὧν δὲ γὰρ ἀν κρατεροίς τε, καὶ ὠκέας ἔξοχα θείης,
εἰ δομένοις αὐτῇσι γαλακτοφόροισι τιθήναις.
αὐτὰρ νηπιάχοισιν ἐπ' οὐνόματα σκυλάκεσσι
βαιὰ τίθει, θοὰ πάντα, θοὴν ἵνα βάσιν ἀκούη.
ἵπποισι κρατεροῖσι δ' ὁμήθεες ἀγρευτῆρσιν
ἐξέτι νηπιάχων ἔσον μερόπεσσί τε πᾶσιν
ἠθάδιοι, φίλιοί τε, μόνοισι δὲ θήρεσσιν ἐχθροί.
μὴ δ' ὑλάειν ἐθέλειεν, ἐπεὶ μάλα θηρευτῆρσι.
σιγὴ τέθμιός ἐστι, πάν ἔξοχα δ' ἰχνευτῆρσιν.
εἴδεα δὲ στιβίης δὺς δερκέος ἔπλετο δισσά
αὐδρῶν ἠδὲ κυνῶν, μέροπες μὲν ἄρ' αἰολόβουλοι.
ὄμμασι τεκμήραντο, καὶ ἐφράσσαντο κέλευθα.
μυξωτῆρσι κύνες δὲ πανίχνια σημήναντο :~

Νάμμω δὺ δεφποιοῖ πλῆθ τοῖ ιδδξιος ἐὔρμι
χῆμερίη· σταθοισοὶ ἀμοχθήθοισιν ὀπωπαῖς·
ὄμμεκα ἐνιφεθοῖσι γεγραμμένα πάνθ' ἁμ' ὁρᾶν·
κὴ πηχοῖσι μὲν θῆθ γεθυπασμένα ἔθνεα χαθροῦ·
ἐχθροὺ ἐὰρ δὲ κύωεσι, φίλον δὲ πέλθ μεθόπωρον·
θῆ ἄρα τὰρ θοθανῆσι ἀδίκω ποιη δόφος ἄμα,
δὺ δεοῖ πληθὺθ τ' πολύπνοος, ἀμφὶ δὲ πάντη
ὀθ στέφανοι χθονῶες ἀνηρόθα πορφυρέοισοῖ·
κὴ πᾶθ τιθέεσιν ὀθρίνοισι κύωεσοῖ·
ὀστω φρεσβύτερον ἀμφὶ δύωοισιν ἄρουραι·
ἀθλαρ ἐν ὀθ κάρπῳ γλυκεροσταφύλῳ φθινοπώρῳ·
πῶιαι ἐθοθάναι καὶ τ' δύνθεα γηρόσποισι·
γυμνὴ δὲ σκυλάκεσι μὲν θῆρθος ἀὔλμη·
ἔστι δὲ ἧς σκυλάκων γένος θήκιμον ἰχνευλῆρ

θαμὸν, ἀτὰρ μεθάμης δὺ τάξιον ἐμμὲν ἀοιδῆς·
θοῖς, θάφεν ἄγελα φυλα θρεθανῶν ἀμολοντῶ·
ἀθλαρ ἐπικλήδλω σφᾶς, ἀθασσάμοις ὀνόμηνθ·
θῆθ, ἡ θοι μέγεθος μὲν ὁμοίϊον ὀυλιδανοῖσι
λίχνοις οἰκιδίοισι τραπεζήεσι κύωεσι·
γυρὸν, ἀθαρκόθα, θασιόπεριχον, ὄμμασι νωθές·
δὴ ὀνίχεσι πόδας κεκορυθμένον ὀρθαλμέοισι
κὴ θαμινοῖς κυνόδοισιν, ἀκαχμένον ἰοφόροισι·
εἶνεσι δὲ αὖτ μέγιστα πανέξοχος ἐστὶν ἀθασθὸς·

καὶ στιβίη πανάριστος, ἐπεὶ ἐγαῖαν ἐόντα
ἴχνιον εὐρέμεναι μέγα δὴ σφὸς, ἀνὰ καὶ αὐτὴ
ἴδμων ἠερίην μάλα σημήνασθαι ἀϋτμήν.
καὶ τίς ἐπακτὴρ πειρηθῆναι σκυλακὴ,
ἱμείρων προπάροιθε πυλάων αἰπεινάν.
ἢ νέκυν ἢ ζώοντα φέρει πεκάμησι λαγωόν.
ἑρπύζει δὲ πάροιθε πάραιβατα ἀτραπιτοῖο
πρῶτα μὲν ἐσθεῖαν, μετέπειτα δὲ δοχμὸν ἐκαύνει,
λαιῇ, δεξιτερῇ σκολιὴν ὁδὸν ἀμφὶς ἐκίσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὸν ἀπ' ἄστεος ἠδὲ πυλάων
ἔκθη, δὴ τότε βόθρον ὀρυξάμενος κατέθαψεν.
νοστήσας δ' ἐπὶ ἄστυ πεκίσσυτος αὐτίκ' ἀγινεῖ
ἀτραπιτοῖο πέλας κύνα μέρμερον, αὐτὰρ ὅγ' αἶψα
ὠρίνθη, φριμάατε λαγωείης ὑπ' ἀϋτμῆς
ἰχθία μαστεύει δὲ κατὰ χθονὸς, οὐδὲ μάλ' εὑρεῖν
ἱμείρων δύναται, μάλα δ' ἀσχαλόων ἀλάλητο.

ὡς δ' ὅτε τὶς κούρη δέκατα πρὶν μῆνα σελήνης
πρωτότοκος λοχίῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι τυπεῖσα
λύσατο μὲν πλοκάμους λύσεν δ' ἀπὸ δαίδαλα μαζῶν
εἰδὲ χιτὼν δειλὴ δὲ καὶ ἀκρήδεμνος ἐοῖσα
στρωφᾶται πάντη κατὰ δώματα ἐμογεόισα
ἀλλοτε μὲν πρόδρομον μετανίσσεται, ἀλλοτε δ' αὖτε

Ἐν λόχῃσι νῦν, πολέσι συνοικίῃσι εἰφόσα
κωκύς ἐδοδιῇσιν ἐπισκιόεσσα πορφαῖς,
Ὡς ὅγε θυμοβόροισιν ἀνιάζων ὀδύνῃσι
Τῇ καὶ τῇ νῦν, ἐξ ἑξῆς ἐρεφύς
πάντα λίθον, ἐπὶ πάντα λόφον, καὶ πᾶσα ἄλαρπον.
δένδρεα δὴ ἡμερίδας τε, καὶ αἱμασιὰς, ἐδάφας

+ πλανολή

ἀλλὸ ποτ' ἴχνεος ὀφθαλμὸν περιοιδήσῃ,
καρφθεά, κνίζῃ τε, κεχαρμένος οἷα τε νυθαὶ
σκιρτέοντι δαμεῖαι πεδὶ πόρτιας οὐδαβέσας,
Ὡς καὶ τῷ μέγα θυμὸς ἐχήρεσε, σὐλόμενος δὲ
Εἰλεῖ σκολιοῖσιν ἐπεμβεβαὼς πεδίοισιν.
ἠδὲ ἄπομν πλάξας, οὐδὲ φέμεν ἐπὶ γαίῃνοις.
ἰδὼν δὲ ἀστεῖξ γλυκερῆς δεδραγμένος ὀδμῆς.
Ἑζόμενος ἐρμα πόνοιο καὶ ἑζεβεβίδα περήσῃ.
Ἑζόμενον ὁ πλόνταφας ἀθηρήσοισι χαλωοῖς.
λάφρη μὲν πελάς, κὲ δὲ ἴχνιον ἴχνος ἐρεφόν,
βαιὸς ὑφ' ἡμερίσιν κεκαλυμμένος ἠκαλάμοισιν,
οἷα τε χηΐσηρ ἐρέφων κλόπος, ὅς τε νομῆα
ὑπνώοντα πέλας δεδοκημένος ἤρεμος ἕρπει.
ἀλλὸ τε δὴ λόχμῃσι λαφῶδέσι πηλάσσῃ,
ἐν μέφ' ἑδορεθέξω ἐνδιήκιος, ἠὲ δράκοντι
συρικτῇ, τὸν, ὄρινεν ἑῆς πόρος ἀρεμέοντα.

ἰοδόκου χειῆς ἀμαιητόμος, ἥτις ἀροστρεύς.
ὡς ὅγε καγχαλόων ὠκὺς θόρεν, εἰ δὲ τυχήσῃ,
ῥεῖα μὲν ὀξυτέρῃσι δαμασσάμενος ὀνύχεσσι,
κὴ γενύεσσιν ἑλὼν φόρτον μέγαν ἀντιάσειεν,
ὦκα φέρει μογέων τε, βαρυνόμενός τε πελάζει. +

+ πελάζει

οἵη δ' ἐκληΐοιο φέρει θέρος ἀμητοῖο
βριθομένη πυρῷ τε μεταύλιον εἶσιν ἀπήνη.
τὴν δ' ἐσιδόντες ὄροιος ἀολλέες ἀγριῶται,
πρόπροθι δ' ἀντήσαντες ὁμὲν κύκλοισιν ἐρείδων.
ἄλλος ὑπερτερίην, ὁ δ' ἄρ' ἄξονα βοισὶν ἀρηγ',
ἐς αὔλιν δὲ μολόντες ἐλύσατον ἰσοβοῆα.
ταῦροι δ' ἱδρώοντες ἀνέπνευσαν καματοῖο.
θυμὸς δ' ὑπεδανοῦ, μάλα χέρατο βουτελάταο.
ὡς ὁμὲν ἰκνεῖ φόρτον γενύεσσιν ἀγίνων.
αὐτὰρ ὅτ' ἀντιάα κεχαρημένος ὠκὺς ἐπακτήρ.
ἄμφω δ' ἀείρας ἀπὸ μητρὸς ὑψόθι γαίης
κόλποισιν θέτο θῆρα, καὶ αὐτὸν θηροφονῆα. +

+ πελάζει

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΥΝΗΓΕΤΙ
ΚΩΝ · ΒΙΒΛΙΟ(Ν) · Β ·

Ἐ ἰδ' ἄγεμοι ζωνὸς θύγατερ κακοίσφυρε φοίβη,
παρθένε χρυσόμιτρε δίδυμον γένος ἀπόλλωνι.
Εἰ πέμεναι μέρος τις ἀγασθενέων δ' ἡρώων.
σῆς ἀπὸ χειρὸς ἄειρε μεγακλέα δεύεα θήρης :

Ἀμφίποδος φολόης ἀνεμώδεος ἀγριαφύλα
θηρομιγῆ, μερόπων μὲν ἐπ' ἰξύας, ἰξυόφινδε
ἵππων ἡμιβροτ' ἐπιδόρπιον εὔρατο θήρην.

+ ἱστορία

Ἐν μθρόπεσσι δὲ πρῶτος ὀγοργόνος αὐχένα κόψας
ζωνὸς χρυσείοιο παῖς κλυτὸς εὕρατο περσεύς :·

+ ἱστορία

Ἀλλὰ ποδῶν κραιπνοῖσιν ἀειρόμενος πτερύγεσσιν·
καὶ πτῶκας, ἐθῶας ἐκάζυτο, ἐγένος αἰγῶν.
ἀγροτέρων δόρκοις τε θοοὶς, ὀρύγων τε γένεθλα.
οὐδ' αὐτῶν ἐκάφων στικτῶν αἰπεινὰ κάρηνα.

+ ἱστορία

Ἱπποκέλευ δ' ἄγρην ὁ φαεσφόρος εὕρατο κάστωρ
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε ἐπὶ σκοπὸν ἰθὺς ἄκοντι
βαλλόμενος. τοὺς δ' αὖ τε θοοῖς βεκέεσσιν ἐκαύνων
θῆρας ἐκ ἐξυλοχῇσι μεσημβρινοῖο δρόμοιο :·

Πρὸς δὲ μόθους θηρῶν κύνας ὤπλισε κῆρ χορόδοντας
Ἀθηνίης πρῶτος, λακεδαιμόνιος πολυδεύκης.

Καὶ γὰρ πυγμαχίῃσι λυγροὺς ἐναρίξατο φῶτας
καὶ σκυλάκεσσι θοοῖς βαλίοις ἐδαμάσατο θῆρας :-

Ἔξοχα δ' ἐνσταδίοισιν ὀρειοτέροισι μύθοισιν,
Ἀνείδης ἤσραψεν ἐνυάλιος μελέαγρος.
ἄρκυας αὖτε βρόχους τε, καὶ ἀγκύλα δίκτυα πρῶτος
ἱππόλυτος μελόπεσσιν ἐπακτήρεσιν ἔφηνε :-

Σχοινῆος πρώτη δὲ κλυτὴ θυγάτηρ ἀταλάντη,
θηρσὶ φόνον πτερόεντα συηβόλος εὕρατο κούρη.
νυκτερίοις τοῦ δόλοις, νυχίην πανεπίκλοπτος ἄγρην.
ὠρίων πρώτιστος ἐμήσατο κερδαλεόφρων :~

Τόσσοι μὲν θήρης κρατεροὶ πρῶτος ἡγεμονῆες.
πολλοὺς δ' αὖ μετόπισθε ἔρως ἐδαμάσσατο δρυμῖς.
οὐ γὰρ τῖς κέν τροισὶ δαμεὶς ἄγρης ἐρατεινῆς,
αὖθις ἑκὼν λείψειεν ἔχει δὲ μὶν ἄσπετα δεσμά :-

Ὧς μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπ' ἄνθεσιν ἔαρος ὥρῃ,
οἵη δ' αὖτε θέρους γλυκερῇ πτήλιγκι χαμεύνη,
οἵη δ' ἐνσκοπέλοισιν ἐπακτήρεσσι πάσαντο,
τῆς πωλή, πόσηδε χάρις κείνοισιν ὀπηδεῖ.
δρεπομένοις αὐτοῖσι μεμιχρῆς ἄνθος ὀπώρης,
ψυχρόν δ' ἐξάντροιο προχεύμενον ἄργυφον ὕδωρ,
οἷον κεκμηκῶσι ποτὸν, γλυκερόν τε λοετρόν,
οἷα δ' ἐνιξυλόχοις κεχαρισμένα δῶρα φέροισιν,
ἐν γλυκεροῖς τεμάροισι πὰρ αἰπολίοισι νομῆες.

+ πῆδε!

Ἀλλάτε δὴ ταῦρ ζηλήμονα πάγχυ γενέθλην,
πρῶτον ἀείδωμεν, καὶ μυρίον ἔξοχα νεῖκος.
οἷον ὑπερθαμάμοιο πανάγρια δηρίσαντο.
ἕς βασιλεὺς ἀγέλη φιτυραννεύων, ὄχ' ἄριστος,
βαιοτέροις ταύροις, ἐθηλυτέρῃσιν ἀνάσσειν,
πεφρίκει δ' ἀγέλη κεραὸν μέγαν ἡγεμονῆα.
αἱ δ' αὖτε τρομέουσιν ἑὸν πόσιν ἀγριάοντα,
ὁππότε μυκήσαιν τ' ἄγριοι βόες ἀλλοτ' ἐπ' ἀλλῳ,
ταῦρος ἀποκρινθεὶς ἀγέλης, πλατὺν αὐχένα σείων,
οἷος ἔτι κἀκεῖνος ἄναξ σφετέροισιν ἀνάσσων :-

Δὴ τότ' ἐπ' ἀμφοτέροισιν ὑπέρβιος ἵστα τ' ἐνυώ.
πρῶτα μὲν ἀντίπρωρον ἐς ἀκήλους ὁρόωντες,
ἄγρια θυμαίνοντι χόλῳ μέγα παιφάσσουσι.
ἐπυρόεν πνείουσι, καὶ ἀμῶντι ποσὶ γαῖαν.
ἶα κονιόμενοι προκαλίζοντι δ' ἑκάτερθε.
ὀξέα κεκλήγοντες ἐνυαλίῃσιν ἀϋτμαῖς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάλπιξαν ἐφισμένην ἀλεγεινήν,
ἄσχετ' ἀΐσσουσιν, ἑοῖσιν δ' ἄφαρ κεράεσσι
πᾶν δέμας ἀκήλοισιν ἀμοιβαδὶς οὐτάζουσιν.
ὅια δ' ἐνὶ πτολέμῳ βυθίῳ ὅτε ναύμαχος ἄρης
δῆριν ἀείρῃ, δοιαὶ πανυπείροχοι νῆες
στράπτουσαι θαμινοῖσιν ἐναντίον ὁπλίτῃσιν.
ἀντίβιον πρώρῃσι μετωπαδὸν ἐσχρίμπτοντι
ἀνερχόμεναι πνοιῇ τε λάβρῳ παλάμῃ φίτε ναυτῶν.
ἔντεσι χαλκείοις δὲ περιβρέμεται κτύπος ἀνδρῶν,
νηῶν τ' ἀστυμένων, στένεται δ' ὅλος οἰδματι νηρεύς.
τοῖος ἐταύροισιν ἐς αἰθέρα δοῦπος ἱκάνει.
θεινοῦν ἄμοτον, ἐθεινομένων κεράεσσιν.
εἰσόκε δή τις ἕλησι φίλην ἑτεραλκέα νίκην.

Αὐτὰρ ὅτ' οὐτιφέρει δοῦλον ζυγόν, αἰδόμενος δὲ,
καὶ βαρέα στενάχων ἐπὶ δάσκιον ἤλυθε ὕλην.
οἷος δ' ἐν σκοπέλοισι περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
φέρβε τ' ὀρειαύλοισιν ἀποστάδον ἐν ξυλόχοισιν.
οἷά τις ἀθλεύων, βριαρὸν δ' ὅτε κάρτος ἴδηται,
ἐστένος ἀμφήριστος, ἀνέκραγεν αὐτίκ' ὄρεσφιν.
αὐτὰρ ὅ δ' ἀντήϋσεν, ἐπεσμαράγησέ τε δρυμών.
ἀμ' ὅτε θαρσήσειε κραταιοτέρῃσιν ἀϋταῖς,
δὴ ῥὰ τότ' ἐξ ὀρέων ἐπὶ δήϊον αὐτὸς ἱκάνει,
ῥεῖα δ' ἕλεν, φορβαῖς γὰρ ἑὸν δέμας ἐξήσκησε,
δήποτ' ἐνὶ δρυμοῖς θενοβλαβέος κυθερίης,
ἔτδεα πολλὰ πέλει δὲ, καὶ ἤθεα μυρία ταύροις :~

Αἰγύπτου μὲν ἔασι πὰρ ὄχθαις ἀγλαοκάρποις
νείλου πυροφόροιο πολυσχιδέος ποταμοῖο,
χιόνεοι χροιὴν, μέγεθος πᾶν ὄχ' ἄριστοι.
Φαίης κεν κατὰ γαῖαν ἴμεν βαθυτέρμονα νῆα

ἤπια δὲ φρονέουσι, καὶ ἠθαλέοι μελόπεσσι
ὅτι βροτοὶ δ' ἐνέπουσι, νεήνιαι ἐστανέχουσι :~

οἱ φρύγιοι, χροιὴν μὲν ἀριπρεπέες τελέθουσι.
ξανθοί τε, φλογεροί τε, βαθεῖαι δ' αὐχένι τάρκες.
σφαιρωτὸς δ' ἐφύπερθε μετήορος ὑψικόρυμβος.
ξείνη δ' ἐν κεράεσσι φύσις κείνοισι τέτυκται
οὐ γὰρ τοὶ κρατερῇσιν ὑπὲρ κεφαλῇσι πέπηγε.
κίνοισι δὲ κέρατα, καὶ ἐγκλίνουσ' ἑκάτερθε.
μώνυχες ἀόνιοι στικτὸν γένος οἰοκέρωτες,
ἐκ τε μέτου κέρας αἰνὸν ἅπαν τελέουσι μετώπου.
ἀρμενίαις δίδυμον μὲν ἀτὰρ κέρας εἰλικόμορφον.
αἰχμῇσι μέγα πῆμα πελίνστροφον ἠέρτηται :~

Οἱ σύριοι ταῦροι δὲ, χερονήσοιο γένεθλα,
αἰπεινήν δ' οἱ πέλλαν εὔκτιστον ἀμφινέμονται.
αἴθωνες, κρατεροὶ, μεγαλήτορες, εὐρυμέτωποι.
ἄγραυλοι, σθεναροὶ, κερεαλκέες, ἀγριόθυμοι.
μυκηταὶ, βλοσυροὶ, ζηλήμονες, εὐρυγένιοι.
ἀλλ' οὐ πιαλέοι δέμας ἀμφιλαφὲς βαρύνουσι.
οὐδὲ παλίν λιπόταρκες ἑὸν δέμας ἀδρανέουσιν
ὧδε θε ὧν κλυτὰ δῶρα κεραιάμενοι φορέουσι.
ἀμφότερον κραιπνοί τε θέειν, σθεναροί τε μάχεσθαι :-

Κεῖνοι, τοὺς, φάτις ἔσκε δεῖος γόνον ἡρακλῆα,
κρατερὸν, ἀσθλεύοντ' ἀγέμεν πάρος ἐξ ἐρυθείης,
ὁππότ' ἐπ' ὠκεανῷ δηρήσατο γηρυονῆϊ.
κὴ κτάνεν ἐνσκοπιῇσιν ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἔμελλεν,
οὐχ ἥρῃ τελέειν οὐδ' εὐρυσθῆος ἐνιπαῖς.
ἀρχίππῳ δ' ἑτάρῳ πίλης ἡγήτορι δίης.
ἠγάρτοι προπάροιθε παραὶ πόδας ἐμβλωνοῖο,
πᾶν πεδίον πελάγιζεν, ἐπεὶ πολὺς αἰὲν ὀρώντης,
ἴ ἐτ' ἐπειγόμενος χαροποῦ δ' ἐπιλήθετο πόντου.
λαιόμενος νύμφης κυανώπιδος ὠκεανίνης.
δήθυνεν δὲ πάγοισι κάλυπτε δ' ἐρίσσορον αἶαν.
οὔτι θέλων προλιπεῖν δυσέρωτα πόθον μελιβοίης.

οὔρεσι τ' ἀμφοτέρωθεν τοῖ δ' ὄρμος ἐστεφάνωται·
τῶν δ' ἑκάτερθε ἐπὶ πήχεσι κῦμα·
ἠϊόν' ἀντοχίη τε καὶ ἠϊόνος δέμας ἀμφί·
ἐν δὲ τοῖ ὄρα δεξιμάων λαμὸν κλέας ἐκβλαστάνοιο,
αὐτὸς δ' ἐν μεγάθεσιν ἐπαιγίζων πεδίοισιν
ἀμφὶ ἀεξόμενος, καὶ τῶν ἔστεν ὁδοιόων,
χέρσον ὁμοῦ καὶ νῆσον, ἐμῷ πόλιν ὕδασι χεύων.

τόσσον ἐν αὐτῇ ἐμμεδίος γένος ἀμφοτέροισι
νάματα μεξήσαν, ἐσπάσω χερσὶ κεραιαῖς·
ὕδατα δ' ἐν πεδίοιο Μαρισσόν τε Θώκεα τε
ἀλλὰ μὲν ἀμφὶ λίμνης, ἠδ' εὐδόξου ποταμοῖο,
ἔρξε δὲ πουλυκώρεθρον, ἐπὶ στεφάνην Μέκερος
ἀμφιβόων ὀρέων, κόρυφαι δ' ἀπὸ λάϊνα δεσμά·
καὶ ποταμοὶ τοῖ θέν κεν ἐρεύγεσθαι τε θεμοῖ,
ἄρρεα κυμαίνοντα, καὶ ἄγρια μορμύροντα
ἴθυνε δ' ἐπὶ θῖνας ὁδὸν ἔβεσαν ἀμφὶ ἀπόντας
καὶ ἀμφὶ οὐρίου κοῦφα βίοις μὴ ἀνδέμας ἀμφιθέοντος·
ἀλλ' ἐν ἑκάτερθε πολυσκίαρτοιο θάλασσης,
ἀντιπόρω ποταμῷ καὶ τε βαίνετον ὕδατι λάβρῳ·
ἐν δὲ μὲν βορέαο τε μὲν ἄρχῃ χθονί·
ἀνοικοδόμω ἴσεος λέλαχ' μέγα πάντοθε πάνδη
συρόμενος κρημνοῖοι, καὶ ὑδατοπήχεσιν ἄκραις·

τῆι δ' αὖτ' ἐκλιβύης ἱερὸν ῥόον αἰγύπτοιο,
ἀμφὶ ἑ ῥηγνύμενον, τομέες τανάηχέτα πόντος.
ὣς ποταμὸς κλαρίζε μέγας περὶ θῖνας ὀρώντης
σμερδαλέον μύκημα, πελώρια δ' ἴαχον ἀκταὶ
δεχνύμεναι κόλποισι νεήχυδος οἶδμα θαλάσσης.

+ ἱστορεῖ

Γαῖα δ' ἀνέπνευσεν μελανόχροος οὐθατόεσσα
κύματος ἐξαναδύσα νέον πέδον ἡρακλῆος.
πάντη δ' εἰς ἔτι νῦν σταχυϊκομέοισιν ἄρουραι
πάντη δ' ἔργα βοῶν θαλερὰς βέβριθεν ἀλωάς.
μεμνόνιον περὶ νηὸν ὅτ' ἀσσύριοι ναετῆρες
μέμνονα δακρύοισι κλυτὸν γόνον ἠριγενείης.
ὅν ποτε πριαμίδῃσιν ἀμυνέμεναι πελάσαντα
θαρσαλέος πόσις ὦ καπορέδραμε δηϊδαμείης.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ κόσμον ἀείσομεν εὐρέα κάλλη.
πάτρης ἡμετέρης ἐρατῇ πιμπληΐ δι μολπῇ
νῦν δὲ πάλιν τόπος εἶμι κλυτὸν θήρειον ἀοιδῶ.

+ πλάδι

Ἔστιν ἀμαιμάκετον Φοίνιοις ταύροισι γένεθλον.
τοὺς, κεφάλοισι τίβωνας, ἐπὶ πάσης τῆθέθοισι
βιστονίδος θρήκης· ἀστὸ δ' ἄλλον εἴδεα τοῖα
φίκεται ἐλιχάτην μὴν ἐπωμαδὸν ἀμφύασοισι
ἀμφέοι πιμφέοισι, & ἀμφαιτηφοῖσι γλυφοῖς,
οἷα τ' λαμνήεντες, ἀεὶ πρεπὲς εἶδος ἔχουσι.
ξανθοκόμοι, βλοσυροί, θηρῶν μεδέοντε λέοντε.
ὀξέα, κὐρέων δὲ πυριγλωχῖνες ἀκωκαὶ
χηκεφόις γναμπτοῖσιν ἐπ' ἄκροι ἀγκίστροισιν.
ἀλλ' οὐ κῶς ἑτέροισιν ἀνάντιον ἀμφήκεσι
νῦ δ' ὅσοι συγεραὼ κεφὰ ἐπικάρσιον ἀγκυλω.
ἴσαι δὲ βρόωντα κεφὰ φοίνια κῆτε,
τοὔνεκ' ὀπωπόλεκον τὸν ἐπιχείμφωσι κιόντες,
ἠ βεστὸν, ἠ λινὰ θῆρα, μέλη ὀρνὰ θρόισι.
πλῶτα δὲ τοῖς φυήμη, ἀλαφὴ χαμάδισα,
οἷα σιδηροβόροιο πλήθ' τέχνασμα σιδήρου.
πλῶσι δ' ἀμμάσσοντες ἀπὸ χεφάλι χμάθοισι.
ναιμὼ δ' κυπόδων χάφων γένος ἔρεφεν ἀμ
δ' κέρασν, μεγάγωπον, ἀριστερεπὲς, ἀμφὸ γῶ
σιτὸν, δεῖλῆχον, πολαμπτόρον, ἐνεικάρλωνον.
πιμφέον νώτοις, & λεπτιμφέον κῶλοισιν.
οὐλὶ δ' ἀνὴ θῆρη, & βαιοτάτη πιμφὶν οὐρὴ.
τὰ δ' ἄδυ μοιρῖνες, πίουρες πνοιῇσι δίαυλοι.
ἀμβλῆχρὴ κεφαδίη, & θυμὸς ἔλφ ἄνδρὶς
ἠ κεφαὴ κῆδαν ἀγκμάτ' τόσον ἀνέθηλοισι.
ἔπ' τ' γὰρ κῆφ ἠφιν ἀνάντια θορίβαλο.
οὐθηρὸν κρατερῶς, & κάρφεμφέοισι κεώσαν.
ἀδ' ἀνδοῖς θῆλοῖς χαστοκνήμοισι χαλῶοῖς.
τρηχὺς δ' αὖτ' ἐλάφοισιν ἔρος, πολὺ τ' ἀφροδίη.
ἠ θυμὸς πολὺ λέκδον ἀναιδόμβρος πεόπαν ἡμῶν

Ὅτι ἀεὶ θουροισὶν ἀκεκτρυόνεσσι μαχη τ᾽,
πᾶσι τ᾽ ἀνθοκόμοις πτεροείμοσιν οἰωνοῖσιν,
κεύθοισι λαγόνεσσι δ᾽ ὑπ᾽ αὐτ᾽ ἐνδοθενηδὲν
ἀμφιδύμοις ὁλκοὶς, τοὶς, εἰκαίτις ἀμήσειεν,
αὐτίκα θῆλυν ἔθηκε πρόπαν δ᾽ ἀπέρευσε κάρηνα,
ὀξύκομον κεφαλ᾽ πολυδαίδαλον ἀίολον ἔρνος.
οὐ μὲν ἄρ εἰς εὐνὴν γάμιος νόμος, οἷά τε θηρσὶ
τοῖς ἄλλοις, ξενιοί τε πόθοι κείνοισι μέλονται.
οὔτε γὰρ ἑστάστες παρὰ τέμπεσιν ἀγρινόμοισι,
οὔτ᾽ ἄρ κεκλιμένοι χθαμαλοῖσιν ἐπ᾽ ἄνθεσι ποίης
θηλυτέρῃς κλάφοισιν ὁμιλαδὸν εὐνάζονται.
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖσι θέων ἐκίχανε θέοισα.
φεύγοισα, μάρπτει δὲ καὶ ἀγκὰς ἔχει πορά κοιτιν.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς πορέπεισε, φέρουσα ποσὶν δ᾽ ἐπινώτοις,
ἐμμενὲς φεύγει παναμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἑσπόμενος δισσοῖς λαιψηρὰ πόδεσσιν,
οὐ μεθίησι πόθον, γαμίοις δ᾽ ἐτελέσσατο θεσμοὺς :-

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μετόπισθε περιπλομένῃσι σελήναις,
θηλυτέρη τίκτει, τρίβον ἀνθρώπων ἀλεείνει,
οἴνεκεν ἀτραπιτοὶ μετὰ θήρεσσι βέβηλοι :-

Ἔξοχα δ' ἐν θήρεσσιν ἐπ' ἀγχαίῃ κομόωσιν,
ἄρσενες ἐν κέρασι, πολυδαίδαλον ἔρνος ἔχοντες,
οὐ γὰρ ἐν σχιδέων κεράων ὥρῃσι πεσόντες,
βόθρον μὲν κατὰ γαῖαν ὀρυξάμενοι κατέθαψαν,
ὄφρα κεμήτις ἥλῃσιν ἐπ' αὔλακος ἀντιβολήσας.
κεύθοντο δ' αὐτοὶ πυμάτοις, λασίῃσί τε θάμνοις,
αἰδόμενοι θήρεσσι κατρήματα τοῖα φανῆναι
γυμνά, τάτοι προπάροιθε μετήορον ἀείροντο :+

Ἀμφίβιοι δ' ἔλαφοι, ὃ γὰρ τὰ φερὴν περόωσι,
καὶ πόντον πατεύοισιν ὁμόστολον ἀκήλοισι,
ναυτιλίην πλώοντες, ὅτ' ἐξανύσωσι θάλασσαν.
πρόσθε μὲν εἷς ἠλάφοισιν ἐπιστίχας ἡγεμονεύει.
τῷ α κυβερνητὴρ μεθέπει οἰήϊα νηός.
ὧν δ' ἕτερος κατὰ νῶτον ἐρειδόμενος μετόπισθε.
ἀειρὴν, ἠδὲ κάρηνον ὁμαρτῆ ποντοπορεύει.
ἄλλος δ' ἄκρον ἔπει τὰ φέρων τάμνησι θάλασσαν.
ἀκὴ ὅτε νηχόμενον κάματος πρόστις ἔχῃσι

στοῖχον ὁ μὲν προλιπὼν ἔμολεν ποτὶ τέρμα φάλαγγος
παύσατο δ' ἄκλινθεὶς ἑτέρῳ βαιὸν καμάτοιο.
ἄλλος δ' αὖτ' οἴηκας ἔχων, ἐπὶ πόντον ὀδεύει.
πάντες δὲ πλώοντες ἀμοιβαδὶς ἡγεμονῆες,
ποσσὶ μὲν οἷα πλάταισιν ἐρέσσουσι μέλαν ὕδωρ.
ὕψι δ' ἀνίσχον κεράων πολυήρατον εἶδος,
οἷά τε λαίφεα νηὸς ἐπιστρέψαντες ἀήταις.

Ἔχθος δ' ἀλλήλοισιν ἀνάρσιον αἰὲν ἔχουσιν.
πᾶν ὀφίων, κλάφων τε γένος πάντη δ' ἐρεείνει,
οὔρεος ἐνβήσσης κλάφος θρασὺν ἑρπηστῆρα.
ἀλλ' ὅτε δὴ στροφάλιγξιν ὑφαινόμενον δολιχῇσιν,
ἴχνος ὀφιόνεον μέγα καγχαλόων ἀφικάνει.
ἆσσον φωλεοῦ, ῥίνας δ' ἐπεθήκατο χειῇ.
πνοιῇσι λάβρῃσιν ἐφεκκόμενος ποτὶ δείρην
ἑρπετὸν οὐλόμενον, τὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι
ἀσθμαβιηταμένον μυχάτης ἐξείρισεν ἀνῆς.
αἶψα γὰρ εἴσιδεν ἐχθρόν, ἐς αἰθέρα δ' ὕψοσ' ἀείρει
λευγαλέην δειρήν, λευκοὶς δ' ὑπερῆρεν ὀδόντας
ὀξέα πεφρικῶτας, ἐπικροτέει δὲ γένειον,
πικροῖς φυσιόων συρίγμασιν ἰοφόρος θήρ.
αὐτίκα δ' αὖτ' ἔλαφος, τὸ μειδιόων τι ἐοικὼς

Δαίτῃ δὲ ἑστομάτεσσιν ἐτώσια δηριόωντα
καὶ μὲν ἐξιστόμενον περὶ γούνασιν ἀμφίτε δειρὴν
ἐμμενέως δάπτει, κατὰ δὲ χθονὶ πολλὰ κέχυντο,
λείψανα ποιφύσσοντα, καὶ ἀπαίροντα φόνοισι.
καὶ τε τάχ' οἰκτείρας ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα,
ὠμηστῆρα ῥιφέντα πολυτμήτοισι φόνοισιν :~

Ἱπποβότου λιβύης δὲ ἐπὶ τέρμασι πουλὺς ἀκαθ
ἄσπετος, οὐλόμενος στρατὸς αἰόλος ἑρπηστήρων.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλινθεὶς ἔλαφος ψαμμαθώδεσιν ἄκραις.
οἷος ἔην τῷ δ' αὐτίκ' ἐπέσσυτο πάντοθεν ἐχθρός,
ἐσμὸς ἀπειρεσίων ὀφίων, συγγαίτε φάλαγγες
ἰοτόκοι. ῥινῷ δὲ πικροὺς ἐνέρεισε ὀδόντας.
ἄψεα πάντ' ἐλάφοιο περισταδὸν ἀμφιχυθέντες.
ὁ μὲν γάρ τ' εὔπερθε ἐπιβέψαντε κάρηνον.
ὀφρύας, ἠδὲ μέτωπα ἐνιπρίουσι γένυσσιν.

(4) οἱ ἄρα λεπτομέλω δόρατα, στέρνον ἄνερος,
κλαδόνας, νηδύς, ἀμφὶ δὲ δόρατα δόρατα.
ἄμοι δὲ αὖθι ἑκάστοθε πεπιπλευρῆσιν ἔχουσι
μηροὶς δὲ αὖθις ἕλεσι, τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ
ἄμος δὲ ἄμος ἔχει καὶ πεπαρμένος ἠὲ σάρκι.
αὐτὰρ ὁ παντοίῃσι πεπιπληθὴς ὀδύνῃσι,
πρῶτα μὲν ἐκφυγέων ἐθέλει κραιπνοῖσι πόδεσσιν.
ἀλλ' οὐ κάρτος ἔχει. τοῖος μὲν ἀθέσφατος ὄγκος
ἀμόχλος ἀμφιέπει δυσπαίπαλος ἔρπετὸν ἥρων.
ἀλλ' τότε δὴ βαρύθων ἔστη κρατερῆς τε ἀνάγκης.
ἀλλὰ τὸ δὲ σμάλεσσιν ἀπείρατα δηΐα φυλ
βεβρυχὼς ὀδύνῃσιν ἐπιστρεφάδιος ἐκάστοθ
τοῦ δὲ μενεμένος γλυκὺς ἔρπετὸν κεφαλῇ.
κεῖνοι δὲ οὐμεθίασι, διοχλύμενοι δὲ μένουσιν,
ἄδεμον ἢ τοῦ ἔχοντες ἀναιδέῃσι νόοιο.
καὶ τοὺς μὲν γλυκέσσι διέφθισε, τοὺς δὲ πόδεσσι.
βεβρυχῆσιν ὀλέσσε, ῥέφει δὲ ἐπὶ γαῖαν ἀλέρμων
ἰχὼρ αἱματόεις ὀφίων ἀπὸ γῆα δὲ θηρῶν,
ἀλλεαδὶ ἡμιβεβεκτ, χθονὸς ἀπαιρόεσσιν.
ἅμα δὲ συμπλευρῆσι φέρει πάλιν ἡμιδάϊκτα,
καὶ φθίμενοι γὰρ ἔχουσιν ἐπὶ κρατερῆσιν ὀδοῖσιν.
εἰνὼ δὲ ἐμπεφυῶτ καρήατα μοῦνα μέμυκ.
αὐτὰρ ὁ γινώσκων θεόθεν τὸ περ βαλεδῶρον,
πάλιν μαστεύει δυοφερὸν ποταμοῖο ῥέεθεν.
κεῖθι καρκινάδας δὲ φίλας γλυκέσσι δαμάσσ,
φόρμαγξ αὐτοδίδακτον ἔχει κολυπήμονος ἄτης.
ἄμφα δὲ πικρὰ ὠμὰ ἐπὶ χθόνα χεῖφα θηρῶν.
ἐξέπεσε εἰνοῖο πόδας αὐτοκύλισα.
ἔστη φλαῦ δὲ ἑκάστοθεν ἐπιμύουσιν ὀδόντ,
ζώει δὲ αὖτ ἕλαφος θηρὸν ἔχει ἄδεκε δὲ

δίνδεσ· γλυκύτης ἐφήμοσε δακόρωνον.
δήμους οἱ αὖ κλέοντι βοῶν πολὺν ἀρυκλώστας.
πάντ' ἔλαφοι τρέφουσι, φύλας κεράων οἱ ἐφ' ὕβρης.
Ἠ ὄμωμα θηρὶ καὶ ἠγορὰ φορέουσι.
τοὺς, οἱ ἄρα κύκλῃ πόνοισιν ἐνὶ ζυγόχοισιν ὀρνεῖς.
κἀκείνοις λάφοιο δέμας. ἐλινὸν οἱ ἐπὶ ὤλω.
σιν τὸν ἅπαντα φέρουσι, πανάμολον, ὅια τ' θηρῶν
πορδάλιων σφραγίδεσσιν ἐπιχρόϊ μυρμάροισι.
Βούβδιος αὖτ' πέλας μέζων δέμας ἀρυκλώστας.
μέων εὐρυκλώστας, ἀτὰρ δόρκου μέτ' ὀρέων.
ὄμμασιν ἀγλαΐης, ἐρατὸς χρόα, φαιδεὸς ἰδέσθ.
καὶ κρᾶ, ὀρθοὶ μὲν ἀπὸ κρατὸς πεφύασιν,
ἀκρέμονες δεδενδς, ἐλεῦ οἱ αὖθις πολὺν ὦτ.
ἀμφορνυλόεσσι πολυγνάμπτοισιν ἀκωκαῖς.
ἔξοχα οἱ αὖ τόδε φῦλον ἐὸν δόμοι ἀμφαγαπάζ.
ἠθυγέας τ' ὀλνὰς φίλιόν τ' νάπαισι μέλαθρον.
Εἰ δέ τε μιν τρεπῇσι πεδήσαντ' βοηλίδεσσιν
ἀγρευτῆρες ἄγοιεν, ἐπ' ἄμους αὐλίκα χώρης
ἠλθόϊ οἱ συβήσασιν ἐλεύθερον αὖθι λίποιεν,
ῥεῖα πολὺ γλυκερὸν δόμον ἠλυθ, ἠλυνέεσκε.
οὐδ' ἔλη ξεῖνος τις, ἐπ' ἄμοδα πόϊν ἀγάαζ.
Ὀκτὼ ἑκατὸν μεμάωσι φίλῃ πατρὶ μὲν θέπεσι.
καὶ βαλίων δὲ πόδος λὶς σύνεσαν φρεσὶ θηρῶν:

Ναὶ μὴν ὠκυτάτ δόρκων ἀρίδηλα γένεθλα
μορφήν τ' ἴδμεν ἅπαντες, ὁμῶς μέγεθός τε καὶ κῆν.
πέρδικες θοῦροι δὲ πυρωδέες αἰολόδειροι.
δόρκοισι φιλίην πρὰ τέμπεσιν ἐπείσαντο.
ἠθαλέοι τε πέλοισι, καὶ ἀλλήλοισιν ὅμαυλοι.
ἀνάς τ' ἐστὶς ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀπάνευθε νέμον.

Ἦ μάλα δὴ μετόπισθε ἑταιρίης τάχα πικρῆς,
καὶ φιλίης ἀπέλαυσε ἀμειδέος ὁππότε φῶτος
κερδαλέοι δειλοῖσιν ἐπίφρονα μητίσαιντο.
πέρδικας δόρκοισι φίλοις ἀπατήλια θέντες.
ἔμπαλιν δ' αὖ δόρκοις ἑτέροις ἰσα περδίκεσσιν.

Αἰγῶν δ' αὖτε πέλει, προβάτ τε, πανάγρια φυλα,
οὐ πολλῶν τοῦτ' ὀΐων, λασίων τε χιμάρρων,
μείζονες, ἀλλὰ θέειν κραιπνοί, σθεναροί τε μάχεσθαι.
στρεπτοῖσιν κεφαλῇ τε κορυσσόμενοι κεράεσσι.

κάρτος δ' αὖτ' ὀϊέσσιν ἐν ἀργαλέοισι μετώποις.
πολλάκι δ' ὁρμηθέντες ἐνὶ ξυλόχοισιν ἔθηκαν
ἐσύας αἰθυκτῆρας ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας :-

Ἔστι δ' ὅτ' ἀλλήλοισιν ἐναντίον ἀΐξαντες,
μάρναν κρατερὸς δὲ πρὸς αἰθέρα δοῦπος ἱκάνει.
οὐδέ τ' ἀλεύασθ' ἐμὶς ἔπλετο δήϊον αὐτοῖς,
νίκην δ' ἀλλήλοις φορέειν ἀτίνακτος ἀνάγκη,
ἠὲ νέκυν κεῖσθαι· τοῖον σφίσι νεῖκος ὄρωρεν :-

Αἰγάστροις δέ τις ἐστὶ δι' αὐτῶν αὐλὸς ὀδόντα.
λεπταλέης πνοιῆς κεράων μέτον ἔνθεν ἔπειτα
αὖτ' εἰς κραδίην, ἐπνεύμονος ὀθὺς ἱκάνει.
εἰ δέ τις αἰγάγρου κηρὸν κέρασι περιχεύει,
ζωῆς ἐξέκλεισεν ὁδοὺς, πνοιῆν τε διαύλους :-

Ἐξοχα δ' αὖ μήτηρ ἀτάρβοις ἐστὶν ἱππάρχοντας
οἷς παῖδας κομέει, γήρᾳ δ' ἐν μητρὶ φέρει παῖδες·
οἷς δὲ βροτοὶ γλυφέην πεπεδημένον ἀργιόεσσι
γήρεος σύνδεσμοῖσι, πόδας βαρύν, ἄγκεα εἰκυῖ,
ἀβληχεῖν παγάμας, δολιρόνδεμας, ὄμμα ἀμαυρόν·
ἀμφαφαπαλόρθμοι δὲ ἰδὴ περὶ πάντα ἔχουσιν,
τηνύμβροι κομιδὴν παιδοδόφιος ἀγεγένης·
οἷς αἰγῶν κοῦροι φίλοις κομέουσι τοκῆας
γηραιέος, ὅτ' δεσμὰ πολύσονα γῆρα πεδήσῃ,
βρώμιον μὴ ὀρέγεσιν εὔδροσον ἀνθεμόεσσαν·
δρεψάμενοι σοφίεσι, πόδας δ' ἀρα χθέσιν ἄκροις,
ἀκροτάτου φορέουσιν ἀφυσάμενοι μέγα νῦδωρ·
γλῶσσαν δ' ἀμφιέπουσιν ὄλον χέρα φαιδρύνουσιν·

Εἰδὲ νύτοι βροχίδεσι μόνον γλέφρων ἀφάρσας,
ἀψίκα ἐπιγάμην φιν χόοις νεοθηλέας ἀμνοὺς·
τ' μὴ τὰ δοκέῃς παῖδας μὴ θοιοῖ δίεσθαι·
χἰστομὴν μὲν τοίοισιν ἀπόρρεθε μηκηθμοῖσιν·
φόγγε τέμοι φίλα τέκνα δυσδύλεας ἀφρεύπεσαν·
μὴ μεχυρὸν δ' μὴ θέλεις ἀμήτορα μὴ τέρα θῆς·
τοῖα φάμν δοκέῃς· τοῖς δ' ἐς τάδε τὰς περιπόροις·
περὶ τ' μὴ ἀφθονίεν μέλος ἀμφὶ τεκοίσῃ·
αὐτὰρ ἐπὶ τ' ἐνέπειν φάμης μεροπηΐον ἠχὼ·
ῥηξάμενοις βλητχὼ, σοὶ τ' τ' ἀπὸ τοῖον ἀϋτ'.

θεσπεσίοις ἴκελοι καὶ ἐπιστήμοσιν ὅμοιοι.
πρὸς τὸν δὲ κλίνομεν, ὡς ὁ σὺν αὐτῆς ἴοχεαιρης
λύσομεν τὸν ἀμοιφὶ κλῶ, τὰ δ' ἄπτοινα δέδεξο,
ὅσα φέρομεν δυνάμεθα χυχεοὶ πὲ ἐμὴν τὸν ἐδὲ κλῶ.
κλῦθε ἄνυμόρους, γράφον τεὸν ἄχεον ἠὲ γόον.
ἀγδόμος μακρὸν τὸν θέμιν, γλυκὺ τὸ τὸ γῆρας.
ἢ ἐὰν νύν τοι γλυκὺς λιπὸν κτὶ δῶμα λέλοιπα
τοῖα λίς ἀνδόξε κλυζομένοις ἀγορεύεν.
ἀμφὸ τὸν τεῦ κεφαλὴν πανάμφιχον ἀθρήσωσιν,
ἀγδὼς ὁ ποσὶ; πόσος πόθος ἐστὶ τοκῆσιν;
αὐτὸ δὲ τοι βαίνοισι, καὶ αὐτόμοχοι περώωσιν : +

Ἐ ἰσὸ ὀϊς ξανθοὶ, πημάλης ἐνὶ τέρμασι κρήλης,
ἐν θαμιῇ γαίῃ γορτῶνιδι τε ξα κέρωλες,
λάχνη πορφυρέεσαι τὸ ἐπὶ χεοὶ ἐς φάνω.
πολλὴ τὸ κὰ ἀπαμὴ τὸ τὸ χ' ἀν' ἀιχὸ ἀν' τὶ φερίζοι,
ξηχυλάτη χάλη, δυσπάμφαγος κὸ ὀϊέσιν : ~

τοὶ ὠπὸ κὲ τοῦβος ἐκ ξανθωπὸν ἰδέ ζ,
χοιὸ ὠδμὰ ἀὶρ αὐτὸ κὲ λὶ χαμὴ εσαν.
κὸ δὲ πὶ ἐν πούρεσιν ὀρηραμὴν ἠδ' ἀέσιν.
ἀμὰ δ τοὶ κρατεροῖς ἢ τὸ ὀρ εὐρυτάτοιο μετώπῳ.
ἀμφίβιος τοῦβος, ἐπὶ κὰ κεῖνος ὀδλὴ.
ὁ πὸ τὸ κὸ ὀρ πολὶ βῆ ασθὶ ἐὴ θοὰ κύματα τέμνων,
λὶ τὸ τὸ πουλὺς ὄμιχος ὀμῶρ ἢ πολὶ τὸ πορεύων.

ἰχθυόεις ἕπεται, κατὰ δ' ἄψεα λιχμάζοντες.
τερπόμενοι κερώεντι φίλῳ τερενόχροι τοὺς ὤ.
ἔξοχα δ' αὖ φάγροι τε καὶ οὐ τιδανοὶ μεγάνουροι.
καὶ ῥαφίδες, καὶ τρίγλαι, καὶ ἀστακὸς ἀμφὶς ἕπονται.
θάμβος ἔφυ τόδε. θάμβος ἀθέσφατον, ὁππότε θῆρας
ἀγροδαποὶ τείροισι πόθοι καὶ ὑπείροχα φίλτα.
οὐ γὰρ ἐπ' ἀγρήλοισι μόνον φιλότητος ἐΐσης.
θεσμὸν ἀναγκαῖον δῶκεν θεὸς, ἀλλ' ὅσον αὐτῶν.
φῦλον ἀμεγδίσκειν αἰεὶ γενέος βιότοιο.
θαῦμα μὲν ἦν κἀκεῖνο δαμήμεναι ἄφρονα φῦλα
ἄμμασιν ἱμερτοῖς καὶ ὁμόγνια φίλτα δαῆναι,
καὶ πόθον οὐ νοέοντα ἐναγκήλοισι κεράσαι :~

Ὧν ἄρ ἀνθρώποισιν ἐπιφροσύνη τε νόος τε,
ὀφθαλμοὺς ἐπέτασεν ἔρον δ' ὑπεδέξατο θυμῷ.
ἐν δὲ καὶ ὀθνείοις ἐπεμήνατο ὑψόθι φίλτοις,
οἷος μὲν πόθος ἐστὶν ἀριζήλοις κεράφοισιν,
ἀλαγέων, ὅσσοι δὲ πανυκραίροις ἐπιδόρκοις
περδίκων. πῶς δ' αὖτε θοοῖς χαίροισιν ἐφίπποις,
ὠτίδες αἷσι τέθηλεν ἀεὶ λασιώτατον οὖας :~

Ψιττακὸς αὖτε λύκος τε, ἐπὶ ἀκρίλοισι νέμονται
αἰεὶ γὰρ πρόθεοισι λύκοι πρεσίχρονον ὄρνιν :~

Ὄμβριμ' ἔρως πόσος ἐστὶ; πόσης σέθ' ἄπλετος ἀρκή;
πόλα νοεῖς; πόλα κοιρανέεις; πόλα δαῖμον ἀθύρεις;
γαῖα πέλει σταθερή. (βλέεσσι δὲ σοῖσι δονεῖ).
ἄστατος ἔπλετο πόντος. ἀτὰρ σύγε καὶ τὸν ἔπηξας.
ἤλυθες εἰς αἰθῆρ' οἶδεν δέσε μακρὸς Ὄλυμπος.

δειμαίνει δέ σε πάντα. Ἐν οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε.
γαίης ὅσσα τ' ἔνερθε, καὶ ἔθνεα λυγρὰ καμόντ'.
Ἐν λήθης μὲν ἄφυσσαν ὑπὸ στόμα νηπόθεν ὕδωρ.
καὶ φύγον ἀλγεα πάντα, σέ δ' εἰς ἔτι πεφρίκασι.
σῷ δὲ μένει καὶ τῆλε πέρας ὅτον οὔποτε λεύσει
ἠέλιος φαέθων, σῷ δ' αὖ περὶ καὶ φάος εἴκει,
δειμαῖνον. Ἐξ ἠνὸς ὁμῶς εἴκοισι κθραυνοί.

+ ἱστορί

τοίους ἄγριε δαῖμον ἔχεις πυρόεντας ὀϊστοὺς
πευκεδανοὺς, μελεροὺς, φθισίφρονας, οἰστρήεντας
τηκεδόνα πνείοντας, ἀνελθέας, οἷσι καὶ αὐτοὺς
θῆρας ἀνεπτοίητας ἐπ' ἀζεύκτοισι πόθοισι.
θάμβος ὅτ' ἀνκερόεσσαν ἀγαιϊνέην πτερόεντος
ἀπταγέες νώτοισιν ἐπὶ στικτοῖσι θορόντες.
ἢ δόρκοις πρόδικες ἐπεὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντος
ἵδρῳ ἀποψύχωσι, πορηγορέωσί τε θυμὸν
καύματος ἀζελέοιο δατϊζομένοις πτερύγεσιν.
ἢ ὁπότε προπόροιθε ἴη καναχήποδος ἵππου :~

Ὠτὶς ὀλισθαίνουσα, δι' ἠέρος ἱμερόεσσα
Καρχοὶ δ' αἰπολίοισιν ἐπέχραον, ἀμφὶ δὲ τοὔβῳ,
φῦλλον ἅπαν νεπόδων τὸ πολύπλανον ἐπτοίη.
ἔσπονται δ' ἅμα πάντες ὅτ' ἄγρια κύματα τείνει.
στείχονται δ' ἑκάτερθε γεγηθότες, ἀμφὶ δὲ πόντος
ἀφριάα λευκῇσι τινασσόμενος πτερύγεσσιν.
αὐτὰρ ὅτ' οὐκ ἐγέγων ξείνης φίλης πανάθεσμος.
ἐνεκίους ἑτάρους δάπτει στομάτεσσι δὰ φοινοῖς,
δαινύμενος. τοὶ δ' αἶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντες.
οὐδ' ὣς ἐχθαίρουσι, καὶ οὐ λείπουσι φονῆα.
σοῦβε τάχαν, κακοεργὲ καὶ αὐτῷ σι μετόπισθε.
πόντιον ἄγρευτῆρες ἐπορτύνουσιν ὄλεσθρον,
καὶ δολερῶπερ ἐόντι, καὶ ἰχθυφόνῳ τελέθοντι.
Ἐστι δέ τις δρυμοῖσι πορέστιος ὀξύκερος θὴρ,
ἀγριόθυμος ὄρυξ κρυερὸς θήρεσσι μάχιστα.
τοῦ δ' ἤτοι χροιὴ μὲν ἅτ' εἰδρινοῖο γάλακτος.
μούναις ἀμφιπρόσωπα μελαινομένῃσι πορεῖαις.
ἀπλὰ δὲ οἱ μετόπισθε μετάφρενα πίονα δημῷ.
ὀξεῖαι κεράων δὲ μετήορο ἀντελλοῦσιν
αἰχμαὶ, πευκεδαναὶ, μελανόχροον εἶδος ἔχουσαι.

ἐχθροῦ δὴ κλέος, σὺ δ' ἐρεῖς κρυερῶς.
πέτρῃ τ' ὀκρυόεντος ἀφ' ὑψόθεν ἐμπεφύκασιν
ἰοφόροι, κλῆδες δὲ φύσιν κρέα τέρεσιν.
θυμὸς δ' αὖτ' ὀρύγεσσιν ὑπὸ φίδης ἐν ἀπηνής.
ἐν γὰρ ἀρίνοι κλωὸς ἐρμέοισιν ὕλαγμα,
οὐ σύος ἀγραύλοιο πεδ' ἀσκοπέλοισι φρύαγμα.
ὀδὲ μὴν οὐ τάρου κρατερὸν μύκημα φέβοιο
πορδαλίων δ' οὐ γῆρυς ἀμφὶ δέα πεφρίκασιν.
ὀδ' αὖ τοῦ φόβοιο μέγα βρύχημα λέοντος.
ὀδὲ βροτῶν ἀλέγουσιν ἀναιδέα νόσιο.
πολλάκις δ' ἐνκρημεῖσιν ἀπὸ φθιτὸ κλιερὸς ἀνὴρ
θηρητὴρ, ὀρύγεσσι δ' ἀφοινοῖς ἀντιβολήσας.
ὁπποτ' δ' ἀθρήσῃ ἐν ὀρυξ κρατερόφρονα θῆρα,
λίσσων χαυλιόδοντ', ἠκαρ χαρόδοντα λέοντα.
ἠκρυερῶν ὄρκων ὀλοὸν θέρος, αὐτίχ' ἁρπαλέω
νοῦ σάλῳ κλονέων, μέλωπαν παμπὶν ἐρέθῃ
θυνάμενος, πήξας τ' ἐν θρόνῳ πικρὰ βλέμμα
ἐσύμενον μίμνῃ, βόνδ' ὤλεσε πρὸς ἐναίρων.
δόμματα κλίνας βαιὸν κερώεντα μέλωπα,
θλίβεσιν ὀξυτέροις δεδοκημένος ἔμπεσε θηεῖ.
αὐτὰρ ὅ γ' οὐκ ἀλέγῃ, κ' δ' ἄρα τ' ἴδῃς ὀρούσῃ.
ὀξέσι πεφεικὼς σωτερόδομος σκοπέλοισιν: +

Ὡς δὴ ὅτ' ἐν ξυλόχοισιν ἐπεσσυμένοι λέοντες,
ἀρτέμιδος δώροισι κεκασμένος ἀγκίμος ἀνήρ,
ἀγχεμάχας ἀσπίδας ἔχων κρατερῆς πολεμίζουσιν,
ἀλλ' ἀλαβὰς μίμνει, τοὶ δὲ ἄγχι ἀθυμαίνοντα
δεξιὴν ὠμοβλῆτα φέρων ἀμφήκεα χαλκόν,
ὡς ὄρυγες μίμνουσιν ἐπεσσυμένους τότε θηρῶν
ἀυτοφόνους σφετέρῃσιν ἀταθαλίῃσι δαμάσσαι.
ῥεῖα γὰρ ἐν στέρνοισιν ὀλιθαίνοισιν ἀκωκὴ
πολλὸν δὲ αἷμα κελαινὸν ἀπ' ὤλεσε χὠ ἑκάτερθε.
σκύμνοι γλώσσῃσιν ἐοντα λιχμάζουσιν.
ὀδόντων ἐκφυγέειν οὐδ' ἐθέλουσι πόρεστιν.
ἀνήλους δὲ λέκτροισιν ἀμοιβαίοισι φόνοισι.
καὶ κέλις ἀγρονόμων ἠδ' ἠλουκόλος, ἠλὶς ἀρόρδης,
ἀμφιδύμοις νεκύεσσι πορεύεσθον ἀλιβοήτω,
ἄγρηω δ' ἀλίη τε νέχει μέτα θαμβεῖ θυμῷ :-

Ἐξῆς δὴ τοὶ θηροὶ θηλαφόροισι θήεσσα.
ἀφθὴν ἐπέοιν ἀπφρεσίων χεφάων
κεῖνα τὰρ σὺν γεννύεσιν τερβιαλεύκεα δοιά,
εἴδεα χαυλιόδοισιν, ἐπ' οὐρανὸν ἀλλέχοντα.
δύοιμι δὲ πλήθος ὀλοοῖς σὺν ἔθρια ὀδόντων
πλαζόμενοι· νῶιν δὲ κεράατα μυθήσασθαι
ὅ δ' αὖ ἐν. ἐξ δὲ τὰ ἄμμι φέρῃς κεράων ἀγορδῆς.

σήματα δ' οὐκ ἀρίδηλα διακριδὰ τεκμήρατ',
θηρσὶ τὸν ἐκφύσιες θνύων ἀπὸ τῶν ἐφύπερθε
ὅσσαι μὲν κεράεσσιν ἀνωφερὲς ἀΐσσουσιν,
ἐξ δὲ κάτω νεύοιεν, ἀτεχνῶς εἰσὶν ὀδόντες.
κείνοισιν δὲ δίπλοις ἐξεφαντείοις κεράεσσι,
ἐξ ζαιμὲν πρώτιστον ἀπὸ κρατὸς πεφύασι
ἐκ μεγάλου μεγάλαι φηγῶν ἅτε νέρθεδ' ἔπειτα
κρυπτόμεναι ἐξ νοῖσιν, ὁμιλοῦσαι κροτάφοισιν
ἐστεγέν ὀθεῦν, θνύων ἀπογυμνωθεῖσαι,
ψεύδεα τοῖς πολλοῖσι δόκησιν ὀπαῦ ὀδόντ' :+

Ναὶ μὲν ἄλλο βροτοῖσιν ἀριφραδὲς ἔπλετο σῆμα
πάντες τὸν θήρεσσιν ἀκαμπέες εἰσὶν ὀδόντες.
οὐδὲ τέχναις εἴκουσιν, ἀμείλικτοι δὲ μένουσι
τοὺς, βοφίῃ τεῦξαι κεραοξόος ἢν ἐθέλησιν
εὐρέας, ἀντιλέγουσιν ἀπηλεγέες, ἢν δὲ βιῶν,
ἄγνυν κλαυληδὸν ἀπειθέες, ἐκ δὲ κεράων,
τόξα τε κυκλοτρῆ ἐμυρία τεύχετ' ἔργα.
ὡς δὲ κεράατα κεῖνα, τάτοι κελέουσιν ὀδόντας
γνάμπτειν, εὐρύνειν ἐξεφαντοτόμοις ὑποείκει :-

Θηρσὶ δέ τοι μέτεθος μὲν ὅσον μήπω κατὰ γαίης,
ἄλλος θὴρ φορέει, φαίησκε ἰδὼν ἐλέφαντα.
ἢ κορυφὴν ὄρεος παναπείριτον, ἢ νέφος αἰνὸν
χεῖμα φέρον δειλοῖσι βροτοῖς ἐπιχέρσον ὁδεύειν.
ἴφθιμον δὲ κάρηνον, ἐπ' οὔασι βαιοτέροισι,
κοίλοισι ξεστοῖς, ἀτὰρ ὀφθαλμοὶ τελέθουσι
μείονες ἢ κατ' ἐκεῖνο δέμας, μεγάλοι περ ἐόντες.
ὧν δ' ἤτοι μεσσηγὺς ὑπ' ἐκπροθέει μεγάλη ῥὶς,
λεπτή τε, σκολιή τε, προβοσκίδα τὴν καλέουσιν.
κείνη θηρὸς ἔφυ παλάμη, κείνη τὰ θέλουσι,
ῥηϊδίως ἔρδουσι. ποδῶν τε μὲν οὐκ ἴσα μέτρα.
ὑψόθι δὴ πρόσθε πολὺ πλέον ἀείρονται.
ῥινὸς αὖτε δέμας δὶς παίπαλος ἀμφιβέβηκον.
αἰσχιστός τε κρατερός τε, τόν, οὐκ μάλ' οὐδὲ κραταιός,
θηκτὸς πανδαμάτωρ τε, διατμήξει σίδηρος.
θυμὸς ἀπειρέσιος πέλεται κατὰ δάσκιον ὕλην,
ἄγριος, οὐδὲ βροτοῖς, τιθαστὸς μερόπεσσι τ' ἐνηής.
ἐν μὲν ἄρα χλοερῇσι, πολυκνήμῃσί τε βήσαις,
καὶ φηγοῖς, κοτίνοις τε, καὶ ὑψικάρηνα γένεθλα
φοινίκων πρόριζα κατὰ χθονὸς ἐξετάνυσσεν,
ἐσχρίψας θηκτοῖσιν ἀπειρεσίαις γενύεσσιν: +

Ὁ ποτὲ δὴ ἐν μερόπων βριαρῇσι πέλει παλάμῃσιν,
λῆδε μὴ θυμῷ, λίπε δ' ἐμὸν ἄγειον ἦτορ.
εἶλε δὲ ζεύγλῃ, καὶ χάλεσι δέκτο χαλινά·
καὶ παῖδας νόοισι φέρει σημοῦ βρασ ἔργων.
φήμη δὲ ὡς κεφαλῆς ἐπ' ἀμήχανος ἀλεόωσι·
φθογγὴν σὺν σώματι μορφῇ δὲ τοι θρύξουλες,
ἀμφὶ πᾶσιν ἀκουστός ἐφυθήρφος αὐλῇ.
κεῖνοι δὲ φεύγουσι μόνοι ἐν θαστέρες ἄνδρες.
θαῦμα δὲ καὶ τοῦ ἄκουσα, κεφαλῆς τοῦτ' ἐφέκυλαν
μαυλῖνον σὺν ἥθεσιν ἐχέμυ κέαρ, ἀμφὶ δὲ θυμὸν
γνώσκω σφε ἑρόιο μέρου πορφύρεος ἀνάγκην.
ὀκόσα τοι μόνοισιν ἐν ὄρνιθεσιν ἔασι·
κύκνοι μαυλῖ πόλοι, γόνυ τ' ἐστὶν ἀφόδυλες,
ἀμὰ δὲ ἐν θρόνοι ἐλῶ θανάτοιο γεύλω,
φρασάμφοι τόδε φῦλον ἐν ἡμέρῃ σὺν λώουσιν.
ἐν νόκερως δὲ ὄρυγμῷ ἐφυδέμας ἀθυκλῆος,
οὐ πολλὸν μάζων, ὀλίγον δὲ ὑπὲρ ἄκρια ἐνός.
ἀντὶ κέρας ἀνὸν ἀκαμμύνον ἄγειον ἄορ,
κάνω κ' χαμαιόν τ' ἀμφὶ κόρυφας
οὐλήσας βριαρῶ τ' ἀλαλμήξφε γράδρω.
κεῖνος δὲ θεναρῷ περ ἐφορμηθὲς κεφαλῇ,
πολλάκις σὺν γόνι ἦσι νέκυ τοιοῦτον ἔθηκ'.
ἠρέμα δὲ σὺν ξανθοῖς ἐς κεμινόμισι μέτοπος,

Ἐνώλῳ, ἐφθάμυγλες ἐπήρειμα πορφύροισι·
πάντες οἱ ἄρενες ἦσι, ἐν οὐπόλεθῆλες ὀρᾶν.
Ἐπόκ οὐκ ἐδάλω, φράζω οἱ ἄχ ὡς δὲ δάμνα.
Εἴτ' οὖν ἐκπέρης ὁλοὸν τόδε φῦλον ἐπῆλθ.
Ἅτ' αὐτόθονες ἦσιν, ἐπαντήμοισι δὲ γαίης·
Ἅτ' θεὸς δμῆτ' τέρας ἄγελον ἐν φύον,
νόσφι πόθων, ἠνόσφι γαμῶν, ἐν νόσφι τόκοιο·
ἤδη ἐν ἱερῶσιν ἐν ἰγεοπόροισι θαλάσσης,
ἐνθεσιν αὐτόρεκτα φύᾳ ἐν ἀμήτορα φῦλα.
Ὄρρεον, ἠπεδανᾶ τ' ἀφύαι, κόχλων τ' γένεθλα·
ὅσεα κατ' τεθμοῖτ, τάτ' ψαμάθοισι φύον·
μοῖρα φίλη βαιὸν οὔμοι δεμὶς ἀμφεὶς ἀφόδην.
οὐλίδανοις λίπεθῆρας, ὅσοις μὴ κάρος ὀπηδ.
πάνθηρας χθροποὺς, ἠδ' αὐχούρους κακοεργοὺς·
τοί τ' κατοικιδίοισιν ἐφωπλίσθητο κοιταῖς
καὶ λυθοὶ ἀτθμοὺς ὀλιγοδρανέας τ' μύοξοὺς·
τοὶ δὴ τοι ἕμπαν ἐπμύοισι μθύοντες
χθμερίῳ τάρῳ, δέμας ὕπνοισι μεθύοντες.
Δεύμεροι· ἑλεβορῷ κέφν οὐφέπος ἰδέ,
φωλφοῖσι οἱ ἑοῖς ὕπνον τοσοῦτ' ἔχοισιν.
ἠ νέκυες κεῖν' δυσχείμεροι οἵ τοι ἐκόντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἔαρος πεφ' γλάσσοιν ὀπωπαί,
ἀνθεά τ' ἐν χθμῶσι νέον χεμθ ἠδ' ἠδόσθν,
ναθεὸν κινήσαντο δέμας μυάτης ἀπὸ λόχμης.
φάεα τ' ἐμπεταάσθητο, κ' ἔδεκον ἠελίοιο φαῦς.
καὶ χλυκερῆς νεόλεπτος ἐδηλύος ἐμνήσαντο.
αὐθις δὲ ζωοί τ' πάλιν ἐγθίνοντο μυοξοί.

Λείπω ἐλάσιον γένος οὐτιδανοῖ ὀσκιούρου.
ὃς ῥὰ νύτοι θέρεος μετάτου φλογερῇσιν ἐν ὥραις
οὐρὴν ἀντέλλει σκέπας αὐτορόφοιο μελάθρου.
Οἷον δὴ νυτὰ ὦνες ἑὸν δόμον ἀγλαόμορφον.
γναπτὸν ἐπισκιάουσι ἀριπρεπὲς αἰολόνωτον.
τῶν, οὐδὲ μερόπεσσι διὸς τεχνήσατο μήτις,
φαιδρότερον, τερπνοῖσιν ἐν ὄμμασιν εἰσοράασθαι.
οὐδ' ὅσα πανδώτειραν ἐπὶ χθόνα μητέρα βαίνει.
οὐδ' ὁπόσα πτερύγεσσιν ἐπ' ἠέρα πουλὴν ὀδεύει.
οὐδὲ μὲν ὅσσα βυθοῖσιν ἐπ' ἄγρια κύματα τέμνει.
τοῖον ἐπ' ὀρνίθεσιν ἀριζήλοις ἀμαρύσσειν,
χρυσῷ πορφυρέον τι μεμιτμένον αἰθόμενον πῦρ :

Οὐκ ἐρέω κρυερὸν γένος ὀκριόεντος ἐχίνου.
μείζονος, ἀμφίδυμοι γὰρ ἐχίνοις ὀξυκόμοισιν.
ἀργαλέαι μορφαί. κρυερόν τε περίδρομον ἕρκος.
Ὁ μὲν γὰρ βαιοί τε καὶ οὐτιδανοί τελέθουσιν.

Τυτθῆσιν φρίσσοντες ἐπὶ προβλῆσιν ἀκάνθαις.
Οἱ δ' ἄρα καὶ μεγέθει πολὺ μείζονες, ἠδ' ἑκάτερθε
ὀξέα πεφρίκασιν ἀρειοτέροισιν ἀκωκαῖς :~

Λείπω τρισσὰ γένεθλα κακὴν μίμημα πιθήκ,
τίς γὰρ ἂν οὐστυγέει τοῖον γένος αἰσχρὸν ἰδέσθ.
ἀβληχρόν, στυγερόν, δυσδέρκετον, αἰολόβουλον.
κεῖνοι καὶ φίλα τέκνα δυσειδέα δοιὰ τεκόντες,
οὐκ ἀμφοῖν ἀτάλαντον ἑὴν μερίσαντο πόθητιν.
ἀλλὰ τὸ μὲν φιλέουσι, τὸ δ' ἐχθαίρουσι λόχοιο.
αὐτὰ δ' ἀγαλλίδεσσιν ἑῶν ἔκτεινε τοκήων :~

Οὐ μὲν θὴν οὐδ' ἀπαλάκων αὐτόχθονα φυλ.
ποιοφάγων ἀλαῶν, μήπειν ἐθέλουσιν ἀοιδαί.
ἐκ καὶ βάξις ἄπιστος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπέρησε.
ἀπολλάκους βασιλῆος ἀφ' αἵματος ἐκχετάασθ.
Φινέϊ γὰρ τρὶς δὴ φαέθων ἐκοτέσσατο τιτάν,
Φινέϊ, τὸν ῥ' ἀτίταλλε κλυτὴ θρήϊσσα κολώνη.

μαντὶ πόλου φοίβοιο χολωσάμενος περὶ νίκης.
καὶ οἱ φέστος ἄμερσεν, ἀναιδέα φῦλα δ' ἔπεμψεν,
ἅρπυιας πτερόεντα περέστια πικρὰ γένεθλα, +

+ ἱστορία

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν περόωντο μετὰ χρύσειον ἄεθλον,
ἀργώης ἐπὶ νηὸς ἰήσονι συμπονέοντες,
παῖδε βορειόνεω ζήτης καὶ ἀῖς τε κλεεῦν,
Ὀκτείροντο γέροντα κατεκτείναντό τε φῦλα.
καὶ γλυκερὴν μελέεσσι δόσιν στομάτεσιν ἐδητύν.
ἀλλ' οὐδ' ὣς φαέθων χόλον εὖ νασῦ, ἀλλάμιν αἶψα,
ἀπολάκων ποίησε γένος μὴ πρόσθε ἑοντῦ.
τοὔνεκα νῦν ἀλαόν τε μένει, ἐλάβρον ἐδωδῆς +

+ ἱστορία

ΟΠΠΙΑΝΟΥ · ΚΥΝΗΓΕΤΙ ΚΩΝ · ΒΙΒΛΙΟΝ · Γ̅ ·

Ἀλλ' ὅτε δὴ κεραῶν ἠστίσαμεν ἔθνεα θηρῶν,
ταύροις ἠδ' ἐλάφοις, ἠδ' ἀρυκτρώτας ἀγαυοῖς,
ἐδόρκοις ὀρυγάς τε ἐαιγλήεντας ἴορκοις,
ἀλλὰ θ' ὅσοισιν ὑπερθε καρήατα τευχήεντα,
νῦν ἀτε κερχαρόδοντα θεὰ φράζωμεν ὁμῆλον.
σαρκοφάγων θηρῶν, ἐχαυλιόδοντα γένεθλα.
πρωτίστην δὲ λέοντι κλυτὴν ἀναθώμεθα μολπήν,
ζηνὸς ἔτι θρεπτῆρες ὑπερμενέος κρονίδαο,
νηπιάχου κούρητες, ὅτ' ἀρτίγονον μιν ἐόντα,
ἀραμένη γενετῆρος ἀμειλίκτοιο κρόνοιο.
κλεψιτόκος ῥείη κόλποις ἐνὶ κάτθετο κρήτης,
οὐρανίδης δ' ἐσιδὼν κρατερὸν νεοθηλέα παῖδα,
πρώτοις ἀμφίλλαξε δ' τὸς ῥυτῆρας ἀγαυοῖς,
καὶ θήρας ποίησεν ἀμηψάμενος κούρητας +

+ ἱστορεῖ

Αἱ δ' ἄρ' ἐπεὶ βουλῇσι θεοῦ μεροπηΐδα μορφὴν
ἀμφιβάλοντο κρόνοιο ἐς ἀμφιέσαντο λέοντας.
δώροισιν μετόπισθε διὸς μέγα κοιρανέουσιν
θηρσὶν ὀρειαύλοις, ἐς ῥιγεδανὸν θοὸν ἅρμα
ῥείης ἐλωδῖνος ὑπὸ ζεύγλοισιν ἄγουσιν

ἡ ῥέα

+ ἱστορεῖ

Αἰολαφῦλα δὲ τοῖσι, ἐς εἴδεα θηρσὶν ἑκάστοις.
τοὺς μὲν νῦν προχοῇσι πολυῤῥαθάγου ποταμοῖο.
ἴστρῳ ἐπ' εὐρυρέοντι κυήσατο τοξεύτειρα,
ἀρμενίη πόρθων τε πολύασσορος ἔνθος ἄγα,
ξανθοκόμαι τελέθουσιν ἐς οὐτόσον ἀλκήεντες.
πάσσονα μὲν φορέοντα δειρὴν, μεγάλην δὲ τε κόρσην.
ὄμματα δ' αἰγλήεντα ἐς ὀφρύας ὑψιβαθείας,
ἀμφιλαφεὶς ἐπὶ ῥίνα καλῆ φέας, ἐκ δ' ἄρας δειρῆς,
ἐς γενύων ἑκάτερθε θοαὶ κομόωσιν ἔθειραι.
τοὺς δὲ τρέφει μεγάδωρος ἐρεμβὼν αὖθις ἄρουρα,
τῶν ἐθνημεροπῶν ἐν δαίμονα κικλήσκουσι
Δειραὶ κἀκείνοις ἐς τήθεα λαχνήεντα.
καὶ πυρὸς ἀστράπτουσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί.
ἔξοχα δ' ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλοι τελέθουσιν,
ἀνὴ ὀλίγον τοῦτον γένος ἐλαχεμυρίος ἄγα.

Πουλὺς δ' ἐν λιβύῃ ἐριβόλακι διψαδιγαίῃ
ὄχλος ἐπιβρομέει βριδρῶν βρύχημα λεοντ̃,
οὐκέτι λαχνήεις, ὀλίγη δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
σμερδαλέως δὲ πρόσωπα καὶ αὐχένα πᾶσι δὲ γυίοις,
ὑπὸ καμηλίαν κυάνοιο φέρει μεμορυγμένον ἄνθος.
ἀλκὴ δ' ἐν μηλέεσσιν ἀπείριτος ἠδὲ λεοντ̃ ~ f ἠδε

Κοιρανικὴν λίβυες μέγα κοιρανέουσι λέοντες,
ἐκδέτο τ' αἰθιοπ̃ λιβύην ἤμειψαν γαῖαν. θαῦμα μετ' εἰσιδέειν μηλανόχροος
ἀρὺς ὑπερθεκάρηνα, πόδας δασὺς, ὄμμασι δ' αἴθοψ. L ἠϋκομός τ̃
μόνοισι ξανθοῖς φοινισσόμενος στομάτεσσιν,
ἔδρακον, οὐ πυθόμην κεῖνον ποτέ θῆρα δαφοινόν.
κοιρανικοῖς τ' ἔμολ̃ διαπόμπιμος ὀφθαλμοῖσι.
φορβῆς οὐχ ἀτέει πάντ' ἤματα φῦλα λεοντ̃,
ἀλλὰ τὸ μὲν δόρποισι μέλει, τότε δ' αὖτε πόνοισιν.
οὐδ' ὑπνον μυχάτοισιν ἔχει παρὰ τέρμασι πέτρης.

ἀμφαδὸν, ὑπνώει δὲ θρασύφρονα θυμὸν ἔχεις
ἀδεὶ δ' ἔνθα κίχησιν ὑπείροχος ἑσπερίη νύξ :

Ἔκκλυον αὖ κἀκεῖνο λεοντοκόμων αἰζηῶν.
δεξιτερὴν ὑπὸ χεῖρα φέρειν αἴθωνα λέοντα.
νόρκα θοὴν, τῇ πάντα λυγρῶν ἀπὸ γούνατα θηρῶν.
πεντάκι θηλυτέρη δὲ τόκων ἀπελύσατο ζώνην,
βάξις ἀτρακὲς ἀνεμώλιος ὡς ἑνατίκτει.
πέντε φέρει πρώτιστον, ἀτὰρ πίσσυρας μετέπιτα.
ὠδίνει σκύμνῃ κατά τ' ἐξείης ὑπένερθε.
νηδίος ἐκτριτάτης τρεῖς ἔκθορον, ἐκ δὲ τετάρτης
ἀμφίδυμοι παῖδες, πύματο δ' ἔναγείνατο μήτηρ.
γαστρὸς ἀριστοτόκοιο κλητὸν βασιλῆα λέοντα :

Πορδαλίες δ' ὀλοαὶ δίδυμον γένος, αἱ μὲν ἔασι
μείζονες εἰσιδέειν ἐπάσσοντες εὐρέα νῶτα·
αἱ δ' ἔτ' ὀλιζότεραι μὲν, ἀτὰρ μένος οὔτε χερείους.
Εἴδεα δ' ἀμφοτέρῃσιν ὁμοίϊα δαιδάλλοντα.
νόσφι μόνης οὐρῆς τῇ τ' ἔμπαλιν εἰτορά ἀτῃ.
μείοσι μὲν μείζων τελέθει· μεγάλοισι δὲ μείων.
εὐπαγέες μηροὶ, δολιχὸν δέμας, ὄμμα φαεινόν.
γλαυκιόωσι κόραι βλεφάροις ὑπομορμαίροισι.
γλαυκιόωσιν ὁμοῦτε ἐν δοθιφοινίσσοντι.
αἰθομέναις ἵκελαι πυριλαμπέες αὐτὰρ ἔνερθε
ὠχροί τ', ἰοτόκοιτε περὶ στομάτεσσιν ὀδόντες.
ῥινὸς δαιδάλεος χροιήτ' ἐπιπαμφανόωτα
ἱερόεις πυκινῇσι μελαινομένῃσιν ὀπωπ'.
ὠκύτατον θείει· καί τ' ἄλκιμον ἰθὺς ὀρούει.
φαίης ὁπποτ' ἴδοιο δικερίην φορέεσθαι.
ἔμπης καὶ τόδε φῦλον ἐπικλύουσιν ἀοιδοί.
πρόσθ' ἔμεναι βάκχοιο φέρτεστα φυλοιοτιθήνης.
τοὔνεκ' εἰς ἔτι νῦν οἴνῳ μέγα κατχαλόωσι.
δεχνύμεναι στομάτεσσι διωνύσσου μέγα δῶρον.
τὶ χρέος, ἐκ μέρος δὲ κλυτὰς ἤμει ψεγυναῖκας.
αὐτὸ δὲ πορδαλίων γένος ἄγριον, αὖθις ἀείσω:

Ναὶ μὴν ἄμοθοον διφυὲς γένος ἐστὶ καὶ αὐτὸ
λύγγας ἀριζήλους, αἳ μὴν γὰρ ἔασιν ἰδέσθαι
ἶσαι, καὶ τέγεσι τε φανὴν ἐοικυῖαν ἔχουσαι
καὶ ἐπὶ μέζονες ἔασιν ὑπὲρ θρώσκουσι τε θοῦρε
ἀλκαίοις ἐλάφοισι, καὶ ὀξυτέροις ὀρύγεσσι.
μορφὴν τ' ἀμφίδυμον πανόμοιον ἀμφὶς ἔκαστο.
ἰσαμὴν δὲ βλεφάροισιν ἀπὸ φθαλμῶν ἀμαρυγαὶ
ἰμερόεν στάπτουσι, τὸ δὲ καὶ τὸ ἀμφοτέρηφι
φαιδρὰ πέλει, καὶ ἐόντ' κὴν κὴ κὴ κὴ πτήσσουσα.
μοῦνος δ' ἔστι δέδν ἀνομείιος ἐπὶ τὸ χεροιὴ.
μέσσοι μὴν χυτρὼν ἐπιδέδεται ἐνὸς ἐρέθοντος
μέζοσι δὲ κροκόεντι θεῶν ἴκελον ἄνθος ::

Ἐξοχα δὲ αὐτάδε φῦλα φύλλω ἀλάσαντο γένεθλω,
ἄλλοι λυγγες τε πυρίγλωσσοί τε λέοντες.
πορδαλίες τ' ὀλοαὶ, καὶ λίγρίες ἰωκεμέεσσαι.
τῶν δὲ ὁπόσ' ἐσκύμνῳ νεοθηλέας ἐν ξυλόχοισι,
λάθρη σηλήσφοιν ἀλαφροὶ ἐέρες ἀγρευῆρες.
ἀμφὶ δὲ ἐπὶ τ' ὀπίσω πάμπυ νεύμενα θρήσκουσι
ἐξαπίνης κλωεσσί τε δόμοις καὶ ἔρημα μέλαθρα.
μύρον θ' λιγὲ ἀδινὸν χέον, καὶ ἀραῖ χρόν.
κωκυτὸν θεῖαστι πολύστονον ὅτ' ἐπὶ πάλης
πεφθομένης τ' ὀδουρὶ καὶ αὐθομένης πυρὶ λάβρῳ,
πεπταμένας πρὸς ἴλεκνα μέγα κλάουσι γυναῖκες ::

+ χαβολή

Ἦ ῥὰ τόσον τεκέων τε καὶ ἀρτιγόνοιο γενέθλης
φίλτρον ἐνὶ κραδίῃ στάξεν θεός, οὐδ' ἄρα μούνοις
ἀνθρώποις, οἳ πάντα νοήμασι μητήσαντο,
ἀλλὰ καὶ ἑρπιστῆρσι, καὶ ἰχθῆσιν ἠδὲ καὶ αὐτοῖς
θήρεσιν ὠμηστῆσι καὶ ὑψιπώλοις ἀγέλαισιν
ἀλωνῶν. τόσον ῥὰ φύος κρατερώτατον ἀλλ'.
αἰὲν μὲν κομιδὴν τεκέων ἐνικύμασι δελφίς,
αἰὲν ἔχει. γλαῦκος τε χάροψ, φώκη τε δυσαής,
πῶς δ' ἄρ ἐν οἰωνοῖσι ποθὴν ἀλίαστον ἔχουσιν.
ὧν τεκέων, φηναί τε, βαρύφθοιγοί τε πελειαί:
αἰετόεντά τε φῦλα, πολύζωοί τε κορῶναι: +

Ὣς δ' ὄρνις κατὰ δῶμα νέστιος ἀνθρώποισιν.
ἀρτίτοκος νεαροῖσι περισκαίρουσα νεοσσοῖς
κίρκον ὑπὲρ τέγεος κατεπαίμενον ἀθρήσασα,
ὀξύμεν ἔκλαγεν αἶψα, καὶ ἄνθορεν ὀξύλακουσα,

αὐχένα δ' ὑψόσ' ἄειρεν ἐς ἠέρα γυρώσαια,
καὶ πάσαις ἑκάτερθεν ἑαῖς ἔφριξεν ἐθείραις.
Ἐπτερά πάντα χέλασσε ποτὶ χθόνα τοὶ δ' ἄρα δειλοί.
Τεῖχος ὑπ' εὐπτέρυγον πρυλέες τρύζουσι νεοσσοί.
Ἡ δὲ καὶ ἀψ ἐφόβησε Ἐ ἤλασεν ὄρνιν ἀναιδῆ.
Ἀρυμένη φίλα τέκνα, τά τ' εἰς ἔτι νήπια φέρβει.
Ἄπτερα λυσικόμ' θελάμων ἀπολύμενα δεσμοῦ :+

Ὡς δὲ Ἐ ἐν θήρεσσιν ἐρίβρυχοί τε λέαιναι.
πορδαλιές τε θοαὶ, καὶ τίγριδες ἀιολόνωτοι.
παισὶ περὶ προβιβᾶσι Ἐ ἀγρευτῆρσι μάχονται.
καί τε περὶ σφετέρ' τεκέων τετλᾶσι δαμῆναι.
ἀιτίον αἰχμητῆσι ἀνιστάμεναι μερόπεσσιν.
οὐδέποτ' ἐρρίγασιν ἑῆς ἐναγώνι γενέθλης.
οὐ πληθὺν ἐπιοῦσα ἀκοντοβόλων αἰζηῶν.
οὐ χαλκὸν σελαγεῦντα Ἐ ἀστράπτοντα σίδηρον.
οὐδὲ βολὰς βελέων τε θοὰς μυλάκων τε θαμειάς.
ἀνεύδουσι δ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ τέκνα σαώσαι :+

Ἄρκτοι δ' ἀγριάδες φόνιον γένος αἰολόβουλον.
λάχνην μὲν πυκινὴν δὶς πάιπαλον ἀμφιέσαντο.
μορφὴν δ' οὐκ ἀγανὴν παναμειδήτοισι προσώποις.
κάρχαρον, οὐλόμενον, τανάοντόμα, κυανέη ῥίς.
ὄμμα θοὸν σφηρὸν, ὠκύτερον, δέμας ἀρυκάρηνον.
χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἴκελαι, πόδες δέ τε ποσσί.
σμερδαλέη βρυχή, δολερὸν κέαρ, αἰόλον ἦτορ.
ἐπολλὴ κυθέρεια, καὶ οὐκ τὸ κόσμον ἰοῦσα :+

Ἤματα γὰρ ἐνύκτας ἐξιδόμεναι φιλότητος.
αὖτ' θηλύτεραι μάλ' ἐπάρσεσιν ὁρμαίνουσι.
παῦρα μεθιέμεναι γαμίης παντερπέος ἀνῆς.

τέκνα κυϊσκόμεναι νηδὰν ὅτε κυμαίνωσιν.
οὐ γὰρ τοι θήρεσσι νόμος γαστὴρ ὅτε πλήθει,
ἀσχέχος ἐρχομένοις τεκέειν φιλοτήσιον ἔργον.
νόσφι μόνον λυγγῶν, ὀλιγοδρανέων τε λαγωῶν :+

Ἄρκτος δ' ἱμείρουσα, γάμου συγγέουσά τε λέκτρον
χῆρον ἔχει τόσα παισὶ τεκάσσετο μητίσασθαι,
πρὶν τοκετοῖο μολῆ ὥρην, πρὶν κύριον ἦμαρ,
νηδὺν ἐξέθλιψε, βιάσσατο δ' εἰλειθυίας,
τόσσημα χλοσύνη, τόσος δρόμος εἰς ἀφροδίτην,
τίκτει ἡμιτέλεστα, καὶ οὐ μεμελισμένα τέκνα,
σάρκα δ' ἄσημον, ἄνδρθρον, ἀείδελον ὠπήσασθαι.
ἀμφότερον δὲ γάμῳ παιδοτροφίῃ τε μέμηλε,
ἀρτιτόκος δέ τ' ἐοῦσα μετ' ἄρσενος ἀθὶς ἰάνει.
λιχμᾶται γλώσσῃ τε φίλον γόνον οἷά τε μόσχοι
λιχμῶνται γλώσσῃσιν, ἅμοι βαδὶς ἀκήλοισιν
τῆς πόμεναι, γάννυται δὲ βοὸς χροϊκεκλίκερως βοῦς.
οὐδ' ἀποπλάξονται πρὶν ἀπὸ γλυκὺν ἵμερον εἶναι.
θυμὸν δ' ἐπιπομένοιο συνϊάνουσι νομῆος.
ὡς ἄρκτος λιχμῶσα φίλους ἀνεπλάσσατο παῖδας.
εἰ τόκε κνυζηθμοῖσιν ἀναιδέα τον θορίζουσι :+

Νὰ μὲ ὠ χαμερίω πανυπέροχα δὲ ἰδιὲν ὁρμὲ ὠ
καὶ χαὶ ἡ πρὲ ὀσὰ, χὶ ὠνὸ ἰὸ ὀτὲ πὸν τὰ ἀποχὲ ὠ,
ἐ αὐτὲ ρίου ζεφύρου πανεπὴ τὲ ιμα χὰ μὴ νοιο,
χὰ θὲ τὰ ὀνὶ αὐὴ χὶ τὶ, τὸ ἡ ὶ οχὲ πὰς ὀ ρὲ ιον ὰ ρὺ.
καὶ ὀ ὀσὶ ος χὰ τὲ ὀσὰ πὸ δὰς χὰ ρὰς τὲ χὶ χμὰ ὶ νὰ.
Ἡ ὰ τὲ ἀμὴ γὸ μὴ ν, καὶ χὰ ς ρὸς ἐ χὲ ψὶ νὲ ρω νὴ.
τὸ ἶ ον τὲ πὰ ὀὲ ὴ θὲ σὶ ν καὶ εὐ ρυ πὸ ροιο θὴ γὰ ὀσὴ ς,
πολὶ πὸ δὲς σκο λιὸὶ πὸ δὰ κὺ μασι μὴ τὶ ὀσὰ τὸ.
χὰ μὰ τὸς, ἢ με λὰ τὲ χρυ σὲ ὶ ὼ πὰ ὀὸ τὸς καὶ νὶ πὲ ὶ ὼ.
χὰ θὸὺ πλὰ τὰ μὼ σὶ ν ἐὰς πλὸ κὰ μὶ ὰς ἐὸ ὀὶ τὲς.
αὐ τὰ ρ ἐ πὶ ὼ ἐὰ ρὺ ψὲ ὶ ν ἐὺ τὲ ὀφὸ ν αὐ θὴ ὀφὲ ν,
ἀκρὲ μὸ νὲς ὀφὶ σὶ ν ὧ κὰ νὲὶ πὰ ὶ ν ὰ ὶ ὀὴ ὀὸ τὸ ν.
καὶ πὰ ὶ ν ὁ πλὸ κὰ μὸ ὶ δὸ λὶ χὶ ὼ πλὼ ὀὶ ὶ ὶ θὴ γὰ ὀὸ ὰς : ←

Ἐξείης ἐνέπωμ' εὔσφυρον ἠερόεντα, Κραιπὴν ἀλκοπόδην κρατερόνυχα
ὅς τε πέλει φαιδρὸς δέμας ἄρκιος εὐρὺς ἰδέσθαι. αἰπὺν ὀνάγρου
ἀργύρεος χροιήν, δολιχούατος, ὀξύτατος θεῖν.
ταινίη δὲ μέλαινα μέσην ῥάχιν ἀμφιβέβηκε,
χιονέαις ἑκάτερθε περιχομένη στεφάνῃσι.
χιλὸν ἔδει, φέρβει μὲν ἄδην προσίτροφος αἶα.
ἀλλ' αὐτὸς κρατεροῖς ἀγαθήβοσι ἔπλετο θηρσί.
φῦλα δ' ἀλκοπόδων ζηλήμονα πάμπαν ὀνάγρων,
πολλαῖσιν τ' ἀλκόχοισιν ἀγαλκόμενοι κομέωσι.
θηλύτεραι δ' ἔσπον δ' ὅθι τοι πόσις ἡγεμονεύει.
πρὸς νομὸν ἰθύνουσιν ἐπὴν ἐθέλωσιν ἀνώγειν.
πρὸς πηγὰς ποταμῶν θηρῶν μέθυ, ἐπαλίν αἶψα
πρὸς λασίους οἴκους, ὅτ' ἂν ἕσπερος ὕπνον ἄγησι:

Ζῆλος δ' ἄρσεσι πᾶσιν ἐπισφετέροισιν ὀρείνει.
ὑλάσι νηπιάχοισι πανάγριος οἶστρος ἀναιδής.
ὁππότε θηλυτέρη γὰρ ἔχει τόκον εἰλειθυίης,
ἀγχιμαλ' ἑζόμενος σφέτερον γόνον ἀντα δοκεύει.
καὶ ῥ' ὅτε νηπίαχον μητρὸς πορὰ ποσσὶ πέσῃσιν,
ἐξ μὲν θηλυπέλει, ποθέει τέκος, ἡ δ' ἑκάτερθε
γλώσσῃ λιχμάζων φίλον γόνον ἀμφαγαπάζει.

ἄρσενας ἀμφὶ ἴδοι, τοῖς δὴ τότε θυμὸς ἐνῆν.
λευγαλέῳ ζήλῳ πεὶ μήτορι ἀργαλέος θὴρ
ἐκ δ' ἔθορε μεμαὼς παιδὸς γλυκεροῖο τεμεσθαι
μηδεα μὴ μετόπισθε νέον γένος ἠβήσειν.
οἶδε λεχώ περέοντα καὶ αὐθενέουσα τέκοισι
παιδὶ χυτρῷ πολεμιζομένῳ μήτηρ ἐπαμύνει.
ὡς δ' ὅτε τ' ἐν πολέμῳ πολυκηδέϊ μητέρος ἄντλῳ
νηπίαχον κλάδοισιν ἀπηνέες ἁρπαλέοντες
αὖτ' ἐπὶ αὐερύωσιν ἔτι ἀπάρουσα φόνοισιν
ἐγείν πλεκτοῦ μήνη σόνον μέγα κωκύουσα
δρυπτομένῳ ἀτιμήν τε παρηΐδα νέρθεν τε μαζῶν
αἵματι δεδευμένῳ θερμῷ λιαρῷ τε γάλακτι.
ὡς καὶ θῆλυς ὄναρος ἐφ' ἑῷ ἐν παμπαν ἔοικε
κλαγγαίνουσα μὴ ἐδεύσομεν κωκυούσῃ :

Φάμης κ' παν ἄπολμον ἐὸν πάϊν ἀμφιβεβῶσα.
μαλλιχαμωθεῖσα, ἐλιασομένῳ ἀγορεύεν.
ἄνερ ἄνερ, λίνυσεῖο θεόθεν παρηλεύνου.
ὄμμασι φοινίξῃ δὲ τάδ' ἀν πόρος ἀμφλήεντα,
ὀλμέλωπον ἄνδρος λιθοεργοῦ ἀγλαμεδοίσης.
οὐ γόνον ἐοβόρον παναμαλλίκτοιο δρακαίνης
ὀυσκήμονον παν ἄθεμον ὀειπλάγκτοιο λεαίνης.
παῖδα χυτρήτου, ἔτι κλόν, οὐ ἀρώμεσθα θεοῖσι

παῖδα τεὸν γενύεσσι τεῆς οὐκ ἄρσεν ἀθήσεις.
ἴσχε φίλος, μὴ τάμνε. τίμοι τάμες. οἷον ἔρεξας
παῖδα τό, μηδὲν ἔθηκας, ὅλον δέμας ἐξελάωσας.
δειλὴ ἐγώ, πανάποτμος, ἀωροτάτοιο λοχείης.
καὶ σύ τέκος πάνδειλον, ἀκιστοτάτοιο τοκῆος.
δειλὴ ἐγὼ στιτάκαινα κενόν τόκον ὠδίνασα.
καὶ σύ τέκος τμηθεὶς οὐχὶ στονύχεσσι λεοντ,
ἀκὴ ἐχθραῖς γενύεσσι λεοντείῃσι τοκῆος.
τοῖά τις ἂν πανάποτμον ἑὸν περὶ νήπιον υἷα,
μυθεῖσθαι φαίνεις τὸν δ' οὐκ ἀκέγοντα δαφοινοῖς
δαίνυσθαι στομάτεσσιν ἀμειδέα παιδὸς ἐδητύν.

Ζεῦ πάτερ, ὅσσον ἔφη ζήλοιο πανάγριον ἦτορ.
κεῖνον καὶ φίσιος κρατερώτερον εἰσοράασθαι
θῆκας ἄναξ δῶκας δὲ πυρὸς δριμείαν ἐρωήν.
δεξιτερῇ δὲ φέρειν ἀδαμάντινον ὤπασας ἄορ.
οὐ παῖδας τηρῆσαι φίλοις γλυκεροῖσι τοκεῦσιν,
οὐχ ἑτάροις πήοις τε μολών, οὐκ οἶδεν ὁμαίμοις,
ὁππότε ἀργαλέος τε καὶ ἄσσετος ἀντιβολήσῃ
κεῖνος, καὶ προπάροιθε ἑοῖσιν ἐφώπλισε παισίν.
αὐτοὺς ἡμιθέους καὶ ἀμύμονας ἡμιθεαίνας
αἰγείδην θησεῖα καὶ αἰολίδην ἀθάμαντα.

ἀτθίδα ἐς πρόκνην, ἐς θρηϊκίην φιλομήλην.
κολχίδα τε μήδειαν, ἀρίζηλόν τε θεμιστώ,
ἀκ' ἔμπης μετὰ φῦλον ἐφημερίων ἀκεγεινῶν.
θηροὶ θυεστίην ὀλοὴν παρέθηκε τράπεζαν +

+ ἱστορία ἀθάμαντος.

+ ἱστορία μηδείας.

Ἔστι δ' ἐν κρημνοῖς ἐπιτέρμασιν αἰθιοπήων,
ἱππάγρων πολὺ φῦλον ἀκαχμένον ἰοφόροισι,
δοιοῖς χαυλιόδοισι, ποδῶν γε μὲν οὐμὶ ὁπλήν,
χηλὴν δ' αὖ φορέουσι διπλὴν ἱκέλην ἐλάφοισι.
χαίτην δ' αὐγενίη μεγάτην ῥάχιν ἀμφιβεβῶσαι,
οὐρὴν ἐς νεάτην μετανύσετ', οὐδ' ἐβροτοῖσι
δουλοσύνην ἔτλη, πόθ' ὑπερφίαλον γένος αἰνόν.
ἀκ' εἰ καὶ ποθ' ἕλοιεν ἐϋστρέπτοισι βρόχοισιν,
ἱππάγρον δολίοισι λόχοις μελανόχροες ἰνδοί,
οὔτε βορὴν ἐθέλει μετὰ χείλεσιν αἶψα πάσασθαι,
οὔτε πιεῖν. ὁλοὸς δὲ φέρειν ζυγὸν ἔπλετο δοῦλον :+

Φράζεο δύο φῦλα δυσάντεα καρχαρόδοντα,
μηλοφόνον τε λύκον, δὶς δερκέα τ' αὖθις ὕαιναν,
τὸν μὲν, ποιμενίων, καὶ αἰπολίων ὀλετῆρα.
τὸν δ' ἐχθρὴν σκυλάκεσσιν, ἀρειοτέροις τε κύνεσσιν.
τοῦ μὲν νυκτερινὸν διὰ γαστρὸς ἄφυκτον ἐρωήν.
ἀργεννῶν ἐρίφων τε πολύπλοκον ἀρπακτῆρα.
τὸν δέ τε νυκτιπόρον, καὶ νυκτὶ πλάνη τεκέθοισαν.
οὕνεκα οἱ διὰ νύκτα φάος, σκότος αὖτε μεθ' ἠώ.
ἄδεα δ' ἀμφοτέροις ἀνομοίϊα θηρσὶ δαφοινοῖς.
τοῦ μὲν γὰρ τε κύνεσσι πανείκελον ὠπήταιο.
μείζοσι ποιμενικοῖς λασίη δ' ἐπιέσσετο οὐρή.
ἡδέ τε κυρτοῦ μετάτην ῥάχιν ἀμφὶ δὲ πάντη
λαχνήεσσα κυρεῖ κτὶ δ' ἔγραπται δέμας αἰνόν.
κυανέης ἑκάτερθεν ἐπήτριμα ταινίῃσιν.
στεινή τ' ἐκταδίος τε πέλει καὶ νῶτα καὶ οὐρήν.
ῥινόν τ' ἀμφοτέροισιν ἐπικλύουσιν ὀδοῖσιν
ῥιγεδανόν. τῆς μὲν τε διατμήξας περὶ ποσσὶν
ἀφορέοις, φορέοις σκυλακ μέγα δεῖμα κραταιῶν,
καίσε κύνες κείνοισιν ἐπεμβεβαῶτα πεδήλοις
αὐτίον ἐχ' ὑλάουσι πάρος γέμεν ὑλακόωντες :-

Εἰ δὲ λύκον δήρας ῥινὸν ἀποτεκτήναιο,
τύμπανον ἐγκλάδον διδυμήϊον ὠλεσίκαρπον.
μοῦνόν τοι μετὰ πᾶσι βαρύβρομον ἐκλαγεν ἠχὴν.
ἐς μοῦνον παταγεῖ τὰ δ' εὔθροα πρόσθε ἐόντα
τύμπανα σιγάζει κώφησέ τε πᾶσ' ἰωὴν,
καὶ φθίμενοι γὰρ ὄϊς φθίμενον λύκον ἐρρίγασι :

Θαῦμα δὲ ἐς τὸ δ' ἄκοιτα περὶ στικτῇσιν ὑαίνῃς,
ἄρσενα ἐς θήλειαν ἀμείβεσθαι λυκάβαντι.
καὶ ῥ' ὅτε μὲν τελέθει δὶς δερκέα νυμφευτῆρα,
νωλεμὲς ἱμείροντα γάμων, ποτὲ δ' αὖθις ὁρᾶσθαι
θηλυτέρην νύμφην. λοχίην ἐς μητέρα κεδνὴν.
ἀλλὰ λύκων τελέθει πολυόστριχα πέντε γένεθλα.
Εἴδεα δ' ἀλλήλοις ἀνομοίϊα τεκμήραντο.
φῶτες ἀμορβῆες τοῖσι μέλα δήϊα φυλᾶ.
πρῶτα μὲν ὃν κελέουσιν θρασύφρονα τοξευτῆρα

ξουθὸς μὲν πρόπαν εἶδος, ἀτὰρ περιηγέα γυῖα,
καὶ κεφαλὴν φορέει πολὺ μείζονα ἐσθοὰ κῶλα.
γαστέρα δ' ἀργαίνουσι ἔχει πολιῇ ῥα θάμιστι.
σμερδαλέον δηχεῖ τε καὶ ὑψόθι πάμπαν ὀρούει.
αἰὲν ἐπισείων κεφαλὴν πυρόεντα δεδορκώς: +

Ἄλλος δ' αὖ μέγεθος μὲν ὑπόρτερος αἶψα δ' ἂν αὖτε,
μηκεδανὸς πάντεσσι θοώτερος ὦκα λύκοισι.
τὸν μέροπες κίρκον τε καὶ ἅρπαγα κικλήσκουσι.
πολλῷ σὺν ῥοίζῳ δὲ μάλ' ὄρθιος εἶσιν ἐπάγρην.
πρώτῃ ὑπ' ἀμφιλύκη, ῥέα γὰρ τ' ἐπιδεύε τ' ἐδωδῆς.
χροιὴ δ' ἀργυφέη σελαγεῖ πλευράς τε καὶ οὐρήν.
ναίει δ' οὔρεα μακρά, τὰ δ' ὁππότε χείματος ὥρη.
ἐκ νεφέων προχυθεῖσα χιὼν κρυόεσσα καλύψῃ,
δὴ τότε καὶ πόλιος πέλας ἵκετο θὴρ ὀλοόφρων,
πᾶσαν ἀναιδείην ἐπιειμένος εἵνεκ' ἐδωδῆς.
λάθρη τ' ἐμπελάει μάλα τ' ἤρεμος εἰσόκ' αἶγα
ἐγχρίψῃ. τὴν δ' αἶψα θοοῖς ὀνύχεσσιν ἔμαρψεν: +

Ἔστι δέ τις ταύροιο νιφοβλήτοις ὑπὲρ ἀκτὰς
ἐν διάων κίλικάς τε πάγους ἐπ' πρῶνας ἀμαυοῦ.
καμός ἰδ' θήρεσσι πανέξοχος, ὅν τε καλεῦσιν
χρύσεον ἀστράπτοντα περισσοκόμοισιν ἐθείραις.
οὐλύκος, ἀμὰ λύκου προφερέστατος αἰπύτατος θήρ.
χείλεσι χαλκείοισι τετυγμένος ἄσπετος ἀγκών.
πολλάκι τοι καὶ χαλκὸν ἀτειρέα πολλάκι λᾶαν
ἐμμενέως ἐστόρησε ἐπ' αἰχμήεντα σίδηρον.
Καὶ κύνα σείριον εἶδε, καὶ ἀντέλλοντα φοβεῖται.
αὐτίκα δὴ ῥωχμὸν καταδύεται ἀρέος ἄγης.
ἠὲ κατὰ σπήλιγγος ἀφεγγέος εἰσόκ' ἄζης
ἠέλιος παύσαιτο, ἐπ' οὐλομένου κυνὸς ἀστήρ :

Ἄκμονες αὖδοι οἱ φόνιον γένος αὐχένα βαιοί.
Ἀρύτατοι τ' ὤμοισιν, ἀτὰρ λασιότριχε μηροὺς
καὶ πόδας, ἠδὲ πρόσωπον ὀλίζονες, ὄμμασι βαιοί.
Τῶν, ὁ μὲν ἀργυρέοις νώτοις ἐγαστέρι λευκῇ
παμφαίνει. δνοφερὸς δὲ μόνων ἄκρα νείατα ταρσῶν.
Τοὺς τινες ἰκτῖνον πολιότριχα φῶτ' ἔλεξαν.

αὐτὰρ ὅτε χροιῇσι μελαινομένῃσι πέφαν,
μείων μὲν προτέροιο, τὸ δὲ σθένος οὐκ ἐπιδευής.
θηρεύει δ' ἔκπαγλον ἐπὶ πτώκεσσιν ὁρούων,
παρ' τ' ἐκμελέων ὀρθαὶ φρίσσουσιν ἔθειραι.
δηθάκι δ' αὖ τε λύκοι, καὶ πορδαλίδεσσι δαφοιναῖς
ἐς εὐνὴν ἐπέλασσαν, ὁ δὲ κρατερόχροα φυλ-
θῶες. ὁμοῦ δὲ φέρουσι διπλοῦν μεμορυγμένον ἄνθος.
μητέρα μὲν ῥινοῖσι προσώποις δ' αὖ θενετῆρα :+

Τίγριδος αὖ μετέπει τ' κλυτὸν δέμας ἀείδωμ'.
τῆς, οὐ τὴν πνότερον φύσ' ὤπασε τεχνήεσσα.
ὀφθαλμοῖσιν ἰδ' θηρῶν μ' πολὺν ὅμιλον.
τόσσον δ' ἐν θήρεσσι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο τίγρις,
ὅσσον ἐν ἠερίοισι τὰ ὡς κακὸς οἰωνοῖσι.
πάντα μὲν ἀθρήσειας ὀρέσβιον οἷα λέαιναν,
νόσφιμόνον ῥινοῖο, τὸν, αἰόλον ἐστεφάνω,
δαίδαλα πορφύροντα καὶ ἄνθεσι μορμαίροντα.
τοίην μὲν πυρόεσσαν ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπαί.
μὲν μαρυγὴν στράπτουσιν, ἀτὰρ δέμας ἔπλετο τοῖον.
κρατερὸν, εὔσαρκον, τοίη δολιχόσκιος οὐρή.
τοῖα περὶ στομάτεσσι προσώπατα, τοῖον ὑπὲρ δὲ
νεύει ἐπισκύνιον, τοῖον λαλαγεῦσιν ὀδόντες.

ὡς κὐτέρη τε λέθη δὲ θοῶν παν υπτέρχα θηρῶν.
αὐτὰρ γὰρ τ' θέφν ἰκλήρ ζε φύρῳ θνελῆει.
ὅτ' γε μὲν θνελῆει, τὶς αὐτὰ δὲ πιστώσαιτο,
θῆρες ὅτι δμηθεῖεν η τὸ ἠέρι νυμφεύῃεν.
ἔπλετο γὰρ κείνη κθνεὴ φάλις ὡς τὸ δὲ φῦλον
θῆλυ τὸ πάν τὴ θέθ ἑ ἀδέμιον ἄρσενός ἐστι.
Ἀηθάκι γὰρ κ' ἴδοις πολυανθέα κθονὶ ἀκοίτω.
ῥεῖα γὰρ ἐκ ἀνὶ ἴδοις, δὴ γὰρ λεχεποὶ ἐ ἀ τέκνα,
ἐμμθνέ φθ ἑ θέθ, θηρήτορας εὖ τ' ἀνὶ ἴδῃ.
ἠδὴ ἑ ἑ αὐτῇ σκύμνοισιν, ἀνιάζουσ' αὖ τ' θυμόν,
χόρμα μέγ' ἀλρευῆροῖ, ὡς ὀξάρκνας ὀθθὲς ἰκάνῃ.

Κάπρος ἐνυάλιος δὲ μέτ' ἔξοχος ἐν θηρεσιν.
ὀλνὰς μὴ ποθέῃ πυμάθοις ἐνιβεύθεσι κρημνῶν.
ἔξοχα δὲ συγέῃ δοῦπον πολυηχέα θηρῶν.
θηλυτέρη δὴ θηίας ἐφορμάνων ἀγλαΐῃ.
ἠμὲν ἐρωμανέων φριγᾶ, κ' τ' δὴ αὐχένας ὀρθαί
φρίασοισι τε ἴχες ὅια περιαυχόφωνι πηχῆ.
ἀφρὸν ἀποσφάῃ τ' κ' θθονὸς, αὐτὰρ ὀδόν',
πολλὸν ἐπικρόλέῃ λευκόχροον ἄθμαλι θερμῷ.
Ὁ χόλος ἀμφὶ γάμοισι πολὺ πλέον ἢ ἐπεραιδὼς.
θηλυτέρη δὴ ἐιμὲν κ' ὑποπτήξαι μὲν ἔοιν,
ἔσθεσε πάντα χόλον κ' τ' δὴ ἔυνασε θηρὸς ἐρωλῷ.

Ἐστὶ δὲ κἀνηναμένη φεύγει φιλοτήσιον ἄνευ.
αὐτίκ' ὀρινόμενος θερμῷ πυρόεντι μύωπι.
ἢ γάμον ἐξετέλεσσε ἀνάγκη ἶφι δαμάσας,
ἢ νέκυν ἐν κονίῃσι βαλέν γενύεσσιν ὀρούσας.
Ἔστι δέ τις κάπροιο φάτις περὶ λευκὸν ὀδόντα,
λάθριον ἐντὸς ἐμὴν μαλερὴν πυρόεσσαν αἰπεῖν.
σῆμα δ' ἐφημερίοισιν ἀριφραδὲς ἐρρίζωται.
ὁ πρότερ γὰρ πολὺς ὄχλος ἐπήστιμος ἀγρευτήρων
(ἐν κισὶν εὐτόλμοισι ποτὶ χθόνα θῆρα βαλέωνται)
αἰχμῇσιν δολιχῇσιν ἐπασσύτερον δαμάσαντες,
δὴ τότ' ἀπ' αὐχένος εἴτις ἀειράμενος τρίχα λεπτὴν
θηρὸς ἔτ' ἀσθμαίνοντος ἐνιχρίμψειεν ὀδόντι,
αἶψα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέδραμεν αἰθομένη θρίξ,
καὶ δ' αὐτοῖσι κύνεσσιν ἐπὶ πλευρῇς ἑκάτερθε,
ἔνθα συὸς γενύων πέλας αἴθωνες ὀδόντες,
ἰχνία πυρσευθέντα διὰ ῥινοῖο τέταν.

Ἀστρίπων δὲ ὁπωτοὶ πέλει κ᾽ δάσκφον ἀλίω,
εἴγιον φοιδέν, ὅτ᾽ ἀργφεώτεον ἄμφο.
Ὦν, εἴτι μέγεθος μὴν, ὁπῖα χύκοισι δαφοινοῖς,
βαμὸν ὀλιζώτεον κρατερὸν δέμας ἀμφίτ᾽ εἶνος.
ζηχείαις χασίαισι πέλεξ πέφρικ᾽ ἐθφράγς.
ὁπποίαις θωρήξατ᾽ ἐχίνων ἄμοχα φῦλα.
ἀμ᾽ ὁ᾽ τέμν σεύωσιν ἀρφάνες ἔξοχα θῆρες,
δὴ τότ᾽ ἐμὴ βαθ τοῖα θοὰς δ᾽ ἔφριξεν ἐνθφράς.
καὶ τ᾽ ὀπίφονώτοισιν ἀκαχμένον ὠκυπέληοιν.
ἰθὺς ἀκοντίζφ μεγερὸν βέλος, ἀμφότεον δ᾽
φθήφτ᾽ ἐμμφνέως ἐ ἀμευάμφνος πολεμίζφ.
δηθάκις ἔκλφνεν κύνα κἄρχφρον ὦ δὲ κε φάμης
ἀμφὶ ἀν τὸ ξοον δεδαηκότα τὸ ξεύεσθφι
τοὔνεκ᾽ ὁπότ᾽ μὲν θηρῆτορες ὠπήτον,
ὅτι κύνας μεθιᾶσι, δόλον δ᾽ ἐπίλεκτήναντο.
τὸν, μὲ τέπφτ᾽ ἐρέω, θηρῶν φόνον ὁπότ᾽ ἀφδω.

ἰχνάμων βαιὸς μὴν ἀταρ μεγφοισιν ὁμοῖος
μὴ πεαζθῆρεσι παράξιος ἕνεκα βουλῆς,
ἀλκῆς τ᾽ κρατερῆς ἠ πρὸν πεδανοῖσι μφέστιν.
ἢ γὰρ τοι κέρδεσι καὶ ἔκλανε δι πλόα φῦλα.
ἕρπης ἥρας ὄφφς τ᾽, ἐ ἀργφέους κροκοδφίλους
κφνοις νφλῴοις, φόνιόν τ᾽ γφύς, ὁπότ᾽ γὰρ τὶς

θηρῶν λευγαλέων δ' δὴ ἔνοσιχθων πέτασας
χάλεα καὶ χάος εὐρύ, καὶ ἀασετον ἀγχόλον ἔρκος,
δὴ ῥα τότ' ἰχνεύμων δολίῳ ἐπιμῆτιν ὀφάνων,
λοξοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἀπείρονα θῆρα δοκεύων.
ἄλκε δὴ βαθὺν ὀστέον ἐπὶ φρεσὶ πιστώσῃ,
ἀμφὶ δὲ ἀρ' ἐν φαμάθοισι, καὶ ἐν πλοῖσιν ἐλιαθής,
ἐμφ' ἔθορεν πυκεῶνα λαμπάμενος θανάτοιο.
τλήμων δὴ κραδίη, λάδ' εὐρέος ἠλυθε χαλκοῦ.
αὐτὰρ ὅτ' ἐξ ὀστέου βαρυαλγὲς ἔρρετο δηλός,
καὶ κακὸν ἐν λαγόνεσι φέρων τόσον ἀσφελίεκτον,
πάντη μαινόμενος καὶ ἀμηχανος ἀμφαδίῃ.
ἄλλοτε μὲν πολὺ θέρματ' ἰὼν μιγάλου ποταμοῖο.
ἠμὸ δὲ δὴ αὐ φαμάθοισι κυλινδόμενος πολὺ χέρσον,
ἄγελον ἀθμαίνων τροφόμενος ἀμφὶ ὀδύνῃσιν.
αὐτὰρ ὅτ' οὐκ ἀγέλη, γλυκερῇ δὴ ἐπιτέρπετ' ἐδωδῇ,
ἱππαλὶ δὴ ἀτιμήσας πορήμενος οὐλαμπνάδι.
ὀφὲ δέ τοι ἀσελιπὼν ἠμεὸν δέμας ἔκθορε θηρός
ἰχνεύμων. μέγα θαῦμα, μεγαλαθενὲς ἀγλαόδουλε,
ὅστε τοι κραδίη τόλμαν χάδεν, ὅσον ὑπέστης
ἀτιμήσαν θανάτοιο, τεοῦ δέμας ἀμφὶς ἔρεβος.

Ἀασίδα δὴ ὀφόρον τοίας ἐδαμάσατο βουλῆς.
πᾶν δέμας ἐν φαμάθοισι κεκύφατο θῆρα δοκεύων.
νόσφι μένης οὐρῆς τ' ἐ καὶ ὀφθαλμὼ προέν.

οὐρὴ οἱ δολιχὴ γὲ ὀφιοειδὴς τέλυκται.
ἄκροισιν κεφαλὴν δονέει δομφοῖσι κορύμβοις.
δῆτα μηκαινομένη θηρῶν φυλίδεσσιν ὁμοίη.
τὴ δὴ ὅτ' φεισόωσ' ἐλιν ψολόεσσαν ἰδοῦσ',
αὐλίη γυρώσας σφεῖας κλέσσατο θῆρα δαφοινὸν.
ἀσπὶς δὶ ὀφόρον πελάσσαντ' ἤρεκε κάρηνον.
σῆμα τ' ἠύρεῖωεν, συφελοῦντ' ἐπέουρεν ὀδόντας.
μὴ ναμφὴ θνύεσσιν ἑλώσια χειμερίοισιν.
δὴ οὐκ ἐγνεύμων τὸ τ' ὀρνίθος σὺν γαμάθοισι
θηήσω. πικρῶν δὲ θόρων ἐδράξατο χαμῶν.
δαρδάπτει δὲ θνύεσσιν θιασομένην ἑκάτερθε.
καὶ νέκυν αὐλίκ' ἔθηκ' ἀποφώλιον ἐκπλύσασα,
πευκεδανὸν θανάτοιο φίλον ζαμφὴς τόλμησιν :+

Ναὶ μὴν ἀμφὶ ὁ βοῦκος ἐπ' ἀγρόμενοισι μάχεσθαι
θηροὶ πέλει κερδώ, μὴ ὀρνίθος σὺν πεσεῖν ἐθέλοντι.
καὶ πτυλὴ ναίει πυμάτοις ἐν φωλεοῖσιν.
ἐπὶ ἀπτύχοις οἴξασ' δόμους θηλεῖς τ' ἠδὲ λαγῴας.
τὴ δὴ ἀπὸ δὴ, μὴ μὴν θηρήτορες ἄνδρες
ἀμφὶ θύρῃ τοχόωντες τὸ βροχίδεσσιν ἀγάσσῃ.
ἀρχαμέη θνύεσσι ἐ αὐλίαι θηρίσσεσθαι
θηροῖν ἀρφοτέροισι, ἐ ἀγρευτῆρσι κόωνται.
δὴ τ' δὲ χεῖμα πέλει κρυερόν, βόσιος δὲ χαλίζη,
γυμνὰ δὶ ἰμερίδες σφεῖ βότρυσιν ἐν δόμοῖ,

Διὸ τοῦ καὶ περὶ θῆρα πικρὴν ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνει.
Ὠωνοὺς τε δόλοισιν ἐλεῖν τὸ τέκνα λαγῶν :+

Ἐννεπέμοι κἀκεῖνα πολύθροε μοῦσα λίγεια
μικτὰ φύσιν θηρῶν διχόθεν κεκερασμένα φῦλα.
πόρδαλιν αἰολόνωτον ὁμοῦ ξυνήν τε καμήλῳ.
ζεῦ πάτερ ὁλανοήτας, ὃς εἴδεα νῶϊ φύτευτας.
ὅσσα βροτοῖσιν ὁπάσας, ὅσην ἀλίοις νεπόδεσσιν.
ὃς τόδ' ἐμήτας πάγχυ καμήλων αἰόλον εἶδος.
ἀμφιέτας ὁρινοῖσιν ἀναιδέσι πορδαλίεσσι.
φαίδιμον ἱμερόεντι θασὸν γένος ἀνθρώποισιν.
δειρὴ οἱ ταναὴ, στικτὸν δέμας, οὔαταβαιά.
ψηλὸν ὑπερθεκάρη, δολιχοὶ πόδες, εὐρέα ταρτά.
κώλων δ' οὐκ ἴτα μέτρα, πόδες οὐ πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' οἱ πρόσθεν ἔασσιν ἀρειόνες, ὑστάτιοι δὲ,
πολλὸν ὀλιζότεροι κατά τ' ὀκλάζουσιν ὁμοῖσι.
ἐκ δὲ μέσης κεφαλῆς δίδυμον κέρας ἰθὺς ὀρούει,
ἔστι κέρας κερόεν, πρὸς δ' οὔατα μετοθὶ κόρσης
ἀβληχραὶ κροτάφοισιν ἐπαντέλλουσι κεραῖαι.
ἀρκίον ὡς ἐλάφοιο τέρεν στόμα λεπταλέοιτε
ἐντὸς ἀρηρέδαται γαλακτόχροες ἀμφὶς ὀδόντες,
αἴγλην παμφανόωσαν ἀπαστράπτουσιν ὀπωπαί.

οὐρὴ δ' αὖτ' ἐλάχεια θοαῖς ἀτε δορκαλίδεσσιν,
ἀκραισὶν μετόπισθε μελαινομέναισιν ἐθείραις :+

Ναὶ μὴν ἄλλο γένεθλον ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀμφίδυμον μέγα θαῦμα, μετὰ στρουθοῖο κάμηλον.
τὴ, ἔμπης κούφοις μεταρίθμιον οἰωνοῖσι,
καὶ πτερόεσσ' ἐοῦσ', ἐμαὶ μέλψουσιν ἀοιδαί.
οὔνεκ' ἡμετέρης μὲν ἕλεν νόμος ἀίολος ἄγρης.
οὔτε γὰρ ὀρνίθων σφέδαμάσσατο δήϊος ἰξός,
οὔτε δ' ἠερίην δόνακες πατέοντες ἀταρπόν,
ἀλλ' ἵπποι σκύλακές τε θεοὶ τε ἀειδέα δεσμά.
τῆς, ἤτοι μέγεθος μὲν ὑπέρβιον ὅσσον ὑπερθ'
νώτοις εὐρυτάποισι φέρειν νεοθηλέα κοῦρον.
καὶ πόδες ὑψιτενεῖς, ἵκελοι νωθῇσι καμήλοις.
ὁπποῖον θαμινῇσιν ἀρηράμενοι φολίδεσσι.
σκληρῆς ἄχρι διπλῆς ἐπιγουνίδος, ὑψὶ δ' ἀείρει
βαιὴν μὲν κεφαλὴν, πολλὴν δὲ τανύτριχα δειρὴν,
κυανέην, κείνῃσι πολὺ πτερὸν οὔμεν ὑπερθ'.
ἐς δὲ βορὴν τελαγεῦντος ἐπὶ δροσεροῖο νότοιο,
εὔρου δ' ἱσταμένοιο θέειν ζεφυρίτισιν αὔραις
κινύμενον. ζεφύρου δὲ θοῶς εἰς εὖρον ἐλαύνειν.

ἠέρος ἐν μεσόροισιν ὑπὲρ πλώοντι κλεύθοις.
ἀμφ' ἔμπης δέμας ποσὶ κραιπνοῖς σφέας ἔχουσα.
αὐτοῖσιν φορέουσιν ἐνὶ σταθμοῖς ὀιωνοῖσιν.
ἠδὲ μὴν ὀρνίθεσσιν ὁμοίϊος ἀμβοιδὸς ἀνὴρ,
βάκτριον οἱ ἅτε φῦλον, ἔχουσιν ἀπόρρηφα λέκτρα.
ἰκτῖσι δ' ἄπλετον ὠόν, ὅ σφ' ἀδέμν τόσον ὄρνιν,
κυκλόσε λαΐνεοις θωρυσσόμενον κλιμάκεσσι :+

πλῶκας ἀφ' ὧν μὴ θήρης ἐς εἰδωρον ὀπώρην.
σῶμα πέλει τοιοῦτον, λάσιον, δολιχόστατον οὖας.
βαιοὶ ὑπὲρ δὲ κάρα, βαιοὶ πόδες, ἠκίστα κόλπῳ
ἠρεμὲς ἀμφίεστον τ' ἀνομοίϊον, οἷμ' ἔασι
κυάνεοι, δυοφερὸς δὲ μελάμβωλον κατ' ὄρουραν.
ξανθοὶ δ' αὖ, ἑτέρωθι πεδίων ἐπὶ μῆλα τοπήων
ἀλλαφ ἐείλληνοι, χαροπὸν τρέπουσιν ὀπωπαί.
χανθὸν ἀτρυπίῃ κεκορυθμένον, ἠὲ λεπὸν δή,
ὤνον ἐπὶ βλεφάροις ἀποβρίξαντες ἔχουσι.
ἠδὲ πόλεσ θηρῶν τ' βίην, μερόπων τ' θοὸν κῆρ.
νυκτὶ δ' ἔτ' ἐγρύουσι, ἐς ἐσφιλόθηλαμον ἠῶ.
νωχελὲς ἰμείροισι· γάμων δ' ἐλιεπτεσσόσα,
ἠπόθ' ἀναίνει πόσις πολύθουρον ἐρωλὼ.
τὸν δ' ὅτ' ἐφ' ἡρὶ φέρουσι πολύσπορον ἐν κοῖτῳ ὀϊστόν.

ὄξοχα γὰρ τὸ δὲ φῦλον ὅσ' ἄπλετος ἔστρεφεν αἶα,
πουλύγονον τηλέθει, τὸ μὲν ἄρ πόθι νηδύος ἐκτός,
ἔμβρυον ἐκθρώσκειν τε τηλεσμένον, ἄλλοδ' ἔσω δὲ
νόσφι στιχὸς φορέει, τὸ δ' ἄρ ἡμιτήλεστον ἀέξει.
ἄλλοδ' ἄνδρθρον ἔχει θορόεν βρέφος ὠπάσασθαι.
ἐξείης τίκτει δὲ καὶ οὔποτε θῆλυς ἀναιδὴς
λήθετο μαχλοσύνης, τελέει δ' ὅσα θυμὸς ἀνώγει.
οὐδ' αὐταῖς ὠδῖσιν ἀνηναμένει κυθέρειαν :+ +—

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΚΙΝΗΓΕΤΙ ΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟ Ν · Δ ·

Εἰδεαμὲν τότα θηρσὶ, τόσαι δ' ἀναδάσκιον ὕλην.
νυμφίδιοι φιλότητες ὁμηθεῖαι τε πέλονται.
ἐχθεάτοι, κρυεροί τε μόθοι, νόμοι τε χαμεῦναι.
Τλησιπόνων δ' ἀνδρῶν χρέος ἄπλετον ἀείδωμεν.
ἀμφότερον κρατερόν τε μένος, ἐς ἐπίφρονα βουλήν.
κέρδεα τ' αἰολόβουλα πολυφράστοις τε δόλοισι,
φραξαμένην κραδίην, ἡ γὰρ τε πρὸς ἄγρια φῦλα μάρνατο. οἷσι θεὸς σθένος ὤπασε ἐς μένος ἠΰ,
καὶ φρένας, οὐδ' αὐτῶν πολὺ μείονας ἀγρευτῆρας.
ἤθεα πολλὰ πέλει κλειτῆς πολυαρκέος ἄγρης
ἄρμενα καὶ θήρεσι, καὶ ἔθνεσιν, ἠδὲ χαράδραις.
μυρία, τίς κ' ἅπαντα μιῇ φρενὶ χωρήσειεν,
ἐπέμεναι κατὰ μοῖραν ὑπ' εὐκελάδοισιν ἀοιδαῖς.
τίς δ' ἂν πάντ' ἐσίδοι, τίς δ' ἂν τόσον ὠπήσαιτο,
θνητὸς ἐὼν, μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάνθ' ὁρόωσιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, τά τ' ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
θήρην ἀγλαόδωρον ἐπιστίχων ξυλόχοισιν.
ὅσσα τ' ἀπ' ἀνθρώπου ἐδάην, τοῖσι τὰ μέμηλα.
αἰόλα παντοίης ἐρατῆς μυστήρια τέχνης

ἱμείρων, τάδε πάντα σευήρῳ διὸς υἱῷ
ἀείδειν. σὺ δὲ πότνα θεὰ παγκοίρανε θήρης
ἀμενέουσα θοῇ βασιληΐδι λέξον ἀκουῇ.
ὄφρα τε ὧν ἔργων προμαθὼν ὁρίσματα πάντα,
θηροφόνη μακαριστὸς ὁμοῦ παγάμῃ τε ἀοιδῇ.
θηρῶν, οἱ μὲν ἔασιν ἐπίφρονες αἰολόβουλοι.
ἀγὰ δέμας βαιοί, τοὶ δ' ἔμπαλιν ἀγκήεντες.
βουλήν δ' ἐνστήθεσσιν ἀνάγκιδες, οἱ δ' ἄρ ὁμαρτῇ
ἐκ κραδίην δειλοί, ἐ γυῖα πέλυσ' ἀμενηνοί.
ἀγὰ πόδεσσι θοοί, τοῖσιν δὲ θεὸς πόρε πάντα.
βουλὴν κερδαλέην, κρατερόν μένος, ὠκέα γοῦνα,
γιγνώσκουσι δ' ἕκαστος ἑῆς φύσιος κλυτὰ δῶρα.
ἐν δ' ὀλιγοδρανέες τε καὶ ἔνθα πέλουσι δαφοινοί.
οὐκ ἔλαφος κεράεσσι δὲ κεράεσι θρασὺς ταῦρος.
οὐ γενύεσσιν ὄρυξ, κρατεροὶ γενύεσσι λέοντες.
οὐ ποσὶ ῥινοκέρῳ πίσυνοι πόδεσ' ὅπλα λαγῶν.
πόρδαλις οἷδ' ὀλοὴ παγαμάων λοίγιον ἰόν.
ἐσθένος αἰνὸς ὄϊς μέγα λαϊνέοιο μετώπου.
καὶ κάπρος μένος οἶδεν ἑῶν ὑπέροπλον ὀδόντα.

Ὁ σταμὸν νῶτ' ἔασιν ἐπακτήρεσι δαφοινοῖς,
μουνάδον ἀνοσπέλοισι τρεφομένῃ σὺν παλάμῃ
κεκριμένας φράζομεν θήρας, ἐπὶ θηροῖν ἑκάστοις,
ξυνὰ δὲ τὰ πέλοισιν, ὁμοίης δ' ἔλαχεν ὠδῖς.
ξυνὰ θηρεσίων αἰ δὲ λίνων, ξυνὰ δὲ ποδάγραι.
ξυνὰ δ' ἀνθεφοῖσι ποδώκεα πάντα θηέεσθαι
ἵπποις, ἢ δὲ κύνεσσι, δωκέμεν, ὁππότ' δ' αὖτ'
ἐν μείοις ἵπποισι κυνῶν ἄτερ ἰθὺ θέωμεν.
ἵπποισιν κύνεσσιν, ὅθι πε ἐν μαιρίδα γαῖαν
φέρβοντ' ἠλιβύεσσιν, ὅθι μὴ κάθλεϊ χθὼν
ἄγχοῦ) ψεχίοισι βιωμένοιο χθονός.
πεθοῦ) δὲ λύγοισιν ὁπηβροτὸς ἠγεμονεύει.
τοῖσιν ἵπποι λάβαι κύνων ἐπιβάτορες ἵππων,
ἢ δὲ κύνας χθόνιοι φίλους, πίσυνοι δ' ἐλόωσιν,
ἵπποις, ἠλιούτ' βολῇ ἐνόσφιν ἀρωγῶν.
ξυνὸν ἀνὰ νίζθν δὲ ἐν λίαι τοξάζεσθαι
θῆρας ὀρθοτέρους, τοὶ τ' ἀνδράσιν ἰ ἐν μαίου.
ἐς δὲ λῖνον χεφὼ τέλεθν οἰκία θήρης.
Καὶ πνοιὴν ἀνέμων φεύγεν, ἀνεμόῃ δοκεύεν.
Ἁ δὲ ποντοπόρων ἀκτ' ἐπιβήτορες ὕδρες,
ἑζόμενοι πρύμνῃσιν ἐφέπουσι δ' ὀχῆας,
ἠέρα παπταίνουσι, ἐν ἀρχεσῆσιν ὁτοῖοι
πεθόμενοι, ταυσαντο λινοπερίζων ὅπλα νηῶν,
ὦ δὲ κὴ ἐν δαφερῇ κλόμεθ' θηρήτορας ὕδρεων,
παπταίνεν ἑκάστῃ ἐπιπνέοντας ἀήτων,
ὁ φραλινοσαλέωσι βοηλαλέωσι τ' πόλιν,
αὔραις ἀνιαόδυλες, ἐπὶ μέγα θήρεσι πᾶσιν
ὀξύτα) ἐ ινῶν ὀφρήσιες, ἁ δὲ φράσαντο,
ἢ σφύκεν ὀδμὴ ἢ πεπταμένοιο λίνοιο,
ἐμπεθὲν ἰθύουσιν, ἐπισεφάδην δὲ φέρβον).

αὐτοῖς ἀντα βροτοῖσι, πόνον δ' ἄγριον θέσ' ἄγρης.
ὦ μοι παπταίνοιεν ἐπαιγίζοντας ἀήτας,
θηροφόνοις σταλικάς τε, λινοστασίην τ' ἐφέποιεν.
ἀντὶ πέρην ἀνέμοιο βολῆς ὀπὶ δὲ ἕλοιεν
ἐς νότον αἰθρήεντος ἐγειρομένου βορέαο.
ἐς δὲ βορὴν καλαγεῦντος ἐπὶ δροσεροῖο νότοιο.
εὖρον δ' ἱσταμένοιο θέειν ζεφυρίτισιν αὔραις
κινυμένου δὲ ζεφύρου θοῶς εἰς εὖρον ἐλαύνειν :+

Ἀλλὰ σύμοι πρώτιστα λέον τ' ἔξοχον ἄγρην.
ἐνθυμῷ βάλλοιο, καὶ ἀνδρῶν ἄγκιμον ἦτορ.
χῶρον μὲν πρώτιστον ἐπεφράσαντο κιόντες.
ἔνθα περὶ πυήλυγγας ἐρίβρομος ἠΰκομος λίς
ἐνδιάει· μέγα δεῖμα βοῶν, αὐτῶν τε νομίων.
θηρὸς δ' αὖ μετέπειτα πελώριον ὠπήσαντο
ἴχνεσι τρεβομένοισιν ἀταρπιτόν, ἦ ἐνὶ πολλὸς
λαρὸν πιόμενος ποταμηπόρος ἰθὺς ὀδεύει :+

Ἔνθ' ἤτοι βόθρον μὲν ἐΰδρομον ἀμφὶς ὄρυξαν
ἀρὴν ἐπερίμετον, ἀτὰρ μετάτη ἐνὶ τάφρῳ,
κίονα δειμάσθην μέγαν ὄρθριον ὑψικόλωνον.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρεμάσαντο μετήορον αὖ ἐρύσαντες
ἀρνειὸν νεογιλλὸν ὑπ' ἀρτιτόκοιο τεκούσης
ἐκ τοῦ δ' αὖ βόθροιο περίτροχον ἐστεφάνωσε
αἱμασιὴν πικάσαντες ἐπασσυτέροις μυλάκεσσιν,
ὄφρα κεμὴ πεκάσας δολερὸν χάος ἀθρήσειεν.
καὶ ῥ' ὁ μὲν ὑψικρεμὴς ὑπομάζειος ἀμνὸς αὐτοῦ.
τοῦ δὲ πεπϊνεκέην κραδίην ἐπάταξεν ἰωή.
μαιόμενος δ' ἴθυνε φίλον κεχαρισμένος ἦτορ,
ἴχνος ἐπισπέρχων βληχῆς, ἠδ' ἔνθα καὶ ἔνθα
παπταίνων πυρόεν. τάχα δ' ἤλυθε ἀγχυδόλοιο.
ἀμφίτε δινεῖ, κρατερὸς δὲ ἑκιμὸς ὀρίνει.
αὐτίκα δ' αἱμασιὴν μὲν ὑπέρθορε χαστρὶ πιθήσας.
δέκτο δέ μιν χάος ἀρύπεριστεφές, οὐδ' ἐνόησεν
ὡς ἐστὶ βυσσὸν ἱκάνεν ἀνωϊστοῖο βερέθρου.
πάντοτε δινεῖ δὲ πεκίσσυτος αἰὲν ὀρούων.
ὁπποῖος περὶ νύσσαν ἀεθλοφόρος θοὸς ἵππος,
ἀγχόμενος πεκάμῃσι καὶ ἡμιόχοιο χεκινῷ.
οἱ δ' ἀρασκοπιῆς τηλαυγέος ἀθρήσαντες

ἀγρευτῆρες ὄροιος, ἐριτμήτοισι δ' ἱμᾶσι
δηγάμενοι καθϊᾶσιν ἐΰστροφα τυκτὰ μέγεθρα
ὀπταλέον κἀκεῖος δόλον κρύψαντες ἐδωδαῖς.
αὐτὰρ ὅγ' ἐκ βόθροιο δοκεύμενος αὐτίκ' ἀλύξειν.
ὡς δέ μιν ἀμφὶ χιτὼν λιβύων πολυδίψιον αἶαν :+

Αὐτὰρ ἐϋρείτας πᾶν ὀχθαις εὐφρήτας,
ἵπποις μὲν χαροποὶς μεγαλήνορας ἀρτύνοντες
θήρειον ποτὶ μῶλον, ἐπεὶ χαροποὶ γεγάασιν,
κραιπνότατοι θέειν, καὶ ἀναιδέες ἶφι μάχεσθαι.
καὶ μοῦνοι τετλᾶσι λέοντ' ἀντία βρύχειν.
οἱ δ' ἄλλοι τρείοισι, καὶ ἀγκλίνοισιν ὀπωπάς.
δειμαίνοντες δ' ἄνακτος ἑοῦ περιλαμπέα κανθόν.
ὡς ἐφάμην καὶ πρόσθε ἐν ἱπποκλέοισιν ἀοιδαῖς :+

Πεζοὶ δ' ἐκτανύσαντο λίνοιο περίδρομον ἕρκος.
ἄρκυας ἀσσοτέροις ἐπιδεῖ μάμενοι στεμίκεσσι.
Τόσον δ' αὖθ' ἑκάτερθε ἐπιπρόνενευκε κεραίη,
ὅσσον ἐπιμύει κέρας ἀρτιτόκοιο σελήνης.
Τρισσοὶ δ' αὖλο χόωσι λίνων ἐπιθηρητῆρες,
Εἰς μέσατος, δοιοὶ δ' ἀρ' ἐπ' ἀκροτάτοισι κορύμβοις.
Ὁππόσον ἐκ μεσάτοιο γεγωνότος ἀμφοτέροισιν.
Εἰς αἰεὶν ἑκάτερθε ἀπλῶν ἀκρόπτερα φωτῶν :+

Οἱ δ' ἄμοι στήσαντο νόμῳ πολέμοιο δαφοινοῦ.
Φρυκτοὶς ἀνστεμέοις πυριλαμπέας ἀμφὶς ἔχοντες.
Ἀνδρῶν δ' αὐτὸς ἕκαστος ἔχει σάκος ἐν χερὶ λαιῇ.
Ἀσπίδος ἐν πατάγῳ, θηρσὶ μέγα δῆμα δαφοινοῖς.
Δεξιτερῇ δὲ φέρει πεύκης ἀποδαιόμενον πῦρ.
Ἔξοχα τὰρ δεῖ δεικε πυρὸς μένος ἢ ὕκομος λίς.
Οὐδ' ἐπιδεῖν τέτληκε ἀσκαρδαμύκτοισιν ὀπωπῇ.
Οἱ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσι λεοντ' ἄγκιμον ἦτορ,
Πάντες ὁμῶς ἱππῆες ἐπέσσυθεν, ἀμφὶ δὲ πεζοὶ
Ἑσπόνθ' παταγοῦντες, αὐτὴ δ' αἰθέρ' ἱκάνει.
Θῆρες δ' οὐμίμνοισιν, ἐπιστροφάδην δὲ νέονται.
Θυμὸν ὁ δὰξ πρίοντες, ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλοντες :+

Ὡς δ' ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἀπαλιῆες,
πρὸς βόλον ἰθύνουσι θοαῖς ἀκάτοισι φέροντες,
λαμπομένας δαΐδας, τοί δὲ τείουσιν ἰδόντες
ἐλόπες, οὐδὲ μένουσιν ἐλισσομένην ἀμαρυγήν,
ὡς καὶ θῆρες ἄνακτες ἐπιμύουσιν ὀπωπάς.
καὶ τότε δὲ διότες κύκλον ἀνδρῶν ἐφλόγα πυρσῶν,
αὐτόματοι πλεκτοῖσι λίνων λαγόνεσσι πέλασθ' . .

+ περιβολή

Ἔστι δέ τις θήρης τείτατος νόμος αἰθιοπήων
ἀκάματος, μέγα θαῦμα. τὸ δ' ἀνέρες ἀλκήεντες
αἴθοπες ἰωορέη πίσυνοι πίσυρες τελέθοισιν
πλεκτὰ τάκη τεύχοισιν ἐϋστρέπτοισι λύγοισιν
κάστερά, ἐπλευρῇσι πείδρομα, κάδ δὲ βοείας

ἀζηέας τανύουσιν ἐπ' ἀασσίσιν ὀμφαλόεσσας,
δίκαρ ἑλὼν τ' ὀνύχων βριαρῶν, θηρσὶ ὠτε δαφοινῶν.
αὐτοὶ δ' οἰὸς ἄωτα πέπλον δέμας ἀμφιέσαντο,
σφισὶ ξάνθοι καὶ ὑπερθὲ ἐπασσύτεροις τεθαμῶσι·
καὶ κόρυθες κρύπτοισι κατήσταν, μῶνα δ' ἀθρήσας
χθέα ἐρίνας τ' ἐσόμενα μυρμαίροντα.
δύτα δ' ἠπερὸς ἴασιν ἀμ' ὁρμαῖς δ' ἠλιάδοισιν,
μάστιξε θαμυνῆσι δ' ἠέρος ἀμφὶ βάντες.
αὐτὰρ ὅγ' ἀσπίλιτος ὑπ' ἐκ πεδόθεν δίκασος,
βρυχᾶ πελάσας φόνιον χάος δυλία φωτῶν.
ἀερκέμβυος γὰρ ποιεῖ ἐπ' ὄμμασιν ἀθέμβρον πῦρ.
θυμῷ παφλάζων ἴκελος θηοῖσι κραυνοῖς·
οὐδεῖον γαίοιο ἔδος πεδὸς ἠελίοιο
ἰνδὸν ὑπὸ δάπεδον μαρυαν δέα χαὶν ἀμείβων,
μυκᾶ βρύχημα πεχώριον ὀπὸ τε κρημνῶν
ἐκ πεδόθεν ἐκάμψας μεχῶν δέμας ἀγλαοῖο·
ὅς τ' ἠ εὐρύτατος πρὸ ἑῶν καὶ τ' εἴκοσιν ἄγοις
κυρτοῦ ποτάμοιο κορυσσόμενος χάβρον ὕδωρ.
οἷον ἐπισμαραγεῖ δρυὸς ἄσσετον, ἠ δὲ χαράδραι,
βρυχηθμοῖς ὀλοοῖσιν, ἐπιβρέμει δ' ὄλος ἀθήρ·
καὶ ῥ' ὄμβρ' ἀθλίκ' ὄρουσε λιλαιόμενος χθὸς ἀφ'.
λάλαπι χθ' μερίῃ παρομοίιος, οἱ δὲ μένουσιν
ἀσεμφὲς πυρόεσσαν ἐπαιγίζουσαν ἐνιπίω.
αὐταρ ὅ τ' ἐν τ' ὀνύχεσσι θηνεῖ τ' λευγαλέῃσι
ἀφεῖς ὀνθμὲ λῆσιν ἐπιθύσσων κεραΐζε.
τοῖ δ' ἔτ' ἔσσεσ καὶ τόπαδε μέσ' ἀθηρῶν ἀίζηός,
κικλήσκε παλάγων, δια πεύσιόν τ' γεγωνώς.
ἄγχαδ' ἐπιστρεφθεὶς μεγάλ' ἠνωρ ἠ ὑκόμοσ λίς,
ὤρτο λιπὼν οὐ ἔμαρψεν ὑποσόμα, κὴ πάγιν δή,
δόχμιος ἠ ὑψόθεν ὀείνθ θῆρα θηαγνόν.

ἄλλοι δ' ἀμαχόθι μὲν ἐπασσύτεροι κλονέουσιν,
ῥινοῖσι πίσυνοι σακέεσσί τε καὶ λαμῶσι.
τοὺς, οὔτε κρατεροὶ γενύων τάμνουσιν ὀδόντες,
οὔτε σιδηρίων ὀνύχων πείρουσιν ἀκωκαί.
αὐτὰρ ὁ μαψίδιον φθινύθει πόνον ἄκριτα θύων.
τὸν μὲν κεμιπών, τὸν δ' αἰρόμενος χθονὸς αἶψα
αὖ ἐρύων. ὧδ' αὖτις ἄσχετος ἰθὺς ὀρούων: +

Ὡς δ' ὁπότ' ἐν πολέμοισιν ἀρήϊον ἄνδρα κραταιόν,
δήϊος ἀμφιβαλὴς τεφάνῃ μαλεροῖο μόθοιο,
αὐτὰρ ὅτε πνείων μένος ἄρεος ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἀΐσσει παλάμῃ κραδάων πεφονωμένος ἔγχος,
ὀψὲ δέ μιν δάμνησιν ἐνιαλίοις λόχος ἀνδρῶν.
πάντες δ' ὁμοῦ βρίσαντες, ὁ δ' ὀκλάζει κατὰ γαίης,
βαλλόμενος πυκινοῖσι τανυρίζοισιν ἀκωκαῖς.
ὡς ὅτ' ἀνηνύστοισιν ἀπειπάμενος καμάτοισιν,
ὀψὲ βροτοῖσιν ἔδωκε βραβήϊα πάντα μόθοιο.
ἀφρὸν ἀποσταλάει δὲ ποτὶ χθόνα κάνθον ἐρείδων.
ὡς δὲ βροτὸς πολλοῖσιν ἐρεψάμενος κοτίνοισι,
πυγμαχίης ἐν ἀγῶσιν ὑπ' ἀνέρος ἀλκήεντος,
ἄντη δ' ἀσυτέρῃσιν ὑπ' ὠτειλῇσι δαμασθείς,
ἔστη μὲν πρώτιστα λελουμένος αἵματι λάβρῳ,

Ἀμφὶ δὲ σφαγέων ἐστεφανωμένων τε κάρηνον
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ὑποκλαδὸν ἐξετανύσθη,
ὡς ὅτ' ἐπὶ φαμάθου κεκαφηότα γῆρα τάνυται.
Οἱ δὲ τόν ἐγκονέουσι πολὺ πλέον, ἀμφαδὸν ἄφρῳ
πάντες ἐρυσσάμενοι κρατεροῖσι δέους ὑπὸ δεσμοῖς
ὧδε δὴ ἀμφὶ ἄμμον, μακὰ δ' ἤρεμον ἀρεμέοντα,
ὡμέα τελμήεντες ὀλοιχάδον, ὅσσον ἔρεξαν
ἀμφὶ κεῖνο πέλωρον ἀτὴ κλῖλον ἀφρουσίν. +

Ἕκλυον αὖς βόθεσιν ὁμοιοιοίν τ' δόλοισιν,
θήρασσον δ' ὠμῳδέας ἠδὲ γένεθλα
πορδαλίων ἀπάλης, ἀτὰρ πολύμφοσι βόθεσις.
κίονας δ' ἐκ λίθοις, δρυὸς δ' ἐτάμοντο κεραίῃ.
οὐδέμιν ὑψικρεμῆ χαμαδουπέον ἠώρης,
ἀμφὶ κίνος. τοῦ δ' αὖτ' ἀπομηδέα δῆς ἱμάσθαις
λεπταλέαις· ὅ δ' ἄρ' ὦκα θελαυερχὴς ὀδύνῃσιν,
αὖρυθμοῖς ὑλάῃ σπορδαλίεσσιν ἀϋτῇ.
οἱ δὲ μὴ ἰάνθη ἀλλ' τ' δρυὸς ἴθεις ὀρούῃ.
αὖς δ' ὁπότ' ἰχθυοβόλοι κύρτοι δόλον ἐστήσαντο,
πλεξάμενοι ἀνδρῶν σταμένοι, ἐλαόνεσσι
πύλυπον ἠ κεστρῆα πυριφλεγέθοντες ἔθεντο.
ὀδμὴ δ' ἐς θαλάμωνας ἀφίκετο ἐν πολικύρτων,
ὄμματα ἀνθεμόεντα φόησεν, οὐδὲ δύνωνται,

πύ

αὖτις ὑπεκδῦναι, δεινοῦ δ' ἤντησε ὀλέθρου.
ὡς κείνης σκυλακῆος ἀπόπροθι ἐναίοισα,
ἔδραμε, καὶ θόρεν, οὐ τὶν ὀϊ καμένη δόλον εἶναι.
γαστέρι πεθομένη δὲ μιχοὶς ἐπέλασσε βερέθρου

+ πελαβολή

Πορδαλίας καὶ δῶρα διωνύσσοιο δάμασσαν.
θηροφόνων δολερῶν δολερὴν πόσιν οἰνοχεύει.
οὐδὲν ἀλευομένων ζαθέοιο κότον διονύσσου.
πορδαλίες νῦν μὲν θηρῶν γένος, ἀλλὰ πάροιθε
οὐθῆρες βλοσυροὶ, χαροπαὶ δὲ πέλοντο γυναῖκες
οἰνάδες ὡς λοφόροι τοῖ ἐτηρίδες ἀνθοκάρηνοι.
βάκχου φοιταλιῆος ἐγερσιχόροιο τιθῆναι.
νηπίαχον γὰρ βάκχον ἀγηνορὶς ἔσταφεν ἰνώ.
μαζὸν ὀρεξαμένη πρωτόρρυτι υἱέϊ ζηνός.
οὐδ' ἀρ' ὁμῶς ἀτίτελε καὶ αὐτονόη καὶ ἀγαύη.
ἀλλ' οὐκ εἶν' ἀθάμαντος ἀταρτηροῖσι δόμοισιν,
οὐρεῖδ' ὃν μηρὸν ἐπικλήδην κελέεσκον.
ζηνὸς γὰρ μεγάλην ἄλοχον μέγα δειμαίνουσαι,
καὶ πενθῆα τύραννον ἐχιωνίδην τομέουσαι,
ἐλαπίνη χιλῷ δῖον ἑὸν γένος ἐγκατέθεντο,
νεβροῖσι δ' ἀμφεβάλοντο, καὶ ἐστέψαντο κορύμβοις.

ἀναφέει, ἐπεὶ παῖδα τὸν οἱ κατὰ κόρον ἔθηκε.
ἠμὲν μητέρα οἱ κλύπεον, καὶ κύμβαλα χερσὶ κρότεον.
παιδὸς ἡλαυθμυρίμων θεσκελήματα, περὶ τὰ οἱ ἔφαινον,
ὄργια κευθομένη περὶ λάρνακι, σὺν οἱ ἄραλησιν.
ἀσυνίαι λάθρη λεχέων ἄπλετο γυναῖκες.
ἐκ δ' ὄρεος πίσσῃσιν ἀλεξεμοσύνην τε τάρησιν
ἔλλυον ἱδίαν βιωλίδος ἐκ θυγάτης.
μὴ γὰρ ἤδη μὴ γὲν ἀνήμερος ἦ θεὸς ἐν νεότῃ
γαῖα φυλήσεται ἐν τῷ λυσιπόνῳ διονύσῳ.
χηλὸν δ' ἀρήλιον ἱερὸς χορὸς ἀφέσαν
πεφαμμένον νάτοισιν ἐπισήριξαν ὄνοιο.
ἀριπρεπὲς δ' ἵκανον ἐπ' ἠόνας ἔνθα κίχανον,
τρὶς βὶ νόμου λεχέεσιν ἀμίπλανον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
χειρέας ἀλίαντο βυθοῖς ἀκάτοισι περῆσαι.
αὐτὰρ ὅ τ' ἀιδεσθὲς ἱερὸς ὑπέδεκτο γυναῖκας
καὶ δὴ οἱ χλοερὴ μὲν ἐπὴν θεσέλμασι μίλαξ.
θεῖμναν δ' ὠραίη σέλινος ἐκ ἱστὸς ἔρεπτον.
κὴ κλῶν τῶν πόντοιο κυβίστεον ἀκαδίῃσι,
δαίμονι δαιμονίῳ πεπιηῶτ', ἀμφὶ πόροιο.
ἐς γαῖαν δ' ὀρυκέρος θεὸς εὐβοίλω δὲ γυναῖκες.
ἦ δ' ἐπὶ ἀρισταίοιο θεοῦ κατάγοντο φέρουσαι.
ὅσσ' ὑπὸ νῆ ἐναγεῖ ἐρροίῃσιν ὑπ' ἀνδρὸς.
μυριάδ' ἀτεμχον βιοτ' ἐδιδάξατο φῶτ' :+

+ ἐστὶ μυθ.

Πρῶτος πριμενίων ἱδρύσατο πρῶτος ἐκεῖνος
κῆρ ποὺς ἀγριάδος λιπαρῆς ἔτριψεν ἐλαίης.
καὶ ταμίσω πρῶτος γαλαπήξατο ἐπὸ τὶ σμβλοῖς
ἐκδρυὸς ἀείρας ἀγανὰς ἐνέκλεισε μελίσσας.
ὅς τότε καὶ διόνυσσον ἑῷ νεογιλλὸν ὑπ' ἄντρῳ.
ἰνώης ἔθρεψε δεδεσμένος ἐκ χηλοῖο.
ἀνδριᾶσι δ' ἀτίταλε μελισσοκόμοισί τε νύμφαις.
ἀβοίῃσίν τε κόρῃσι, καὶ ἀονίῃσι γυναιξίν.
ἤδη κουρίζων δ' ἑτέραις μετὰ πᾶσιν ἄθυρεν.
νάρθηκα προταμὼν στυφελὰς οὐτάζετο πέτρας.
αἱ δὲ θεῷ μέθυ λαρὸν ἀνέβλυσ' ὠτειλάων.
ἄλλοτε δ' ἀρνειοὺς αὐτῆς ἐδάϊζε δορῇσιν.
καὶ μελεϊστὶ τάμεν, νέκυας δ' ἔρριψεν ἔραζε.
αὖτις δ' ἄψεα χερσὶν ἐϋσταλέων ἀνέλαβε.
τὸ δ' ἄφαρ ἔζωον, χλοεροῦ δ' ἅπτοντο νομοῖο.
ἤδη καὶ θιάσοισιν ἐμέμβλετο, καὶ κατὰ πᾶσ'
γαῖαν ἐκίδνατο δῶρα θυωναίου διονύσσου.
πάντη δὲ θνητοῖς ἀρετὴ πωλέσκετο φαίνων + +

+ ἱστορεῖ

ὁ γὰρ δὲ θήβης ἐπεβήσατο, ἐν πυρὶ παιδί,
πᾶσαι ὑπηνήσαι καδμηΐδες, αὐταρ ὁ μάρψας
πενθὴς οὐχ ἵδε, τὰς παλάμας ἔδε εν διονύσῳ.
καὶ θεὸν αὐτοφόνοισι ἀπηλέε χεροὶ δαΐξαι,
οὐλυρίου κάδμοιο καταρδόμενος τέκα λευκῷ,
ὃν δὲ κυκινδομένῳ οἶοι θεσπόδεσι νάσαιμι.
Ἄρτυν δ' ἀμνομόροισιν ἐβόσρεεν οἷς ἔταροισιν.
Ἄρτυν τ', κλέεντ', χερόνδ' ἐλάεσκε γυναικῶν.
ἁ μὲν νῦν βρόμιον πενθηϊάδες φυλακῆες,
δεσμοῖσι δοκέοντο σιδηρείοισιν ἄγεσθαι.
δῆοι καδμεῖοιτ', θεοῦ δ' ἐχ' ἅπτετο δεσμά.
παγχόθη δὲ κέαρ θασώλιοι, πάντα δ' ἔραζε
εἵματα ἀπὸ κρόταφων στεφανώματα θύσλατ' χθονί.
πᾶσαι δ' ἐσθέσαν βρομιώϊοι δάκρυ παρειῶν.
ἔμπαδ' ἀνηΰλησ' ἐν μάχαρ ὤδινυσε,
ἅπτεσ' ἔλας φλογερόν παιδώϊον, αὐτὰρ ἐλέλιζον
γαῖαν, ἀλαλητοῦ δ' ὤπασον ἦχον ὠκεανοῦ.
θὴς δὲ πλαόκοπιῇσι πυρίσσορε πενθέα ταῦρον.
ταῦρον μὲν πενθῆα δυσφόνυμον, ἄμμε δὲ θῆρας
ὠμοβόρους ὀλοοῖσι κορυσσομένας ὀνύχεσσιν,
ὄφρα μὲν ὤδινυσε θέα σόμα δαιτρεύεσθαι.
ὡς φάσ' ἀλόμεναι ταῖα δ' ἔχυε νισιος δῆλος.
πενθέα μὲν ταῦρον ἐδέξατο φοίνιον ὄμμα.
αὐτέκατ' ἠώρησε, κάρας δ' ἀνέθελε μελῴπου.
ταῖσι δὲ γλαυκιόων, ἐθήκατο πυρὸς ὀπωπῇ.
καὶ θυίας θώρυξε, καὶ ἔγεα φεδ' ἐπινώτα,
εἰνὸν ὀπωρινοῖσι τάχεια θήκατο φῦλα.
αὐ δὲ θεοῦ βουλῇσιν ἀμφαμέμναι χέρα κθονί,
πρόθυμιες, πενθῆα πλαόκοπεσι δάσαντο.
τῖαδ' ἀφδοιμεν, τῖα φρεσὶ πιστεύοιμεν,

πγ' ὅπως κευρῖσι,

ὅσα κωθαιρῶνος δ' κ̅τ̅ πύχας ἔργα γυναικῶν,
ἠμυσραὰς κάνας τὰς δηοτείας διονύσου,
μυστέας, οἷς ὅσοι ψευδηγορέουσιν ἀοιδοί. +

+ ἰσορρ. μυστέας.

Θηροφόνος δ' ἐλίς ἐν δὲ πάλην ἐ τάροισι θ' ὑπόδμοις
θηροὶ φιλακρήτοισιν ἐμήσατο πορδαλίεσσιν.
πίδακα δ' ἐξάμβροι χιβύνης δρὰ δι' ψάδα γαῖαν.
ἠ τ' ὀλίγη μέγα πολλὸν ἀνυδρότατον κ̅τ̅ χῶρον,
ἀθρόα τ' ἄδηλον ἀναστήσας μέγαν ὕδωρ.
οὐδ' ἐθέλει χλιαρίσμασιν, ἀλλὰ μὴ ἀμνὸς,
θλύζει τ', σαίνει τ' μόνῳ, ψαμάθοισί τε δινῶν.
ἔνθεν πορδαλίων γένος ἄγριον εἶσι μετ' ἠώ,
πινόμενον, τοὶ δ' ἄμφα κ̅τ̅ κνέφας ὁρμηθέντες
ἀγρευτῆρες ἄγοισιν ἐφέπουσιν ἀμφιφορῆας
οἴνου νηδύμοιο, τὸν ἔνδεκάτῳ χυκάδηλι,
θηλυφόλοις ἀνοπέδησι φυλακομίσησι μεμηχώς.
ὑδαλίδ' ἐν κεράσαντες χαρὸν μέθυ, ἐν θ' ἐλιπόντ' δ
πίδακας πορφυρέῳ οὐλῆ δ' εὐνάζον.
θ' προκαμψάμενοι δέμας ἄκριμον σφοῦρησιν,
ἠ αὐτοῖσι χίνοισιν, ἐπὶ σκέπας οὐλὶ δώδῃ
δρέμῃ, ἔλεχθον, ἔτ' ἠυκόμων ἀπὸ δένδρων.
πᾶσα γὰρ ἐκλέπτα ψαφαρὴ ἐ ἀδένδριος ἄγα;

τὰς δ' ἄρα σειριόεντος ὑπ' ἠελίοιο τυπείσας
ἀμφότερον δίψη τε φίλη τ' ἐκάλυψεν ἀϋτμή.
πίδακϊ δ' ἐμπέλασαν βρομϊώτιδι ἐμβλέαν ὕδωρ,
λάπτουσι διόνυσσον, ἐπ' ἀλλήλοισι δὲ πᾶσαι,
σκιρτῶσι μὲν πρῶτα χοροὶ τυπέοισιν ὁμοῖαι.
εἶτα δέμας βαρύθοισι προσώπατα δ' ἐς χθόνα δῖ',
ἠρέμα νευστάζοισι κάτω, μετέπειτα δὲ πάσας
κῶμα βιηστάμενον χαμάδις βάλεν ἀλλίδις ἀλλήν. +

Ὡς δ' ὁπότ' εἰ λαπίνῃσϊν ἀφυστάμενοι κρητῆρα
ἥλικες εἰσέτϊ παῖδες ἔτι χνοάοντες ἰούλοις,
λαρόν ἀείδωσι προκαλιζόμενοι μετὰ δεῖπνον
ἀλλήλοις ἑκάτερθεν ἀμειβαδίοισι κυπέλλοις,
ὀψὲ δ' ἐλώφησε, τοὺς δ' ἔρριφεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
ἐφρενὶ ἐβλεφάροισιν, ἐπίβριος μένος οἴνου,
ὣς κεῖναι μαλάθῆρες ἐπ' ἀλλήλῃσι χυθεῖσαι
νόσφι πόνου κρατεροῖο, ὑπ' ἀγρευτῆρσϊ γένοντο. +

Ἄρκτοισιν δὲ πονεῦσι κλυτὸν πέλασσον ἄρμα,
πίμπλω δ' ὅσσοι ναίουσι, Θαρμωνίην κλυτότοξον.
πουλὺς ὄχλος βαίνουσι τανύσσια βένθεα δρυμῶν.
ἴδρυες αὐτοχύτοις ἐνὶ εὐρείαις κώμαις,
ἴχνια μαστεύουσι τ' ὀλοῶν πολυπλανέα θηρῶν.
ἦ ὁπότ' ἀθρήσωσι κύνες σημήια ταρσῶν
ἑῶν, σὺν βέας τε ποδηνεῖ τέουσιν ὁμῶς τε.
εἴνασμὸν τανάας δὲ δόξ χερσὶν λίθεν τε,
ἀμπίσφοι εἴπερ λίνεον τε θρήσφιν.
ἴχνος ἐπιζόμενον δόρον αὐλίκα καὶ χαμόωντες,
λῃδόμενοι τοῦ τε θέας, ἐπὴν δ' εἰς ἄκεσιν ἵκῃ,
ἀπλανέος σὺν βέης θηρὸς τ' πολυαίολον εὐνῶ,
αὐλίχ' ὁμῶ θεφόκῃ πολλάμις ἀποθηρῆτος,
ἀκδὲ μὴ λαχόων κεχαρημένος ἔξοχα θυμῷ.
ὡς δ' ὅτε παρθενικὴ γαλόεντ' ἐν εἴαρος ὥρῃ
ἀλλαύοισι πόδεσσιν ἀν' οὔρεα πάντ' ἀμάλῃ,
αὔθεα διζομένη, τὸ δὲ οἱ μάλα θυμὸς ἐούσῃ,
νηδύμον ὀφθαλμοῖν ἰὸν μιήσασθαι ἀυτμῇ,
τῇ δὲ μὴ ἰάνθῃ, μάθησε δὲ θυμὸς ἄγαφρος·
ἀμφὶ δ' ἀκόρητος, ἀναπαμὴν δὲ κάρηνον,
εἶσιν ἐς ἀγραύλων δόμον ἀφδουᾶ τοκήων.
ὡς κῶνος ἰάνθη θυμὸς θεφοῖς, αὐτὰρ ἐπακτὴρ
καὶ μὲν μὲν θήνοντε βίη βάλλοντος θαμῶσιν,
χαμόων πάνορθος ἔβη μὲν ὁμηλονέ τ' αὖρ,
τοῖσι δὲ δρυμὸν ἀμφέφραδε θηρὸς τ' πικρὸν.
αὐτὸς καὶ σὺν ἄθλος ὁπὼ λοχόωντες ἔδραν.

Ὁ οἱ ἄρ ἐπὶ γόμφοι σφίκας στήσαντο κρατεροὺς,
ἀμφὶ κτυπὸν ἀμπεταόσαντο, σὺν ἄρκυας ἀμφεβάλοντο.
σὺν δὲ δύω κλίναν δοιαῖς ἑκάτερθε κεραιαῖς,
ἀμφὶς ἄκρας ἀκροκίνους ἐπὶ μὲν κλινέοισι πάγησιν.
σὺν οἱ αὐτῶν κεράων τε σαγήνων πυκαρῶν,
λαιῇ μὲν, μύριν θον ἐὐστροφον ἐκτανύουσι
μηκεδανὴν κλινέην ὀλίγον γαίης ἐφύπερθε,
ὅσον ἐπ' ὀμφαλοῦ ἀνδρὸς ἱκανέμεν αἰ στροφάλυγγα,
ἰθὺς μὲν, ἄρα κρέμαται θε ἰδαίδαλα παμφανόωντα,
δίθεα γαμψῶν πολύχρυσα δείματα θηρῶν.
σὺν οἱ ἄρ' ἀπὸ ρῆ πλέα μυρία παμφανόωντα,
φωνῶν γε δι' ἠερίων θρικηδέα γαρυά,
γυπάων, πολιῶν τε κύκνων, δολιχῶν τε πελαργῶν.
δεξιὰ δὲ, λόχους ὑπὸ ῥωγᾶσιν ἐστήσαντο.
οἱ χλοεροῖς πεδίοισι θοῶς πυκάσαντο μέθεα,
ἰτέων ἀπὸ δηλ, πίσυρας οἱ ἐκέμισαν ἑκάστῳ
ἀνέρας ὀρπίκεσι θε θ' ἁπαν δέμας ἀμφιβάλοντες.
αὐτὰρ ἐπὶ κ τ' κόσμον ἐπεστέα πάντα πέλοντο,
θήπτιξ μὲν κλάδησε πελώριον, ἠδὲ λόχμης
ὀξὺ λέπη κεθορεῖα, σὺν ὀξὺ δέδορκε λακεῖα.
αἰζηοὶ δ' ἐπόρουσ' ἀολλέες, σὺν οἱ ἑκάτερθ
ἀγλία θηρὸς ἰᾶσι φαιδρὴ δὲ χλορέοντες.
ἠδ' ὁμαδὸν πεσλιποῖα σὺν ἀνέρας, ἰθὺς ὁρούσ.

γυμνὸν ὅπου λεύσει πεδίον πολύ. κεῖ δὲ ἔπειτα
κλαγγηδὸν πάντα γοῖσιν ἐποφρύα μηρίνθοιο
σευόμενοι. ἐδεῖμα πολύχροον, ἡ δέ τ' ἀνιγρή,
ἀμφίβολος μέγα πάμπαν ἀτυζομένη πεφόρηται.
πάντα δ' ὁμοῦ δείδοικε. λόχον, κτύπον, αὐλόν, ἀϋτήν,
δεῖ μεγέην μήρινθον ἐπικλάδοντος ἀήτου.
ταινίαι δ' ἐφύπερθε δϊηέριαι κραδάοισιν,
κϊνύμεναι, πτέρυγες δὲ λιγέα συρίζοισιν.
οὕνεκα παπταίνουσα, κατ' ἄρκυας ἀντίον ἕρπει.
ἐν δ' ἔπεσεν λινέοισι λόχοις. τοὶ δ' ἐγγὺς ἐόντες
ἀκρόλινοι, θρώσκουσι. ἐγκονέοντες ὑπόρθε,
ἀπαρτόδετον τανύουσι, περίδρομον ἄγκον ἐπ' ἄγκῳ,
νηήσαντο λίνον. μέγα γὰρ τό τε θυμαίνουσιν,
ἄρκτοι ἐγκνύεσσιν ἐπ' ἀργεγέαις πεγάμῃσϊ.
δηθάκϊ δ' ἐξ αὐτῆς φύγον ἀνέρας ἀγρευτῆρας.
δίκτυά τ' ἐξήλυξαν. ἀΐσσωσ δέ τε θῆρα.
ἀγκὰ τό τε κρατερός τις ἀνὴρ πεγάμην ἐπέδησεν
ἄρκτου δεξιτερήν, χήρωσε πᾶσ ἐρωήν.
δήσε τ' ἐπισταμένως, τάνυσεν ποτὶ
ἐπέγγ' ἐγκατέκλεισε δρυὸς πεύκην τε μεγάθρῳ, πυκνῇσϊ στροφάγιγξϊ ἑὸν δὲ μοι ἀσκήσασ.

Χρῶ δὲ σκοπέλου μὲν ἀναύλεος ἠδὲ πάλοιο,
σεύεαι ποθέοντα ποδώκεα θῆρα λαγωῶν.
τοὺς δὲ κάταντα βοῆσι τρομεῖσιν ἰαύνει.
αὐλίκα δ' ἐκ χαράδας, βαύερας ἀθρήσαντες
τοὺς λόφον ἐθρώουσιν, ἐπὴ μέγα μινύσκουσιν,
ὅπλοι πάροιθ' ἔασιν ὀλιζότεροι πόδες αὐτῆς.
τῶνεκα ῥηϊδίοι πλώκεσι πέλουσι κελῶν.
ῥηϊδίοι πλώκεσι δυσαύλιες ἵπποι ἐλάσσοι.
ναὶ μὲν ἀδαμαντοῖο χαμορίσιν ἰαύνει.
κουφότεροι γὰρ ἔασι βίβῳ καὶ ποσὶν ἰαφροί.
ῥεῖα δ' ἐνιδρύουσιν ὀρηγαμένῃ ἐνὶ γαίῃ.
καὶ δέρεος βαρύουσι πόδες ἐν χείματος ὥρῃ.
ἄχρις ἐπὶ σφυρίων ὀλεὴν κρηπῖδα φέρουσιν. +

Ἠ ποτ' ἐλῆς δόρκων δὲ φυλάσσεο μὴ μ' ἐ πολλοὺς
ἐνταδίους, δολιχοὺς τε δρόμους, ἐν τέρμα πόνοιο
ἰθυτόνῳ τροχαίῃ, λαβόνων δ' ἀπὸ μηδεα χαίῃ.
δόρκοι γὰρ τε εἴδη δρόμοις ἐνὶ μεσταλίοισιν
κύστιδα κυμαίνουσιν ἀναχάροισιν ἐπ' ὄμβροις
βριθόμενοι, λαβόνας δὲ ποτ' ἰχίον ὀκλάζουσιν.
ἠὼ δ' ὀλίγον πνεύσῃ ποτὶ φαφαίνων ἀπὸ λαμπῶν,
πολλὸν ἀφ' ὁ τε θοὶ λαιψηρότε θοίλε πέλοῦ.
χαίνασιν δ' ὀφθαλμοῖσι καὶ ἔγκασι κουφοτέροισι. +

κ' × ἵπποι

Κερδώδ' οὔτε λόχοισιν ἀγώσιμος οὔτε βρόχοισιν,
ἀτελίνοις. δεινὴ γὰρ ἐπιφροσύνῃσι νοῆται.
Δεινὴ δ' αὖτε κέλωα ταμεῖν ὑποδάμματα λυγρῶν.
Καὶ πυκινοῖσι δόλοισιν ὀλιοθῆται θανάτοιο.
Ἀλλὰ κύνες μὲν ἄειρεν ἀολλέες, οὐδ' ἄρ' ἐκεῖνοι,
καὶ καρτεροί περ ἐόντες, ἀναιμωτὶ δαμάσαντο.

+ τέλος ὧν ὀπωιανοῦ κύνηγε τῶν :

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ

Τὸ μὲν ἄρρημα, θεῶν ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος ἄγραι καὶ κύνες. ἔδοξε δὲ καὶ ἐλίμενα τούτῳ θέσθαι, διὰ δικαιότητα. ὃ δὲ λαβών, ἐξάρῃ τῷ δώρῳ καὶ ἐξῇ τοῦ. καὶ ἐξήμουν τοῦ αὐτῷ μαθηταὶ κυνηγετῶν τε καὶ ἑτέρων κυνῶν, κύφλος, ἀσκληπιός, μηγανίων, νέστωρ, ἀμφιάραος, πηλεύς, ἰήσων, μηκάστης, θησεύς, ἱππόλυτος. πηγαμήδης, ὀδυσεύς, μηνεσθεύς, διομήδης, κάστωρ, πολυδεύκης, μαχάων, ποδαλείριος, αὐτόλυκος, αἰνείας, ἀχιλλεύς, ὧν καὶ χρόνον ἕκαστος ὑπὸ θεῶν ἐτιμήθη. θαυμάζω δὲ μηδεύς, ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἀρέσκοντες θεοῖς, ὅμως ἐτελεύτησαν. τοῦτο μὲν γὰρ ἡ φύσις δηλοῖ ἐπαινοῦσα αὐτοὺς μεγάλοις ἐγκώμιοις, μηδὲ ὀλίγῳ οὐκ ἀγαθοὺς ἡλικίᾳ. ὁ γὰρ χείρων βίος, πᾶσιν ἐξήρκει. ζεύς γὰρ καὶ λῆρων, ἀδελφοί. παῖδες μὲν τοῦ αὐτοῦ. μηδὲς δὲ, ὁ μὲν ῥέας, ὁ δὲ ναΐδος νύμφης. ὥστε ἐγένοντο μὲν θεοὶ τοῦτο. ἐτελεύτησε δὲ ὕστερον, ἢ ὡς ἀχιλλεὺς ἐπαίδευσεν. κὠδὲ τῆς ὀπτικῆς τῆς ἐκ τῶν κυνῶν καὶ κυνηγετῶν καὶ τῆς ἄλλης παιδείας πολὺ διενέγκοντες κατὰ τὴν ἀρετὴν, ἐθαυμάσθησαν. κύφλος μὲν, ἐν τῇ θεραπείᾳ ἠρπάσθη. ἀσκληπιὸς δὲ, μέγιστον ἔλυσεν, ἀνιστάμενος τεθνεῶτας, νοσοῦντας δὲ ἰᾶτο. ἀλλὰ δὲ καὶ θεὸς ὤν, πρὸς ἀνθρώποις ἀφίκετο κλέος ἔχων. μηγανίων δὲ τοσοῦτον ὑπερέχει σοφίας. ὥστε καὶ αὐτῷ δύο ἐρασταὶ ἐγένοντο οἵ τε ἄρεσι

τῶν τότε μεγίστων, μόνος εἴληχεν ἀτιμίας· νέστορος δὲ τὴν δικαι-
λογίαν ἡ ἀρετὴ τὴν λύραν τὰς ἀκτῖνας, ὥστε ἄδοντι δυλέγοιμι. ἀμφιάραος
δὲ, ὅτε ἐπὶ θήβας ἐστράτευσε, πλείστους κτείνας ἄμυνος ἔπαυνον, εἴληφε δὲ
θεωνὰ ζῶν τιμᾶς· πολλὰς δὲ ἐπιθυμῶν πρέσβεις θεοῖς δοῦναι τὰ
θέλοντα αὐτῷ, εἰς τὸν γάμον πρὸς χειρωνὶ μνῆσθαι· τιμαμὸν δὲ τοσοῦτος
ἐγένετο, ὥστε καὶ μόνος πόλεως τῆς μεγίστης, τῶν αὐτὸς ἐβουλεύετο γῆμ
πρεῖβοι τὰ μηκάνου, ὅτε δὲ ὁ πρῶτος τὴν ἑλλάδα ἐδίδου τὰ ἄριστα
ἡ μαχλῆς ὁδιὸς ἑλὼν τοῖ, ἱστόνιω αὐτῷ ἔδωκ· μνήσας δὲ, τὰς μ πόμας
ἀς ἔγαβεν, φανεραί, παῖδος δὲ ἐν γήρᾳ ἐπιλανθανομένου τῆς θεοῦ,
δὴ αὐτὸ ἀγλίας ἐδιελύσατο; θησεὺς δὲ τοὺς μὴ τῆς ἐμάδος ἐχθροὺς
πάσης, μόνος ἀπώλεσε· τὸ δ' αὐτὸ πατρίδα πολλῶν μέζω ποιήσας,
ἐλεῖ ἐν νῦν θαυμάζ). ἱππόλυτος δὲ ὁ πρὸ μὴ τῆς ἀρτέμιδος ἐλιμᾶτ,
σωῶν καὶ σὺν ὁ ἔρωσι τῶν· σωφροσύνη δὲ ὁ ὁσιότητι μακαριωτὴς ἐτελεύτησε.
παγαμήδης δὲ, ἐ ὥς μὴ ἦν, πολὺ ὢν ἐφ' ἑαυτῷ ὑπερέχε θεία.
ἀποθανὼν δὲ ἀδίκως, τὸ ἑαυτῆς ἔλυε τιμωρὶ ὑπὸ θεῶν, ὅσης οὐδὴς
ἄμος δὴ θεῶ. ἐτελεύτησε δὲ οὐχ ὑφ' ὧν οἷον ἀγῶνες· ὁ γὰρ ἀν τῶν,
ὁ μὴ χρεὸν τὶ ἄριστος, ὁ δὲ ὅμοιος ἀγαθοῖς, κακοὶ δὲ ἐσωσαν τὸ ἐρ.
μνεστὴς δὲ σκῆς ἐπιμελεῖ τῆς σκῆ κιωνηρεσίων τοσοῦτον ὑπερέβαλε
θεοποιία, ὥστε ὁμοχοῦ τοὺς τῶν ἡμῶν θεοὺς, ὑστέρους εἶν,
τὰ δὴς τὸν πόλε σκῆνου πλὴν νέστορος. ὁ οὗτος οὐ θεὸς ἦν λέγε),
ἀλλὰ ἐρίξῃν. ὀδυσεὺς δὲ καὶ διομήδης, λαμπρὸ μὴ καὶ ἐν ἐκᾷ.
τὸ δὲ ὅλον ἄγλιοι δοῖ ἀγῶναι· κάστωρ δὲ καὶ πολυδεύκης, ὁ μὲ ἐπεδέ-
ξαντο σὺν τῇ μάδι τὴ πὸρ χείρωνος διὰ τὸ ἀξίωμα τὸ ἐκ τοῦτ ἀθά-
ναται δοῖ. μαχάων δὲ ὁ ποδαλείριος παιδευθεὶς τὰ αὐτὰ πάντα,
ἐγένετο λέγνας ὁ λόγοις καὶ πολέμοις ἀγαθοί. δυλίχος δὲ καὶ
παῖδος ὑπεραποθανὼν, τὸ ἑαυτῆς ἔλυεν δ' κλείας· ὥστε μόνος
θεοπάτωρ θεὰ τοῖς μηροῖν δυναγρευθῆ. ἀγνείας δὲ φόσας μ
τοὺς πατρῴους ἐμμῆνοὺς θεοὺς, φόσας δὲ καὶ αὐτὸν τὴ πατέρα,
δόξαν εὐσεβείας ἐξεμάθετο, ὥστε καὶ οἱ πολέμοι μόνῳ ἐκφύω
σὺν ἐκφάνῃ σὺν ροίᾳ, ἔδοξ μὴ συκῆθῆ. ἀμιλλᾶς δὲ σὺν ταύτῃ

σωῶν

ιζ' ὑπερ ἀποθανὼν

τῇ παιδείᾳ δαφής, ὅλως δὲ μεγάλα μνημεῖα παρέδωκεν, ὥστε
οὔτε λέγων οὔτε ἀκούων περιέκαμον οὐδείς ἀπαγορεύει. οὗτοι τοιοῦτοι
ἐγένοντο σὺν τῇ ἐπιμελείᾳ τῇ περὶ χείρονος, ὧν οἱ μὲν ἀγαθοί, εἰς
κινῶν ἐρῶσιν, οἱ δὲ κακοὶ φθονοῦσιν. ὥστε συμβαίνει τῇ πόλει, ὅλῳ
συμφορᾷ ἐγίγνοντο, ἡ πόλις ἡ βασιλεῖ, μισοῦντο αὐτοῖς. εἰ δὲ θεὸς
τοὺς βαρβάρους πάντας, πάσῃ τῇ Ἑλλάδι νεῖκος ἡ πόλεμος, ἀλλὰ τούτῳ
τῷ μόνῳ ἐκράτουν, ὥστε ἀνίκητον τὴν Ἑλλάδα παρέχειν. ἐγὼ μὲν
οὖν παραινῶ τοῖς νέοις, μὴ καταφρονεῖν κοινῇ νεοιῶν, μηδὲ τῆς δόξης
παιδείας. ἐκ τούτου γὰρ γίγνοντο τὰ τῆς τῶν πόλεων ἀγαθά, εἰς τὰ ἔργα
ἐξ ὧν ἀνάγκη καλῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν. περὶ τοῦ μὲν οὖν χρὴ
ἡμᾶς ὡς τὸ ἐπὶ πλεῖστον κοινῇ νεοιῶν, τοῦ μὲν ἤδη ἐκ παιδὸς ἀμάρ-
τοντα τὴν ἡλικίαν, εἶτα δὲ ἐπὶ τὰ ἔργα παιδεύματα. τοῦ μὲν ἔχοντα
σκεψάμενον τὸ οἷοι ὦμεν ἱκανοὶ ἀξιοῦν τῆς αὐτῆς ὠφελείας,
ὃ δὲ μὴ ἔχῃ, ἀμφοῖν τούτοιν πρόσθεν μὲν παρεχέσθω, μηδὲν ἐλλείπ-
ειν ἑαυτοῦ δυνάμεως. ὅσα δὲ καὶ οἷα δεῖ παρεσκευασμένον ἔχειν ἐπ
αὐτὸ φράσω, καὶ αὐτὰ καὶ τὸ ἐπιστήμων ὅτι. ἵνα μὲν δὴ ὡς ἐλλι-
πῆ τὸ ἔργῳ, μηδὲ αὐτὰ φαῦλα νομιζέσθω. δύο γὰρ δὴ τούτ',
ἀνάγκη τὰ ἄξια. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀρκεῖν ἐπιθυμοῦντα τοῦ
ἔργου τὸ φωνὴν ἔχειν, τὸ δὲ ἡλικίᾳ, τὸ εἶναι ἥκοντα. τὸ δὲ εἶδος,
ἔγχρουν, ἰσχυρόν, ψυχὴν δὲ ἱκανόν, ἵνα τοῦ πόνου τούτοις κρατῶν,
χαίρῃ τῷ ἔργῳ. τὰς δὲ ἄρκας, φασιανοῦ ἢ πορφυρίου λεπτὸν λίνου,
καὶ τὰ ἐνόδια τὰ δίκτυα. ἔξω δὲ αὐτῶν ἄρκας, σύνεδρινοι.
τὸ δὲ μέγεθος, πενταπήχεις. ἀπαίρεσθαι δὲ τοὺς βρόχους. ὑφήσω
δὲ, τοὺς περιδρόμους ἀναμιάτους ἵνα ὦσι βρόχοι τῶν. τὰ δὲ ἐνόδια,
δωδεκάγκυα. τὸ δὲ μέγεθος, τὸ μὲν ἐνόδια διώρυγα, τετράρυγα,
πεντώρυγα. τὰ δὲ δίκτυα, δεκώρυγα, ἑκατοντώρυγα, τριακοντώρυγα.
ἐὰν δὲ ἢ μάζω, δεκαπλασιάσας. ἀμφότερα δὲ τριακον-
τάμματα. καὶ τῶν βρόχων τὸ διάστημα, ἴσον τῷ ἄρκυσιν. σὺν δὲ
τοῖς ἀκροχείροις, τὰ μὲν ἐνόδια, ἑξάλωμασοις. τὰ δὲ δί-
κτυα, δακτυλίοις. τὸν δὲ πεισέφοις, ἀποσφείσων.

+ πρὶν κοινῇ 78/ : ν

+ περὶ δικτύ 78/

τὸν δὲ δίκτυα ἑκατονδεκάγκυα.

αἱ δὲ ἀμφίδες μὲν τῶν ἀρκύων, τὸ μῆκος δὲ πηχαιῶν. ἔστω δὲ καὶ
βάθος. αἱ μὲν ἄνιθι αὐτῶν, τὰ τοῖς ἑλεοχλινέσι τῶν χωρίων, ἵνα τὰ ὕδατα
ἐξαίρωσιν. τὰ δὲ τοῖς ὀμβρέσιν, αἱ ἴσαι. αὗαι δὲ εὐπερίατοι τὰ ἄκρα,
καὶ αὗαι λεῖαι. τὰ δὲ ἀρκύων, πλάσιαι. αἱ δὲ τῶν δικτύων,
τὸ μὲν μέγεθος, πεντεκαίδεκα, δίκεα ἔχουσαι μικρά. τὰ ἐνιλήματα
μὴ βαθέα. ὑπαλεῖς δὲ πᾶσαι καὶ ἀσύμμετροι τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη.
τῶν δὲ πλοκάνων τῶν κρίκων, οἱονεὶ ἐς χεῖρα πρὸς τὰ δίκτυα πολλῶν
καὶ ὀλίγων. βάθεα μὲν, ἀνασφόδρα τείνει κυλῆσαι. πλέονι δὲ δὶ
ἥσηχῃ. ἔστω δὲ καὶ κατὰ τὸν ἑνὸς ἄρκυς καὶ τὰ δίκτυα ἐνὲ κατέρρις,
κιῶνος μόχθος, καὶ τὰ δρέπανα, ἵνα ἢ τῆς ὕλης τέμνοντα φράττῃν
τὰ δεόμενα. τὰ δὲ ἐλάφη τῶν κιῶν ἐστι διστά. αἱ μὲν κατόριαι, αἱ δὲ
ἀγωπεκίδες. ἔχουσι δὲ αἱ μὲν κατόριαι τὰ ἐπωνυμίαν ταύτην, ὅτι
κάτω ἢ αὐτὰς τῶν ἔρχω, μάλιστα αὐτὰς διεφύλαξεν. αἱ δὲ ἀγωπεκίδες,
πόλλι τῶν κιῶν τῶν καὶ ἀγωπέκων ἐκλήνοντο. τὸν πολλὰ δὲ χρόνῳ συν-
κέκραται αὐτῶν ἡ φύσις. χείροις δὲ καὶ πλείοις, αἱ τοιαῦδε μικραί. γρυπαί.
γαροποί. μώωποι. αἰγρεαί. σκληραί. ἀσθενεῖς. ψιλαί. ἐνψιλαί. ἀσύμ-
μετροι. ἄψυχοι. ὄρνιθες. κνέφοδες. αἱ μὲν οὖν μικραί, πολλάκις
τῶν τῶν κιωνηγεσιῶν ἀποστεροῦσι τὴν ἐργασίαν, πολὺ τὸ μῆκος. αἱ δὲ
γρυπαί, ἄσημοι, καὶ διὰ τοῦτο καλέουσι τὰ λαγῶ. μώωποι δὲ καὶ
γαροποί, χείρω τὰ ὄμματα ἔχουσιν, ἄμορφοι δὲ καὶ αἰγρεαὶ ὁρᾶν.
αἱ δὲ σκληραί, τὰ ὀδόντα ἀπὸ τῶν κιωνηγεσιῶν ἀπόψαυστοι.
πονεῖν δὲ ἀδύνατοι αἱ ἀσθενεῖς καὶ ἄψυχαί. καὶ ἐνψυχαί μὲν, καὶ ἀσύμ-
μετροι, ἀσύντακτα ἔχουσαι τὰ ὄμματα βαρὲ πολὺ φαίνονται. αἱ
ἄψυχοι δὲ, λείπουσι τὰ ἔργα τὰ ἀφίεσθαι τὸν ἥλιον ἢ πρὸ τῆς ὀσκιάς,
καὶ κατακλίνουσι. αἱ δὲ ἄρνιοι, μάλις τὸ ὀλιγάκις αὐαθάνουσι τὰ λαγῶ.
αἱ δὲ ἄποδες, οὐδὲ ἐὰν ὦσιν ἔνψυχοι, τοῖς πόδας δεῖν ἀνέχεσθαι,
διὰ τὸ μῆκος τῶν ποδῶν. εἰσὶ δὲ τῆς ἰχνεύσεως
πολλοὶ τρόποι τῶν αὐτῶν κιῶν. αἱ μὲν γὰρ ἐπιφάνειαν λάβωσι
τὰ ἴχνη, πορεύονται ἀσήμως. ὥστε μὴ γινώσκεσθαι ὅτι ἰχνεύουσιν.
αἱ δὲ, τὰ ὦτα μόνον διακινοῦσι, τὸ δὲ οὐρὰν ἡσυχῆ ἔχουσιν. αἱ δὲ,

αἱ ἐνοδοι

αἱ σφιν. ἡ χρῆ.

αἱ ὄμματα

αἱ ὅτι

τὰ ὦτα μὴ ἀκίνητα ἔχουσιν, ἀκρα δὲ τῇ οὐρᾷ σφοῦσιν. ἄγραι δὲ γυνά-
γοισι τὸν ὦτα καὶ ἐπισκυθεωπάσαι, λαβὰ τοῦ ἰχθύος, φάσασαι τὸ οὐρᾶν, / ἢ τὸ οὐρᾶς
καὶ φράξαι λαβρέχουσι. πολλὰ δὲ τοῦτο μὴ οὐδὲν ποιοῦσι. μανικῶς
δὲ φερόμεναι, ἅλαι τοῖσι πεῖ τὰ ἰχθύα ὅτ' ἐπίπλουσιν
ἐς αὐτὰ ἀφεύνως καὶ ἀπαθεῖς τὰς αἰσθήσεις. ἐοικοῖ αἰκύκλας πολ-
λοῖς χρώμεναι ἐπλάνοις ὑπολαμβάνουσι σὺν τοῦ φόβου τὰ ἰχθύα
πορεύεσθαι τὸν λαγῶ. ὁκάταν δὲ ἐπιβρέχουσι, τὰ ἰχθύα ἐκφεύγουσι.
φεροράμεναι δὲ τὸν λαγῶ, βρέμουσι οὐκ ἐπέρχοῦ φεὶν ὀδῶσιν
ὑποκινοῦντ. ὅταν δὲ τὰ ὦν ἀγ κύνων εὑρήματα σὺν τοῖ ἰχνέων
ἡ μεταδρομαῖς φεθέουσι, θαμινὰ σκοπεῦσι ἑαυτοῖ ἀπίστως
ἔχουσι. θεασάμενοι δὲ οὐκ ἐῶσι τὸν σωιρῶν τὰς φρᾶς ἐς τὸ
φεόβου φεῖν, ἀμὰ ἀνείρουσι θορυβοῦσι. αὐδὲ ἀσπαζόμεναι
τὰ ἥμυδη, ἢ ὑπερλαμφριῶμεναι ἐφ' ὅτῳ δὴ λύχνοι, φεσάτοσι
ἀνεδῦσι ἑαυτοῖ, ὅλι ἐξαπατῶσιν. αὐδὲ ἐχεδύσι, τὰ αὐτὰ ποιοῦσι
ταύταις. φαῦλα δὲ, αὐδὲ κατηγαστόμεναι ἐκ τοῦ κρυμνῶν, τὰ ὀρθὰ / ἢ ῥιμμῶν
οὐγινώσκουσαι. ὅταν δὲ τὸν κύνων τὰ ἰχνη, τὰ μὲν ἀναῖα ἀγνοοῦσι,
τὰ δὲ δεσμαῖα τὰ μὲν διαβρέχουσιν, ἐκ τοιγνήσιαι. ἀβώκουσι δὲ
αἰμὴ ἀρχόμεναι σφόδρα, διὰ μεγαλοῖ ἀνιαῦσι. αὐδὲ ὑποθέουσιν,
εἶτ' ἀμαρτάνουσιν. ἔτεραι δὲ ἀνοήτως ἐμπίπτοσι ἐς τὰς ὁδοὺς,
ἀμαρτάνουσι, τὰ αὐτὴ κοῦ πολὺ ἔχουσαι. πολλὰ δὲ τὰ δώματα
ἀσελεῖς ἐπανέρχοῦ ἀμὰ τὸ μισόθηρον. πολλὰ δὲ ὁμὰ τὸ φιλάνθρωπον
αὐδὲ σὺν τοῖ ἰχνέων κεκραγῆναι, ἐξαπαῦ πφρῶντ, ἀμὴ δὴ τὰ ἀδολῆ / ἢ κεκραυγῆναι.
ποιοῦμεναι. ἐοικοῖ δὲ τοῦτ μὴ οὐ ποιοῦσι μεταξὺ δὲ θέουσιν, δὴ / ἢ θέουσαι.
πρὸς ἀκούσωσι κραυγῆς, καὶ μιμεῖσθαι τὰ αὐτῶν ἔργα, ἀπεθνοῆ
ἐπὶ τοῦτ φέρου. μεθ' θέοισι δὲ, αὐμὴ ἀλαφῶς. αὐδὲ πολὺ ὑπο-
λαμβάνουσι. δοξάζουσι δὲ ἔτεραι. αὐδὲ πεπλασμένῳ. φθονερῷ ὄ.
ἄγραι σὺν κύνοῖ πρὸς τὸ ἰχνος διαλέγοις μεταφερόμεναι.
τὰ μὲν οὖν πλεῖστα τοῦτ, φεύγεσι. τὰ δὲ ἡμέραι ἀνεπίσημος,
δύσχρηστοί εἰσιν. αὐτοιαῦτ μὲν οὖν κυνὲς ἀποδέξαιαν δὴ τὰς ἐπι-
θυμοῦντ κυνηγεσίοις. ὁίοις δὲ δὴ τοῦ αὐτοῦ γένους, τοῦτ ἔστι.

ἢ οἷας

Τὰ ὀστᾶ, φεύγω. Τὸν μὲν οὖν χεῖρ εἰς μεγάλας, εἰ ἐρρωμένας
τὰς κεφαλὰς βαφράς, σιμάς, ἀρθρώδεις, ἰνώδη τὰ κάτωθεν τῶν
μετώπων. ὀμματα μέλανα, μέγαν, χαμωδά, μέτωπα μεγάλα καὶ
πλατέα. τὰς διακρίσεις βαθείας. τὸν τράχηλον μικρά, λεπτά. ψιλοῖς
ὄμοιοι. βραχίονας μακρούς, ἰσχνούς, θεριφερεῖς, στήθη πλατέα,
μὴ ἄβαρη. ἀπὸ τῶν ὤμων τὰς ὠμοπλάτας διεστώσας μικράν.
σκέλη τὰ πρόσθια μικρά, ὀρθά, στρογγύλα, σιβρά. τοὺς ἀγκῶνας
ὀρθούς, πλευρὰς μὴ ἐπίπαν βαθείας, ἀμφὶς τὸ πλάγιον παρη-
κούσας. ὀσφὺν βαρχώδη. τὰ μεγάλα μεταξὺ μακρῶν βραχέων.
μηλεύρας λί, μὴ τὸ σκληράς. χαίτας μεταξὺ μεγάλας μικρῶν. ἰσχὰ
στρογγύλα ὄπισθεν βαρχώδη. δίνωτα δὲ μὴ σύνδεδεμένα. σύνδεσμοι,
πρόσδεσμα, τὰ κάτωθεν τῶν νευρῶν, χαλαρά, καὶ αὐτοὺς τοὺς νε-
νεύρους. οὐρὰς μακράς, ὀρθάς, λιγυράς. μηρίας μὴ σκληράς.
κνήμας μακρά. πέλφερη, ὀλίγη. σκέλη πολὺ μᾶλλον τὰ
ὄπισθεν τῶν ἐμπρόσθεν. ἐπερινά. πόδας πελφερές. καὶ
ἐὰν τοιοῦτοι ἀγκῶνες εἶεν, ἰσχυραὶ τὰ εἴδη ἐλαφραί. βέμ-
βοι. ποδώκεις. ἐὰν ἀπὸ τῶν πρόσθεν, φαιδραὶ καὶ εὔτονοι. ἰγνύαι
ὅλαι. σκέλη τὰ μὲν ἀπηρτημένα, λίθους τὰς κεφαλὰς
ἐπιγράψω. κεχελίας ἐμμιμδιῶσαι μὴ πρὸς τὰ ἴχνη. ὄπισθεν βαδί-
ζουσαι δὲ τὰ ὀστᾶ. τὰ μὲν ὄμματα πυκνὰ διακίνουσι. τὸν δὲ
οὐρᾶς σαλεύουσι. κύκλους πολλοὺς πρὸς τὰς πλευρὰς ποιοῦ-
σαι ὅμως, διὰ τοῦ ἰξίου ἅπασαι. ὅτι δὲ περὶ αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα,
δῆλον ποιήσω τῷ κωμῳδίᾳ θᾶττον φοιτῶσαι, μᾶλλον γνωρίζοιμι
ἀπὸ τοῦ θυμοῦ, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀπὸ τῆς με-
τωμάξεως τοῦ σώματος, καὶ ἀπὸ τῶν ἀναβλεμμάτων τῶν ἐπὶ τοὺς
καθέδρας τῶν χαρακτῆρας, ἐὰν ἀπὸ τῆς τῶν πρόσθεν καὶ τῆς τὸ πλάγιον
διαρρήματος, ἐὰν ἀπὸ τοῦ θηρίου ἤδη ἀγωνείας τὴν ψυχὴν ἐν τῷ χαρακτῆρι,
ὅλῃ τῷ χαρακτῆρι ἐπιτίθεσθαι. ἀγωνέλωνας δὲ ἐρρωμένως καὶ μὴ ἐπαινεῖσθαι,
βραχυλῆ κλαυτῆ, ἐν χαρακτῆρι, οὐκ ἐκπεραίνω τὸν χαρακτῆρα πάλιν.
μεταλιθέλωνας δὲ τοῦ, ἐν χαμωρῶς πυκνὰ μεταφερόμενα

ἡ πρὸς κωμῳδίαν κύκνος εἶ :-

ἡ σφεκ

ἡ ἐπίκυκα.

ἡ διακινοῦσι.

ἡ ἐμβλεμμῆς ἐν τῷ ἰξίῳ καὶ ἀναστρεμμῆς

καὶ ἐπαναλαμβάνουσαι δίκας, τοῖς δὲ τὸν κόπον λέλυκε, μὴ ἐπανί-
λωσι λυπεῖν τὰ ἔγκατα. μετὰ δὲ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ἔργου τούτου, εὔψυχοι
ἔστωσαν καὶ εὔποδες, καὶ εὔρινες. ὄλιγοι μὲν οὖν εἰσὶν ἐκεῖνοι οἱ μὴ λίπωσι
τὰ κόπωνήματα, ὅτι ἡ πενία. ὄλιγοι δὲ, ἐκεῖνοι τοῦ λαγὼ ὀσφραίνου-
σι τὸ πόνος ψυχῆς, ξηροῖς τοῖς ὀστοῖς, τοῦ ἀέρος ἐπιόντος.
ἄποδες δὲ, ἐκεῖνοι οἱ μὴ καταρρυμοῦσι αὐτῶν οἱ πόδες,
τὰ ὄρη θεοῦσιν. ὄλεικες δὲ, ἐκεῖνοι ἔχουσι λεπτὴν καὶ πυκνὴν καὶ
μελανὴν τὴν εἶκα. τὰ δὲ χρώματα ὅλεκ εἰσὶ τῶν κυνῶν, ἢ τε πυρ-
ρὰ, ἢ τε μέλανα, ἢ λευκὰ πολλαχῶς. ἔστι δὲ οὐ μνήμονα τοῦτο,
ἀλλ' ἄπλοῦν θηριώδες. αἱ μὲν οὖν πυρρὰ ἔχουσι, ἔστω σοφὴν,
λευκὴν εἶκα ἐπιδυτοῖς, περὶ τὰ πέλματα, καὶ αἱ μέλαιναι.
αἱ δὲ λευκαὶ, πυρραὶ. ὅπῃ δὲ τὴν μυριάμαις ἄκραις, εἴκας ὀρθὰς,
βαθείας. καὶ ἐπὶ τὴν ὀσφρόσι καὶ τὴν οὐρᾶς, κάλω, ἄνωθεν δὲ, μέλει.
ἄγειν δὲ ἄμμνον τὰς κύνας ἢ τὰ ὄρη πολλάκις. τὰ δὲ ἔργα, ἥπερ.
τὰ μὲν γὰρ ὄρη, οἷόν τε ἐστὶ καὶ ἰχνεύειν καὶ μέλαν καθαρῶς. τὰ δ'
ἔργα, ἢ δέλεαρ ἀλλὰ τοῖς τέμμοις. ἐστὶ δὲ τὰ ἄνευ τὴν εὐεισκίαν
τὴν λαγῶ, ἀλλ' ἀλλ' τὰς κύνας, τὰ τε ἀγρὲ. καὶ οἱ εὔποδες γίνον-
καὶ τὰ χρώματα διαπονοῦσι τοῖς τοιούτοις, τὸ φρόνιμον. ἀγρέ-
θων δὲ, θέρους μὲν, μὲ μεσημβρεῖ. χειμῶνος δὲ, οἱ ἡμέρας.
μέλοι πάρου οἱ ἔξω μεσημβρείας. τὸ δὲ οἱ ἑκατέρας, τὸ ἔαρ.
ταῦτ' γὰρ μέλεια. τὰ δὲ ἴχνη τὴν λαγῶ, τοῦ μὲν χειμῶνος, μακρότερ, ἢ τὸν ἴχνον τὴν λαγῶ
ἀλλὰ τὸ μῆκος τὴν νυκτῶν. τὴν δὲ θέρους, βραχὲ ἀλλὰ τὸ ἐνδυλίον.
χειμῶνος μὲ οὖν τὸ φοῖ, τὴν ὀλίγον αὐτῶν, ὅτι πάχνη ἢ ἡ παγετὸ.
ἡ μὲν γὰρ πάχνη ἡ αὐτῆς ἰχνεῖ δυλιανάς ἀ τὸ θερμὸν, ἐξ ἑνὸς αὐτ.
ὁ δὲ παγετὸς ἐπιπήξας, καὶ κύνες μαχαιῶν τὰς ῥίνας,
τὸν κύνα ἀφανέα, ὅτι ἡ τοιαῦτ, τὸ μὲν ὁ ἥλιος διχύσῃ
αὐτὰ, ἡ τὸ θεῖον, ἡ ἡμέρα. τότ δὲ καὶ αἱ κύνες ὀσφραίνονται
καὶ αὐτὰ ἐπαναφερόμενα ὀλίγ. ἀφανίζει δὲ καὶ ἡ πολλὴ δόξα
καταφέρουσ αὐτὰ, καὶ οἱ ὄμβροι οἱ γιγνόμενοι διὰ χρόνου, ὀσμὰς
λύοντες τῆς γῆς, ποιοῦσι δύσοσμον ἕως ἂν ψυχθῇ, χείρω δὲ καὶ

τὰ νόμια ποιεῖ· ἰχθύνοντα γὰρ διαφθείρει. τὰ δὲ βόρεια ἐὰν ᾖ ἀγύρτα,
βλαβερὰ ποιεῖ βόσκει· οἱ δὲ νότοι, καταχλύζουσι καὶ ἀμφεκάδες, καὶ
ἡ σελήνη ἀμαυροῖ τὸ θερμόν· μαλλὶ δὲ ὅτι ἡ πανσέληνος, καὶ μα-
νόταται τότε· χαίρουσι γὰρ τῷ φέγγει, ἐπανθρωποῦσι μακρὰ διαι-
ροῦσιν ἀντὶ παίζοντες· θαυμάζοι δὲ, ὅτι ἀνθρώπινοι θεοὶ διεξέλθωσι
γένη). τὸ δὲ ἔαρ κεκραμένον τῇ βόρειοι πορείᾳ τὰ ἰχθύη λαμπρά
πλὴν εἴτι ἡ γῆ ὀξανθοῖ, βλάπτει τὰς κώπας ἃς τὰ αὐτὰ βλαστάνου-
σα τῷ ἀνθῶν τὰς ὀσμάς· λεπτὰ δὲ βάλλει τὰ θέρος· ἀφθόνους
γὰρ οἷα ἡ γῆ ἀφανίζει τὸ θερμὸν ὃ ἔχουσιν, ἐστὶ γὰρ λεπτόν, καὶ
ἀμκώνες ἥττον ὀσφραίνονται τότε, διὰ τὸ ἐκλελύσθαι τὰ σώματα.
τὸ δὲ μετόπωρον, καθαρά· ὅλα γὰρ ἡ γῆ φέρει, τὰ μὴ ἥμερα
βλαστάνουσα· τὰ δὲ ἄγρια, γήρᾳ διαλύεται, βόσκει οὐ πάσχυ-
ποῖσι τῶν κυρπῶν αἱ ὀσμαὶ ἃς ταῦτα φερόμεναι· ἐστὶ δὲ τοῦ χειμῶνος
καὶ τοῦ θέρους, καὶ τοῦ μετόπωρου τὰ ἰχθύη ὀρθὰ ἐπὶ τὸ πολύ· τοῦ δὲ ἦρος
βλαβερὰ μῦ· ὀλιγόθηρον βλαστάνει μὴ ἀφ, μαλλὶ δὲ ταύτῃ
ταύτην τὴν ὥραν· βόσκει διὰ τοῦτο ἐξαναγκαίως μετὰ δυήλων πλανώμε-
τοι αὐτὰ ποιοῦσιν· ὄζει δὲ τῶν ἰχθύων ἐπὶ πλείω χρόνον τῷ εὐναίων
ἡ τῶν δεσμαί· τὰ μὴ ἀναία ὀλαγὼς πορθεῖ ἀφεισάμενος· τὰ δὲ
δεσμαία, ταχύ· ἡ γῆ οὖν, τῷ μὴ πυκνοῦ· τῶν δὲ οὐ πίμπλαται·
τὰ δὲ τοῖς ὑγρῶδεσι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς ψυχροῖς ὀξύ· διαφέρων γὰρ καὶ ἀνα-
καθίζων, ἀπὸ πολλῶν· καταχλίνου δὲ εἰς ἃ ἡ γῆ φύει ἢ ἐξ ἐφ
ἑαυτῆς· τὸ πανὶ, ἐπ' αὐτῷ· τὰ αὐτοῖς πρὸ αὐτοῦ, ἀπρόσ, πολὺ μικρὸ,
μεταξὺ τούτου· ὅτι δὲ καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ ἁρπίπτων ἐπὶ τὸ δυνατὸν
καὶ τὸν ὑδαλὶ, ἑαυτὶ ἢ τὸ πρέχον ἢ ἐμπεφυκὸς ἐν τούτῳ· ὁμοίως
ἀναίος ποιοῦμῦ ἀνὴ, ἐπὶ τὸ πολύ· ὅτι μὴ ἡ ψύχη, ἐν εὐδιφνοῖς·
ὅτι δὲ κάμματα, συμφυσιοκίοις· τὸ δὲ ἔαρ τὸ φθινόπωρον, συ-
μφυσικίοις· οἱ δὲ δεσμαῖοι, ἀχούτω διὰ τὸ ὑπὸ τῶν κώνων ἐκ-
πλήκτοι γίνεσθαι. [καταχλίνεσθαι δὲ ὑποθεῖς τὰ ὑποκώλια, ὑπὸ τὰς γα-
λήνας· τὰ δὲ πρόσθεν σκέλη, τὰ πλεῖστα σῶθεῖς, καὶ ἐκλείνας· ἐπ'
ἄκρῳ δὲ τῷ πόδας τὴν γλῶσσαν καθεῖς, τὰ δὲ ὀπίσω ἐπιπεβάσας ὦν

λ. ἀρ

ζ. πῶς καταχλίνεσθαι ὀχαῖος.

τὰς ὠμοπλάτας. εἶτ δὲ ὑποσέγει τὴ ὀμφά. ἐξῆς δὲ ἐστὶ τὰ ἰγία
σεγανὰ. πυκνὴ γὰρ καὶ μεγάλη. καὶ ὅτ μὲν ἐγρηγορῇ, κατεμῴζει τὰ
βλέφαρα. ὅτ δὲ καθεύδῃ, τὰ μὲν βλέφαρα ἀναπέπτα) ἀκίνητα.
(ι) οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ, ἀδρέμας ἔχουσι. τοὺς δὲ μυκτῆρας ὅτ εὕδῃ, κινεῖ
πυκνά. ὅταν δὲ μὴ, ἧττον. ὅτ δὲ ἠχῇ βρύκει μᾶλλον τὰ ἔργα, ἢ
τὰ ὄρη ἔχουσιν. ἡ κεφαλὴ δὲ πανταχοῦ ἰχνοδόμενος, ἐὰν μὴ ἢ πεί-
φοβος τῆς νυκτὸς γένῃ. παθὼν δὲ ὑποκινεῖ. πολύγονον δ' ἐστὶν ἔτι. ὡς τὰ μὲν τέτρακε, τὰ δὲ ἵππτει, τὰ δὲ κύει. ὧν δὲ μικρὰ
λαγίων, ὄζει μᾶλλον ἢ ὧν μεγάλ. ἐπὶ γὰρ ὑγρὸν μὴ ὄντα, ἐπι-
ούρει ὅλα ἐπὶ τῆς γῆς. τὰ μὲν οὖν ἀνέν νεογνὰ, οἰφιλοκίνητα εἶναι
ἀφιᾶσι τῇ θεῷ. οἱ δὲ ἤδη ἕλφοι, τὰ ἵππα θέουσι τὴ πρῶτ δρόμ.
τοὺς δ' ἄγους οὐκέτι. ἀσιγὰρ γὰ φροι, ἀδύνατοι δὲ. καμβάνει
δὲ τὸν λαγὼ τὴ ἴγνη ὑπάγοντα τὰς κύνας ἐκ τὴ ἔργων δύω. ὅ
τι δὲ μὴ ἔρχεται αὐτῷ φ τὰ ἐρχόμενα, τοὺς λειμῶνας, τοὺς
νάπας. τὰ ῥεῖθρα, τοὺς λίθους, τὰ ἐλώδη. ἢ ἐὰν ὑποκινῇ μὴ
δύναβοδν, ἵνα μὴ ἀκίνητες ἔκφρονες γίγνωμαι χθεπῶς τὰ
ἴγνη γνωρίζωσιν. ὁριζόμενοι δὲ ἐπ' αὐτῷ κὴ διωκόμενοι,
ἔστιν ὅτ διαβαίνουσι τὰ ῥεύματα εὐπορόμπτουσι κὴ κατα-
δύνει φς φάραγας κὴ φς ἕλους. πφόβηνε γὰ οὐ μόνον τὰς
κύνας, ἀλλὰ κὴ τοὺς ἀετούς. ἐπὶ γὰρ τὰ σιμὰ ἐστὶ τὴ ψυχά,
ἁμαρπάζει ἕως ἂν ὦσιν ἕλφοι. τοὺς δὲ μέλους ἐπιβέχοντ
ἀκίνητες ἀφαιροῦν. πολυκέστατοι μὲν οὖν εἰσὶν οἱ ὄρφοι. οἱ
πεδινοὶ δὲ ἧττον. βραδύτατοι δὲ οἱ ἕλφοι. οἱ δὲ ἐπὶ πόλας
τοὺς τόπους πλανῶν. χθεποὶ ἐπὶ τοὺς δρόμους. τὰ γὰρ
γένεμα ἴσασι. θεοστόρ, μέγιστα μὲν τὰ ἀνδάλη, ἢ τὰ ὄμματα.
τὸ δὲ ἀνόμοια, ἀνομοῖ. τὰ δὲ κατὰ νῶτα, ἥκιστα. ἀγωνόμενοι
δὲ εἰσι καὶ τάδηλοι, μέγιστα μὲν διὰ γῆς κεκινημένης, ἐὰν ἔχω-
σιν ἔνιοι ἐρύθημα. καὶ διὰ κεφαλῆς διὰ τὸ ἀνταύγεφν. κα-
τάδηλοι δὲ, ἐν ἑλοῖς τε λιμνοῖς, ἐν τῇ ὁδοῖς, ἐὰν ὦσιν ἰσό-
πεδοι. δῆλα φανὸν τὸ ἐν αὐτοῖς, ἐνὸν ἀντιλάμπει. ἄδηλοι δ',

ἢ τοῦτο,

ὀτ τοὺς λίθους, τὰ ὄρη. τὰ φύκια τὰ δασέα ἀποχωροῦσι διὰ τὴν
ὀμόχροιαν. προσλαμβάνοντες δὲ τὰς κώπας, ἐφίστανται. καὶ ὀλιγαχοῦ
ζοντες, ἐπαίρουσιν αὐτὰς καὶ ἐπακούουσιν, ὅπου πλησίον κλαγγή,
ἢ ἠχὸς τῶν κωπῶν. ἐὰν δὲ ἀνακούσωσιν, ἀποβαίνουσι. ὅτι δὲ
καὶ οὐκ ἀκούσαντες, ἀναδόξαντες, ἢ πεσόντες ὑπ' αὐτῆν, πολλὰ
τὰ αὐτὰ διὰ τὴν αὐτὴν ἐπιφάτιοντες, δι' μὴ ἐμποιοῦντες, ἴχνεσιν
ἴχνη ἀποχωροῦσι. ἐφοῖ μακροδερμότατοι μὲν οἱ ἐκ τῆς ἠϊκῶν
εὑρισκόμενοι διὰ τὸ καταφανές. βραχυδερμότατοι δὲ, οἱ ἐκ τῶν
δασέων. ἐμποδὼν γὰρ τὸ σκοτεινόν. δύο δὲ καὶ τὰ χρώματα ἐν αὐτῇ.
ὁ μὲν γὰρ μεγάλοι, ἐπίπερκοι καὶ τὸ λευκὸν τὸ ἐν τῷ μετόπῳ
μέγα ἔχουσιν. οἱ δὲ ἐλάττους ἐπίξανθοι, μικρὸν τὸ λευκὸν ἔχον
τες, τὰ δὲ οὐρά, οἱ μὲν κύκλῳ περιποίκιλον, οἱ δὲ παράσπρον.
καὶ τὰ ὄμματα οἱ μὲν ὑποχάροποι. οἱ δὲ ὑπόγλαυκοι. καὶ τὰ
μέγαθα, τὰ περὶ τὰ ὦτα ἄκρα, οἱ μὲν ἐπιπολύ. οἱ δὲ ἀμβλύτερα.
ἔχουσι δὲ αὐτὴν αἱ πολλαὶ τῶν νήσων τῆς ἐλάττους, αἱ τὰ ἔρημοι
καὶ οἰκούμεναι. τὸ δὲ πλῆθος, πλείους τὸν αὐτὸν ἢ τὸν τῆς ἠπείρου.
τεκμήριον δὲ ὅτι δι' ὠμότητας τὸν πολλαῖς αὐτῶν αἱ λίνες καὶ αὐτοὺς
καὶ τὰ τέκνα ἐποίουν ἀναιροῦν. ἔλεγε δὲ τοῖς, τὰ μεγάλα τὸ ὄρη
ἔχουσι μᾶλλον, ἢ τὰ μικρά. ἐλάττωσι ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ τῶν νήσων.
κωνηγεῖ δὲ, ἐν μὲν ταῖς ἐρήμοις, ὀλιγάκις ἀφικνοῦν. τὸν δὲ τῶν
οἰκουμένων ὀλίγοι ὄντες οὐ φιλόθηροι οἱ πολλοί. ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς
τῶν νήσων, οὐδὲ διαβιβάζειν οἷόν τε κύνας. ὅτι οὐ λῶν τὸ ὑπερ-
χον τὸ ὀλίγους ἐκθηρῶν τὸ, καὶ τῶν ἐπιγινομένων, ἀνάγκη φθόνη
εἶ. βλέπει δὲ οὐκ ὀξὺ διὰ πολλά. τὰ τε γὰρ ὄμματα ἔχει ἔξω.
καὶ τὸ βλέφαρα ἠρεμοῦντα καὶ οὐκ ἔχοντα περιβολὴν τὸν αὐτῶν.
ἡ ὄψις οὖν διὰ ταῦτα ἀμαυρὰ ἐστι καὶ ἀσκεδασμένη. ἅμα δὲ τούτοις
καὶ συνύπνῳ ὄν τὸ πολλὰ τὸ θηρίον χρῶ φέρει πρὸς τὸ ὁρᾶν.
καὶ ἡ πόδωκις πρὸς τὸ ἀμβλυωπεῖν αὐτῷ πολὺ βραδύς. ταχὺ
γὰρ ἔχει τὸν φέρειν τὸν ὄψιν, πρὸς ἰνοῦν τὸν, ὅλιγος. καὶ οἱ
φόβοι τῶν κωπῶν ὅτι διώκων, ἐπόμενοι μὲν τοῦτ, ἀνεξαιρεῖν

ἢ κωπῶν

ὀρθοστοφοῦσι. ὥστε διὰ τῶν προσπίπτων, λανθάνει τὸν πολ-
λὰ τῶν τῆς τοῖς ὄρκοις ἐμπίπτων. εἰ δὲ ἔφυγεν ὄρθιον, ὀλιγάκις δὲ
ἔπαθε τοιοῦτον. νῦν δὲ πεζεύειν καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους ἐν οἷς
ἐγένετο καὶ ἐτράφη, δίσκος. κατὰ πόδας δὲ, οὐ πολλάκις ἀπὸ τῶν κύκλῳ
ἀλλήλοις καλεῖ. ὅλοι δὲ δίσκοι ἀπὸ τοῦ σώματος. τύχη
δὲ ἐφόμοι, οὐδενὶ δὲ τῶν ὄντων ἰσομέγεθες τούτῳ ἀνόμοιοι ἐς πρὸς
ἁρμόν. ἀγκεῖ γὰρ ἐκ τοιούτου τὸ σῶμα. ἔχει τὰρ κεφαλὴν κοῦφον.
μικρόν. καὶ φερῆ, οὐ σκληρόν. μῆκος ἱκανόν. ὠμοπλάτας ὀρθάς.
ἀστῶδες τοῖς ἄνω. σκέλη τὰ ἐπ' αὐλῶν, ἐλαφρά, σύμμετρα. σῆθος
οὐβαρύτονον. πλευρὰς ἐλαφρὰς, ἀμμέτρῃ. ὀσφῦν πρεμφρῆ.
κοίλιον σαρκώδη. λαγόνας ὑγιεῖς, λαπάρας, ἱκανάς. ἰσχία στρογ-
γύλα, πληρηκύκλῳ. δύνας δὲ ὡς χρὴ ἀστῶ, μηροὺς μακρῆ,
ἀπαλῆς ἔξοδῆ μὲν, ἐπιτεταμένους. σύνδεσιν δὲ, οὐκ ἀστῶδεις.
κνήμας μικρά, στιφρά. πόδας τοὺς πρόσθεν, ἄκρως ὑγιεῖς,
στενοὺς, ὀρθοὺς, τοὺς δὲ ὀπίσθεν, στερεοὺς. πλατεῖς. πτέρνας δὲ οὐ
δενὸς τραχέος προνεύοντας. σκέλη τὰ ὀπίσθεν μείζω πολὺ τῶν
ἔμπροσθεν, καὶ ἐγκεκλιμένα μικρὸν ἔξω. βρίζωμα βραχὺ. κοῦφ.
ἐστὶ οὖν ἀδύνατον μὴ οὐκ εἶναι ἐκ τοιούτου κατηρτισμένον ἰσχυρόν,
ὑγιές. ὑπόλαφρον. τεκμήριον δὲ ὡς ἐλαφρὸν ἐστὶν, ὅταν
ἀθέμα ἀπορρίπτῃ, πηδᾷ. βαδίζοντα δὲ, οὐδὲν ἐπόρευεν,
ἀλλ' ὀφῆ. λίθῃ εἰς τὸ ἐπέκεινα τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν τοὺς
ὀπίσθεν καὶ ἔξω. θεῖ δὲ. δῆλον δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα οὐρανῷ μὴ
κατὰ ἐπιπεδεῖ ἐλάττοσι δέμον. ἐπευθύνει δὲ οὐ ἱκανὴ τὸ σῶμα,
ἀλλ' βραχύτητα. διὰ τὸ αὐτὸ ἑκατέρῳ τοῦτο ποιεῖ. ἔστι δίσκη
πρὸ τῶν κύκλων, καταβάσῃ γὰρ ἐπαραβάσῃ τὸ ἕτερον οἷς
πλάγιον, ὁπότερα δὴ λυπῇ ἀλλεφόμενος. ἀλλὰ δὴ τοῦ τὸ
πρόσρεφε ταχύ, σὺν μικρῷ πολὺ καταλιπὼν τὸ ἐπιφερόμενον.
ἔστω δὲ ἐπιγραφὴ ἐς τὸ ἠρίον, ὡς τὸ οὐδὲ ὅς λίς οὐκ ἰδὼν
ἰχνεύομενον, ἀριστόμενον, μεταθεόμενον, δίσκόμενον, ἐπιγά-
θοιτ' ἂν εἴ τις ἐρῴη, σὺν δὲ τοῖς ἔργοις κοῦφος τοῦτ' ἀπέχεται,

λ σεννὴ ἐκ τῆς ἔμπροσθῆ. βαχχον λεπτόν. πρὸς φερῆ.

π λαγάρας.

π' ἀπ –

π' τοῦκάνας ἐπερῆ.

ὧν ὧραι φέρουσι τὰ νάματα, τὰ ῥεῖθρα ἐν. ὃ γὰρ ἀπὸ τοῦ τοῦ, ἀμφοῖν κακόν. τὰ ἵνα μὴ τὸν νόμον συνιόντες ὧν οἱ ἰδιῶται, τὸ ἀναγκαῖα ἐμπίπτῃ, ἀναγκάζῃ τὰ περὶ κώπης γένοιον πάντα,

τῆς τεχνικῆς VI ? Καὶ νῦν δὲ κόσμος δέραια, ἱμάντες. σεσμενίαι. ἔστω δὲ τὰ μὲν δέραια, μακρά, πλατέα, ἵνα μὴ θεώντας τὰς τρίχας τῶν κώπων.

(6) οἱ δὲ ἱμάντες, ἀσκὸς ἔχῃ δεῖ. δύο δέμασι, οὐ γὰρ καλῶς ἔχοι τὰς κώπας οὐ δι' αὐτῶν εἰργασμένοι τὰ δέραια. αἱ δὲ σεσμενίαι, πλατεῖς τοὺς ἱμάντας, ἵνα μὴ τρίβωσι τὰς χαρόνας αὐτῶν. ἐκκαλεῦραμοι δὲ σκυτίδες, ἵνα τὸ ὕδωρ φυλάττωσι. δεῖ δὲ αὐτὰς τὸ ἐπὶ τὰ κωπήρεια, ὅτι μὴ τὰ ὄσσα φερόμενα δέχωνται τεκμήριον δὲ τοῦτο ὅλιγον κέρρων. μὴ δὲ ὅτι ἄνεμος πνεῖ μέγας, διαρπάζῃ τὰ ἱστία, καὶ οὐδὲν ὀφελῶν. ἢ δὲ ἀρκεῖ ἔσται, ὃ δὲ τὰ δίκτυα. ὅτι δὲ τοῦτο μηδὲ ἐν τῇ νυκτὶ, ἀλλὰ τὸ τῆς τῆς ἡμέρας. τὰς δὲ ἀγώνας μὴ ἐδίδοσαν τὰς κώπας διώκειν. ἀμφοτέρα γὰρ μεγίστη, καὶ ἐν τῷ δεῖν οὐ πολεμεῖν. ἢ δὲ τὰ κωπήρεια μεταβάλλοντα ἄγειν, ἵνα ὦσιν ἐμπεφυτῶ κώπηρεσι ὦν. αὐτοὶ δὲ τῆς χώρας ὀξεῖαν πεφοῖ, ἵνα τῆς ἰγνύος μὴ ἀποστερῶν, ὡς οἱ ὀρθοὶ ὁμοῖοι ἀφαιροῦν, τὰς μὲν κώπας τοῦ εὐρ τῶν λαγῶ, αὐτοὺς δὲ τῆς ὠφελείας. ὃ γὰρ ἐπιμένῃ τῶν ἰγνῶν ἢ φύσις λεπτὴ ὀξὺ πᾶς ὤραν. τὸ δὲ σῶμα ὁ ἀρκύωρος ὀξὺ ὢν ἔχων ἐνδιδόμενον μὴ ἔχοντα βάρος. τὰς δὲ ἄρκυς ἱστάτω ἀμφιδέμους, ἐκ φάς, σιμάς, λαγαρὰς, σκληράς, ῥοῦς, χαράδρας. χειμάρρους ἀεννάς, ἃς τοῦτο γὰρ μάλιστα φθείρει. ὅλα δὲ ὅμα ἃς ἄπορον εἰπεῖν, τοῦτο δὲ πορόδους, διόδους καταφανεῖς, λεπτὰς, ἃς ὄρθρον μὴ πεφοῖ, ἵνα ἐν ᾗ πλησίον τὸ ἀρκυστάδιον ὦν ὀλίγοι σίμων, μὴ φοβῶνται ἀκούων ὁμοῦ τὸ φόβον. ἐὰν δὲ ἢ ἀπόμη πολὺ, ἢ τὸν κοχλίᾳ πεφοῖ καθαρὰς ποιούμενος τὰς ἀρκυστάσεις, ἵνα δὴ αὐτὸ μηδὲ αὐλέχῃ, πηγνύν τὰς χαλίδας ἢ ὠλίας, ὅπως δὲ ἐπαγόμεναι, ἔχωσι τὸ σῶστον. ὅπῃ δὲ ἄκρας, ἵστασι τοὺς βρόχους ἐπιβαλέτω. ὁμοῖ αὐλεῖ δέλω, ἐπαίρων ἃς μὲν τὸ κεκρύφαλον. ἃς δὲ τὸ

τῆς τεχνικῆς

ἢ πόδες

ἢ ποιούμενος

ἢ δεῖ

πρείδρου ἀναπέτω χίτων μακρὸν ἐμπαν, ἵνα ἡ ἀρχὴ ὅτι ἐχῃ
τὴν λαιὸν μὴ ἀνεπιφάνῃ· ζωννύτω δὲ μαχαίρᾳ ὑψηλῇ, ὅπως δὴ μὴ
ὑποπτεύῃ· ἐν δὲ τῇ ἰχνείᾳ μὴ ὑποβαίνεσθαι· ἐξ ἀρθῆ-
σεται γὰρ μὴ, ἀλλὰ πονεῖ δὲ, τὰ ἐκ πάντων τόπου τῆς γῆς· τὰ δὲ
δίκτυα ἀφιέτω ἐν ἀπέδοις· ἐμβαινέτω δὲ τὰ ἐνόδια ἐς τὰς ὁδοὺς·
καὶ ἐκ τῶν τεμμῶν ἐς τὰ ἀμφέροντα καθάπτων τοὺς περιδεόμενοι
ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ ἀκρωτήρια ἀναπτύσσων τὰς σανίδας, με-
ταξὺ τῶν ἀρδονίων, ἐπὶ ἄκρας ὑπιβαίνων τοὺς ἐπιδεόμενος, καὶ
πρὸς δεσμὰ ἀμφάπτων· φυλαττέτω δὲ τὰ περιῶν· ἐὰν
δὲ ἐκκλίνῃ τοῖχος, ἡ ἀρχὴ ἀνιστάτω· ἀναχώμενον δὲ τὸν λαγὼ
ἀς τὰς ἀρχὰς, ἐς τὸ πεδὸν προϊέσθω· ἐπιδεόμενον μὴ, ἐκ
βοάτω· ἐμπεπλωκότος δὲ, τὸ ὀργὶν ἀνίκων παύεσθαι μὴ
ἀπτόμενος, ἐδηλούτω τὸν κυνηγέτην, ὅτι ἐδίωκεν ἀναβοήσας,
ἢ ὅλιππος ἐδεδράμηκεν πρὸς τάδε, ἢ τάδε· ἢ ὅλιον ἐώρακε,
ἢ οὐκ ἐώρακε· τὸν δὲ κυνηγέτην ἔχοντα ἐξιέναι ἡμέρας μὴ φθάσαι
ἑαυτῷ ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον, ἢ ὑπόδεσιν· τὸν τῆς ἡσυχίας, ἔστω.
τὸ δὲ ἀρχύωρον ἔπεσθαι· πρὸς δὲ τὸ κυνηγέσιον, σιγῇ πρόσιεν,
ἵνα μὴ ὀλίγος, ἐὰν πῇ ἢ πλησίον, ἢ προσιὼν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς.
δηλοῦσθαι δὲ σκοπῆς ὕψης τὰς κύνας ἑκάστην χωρίς, ὅπως δὴ
ἀλύοιεν, σώζεσθαι τὰς ἀρχὰς ἐν τὰ δίκτυα ὡς εἴρηται· μετὰ
τοῦτο, τὸν μὲν ἀρχύωρον εἶναι σύφυλακα· αὐτὸν δὲ τὰς κύνας λα-
βόντα, ἰέναι πρὸς τὴν ταφὴν τοῦ κυνηγεσίου· ἐν εὐξάμενος
τῷ ἀπόλλωνι ἐν τῇ ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ, μεταδοῦναι τῆς θήρας,
λαβὼν μὴ κύνα, ἢ τις δὴ ἡ τοφωτάτη ἰχνεύειν· ἐὰν μὲν ἡ θήλεια,
δὲ μὴ ἡλίῳ ἀνέχοντι· ἐὰν δὲ ἄρρεν, πρὸ ἡμέρας· τὰς δὲ ἀγκύλας
ὥρας μεταξὺ τούτων· ἐπειδὰν ἡ κύων λάβῃ τὸν ἴχνος ὀρθὸν
ἐκ τῆς ἀπηχήσεως, πορεύεσθαι καὶ ἐκ τέλους· περαινομένου δὲ τοῦ
ἴχνους, διδόναι πολὺ μὴ πολύ, ἐν τὰς ἀγκύλας ἀφιέναι τὸν μὴ καὶ ἐπὶ
μὴ ἐγκείμενον· ὀνομάζειν ἑκάστην προσαγορεύοντα μὴ πολλά,
ἵνα μὴ παροξύνῃ πρὸς τὸν καιρόν· αὐτὸν δὲ τὸν χαρᾶς καὶ

1 ἀνίκα πόρε-
μεθα μόνον.

πῶς δὴ τὸν κυνηγέτην ἐξιέναι
ἐς τὸ κυνηγέσιον :

ἀ χ

ἀ δ

ἐξιλάσκουσαι ἢ ἐξιλεοῦσαι

πρὸς

μένους, προϊάσιν ὀξίλλοις τὰ ἴχνη ὡς πφύκε πλαί, ῥιπαί.
προφερόμεναι λάτα αὐτὰ λάτ αὐτήν. ἐπιλαμένα, περι-
φερῆ, ὀρθία, πυκνά, καμπύλα, μανά, γνάριμα, ἄγνωστα,
ἑαυτὰς προσθέουσαι. ταχὺ τοῦ οὐρανοῦ διασφόλλοι, καὶ ἐπικλίνουσαι τὸ
ὄρος, καὶ ἀστεφόποι τοῖς ὄμμασιν. ἐπιφδαὶ δὲ πεὶ τὸν λαγῶ
ὦσι, δῆλον ποιήσωσι ὦ κύων ἐλθὼν τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα τὸ
ὅλον καὶ νεπικαδαίνοντα. πολεμικῶς ἐπιφερόμεναι, τὸν λαγῶ,
ἀφέξου πρὸς τὸν λύκον τὸν λαγῶ, καὶ ἐπιδραμοῦν ἐπ' αὐτόν. ὁ δὲ
ὀξὺ φωνὴς ἀναίξας, ἐφ' αὐτὸ, κλαγμὸν ποιῶν τοῦ κύνων, καὶ κλαγ-
γὶ φθέγων. ἐμβοῶντος δὲ αὐτῷ διωκομένῳ, ἰὼ κύνες. ἰὼ κακός. κακός
καφῶς γε ὦ κύνες. κλῶς γε ὦ κύνες. καὶ κυνοδεσμῶ πρὸς ἰχνί-
ξαντα ὁ λαμπέχε πρὸς τὸν χεῖρα καὶ τὸ ἔσπουδον δυνάμενον κ τὸν
λαγῶ, καὶ μὴ πρὸς τὸν. ἀπόρουν τὸ, ὁ δὲ ὑπολωρῶν ταχὺ ἐκλφπ
τὸν ὅλον, πλὴν περιβλῆ ὁ δὲ εὐείσκε ἐπὶ τὸ πολύ. σύναβοῦν δὲ
κοινοῦμ, αὐτῷ παῖς, παῖ δή. παῖ δή. ὁ δὲ ἑαυτὸν ἐλλωκώς ἢ, ἑαυτὸν
μή, δηλοῦτο. καὶ ἑαυτὸν μὲ ἐλλωκώς ἢ σὺν τῷ πρὸς δεσμῷ, δυνάκεται ἀμῆ
τὰς κύνας, ζητοῦν δῆλον. ἑαυτὸν δὲ μὴ κυνοδεσμὸν ὡς τάχιστα καὶ μὴ ἀφίε,
δὴ ἐκ περὶ φυλοπόνως. καὶ ἐὰν πλὴν ἀπολωῶν δεώκου ἀμαῶν
ἀναβοῦν, δρε, δρε, ὦ κύνες. ἔπεσθε ὦ κύνες. ἐὰν δὲ πολὺ
πρὸς λῃφθῆναι ὦσι, καὶ μὴ οἷός τε ὢν κυνοδρομῶν ἐπιλίνεσθαι αὐτοῦ,
δὴ διὰ μῆλικῶς ἢ τῶν δεῶν, ἢ ἐπιτόνου πρὸς φοιλίας, ἢ ἐπι-
βοώσας, ἢ ἐχομένας ὦν ἰχνῶν μὴ λῶν ἢ ἰόν, πιῶν δὲ ἐνεσθ πασα-
θέοντα δῆμα, ὅλῳ ἀν πρὸς πεζῇ δυναβοῶντ, ἢ κλεῖδες ὦν ἢ
τὰς κύνας. ἐπφδαὶ δὲ πύθῃ ἢ δὴ, ἑαυμὲ σὺν τῷ ἰχνῷ ὦσι, προ-
σδύτα ἐκλῃδὴν τόμωμα, μεταβδήνοντα σκάστης τῆς κυνός, ὁποῖαν
οἷον τὰν ἢ τοῖς τόνοις τῆς φωνῆς ποιούμενον, ὀξύ, βαρύ, μικρόν,
μέγα. πρὸς δὲ τοῖς δῆμοις κλεύμασιν, ἐὰν ὦσιν σὺν ὄρφ ἀμετα-
δεσμῷ ἐπικλῃδὴν τόδε. δῦ κύνες. δῦ ὦ κύνες. ἐὰν δὲ μὴ πρὸς
αὐτοῖς ὦσι τοῖς ἰχνεσιν, δὴ ὑπερβδήωσι, καὶ αὐτὰς, ὑπὸ πλὴν;
οὐ πλὴν ὦ κύνες; ἐπφδαὶ δὲ πρὸς ὦσι τοῖς ἰχνεσι, περιάφθν αὐτὰς,

φιλονείκως πρὸς θεοῦ, σπουδάζουσα φιλοπόνῳ, σπουδάσαι ταχὺ, δεῖσθαι, πλὴν ἐπιφερόμῃ.

αὐτῷ παῖς

κύκλους πολλοὺς ἐπυκνῶς ποιούμενον, ὅπου δὲ ἂν ἡ αὐτὸ ἁμαυρὸ ἴχνος σημαίνον θέσιν τοῖχον ἑαυτῷ, ἐκ τούτου τὰ φρέατα μέχρις δὺ ἀφῶς γνωρίζουσιν ἐγκλείοντα καὶ θωπεύοντα. ἀμὸ ἐπιδὰν λαμπρὰ ἡ τὰ ἴχνη, ἐπιῤῥιπτόσας θαλαττοδόσαι, κοινωνόσας. ἢ προλαμβάνουσαι συσημαινόμεναι, ὅρους δὲ θέμεναι ἑαυτῷ γνωρίμους ἀλλήλοις μεταθεύσουν. ὅτι δὲ οὕτως λάτρεις ἴχνη πυκνῶς λάτρωσι, μὴ καλέγοντα κωνωδόμενα, ἵνα μὴ ὑπὸ φιλοτιμίας ὀρθοῦσι τὰ ἴχνη. ἐπιδὰν δὲ θεὶ τὸν λαγῶ ὦσι καὶ τοῦτ' ἐπιδεικνύουν ἀφῶς ἐν κωνηγέτῃ, θεοσέβειν ὅπως ἂν μὴ ὑποκινῇ φὸς τὸ θεόθεν πεφοβημένος τὰς κύνας. ἀμὸ δὲ διαῤῥιπτόσας τὸ οὐρᾶς, καὶ ἑαυτὸ ἐμπίπτοσας, ἐπολλὰ ὑπερπηδῶσαι, καὶ ἐπαναλαγγάνοσας, ἐπανέρουσαι τὰς κεφαλάς, φὸς ὁλέποσαι φὸς τὸ κωνηγέτιον. ἐπιγνωρίζουσας δηλῆν εἶ ἤδη τοῦ φ' αὐτῶν. ἀναστήσοσι τὸ λαγῶ, ἐν ἐπιᾶσι κεκραγῆναι. ἐν δὲ φὸς τὰς ἄρκυς ἐμπίπτῃ, ἢ ἔξω ἢ ἐντὸς παρενεχθῇ καὶ ἐν ἑκάστῳ τούτῳ ὁ ἀρκύωρος γεωνάτω. ἐὰν μὲν ἢ ἔδω κρὸς, ἔτι ἐν ἐπίζῃ τὸ. ἐὰν δὲ μὴ μεταθῇ χρώμενον τοῖς αὐτοῖς ἐγκλεύμασιν. ἐπιδὰν δὲ μεταθέσοσι ἀγκύνες ἤδη ποιήσοσι ὦσι καὶ ἡ ὁλέ ἤδη τῆς ἡμέρας, τότε δὲ τὸ κωνηγέτιον τὸ λαγῶ ἀπαρηκότα ζῇ τὸ, μὴ θρασύνοντα μηδὲν ὧν ἤγῃ ἀνίησιν ἢ ἔχει ἐφ' ἑαυτῆς, τὰς ἀνασροφὰς ποιούμενον πυκνάς, ὅπως ἂν μὴ παρφυφθῇ. καταλαμβάνει γὰρ σὺν μικρὸ τὸ θηρίον, καὶ ὀκνεῖ ἢ πρὸ κόπου καὶ φόβου, τὰς κύνας ἐπαγόμενον, ἐγκελεύοντα, θεραμωδούμενον τὸ θεὸ πολλά, τὸ αὐθάδη ὀλίγα. τὸ μέσον, μέτρια. ἕως ἂν ἡ ἀποκτείνῃ αὐτὸ κατὰ πόδας, ἢ φὸς τὰς ἄρκυς ἐμβάλῃ. μὴ δὲ τοῦ ἀνθρόου τὰς ἄρκυς καὶ τὰ δίκτυα ἀναῤῥίψαντα τὰς κύνας ἀπιέναι σὺν κωνηγέτου. ἐπιμένοντα, ἐὰν ἢ θεινὴ μεσημβρία, ὅπως ἂν τῶν κυνῶν οἱ πόδες, μὴ καίωσι σὺν τῇ πορείᾳ. σκιαχεύοντα δὲ αὐτὰς, ἐπανιέντα τὸ ὑπόνων τὸ χειμῶνος, ἵνα ἔχοιεν τὸ ἡ θηρὶ θεὸς τὸ ἐὰν ἐπάγῃ τὸ φέρῃ θηναί. ἢ γὰρ ὦσα θεὸς τὰς αὐξήσας τῶν κυνῶν καὶ λύσῃ αὐτῆ.

τ' συσημαίνοντ;

τ' κεκραγῆναι.

τ' ἀνθρόα.

ἡ ἡμέρα

ἀφ' οἷς δὲ εἴτε ἄρες εἶδε, αὖτ', ἐναῖς ἢ δὲ ἀνάγκη αὐτῆς ἐξ. ἀλλ' ἡνδε καθα-
πανομένας, ἵνα δᾶτον ἐγκύμονες γίνωνται θεὸς κόραις ἀγαθοὶς.
ἐπὶ δὲ ἀν δὲ ὦσιν ἐπὶ φόροι, μὴ ἐξάγειν ἐπὶ κοίνωνιν ἄστον εὐδεχέως,
ἀμὰ δὲ μὴ εἰσπέμπειν, ἵνα μὴ θεὸς ἐπὶ διαφθέρωσι, κοῦσιν δ' ἐξήκοντ' τ
ἡμέρας. ἐπὶ δὲ ἀν δὲ μὴ τὰ σκυλάκια τὴν πρόλῃ τεκοῦσι ἐδεῖ, καὶ
μὴ τὴν προβάλλειν τὴν φέτε ἐν κόνα. αἰ γὰρ θεραπεῖαι ἀμὰ ὀλίγαι,
γὴ πάσιν ἀύξιμοι. τὸ δὲ ὦν μὴ τὸ καὶ τὸ γὰρ ἀγαθὸ, καὶ τὸ
πνεῦμ', ἐν αἰ περιβολαὶ, εἶναι. ἐπὶ δὲ ἀν δὲ ἤδη πλανᾶ τὰ
σκυλάκια, διδόν γὰρ μέχρι ἐνιαυτοῦ, καὶ οἷς μὴ τὸν ἄπαντα
χρόνον βιώσεται, ἀμὰ δὲ μὴ δὲ· αἰ γὰρ βαρέα πλησμονὰ τῶν
σκυλακίων, διαστρέφουσι σὺν τὴν φύσιν, νόσους ἐμποιοῦσι. καὶ
τὰ ἐντὸς ἄδικα γίνεται. [τὰ δ' ὀνόματα αὐτῶν λίθεα βραχέα,
ἵνα δὲ ἀνάκλητα ἦ. ἐν δὲ χῇ τοιαῦτ. ψυχή. θυμός. πόρπαξ.
σύραξ. λόγχη. λόχος. φρουρά. δίναξ. τάξις. ξίφος.
φόνος. φλέγων. δίκη. ἰδίχων. ἰχθύς. μήδας. πόρθων.
ἀστέρχων. ὀργή. βρέμων. ὕβρις. ἅδης. ῥάμνη. αὐδής.
λίβα. γηθός. χαρά. λύων. αὐγή. πολύς. βία. σίγων.
ἀσυδή. βρύας. ὀίνας. τέρρος. κραυγή. κόπτ. ἰύβαν.
θείων. αἰθήρ. ἀκλίς. ἀγχμή. νύκτ. γνώμη. σίβων. ὁρμή.
ἄγχν δὲ τὰς σκύλακας ἐὼν τὸ κοίνωνιστον, τὸ μὲν θηλείας ὀκτα-
μένους. τοὺς δὲ ἄρρενας, δεκαμένους. θεὸς δὲ τὰ ἴχνη τὰ
δὲ νᾶα μὴ λύειν, ἀμ' ἔχοντα ὑφ' ἡμῶν μακρᾶς ἱμάσιν, ἀκο-
λουθῆ τὸ κυνὸν ἰχνεύοντας, ἐὰν τὰ αὐτὰς διαβέχῃ τὸ ἴχνη.
καὶ ἐπὶ δὲ ὀλαγῶς δὲ ρίσκῃ, ἐὰν μὲν κρίνῃ ὦσι πρὸς τὸ δεῖ
τὰ ἴχνη μὴ ἀνιέν δὲ θεός. ἐπὶ δὲ ἀν δὲ θορόβῃ ὀλαγῶς ἰαῦρο-
μαι, ὡς τὸ μὴ ἐφορᾶν ἐστὶ αὐτὸν, τὰς σκύλακας ἰέναι. ἐὰν γὰρ
ὁμόθεν καὶ τὰ εἰδηοῦλας, ἐν εὐθύμους πρὸς τὸν δεῖ, ἐπὶ μὴ,
ὁρᾶν τὸ γαῖα, σὺν φρόμενα ῥήγνυν, ὑπὸ ἔχουσι σκυλῶν
τὸ σώματα. ἀφυλάττειν δὲ ὦν τὸ κοίνωνιστὸν. ἐὰν δὲ
ἁγίους ὦσι πρὸς τὸ δεῖ ὑπὸ κοῦφοι. ἀθεῖς γὰρ ἀλλ'

πρὶ τὸ ὀνομ τὸ κυνὸν

ἡ ἄδη

ἀνθρωποειδεῖς ἢ οὐπάσου τοῦ. τὰ δὲ δεδεγμένα, ἕως δὴ
ἡθῶσι τὰ ἴχνη μετὰ ὡς ἐὰν. δηλονοτι μένουσι τὴν γαστῆρα, ἀδύνατα
αὐτὰ ἀναρρηγνύναι. ἐπὰν δὲ μικρὰ θέλωσι προσμένειν
τὰ ἄρκυσιν, δηλ ἀποσκεδαννύωσι, ἀνάγκη αὐτὰ ἕως δὴ ἐθι-
σθῶσιν, ὅ τι ἂν κρίνωσι πρὸς θέσιν τὴν γαστέρα, μὴ ἐνοχλοῦμεν ἀλλ' τοῦτο
ζητοῦσι, θηρεύωσι, γίνεται ἔκκαυσις πονηρὸν μάθημα. πρὸς δὲ
τὰ ἄρκυσι ἀδύνατα τὰ σιλία αὐτὰ, ἕως ἂν νέα ὦσιν, ὅτι δυνά-
ρια. ἐὰν ἐὰν πλανηθῶσιν ἐν τῷ κυνηγεσίῳ διὰ παντὸς, πρὸς τοῦτο
ἐπαινοῦσι, φιλοῦσι. ἀφεθήσονται δὲ τούτῳ, ὅτι ἤδη τῷ θηρίῳ
ἔχωσι πολεμεῖν. ἐπιμελῶς δὲ ποιήσουσι τούτῳ μάθημα, ἢ τὸ κεῖνον
φεύγειν. χρὴ δὲ καὶ τὰ πολλὰ διδόναι τὰ ἐπιτήδεια τὴν κυσὶν
αὐτῶν. ὅ τι μὴ δὲ σιδεῖς ὦσι τούτου τὴν ἄλλιον τὸν ἰλαροῖν
ὅ τι ἐπιθυμοῦσι λάβωσι, τὸν διδόναι τὰ σέργουσιν. ἰχνεύεσθαι
τοὺς γαστάς, ὅ τι νίφη ὄντος, τοῦ τὴ φανίας τὴν γῆν. φυλάττεσθαι
μὴ ἀτρεμα, δεξιὴ ἥλιος ἔσται. ἐὰν δὲ ὅ τι μὴ ἐπινίφῃ, καὶ ἡ βορ-
ρᾶς, τὰ ἴχνη ἔξω πολὺ χρόνου δῆλα. χρὴ δὲ ταχὺ τὰ πλήκτρα. ἐὰν δὲ
νότιος τὴ ἡ, τὸ ἥλιος ἐπιλάμπῃ ὀλίγον χρόνον, ταχὺ δὲ διαγεῖται,
ὅ τι δὲ ἐπινίφῃ μικρὰ, χρὸ εἰδὲ. ἐπιμελῶς δὲ χρὴ. χρὸ δὲ ἀν πολὺ
ἡμέρα. μφοροσὴ γὰρ τὴ χιόνα ἀφανίζει. κινᾶσι μὴ οὖν,
χρὸ εἰδὲ ἔχοντας ὀξεῖς ἐπὶ τὴν θήραν ταύτην. ἡ δὲ χιὼν, καὶ
τὸν κινοῦντας εἶναι, τὴ πόδας, τὴ ὀσμὴ τοῦ γαστὸς ἀφανίζει,
ἀλλὰ τὸν ὀφθαλμοὺς. χαλεπὰ δὲ τὰ δίκτυα μετὰ δόλου χρόνα
πρὸς τὰ ὄρη περιέναι ἀπὸ τῶν ἔργων. τὸ ἐπὰν λάβῃ τὴ ἴχνη
πορείας κτὴ τοῦ. ἐὰν δὲ ἐπὴ χαρμένα ἢ σκῆ αὐτῶν πόλιν
ἢ τὸ αὐτὸ ἢ κοινὰ κύκλους ποιούμενον, σκεπεριέναι τὰ ἴχνη
ἢ τοῦ ὁποῖα ἔξεστι. πολλὰ δὲ πλανᾶ ὁ γαστὴς, ἀπορούμενος
ὅπου κατακλιθῇ. ἅμα δὲ καὶ εἴδισται τεχνάζειν ἡ βαδίος, διὰ
τὸ διώκεσθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων. ἐὰν δὲ φανῇ τὸ ἴχνος πρὸς ἐ-
ξὸ τὸ πεδίον. ἄξεστε δὲ, ἢ πρὸς σύνοικον τόπον, ἢ πρὸς ἀπό-
κρημνον. τὰ γὰρ πολλὰ μάλα ἀφορφοῦ τὴ χιόνα ἀφ' τῶν τοιούτων.

VIII

τ. τοῦτον

πρὸς ἡμᾶς οὖν ὀνάσιμα πολλά. ἡ δὲ τοῦτ', ἐπειδὰν δὲ τὰ
ἴχνη πρὸς τὰ τοιαῦτ' φέρῃ, μὴ πρόσει ἐντὸς, ἵνα μὴ τὴν προκινῇ
ἀμαχίαν περιιέναι. ἡ πίστις δ' αὐτοῦ εἰ δηλονοῦσα τὰ δ'
ἴχνη ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὅδ' ἀμοῦ περάσει. ἐπειδὰν ἡ ἀφεὶς, ὅτι
αὐτοῦ ἐστιν, ἐκμάθῃ. ἑτέρου δὲ ἢ τ' πρὸς τὸν ἴχνη ἀδήλα.
ἡμεῖς τῆς ὥρας σὺν θυμούμενον, ὅπως ἂν καὶ ἑτέρους εὑρίσκῃ, ὅσα
ἡ χειρὸς μόνη ἱκανὴ περιῆσαι. ἢ κοινὸς δὲ τούτῳ, περιτείνειν
αὐτῶν σκάφῃ τὰ δίκτυα τ' αὐτοῦ τε ὑπερὰν τοῖς μέγαι χάμαις
πρὸς ἀμβάνοντα σὺν τὸς πρὸς τὸ τῷ δύῃ. ἐπειδὰν ἐστὴ κότα ἡ,
πρὸς τὸ λόντα κίνδυν. ἐὰν δὲ ἐκ κυκλοῦ σὺν τῶν δικτύων, μεταλλ'
κ' τὰ ἴχνη. ὃ δὲ ἀφίξῃ πρὸς ὅ τι τοιαῦτ' χωρία, ἐὰν μὴ
ὁρᾷ σὺν αὐτῇ τῇ χόνι πιέσῃ ἑαυτόν. σκεψάμενον οὖν ὅ τ' ὅπῃ
ἂν ἡ περιῆσαι. ἐὰν δὲ μὴ τὸ πρῶτῃ μεταλλ', ἀγώσει γὰρ
καὶ ἄνευ τῶν δικτύων. ταχὺ δ' ἀπαγορεύῃ διὰ τὸ βάθος τῆς χόνος,
καὶ διὰ τὸ καταλλ τῶν ποδῶν χαστίωνόν τε πρὸς ἐκ αὐτῷ ὄμνον
πολεῖν. [ὅπῃ δὲ τοὺς νευροὺς τοὺς γράφ, κίνας εἰ ἰνδικάς.
ἔστι δ' ἰσχυραὶ, μέγαι, ποδώκεις, σὺν κάρῃσι. ἔχουσι δὲ ταῦτ',
ἱκανὰ γίγνοῦ πονεῖν. τοὺς μὲν οὖν νεογνοὺς τῶν νευρῶν, τὸ ἦρ
ἦρ δ'. ταύτῃ τὸ τῶρ γίγνοῦ. καταστέφασι δὲ πρὸς τὸ ἕτερον
πρὸς ἡδόντα ἐς τοὺς ὀργάδας, ἢ ἔστι τὰ φοιτεῖσι. ὅπῃ δὲ δὴ
τῶν, ἔχοντα τ' κίνα γοῦν τὰς κίνας, τὰ κάνθια, πρὸς ἡμῖν
ἡδόντα ἐς τὸν τόπον δοῦν, τὰς μὲν κίνας δῆσαι ἀπὸ τὸ ἐκλῆς ὕλης.
ὅπως μὴ ἂν ἴδωσι τὰς γράφους τὰ χαντῶν, αὐτὸν δὲ σκοπιω-
ρεῖα τὰ ἁμαλῇ ἡμέρα. ὅ τε ἀφοῦσας τοὺς νευροὺς πρὸς τ' τόπον,
τὰ ἀνῷῃ σκάφῃ τὸν ἑαυτῆς ὁ ναόκλ. καταχίναι δὲ ἡ γράφα
δοῖα, καὶ διασκεφάμμαι, μὴ ὁρῶντα πόλινος. φυλάσσῃ
τ' αὐλῆς σκάφῃ ἀπελθοῖα ἐς τὸ ἀνλιπέρας. ἰδόντα δὲ ταῦτ',
τὰς μὲν κίνας λυσαι. αὐτὸν λαβόντα ἀκάνθια, πρὸς ἱέναι σὺν
τῷ νευρὸν τ' πρὸς τ' ὅπου εἶδεν ὁ ναόκλ, σὺν τῷ σὺν θυμού-
μενον ὅπως μὴ διαμῷλῇ. πολὺ δ' μᾶλλον οὖν τῇ ὁ γῇ, ἐπεὶς πρὸς ἀ-

πρ πεποιεῖ

πρ ἡ δ'

? πρὶν ἂν ἡ γράφ

IX

ὄντι, ἢ οἱ πόρρωθεν ἐδόξαν εἶναι. ἐπιδὰν δὲ ἤδη αὐτὰ θεωρῆσαι
πέλας ἐγγὺς, ὁρᾷ ἐξαίφνης μέγα, ὡς ἐπιγλῶ, καὶ ἐκπλήττεται ἐὰν μὴ ἔφε-
μνος ἢ κοσμῶν μέγα. τοῦτο δὲ γνωμένου, οὐμνᾷ. ταχὺ τὸν ὀφθαλμὸν
ὁ ἔχῃ σὺν ἑαυτῷ, ὑπὸ τῆς ψυχαγωγίας ἀμνῆσθαι ποιῇ ἀποχωρεῖν αὐτόν.
ἀμώσει δὲ ὑπὸ τῶν κώνων, οὐκ πόνῳ ἀμωσάμενος. λαβόντα δὲ, δοῦναι
τῷ ἀρκυωρῷ. ὁ δὲ, βοήσει. ἢ δὲ ἔλαφος τὴν μὴ ἰδοῦσαν, τὰ δὲ ἀκού-
σασα, ἐπιδραμεῖται τῷ ἔχοντι αὐτὸν ζητοῦσα ἀφῃρέσθαι. σὺν δὲ τούτῳ
τῷ καιρῷ ἐκλυθήσεται τὴν κοῦφον ἐκ χειρὸς τοῖς ἀκουτίοις. κεφαλήσουσα δὲ
τούτου, πορεύσεται καὶ ἐπὶ τοὺς δόμους. ἐλθοῦσα δὲ εἰδῇ θεὸς τοὺς αὐτοῦ
χειρωθεῖσαν τῆς θήρας. ἐὰν μὴ νέοι τῶν νεβρῶν ὄντως δμίσκοιν. οἱ δὲ
ἤδη μεγάλοι καὶ ἐπῶς. νέμοιν γὰρ μετὰ τῶν μητέρων καὶ ἑτέρων ἐλάφων,
καὶ ἀποχωροῦσιν ὅτε διώκοιν σὺν μέλας. ὅτε δὲ θεάσῃ. σὺν δὲ
τῷ ὀπίσω, ὀλιγάκις. αἱ δὲ ἔλαφοι τὰς κόνας ὑπὸ αὐτῶν ἀμωσάμε-
νοι, καταπατοῦσιν, ὡς τὸ οὐκ ἀμῶσθαι εἶεν, ἐὰν μὴ θεω-
μήσας τις, ἀτὰς διασκεδάσῃ αὐτὰς ἀπὸ μηχ, ὡς τὸ μὴ ὠφελῆ
τινὰ αὐτῷ. διαφθείραι δὲ τοῦτο, τὸ μὴ πεφυκὸς δεῖ τὰς κόνας ἀπο-
λείπειν. ἢ τὸ γὰρ ἀπουσία τῶν ἐλάφων, ποιῇ αὐτὸν θεῖφοβον τε
ταῦρος, σφόδρα κοῦφος ἐστὶ τῶν ἡλικιῶτ νεβρῶν. δευτέρῳ δὲ καὶ τρίτῳ
δεσμῷ ταχὺ δμίσκοιν. τὰ γὰρ σώματα αὐτῶν διὰ τὸ ἔτι νεαρὰ εἶ
τῶ πόνῳ, οὐδὲν ἀντέχει. ἰσχὺν δὲ ἐποδοσεάβαι τὰ ἐλάφοις
σὺν τοῖς ὄρεσι πεφυκοῖς χειμῶνας καὶ τὰ ῥεῖθρα, καὶ τὰ νάπας
σὺν τῇ διόδοις καὶ τοῖς ἔργοις θεῶν ὀλίγον θεωρῶν. χρὴ δὲ εἶν
τὰς ποδοσεάβας, σμίκρας πεπλεγμένας μὴ θεῖφλοίους,
ἵνα μὴ σκῶπτῶν. τὰς δὲ σφάνας ὀλκύκλους ἐχούσας, καὶ τοὺς ἥλους
σὺν γὰρ στιβρούς τε καὶ ξυλίνῃ ἐγκαταπεπλεγμένους σὺν ὠπλο-
κάμῳ. μᾶλλον δὲ τοὺς στιβρούς, ὅπως ἂν οἱ μὲν ξύλινοι ὑπῆκωσι
τῷ ποδὶ. οἱ δὲ, πέλωσι. τὸν δὲ βρόχον τῆς σφρίδος τὸν ἐπὶ τῇ
σεφάνῃ ἐπιλεγόμενον πεπλεγμένον ἀπὸ τοῦ, καὶ αὐτὸ σφρι-
δῶν ἀσκοπόταστον τοῦτο. ὁ δὲ βρόχος αὐτοῦ ἔστω τῇ φεὸς καὶ
ἱστρίς. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἐξαπτόμενον, ἔστω μὴ δρυὸς ἢ πεύκου.

μέγεθος τεσσαράκοντα. τὸ δὲ εἶφος, πάχος πηχαίας. ἐστήκασι δὲ
τὰς ποδοστάβας διέχοντα τῆς γῆς, βάθος πεντεπήχους. τὸ δὲ εἶφος
δὲ τοῦτο καὶ ἄνωθεν ἴσον τοῖς στεφάναις τῶν ποδοστάβων, ἀφ' οὗ δὲ
κάτω ἀμβόμενον στενότητι. ἀφ' οὗ δὲ καὶ τῆς σφείδος καὶ τῶν
ξύλων τῆς γῆς ὅσον εἴκοσι ἀμφοῖν. ποιήσαντα δὲ ταῦτα, ἐπὶ μὲν
τὸ βάθος τῆς ποδοστάβης, ἐπειδὴ κατωτέρω εἴσπεσον. τὸ δὲ
δὲ τὸ στεφάνη, τὸν βεβόχον τῆς σφείδος εἰς αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον κατὰ
ἀφ' τὸ χώραν τὸ ἑκατέρου, τῆς στεφάνης ἐπειδὴ δοκίδας ἀστραγα-
λίδος μὴ ὑπερτεινούσας εἰς τὸ ἔξω. ἐπὶ δὲ τοῦτο, πέλμα
λεπτά, τῶν ἀνῆ ὥρας ἡ. μετὰ δὲ τοῦτο τῆς γῆς ἐπιβαλεῖν
ἐπ' αὐλά, τὸ φῶς μὴ τὸ ἐπὶ πολὺ ἐξαιρεθεῖς ἐκ τὸ ὀρυγμοῦ.
μίωσι δὲ τῶν γῆς στερεᾶς τῆς ἄπωθεν, ἵνα ἡ τῆς ἐλάφω ὅτι
μάλιστα ἄδηλος ἦς ἀφ', τὸ τὸ δὲ τοῦ σὺν τῆς γῆς ἀποφέρειν
πόρρω ἀπὸ τῆς ποδοστάβης. ἐὰν τὸ ὀσφραίνῃ, νεωστὶ
κεκίνημαι τῆς ὀλιγοπεῖ. ταχὺ δὲ ποιεῖ τοῦτο. ἐπὶ σκοπὸ δὲ ἐλθόν
τὰς κώας, τὰς μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐστώσας, μάλιστα μὲν ἑώθεν.
χρὴ δὲ ἐν τῆς ἄγης ἡμέρας. τὸν δὲ τοῖς ἔργοις, πρωΐ. τὸν μὲν γὰρ
τοῖς ὄρεσιν, οὐ μόνον τῆς νυκτὸς ἀγίσκοιν, ἀγαὶ καὶ μεσημέρας,
ἀφ' αὐτὸ ἐρημί. τὸν δὲ τοῖς ἔργοις τῆς νυκτός, ἀφ' τὸ μεσημέρας
περὶ φοβείας τοὺς ἀνθρώπους. ἐπειδὰν δὲ εὕρῃ δύο ἐστραμμένην
τὸ ποδοστάβιον, μεταξὺ ἐπιχύσαντα τὰς κώας, καὶ ἐπικλεύ-
σαντα κατὰ τὸ ὀχεῖον τὸ ξύλου σκεπούμενον, ὅπως ἂν φέρῃ. ἔσαιο
ἀνάδηλον ἐπὶ τόπου. οἱ τὰ γὰρ χίφοι ἔσονται κεκινημένοι, ταῦτ'
ἐπιούσματα τὸ ξύλου καταφανῆ τοῖς ἔργοις. ἐὰν δὲ ταχέας
τόπους διαπεραῖ, αἰπέρας ἔχοντι τὸ φλοιὸν τὸ ξύλου ἀφηρπαγ-
μένον, ἐκ τοῦτο ῥάους ἀμεταδεσμαῖ ἔσται. ἐὰν μὴ οὖν τοῦ
σεσαθίου ποδὸς ἀγῶ, ταχὺ κρυφῆς. τὸν γὰρ τῷ δρόμῳ πολὺ
δὲ σωματύπτει καὶ πρὸ πεσοῦς. ἐὰν δὲ τοῦ ὄπισθεν ἀφικνούμενον
τὸ ξύλον, ἐμποδὼν ὅλῳ ἐστὶ τῷ σωματί. τὸν δὲ καὶ ἀφ' ὁ δικεῖ
τῆς ὕλης ἐμπίπτει φερόμενον. καὶ ἐὰν μὴ ἀπορρήξῃ τὸ σφείδα,

καταχαμβάνει αὐτ· χρὴ δὲ ἐὰν ἔτι ἔλῃ ἢ τὸν ἐγγὺς πόνῳ,
ἐὰν μὴ ἢ ἄρρην, μὴ τοῦτο ἐπιτέλει. τοῖς γὰρ κέρασι παίει καὶ τοῖς
ποσὶ· ἀπὸ οὖν ἀκονίζειν δίκαιον δὲ καὶ ποδοστάθης διω-
κόμενα· ὅτι ἡ κόρα θερινή· ἀπαστρεύουσι γὰρ τὰ φόβρα, ὥστε
ἐστῶτα ἀκονίζειν· ἐκπίπτουσι δὲ τῶν θηρίων καὶ καλέγοντα,
καὶ τὰ ὕδατα ἀπορούμενα, ὅτι δὲ διὰ δύο πνοὶ πίπτουσι.

Πρὸς δὲ τὸν ἀγρίον κατὰ τὴν κύνας ἰνδικὰς, κελτικὰς, X ? ὑῶν ἀγρίων
λακωνίδας, λακαίνας, ἄρκους· ἀκόντια· τοξόβολα· ποδοστά-
βας· πρῶτον μὲν οὖν χρὴ εἰδέναι τὰς κύνας ἐκ τούτου τοῦ γένους, μὴ
τὰς ἐπιλυούσας, ἵνα ἑτοίμως ὦσι πρὸς τὸ θηρίον· αἱ δὲ ἄρκοι,
λίνων μὲν τῶν αὐτῶν ὧν περ αὐτὸ λαφῶν, πέντε καὶ τετταράκοντα
λίνοι σκοτεινοῦν· σκοπὸς δὲ τόνος ἐκ πεντεκαίδεκα λίνων.
ἀπὸ δὲ τοῦ κορυφαίου τὸ μέγεθος δεκάμματοι· τὸ δὲ βάθος τῶν κ ιε
βόχων πυγόνος· οἱ δὲ περίδεσμοι ἡμιόλιοι τοῦ τῶν ἀρκύων
πάχους· ἐπὶ ἄκροις δὲ δακτυλίοις ἐχέτωσαν· φείδωνα δὲ ὑπὸ
τοὺς βρόχους· τὸ δὲ ἄκρον αὐτῶν, ἐκπεράτω ἔξω λαβὰ τῶν δακτυλίων.
ἱκανοὶ δὲ πεντεκαίδεκα· τὸ δὲ ἀκόντιον, ἔστω παντοδαπά, ἔχοντα
τὰς λόγχας ὁπλατὰς ἐξύνας· ἐάβδους δὲ, σιφρᾶς· τὰ δὲ προ- ιε ἐξύνας.
βόλια, πρῶτον μὲν λόγχας ἔχοντα, τὸ μέγεθος πεντεπαλαίστου.
κ τὸ δὲ μέγεθος τὸ αὐλοῦ, κρόδοντας ἀποκεχρυσωμένους, σιφρᾶς, η κοιλοῦ
καὶ τὰς ῥάβδους κρανείας, δορατοπαγεῖς· αὐτὸ δὲ ποδοστάβαν, ὁμοίως
τὸ τῶν λάφων· ἀγκυλοπέλαιον ἔστω· τὸ γὰρ θηρίον μόλις καὶ
ὑποπτῶν δίκαιον· ὅπως δὲ δεῖ τοῦτο ἐκάστῳ χρῆσθαι τῷ θηρ.
δείξω. [πρῶτον μὲν οὖν χρὴ χθόνιος ὁ αὐτοῖος εἶναι, ὑπάρχειν ?
τὸ κυνηγέσιον, χύσεις μίαν τὴν κυνῶν τῶν λακωνῶν· τὰς δὲ
δύας ἔχοντας δεδεμένας, ἀμφιεῖ τῇ κυνί, ἐπὶ δὲ λάβῃ
αὐτοῦ τὰ ἴχνη, ἔπειτα ἐξῆς τῇ ἴχνεσι, τῇ ἡγουμένῃ ἀκολουθία.
ἔστω δὲ καὶ τοῖς κυνηγέταις πολλὰ δῆλα αὐτοῦ· σὺν μὲν τοῖς μεγάλοις
τῶν χωρίων τὰ ἴχνη· σὺν δὲ τοῖς λεπτοῖς τῆς ὕλης, κλάσματα·
ὅπου δὲ ἂν δέδρεκῃ, πλησιάσῃ τὸ ὄδον· ἡ δὲ κύων ὅπου τόπου

ἀφίξε) τόπον ὑλώδη καὶ γυμνόν. καταλύνε) τὸ τὸ πρί(α)
ς ἐπιτοπολύς τοι αὐτ. τὸ μὴ ἀρχὴ μῆνος εἶν' ἡμέρα. τὸ ὁ
φέρος, ψυχρά. ἐπιδανοὶ ἀφίκη) ἐπὶ τὸ ὄλυν, ὑλακτά. ὁοὶ
χανίσα) ὡς τὰ πολλά. λαβόντας οὖν τὸ κύνα καὶ ταύτην μετὰ
τοῦ δῆ. δῆλον ἀπὸ ἀπὸ τῆς ὄλυνης πολύ, καὶ ἐς τοὺς κόρμους ἐμ-
βάλλεσθαι τὰς ἄρκυς, ἐπιβάλλοντα τὸ βρόχους ἐπὶ ἀποκλίνοντα
τῆς ὕλης δικέα. τῆς δὲ ὄρκυος αὐτῆς μακεδὸν πεσόντα καὶ
ποιεῖν ἀλπηρίδας σύνδοξ, ὃ καὶ ἑρωδὸς ὑφιστάντα κῶνας, ὅπως
δὴ ἐς τὸν κολλ. ἀμὰ τὸ βρόχων ἀμ αὐτὰ τὸ φέτρους ὡς μάλιστα συνέ-
χωσιν, ἵνα πρὸς θέον τὸ ὡς φανότατα ἡ τὸ ἕλφ, καὶ τὸν πεεί-
δεσθαι ἐξάπτειν ἀπὸ δένδρου ἰσχυροῦ, καὶ μὴ σκράγγ. νέχον πρὸ
σὺν τοῖς ψιλοῖς ἀμ ἔαρι. τὸ δὲ ἑκάστης ἐμφράττειν τὴν ὕλην
καὶ τὰ δύσορμα, ἵνα ἐς τὰς ἄρκυς ποιῇ τὸ θέον καὶ μὴ ἐξιάτων.
ἐπιδανὸ δὲ ἐῶσιν, ἐλθόντας πρὸς τὰς κύνας, λύσαντας καὶ
λαβόντας τὰ ἀκόντια τὰ πρόβολα, πρόσιέναι. ἐγκηρύττειν δὲ
τὸ κυνὶ ἵνα τὸ ἐμπτρέσθαι. τοὺς δὲ δίκους ἐπὶ κοσμίως ἀπο-
λείπουσας ἀπὸ δίκης πολύ, ὅπως ἂν ἡ αὐτῶ ἱκανὴ διαδρομή. ἐὰν δὲ
τὸ χωρὸν ἐμπέσῃ ἐς πυκνοὺς κίνδυνος πλησίον, ἐὰν γὰρ
ἂν πρὸς πέσῃ ἐς τοῦτον τὸ ὀρμὴν καταδέδε, ἐπὶ δὲ ἂν δὲ ἀκόντες
ἐντὸς ὡς τῆς ὄλυνης ἐπιστάσι. θορυβούμενος δὲ ἐξαναστήσει.
Καὶ ἤ τις ἂν τὸν κυνῶν πρὸς φέρῃ αὐτῶ, πρὸς τὸ πρόσω
ἀνδρείᾳ, θέον δὲ ἐμπεσεῖ. ἐὰν δὲ μή, μεταῦ ἀνάγκη. καὶ
ἐὰν μὴ ἡ τὸ χωρίον καταφερές, ἐνῶ ἂν ἔχῃ αὐτὸν ἡ ἄρκυς, ταχὺ
ἐξαναστήσει. ἐὰν δὲ ἄπεδον, ὅλθεν ἐστήξει πρὸς ἀὐτὸν
ἔχων. ἐν τούτῳ δὲ τῷ καιρῷ, ἁμὰ κύνες πρὸς κείσθω. αὐτοὺς
δὲ, χρὴ φυλαττομένους αὐτῷ ἀκοντίζειν καὶ λόγχοις βάλλειν πει-
ρωμένους ὁπίσω, ἐπὶ πολὺ ἄπω, ἐὰν καταλείπῃ πρὸς ὠθῶν
αὐτὸν τῆς ἄρκυος τὸ πρὸς εἶδος. εἶτ' ὀστῶν ἂν ἡ ἐν τῷ πρόσθιον
ἐμπρόσθιος ἐγκεφάλεσθαι, πρὸς χρόνον ἐν τὸ πρόσω,
ἐν τῷ πρὸ λόγῳ πάλιν. ἐὰν δὲ μὴ βούλῃ ἀκοντιζόμενος καὶ βαλλόμενος

μ

ἐπιάσι

καθαιρεῖ τὴν τοῦ ἱδρῶτος, διὰ τὸ πανιφὴς ἔχειν τοῦτο τὴν τοιαύτην
τοῦ ἱδρῶτος μηνὶ ποιούμενος, ἀνάγκη ὅτι οὕτως ἔχει καθαίρειν τὸ πε-
βόλιον, πεποιέναι. ἔχει δὲ αὐτὴν μὴ χεῖρα τὴν δεξιὰν πεφυκυῖαν,
τὴν δὲ ἑτέραν ὀπίσω. καθορθοῖ γὰρ ἡμῶν ἀεὶ τὴν δεξιὰν αὐτῶν, ἡ δὲ δεξιὰ
ἐπεμβαίνει. ἐμπροσθεν δὲ ὀπίσω, ὁμοῦ ἀεὶ τὴν ἑτέρα ἀπτέσθω τὴν χεῖρα τὴν ὁμωνύμου. ὁ δὲ δεξιὸς, τὴν ἑτέρα. τοιαῦτα δὲ, τοῦ βάλλεσθαι
τὸ πεβόλιον μὴ πολλῷ μείζω χρῆσθαι, ἢ ἐμπροσθεν ἐπιστρέφοντα
τὰς πλευρὰς τὰς ὁμωνύμους ὑπὸ τὴν χεῖρα τὴν ὁμώνυμον. εἶτα δὲ βλέ-
ποντα δὲ τὸ ὄμμα τοῦ θηρίου σὺν θυμούμενον τὴν κίνησιν τὴν ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς τοῦ κείνου, τοιοῦτον δὲ τὸ πεβόλιον, φυλαττόμενον μὴ σὺν
κρούσῃ σκῆπτον χειρῶν τῇ κεφαλῇ ἐκνεύσας. ἡ γὰρ ῥῆμα τῆς ἐκ κρούσεως
ἔπεσε. πολλοῦ δὲ τοῦτο, πίπτοντα δὲ ὑπὸ τὸν ἵππον καὶ ἔχει τῆς ὕλης
κάτω. θηρίον, ἐὰν μὴ οὕτως ἔχον, τοιοῦτον πόσῃ χρῆσθαι τὴν
σημείωσιν τοῦ ὀδόντος τὸ σῶμα, οὐδὲ ἂν δύνασθαι προλαβεῖν. ἐὰν δὲ με-
τεώρῳ ἀνάγκη πληγῆναι, πειρᾶσθαι οὖν μετεωρίζειν. ἐὰν δὲ
μὴ δύνῃ, ἀμφιβαίνειν πάλιν. ἀπαγαγὼν δὲ τοῦτο μιᾷ ἡμέρᾳ μόνῃ,
ὅτι σὺν τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ ἔχει τοιοῦτον ἐστὶν σὺν κινήσει τοῦ
ἵνα ἔχοντα πεβόλιον ἐρεθίζειν ὡς ἀφῆσθαι. ἀφιέναι δὲ
ὀξέως, μὴ ἰσχῇ τοῦ πεπτωκότος. ὅτι δεῖ ἰδεῖν τοῦτο καθ' ἑαυτὸν, οὐ δὲ
ἔχει πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐρεθίζοντα ὑπὸ ὀργῆς καὶ θυμοῦ ἐπιστρέφει.
τὸ δὲ ταχὺ ἀναπηδᾶν. τὸ δὲ πεβόλιον μεμνῆσθαι ἔχοντα δύνασθαι.
θηρία γὰρ καὶ ἡ φωλεία ἄμφω ἢ κρατήσουσι. τοιοῦτον δὲ πάλιν
τὸ αὐτὸν τοῦ καὶ τοῦ δεῖ σὺν τὸς ὠμοπλάτης ἢ ἐσφάγη, καὶ
ἀντερείσαντα ἔχειν ἐρρωμένως. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ μύους τοῦ φοῖ. καὶ
ἀμὴ κατὰ τὸν οἰκεῖον ὁδοὺς τῆς λόγχης ἀφίκοιτο αὐτὸν διὰ τῆς ῥάβδου
τοῦ αὐτοῦ αὐτὸν τοῦ τὸ πεβόλιον ἔχοντα. ὅτι δὲ πολλὴ
ἡ δύναμις ἐστὶν αὐτοῦ, ὥστε καὶ οὐκ ἂν οἴοιτο τις τοῦτο ἐστὶν αὐτὸ,
τεθνεῶτα γὰρ ἀνθεῖς ἑαυτῶν ὅπου τὸ ὀδόντα ἐπὶ τὴν τοίχας, σὺν ἐ-
χοιεν, ὅλως φοῖ θερμοί. ζῶντι δὲ θάμβοι, ὅτι ἐρεθίζῃ. ὁ γὰρ
αὐτὸ τὴν κοῦν ἁμάρτειν τὴν πληγὴν τοῦ σώματος, ἀκεα τὰ ῥιζώμα-

τ' ἐπάθω

πελεπίμωσε. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ἄλλα, τὰ μὲν καὶ ἔτι πλείω πεύ-
μαλα πεφαγών, δίκη· ἐὰν δὲ δηλαδὴ ἡ ἐμπεσοῦσα ἐπιθέοντα
πάντα φυλαττόμενον μὴ ὠφελῇς πέσῃ. πολλοὺς δὲ τοῦτο, πολλῷ
δὶς ἀξίως τῆς δάκνεσθαι. ἐκόντα οὖν δεῖ τὴν ἐμπίπτειν. ἐὰν δὲ ἄκων
τύχῃς τοῦτο, ἀναστάντες γίγνοιτο αὐτῷ, ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ἄρ-
κτου. ἐξανιστάντα δὲ, δεῖ πάντα τὸν θεωρὸν ἕως ἂν ἀποκτείνῃ.
δίκην δὲ καὶ τῶδε· εἶναι μὲ αὐτοῖς αἱ ἄρκυς ὅπου τὰς διαβάσεις
τῶν ναπῶν τῆς τοῖς δρυμοῖς τὰ ἄντα τὰ ἕλκεα· τῆς βολὰς δὲ τῆς
τὰς ὀργάδας τὰ ἐλῆ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ λεατμὸς ἔχων τὸ
θεωρεῖον φυλάττει τὰς ἄρκυς. οἱ δὲ τὰς κύνας ἐπάγουσι τοῖς
τόποις ἢ τοῖς τοῖς κυνηγέσιοις. ἐπειδὰν δὲ εὑρεθῇ, διώκει· ἐὰν
οὖν τῆς ἄρκυς ἐμπίπτῃ τὸ ἀρκύωρον δυναμένου λαβεῖν τὸ θεωρεῖ-
ον, θεωρεῖν ἀναγκαῖον ὡς εἴρηται. ἐὰν δὲ μὴ ἐμπέσῃ,
μεθῇ. δίκη δὲ καὶ ὅτι ἡ πτίγη, διωκόμενος ὑπὸ τῶν κυνῶν.
ἀπαγορεύει, ἡ δὲ θηρίον καὶ περὶ ὑπερβάλλον δυνάμει θρασύτατον γίγνεται.
ἀποθνήσκουσι δὲ κύνες πολλαὶ τῷ τοιαύτῃ θήρᾳ, καὶ αὐτοὶ
τῶ κυνηγέται κινδυνεύουσιν. ὅτι δὲ ἐν τῇ μεταδρομαῖς ἀπέφηνε
ἀναγκάζοντι θεωρεῖν τὰ θεωρεῖα, ἢ τὰ ὑδαλιόντι,
ἢ ἀφεστῶτι θεῶς ἀποκρήμνῳ, ἢ τὰ δασέος μὴ θέλοντι ἐξιέναι,
ὀλίγον κωλύει αὐτὸν ἡ τε ἄρκυς ἢ τὸ θηρίον οὐδὲν φέρεσθαι ὁμόσε
τῷ πλησιάζοντι, ὅμως μὴ οὖν θεωρεῖν ὅτι ἔχει οὕτως, καὶ
ἐπιδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν ἣν εἶχον τὰ τὰ πονεῖν τὴν ἐπιθυμίαν
ταύτην. χρηστέον δὲ τῷ θεωρείῳ καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ θεωρεῖν
ὡς εἴρηται. ἀγαθοὶ κυνηγοί, καὶ ἂν διαθῇ ὀρθῶς ποὶ πάθοι.
ἴσαν δὲ ἀποδοσεῖσθαι αὐτοῖς ὥσπερ τοῖς ἀφοῖς τὰ τοῖς
αὐτοῖς τόποις, τὰ ἐπιοκέψεις αἱ αὐταὶ καὶ μεταδρομαὶ καὶ ἀπέ-
θεσθαι, τὰ ἀναγκαῖα τοῦ θεωρείου. τὴν δὲ νεογνῆ αὐτῷ ὅτι δίκη,
χρεῖαν τοῦτο πάθῃ. ὅτι γὰρ μόνου ἕως ἂν μακρὰ ἦ, ὅτι
ἂν ἀκούσῃς ὁρῶσιν ἢ θεοῖδηλι, ταχὺς τὴν ἀφανίζει τὴ.
ἐπουλάν τὰ ὅτι τὸ πολὺ τῶν ἂν ὦσιν ἀμφω χρεῖαν ὄντες τὸ τ,

τὴ διάγε

Καὶ μὴν μαχόμενοι τῶν τῶν ἐκεῖ ἢ τῶν τῶν αὐτῶν. χρεὼν δὲ, πορ- XI ? περὶ χρεὼν καὶ πορδοῦς
δοῦς. λύγκες, πάνθηρες, ἄρκτοι, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐν τοιαῦτα
θηρία, διόκει ἐνξένοις χώροις περὶ τὸ παγγαιονόρος, καὶ
τὸ κιττὸν τὸν τῶν τῆς μακεδονίας. τὰ δ' ἐν τῷ ὀλύμπῳ τῷ μυσῶν
καὶ ἐν πιερίᾳ. τὰ δ' ἐν τῇ νύσῃ τῇ τῶν τῆς συρίας, καὶ πρὸς τοῖς
ἄλλοις ὀρεσινόσα οἷα τὰ ἐν τρέφει τοιαῦτα. διόκει δὲ, τὰ μὲν ἐν
τοῖς ὄρεσι, φαρμάκῳ διὰ δεξιοχωρίᾳ ἀκονιτίκῳ. πρὸς δὲ ἄλλοι δὲ
τοῦτ' οἱ θηρώμενοι μιμηνιῶντες ἐς ὃ αὐτὸ, ὅτῳ δὴ ἐκεῖ χαίρει
περὶ τὰ ὕδατα, καὶ πρὸς ὅ τι ἂν ἄλλο πρόσῃ. τὰ δὲ αὐτῷ καὶ κα-
θαίνοντα ἐς τὸ πεδίον τῆς νυκτὸς, ἀποκλαθέντα, μὴ ἵππων καὶ
ὅπλων διόκει ἐς κίνδυνον καθιστάντα τοὺς ἀγροῦντας. ἐν δὲ οἷς
αὐτῷ καὶ ὀρύγματα ποιοῦσι, φρίφερῆ, μεγάλα, βαθέα ἐν μέσῳ
λείπουσι κιόνα τῆς γῆς. ἐπὶ δὲ τούτου, ἐς νύκτα ἐπέθεσ δὴ δοῦ
ἄγχα ἐ ἔφραξαν κύκλῳ τὸ ὄρυγμα ὕλῃ ὡς τὴ μὴ περιορᾶν,
ἔξοδον οὐ λείπουσι. τὰ δὲ ἀκούοντα τῆς φωνῆς ἐν τῇ νυκτὶ κύκλῳ
τὴ φεύγειν περιθέουσι. ἐ ἐπέθεσαν μὴ εὑρίσκειν δίοδον, ὑπερ-
πηδᾶν καὶ διόκει. περὶ μὲν αὐτῶν τῶν πρόξεων ὧν ἐν τοῖς XII ? περὶ ὀφῆς τὸ κύνηγεσι :-
κύνηγεσίοις, εἴρηται. [ὀφῆς δ' οἱ ἐν θυμήσθυλες τούτου
τὸ ἔργου πολλά. ὑλάκαν τὸ γὰρ τοῖς σώμασι πρὸς κεκυάλοισι,
καὶ ὀρᾶν καὶ ἀκούειν μᾶλλον, γηράσκειν δὲ ἧττον. τὰ δὲ πρὸς τὸν
πόλεμον μάλιστα παρόλλ. πρῶτ μὲν τὰ ὅπλα ὅτ' ἔχοντες, πο-
ρεύῃ ὁδοὺς χαλεπάς, καὶ χαλεπροῦσιν, ἀνέξοῃ καὶ τοὺς πόνους
διὰ τὸ εἰδέναι μετὰ τοῦ αἱρεῖ τὰ θηρία. ἐπέτα δ' ἀνάγκαι τὸ
σκληρὸς, δυνατοὶ ἔσοῃ καὶ φύλακες εἶ ἀγαθοὶ τοῦ ἐπιτεταγμένου.
ἐν δὲ τῇ πρὸς τὰς πρὸς τοὺς πολεμίους, ἅμα οἷοι τὲ ἔσοῃ
ἐπιέναι, καὶ τὰ παραγγελλόμενα ποιεῖν, διὰ τὸ ἔτω καὶ αὐτοὶ αἱρῇ
τὰς ἄγχας. τεταγμένοι δ' ἐν τῷ πεδάῳ, οὐ λείψοι τὰς τάξεις
διὰ τὸ οὕτω καὶ αὐτοὶ αἱρῇ τὰς ἄγχας. τεταγμένοι δ' ἐν τῷ πεδάῳ,
οὐ λήψοι τὰς τάξεις διὰ τὸ κατατρεῖν δυνάσθαι. ἐν φυγῇ δὲ
τῶν πολεμίων ὀρθῶς καὶ ἀσφαλῶς διώξοῃ τοὺς ἐναντίους, ἐν

παντὶ χωρίῳ διὰ σωτηρίαν· δεξιωθέντες δὲ οἰκήσεως τε καὶ τροφῆς
τῶν χωρίων ὑπῴκουν καὶ ἀπορήμενοι, ἢ δήμοις χρεωστοῖς οἷς οἱ πρόσθεν
καὶ αὐτοὶ φίλοι μὴ ἀφεῶς καὶ ἑτέροις φίλοι· ἢ γὰρ σωτηρία τοῦ
ἔργου παρέξει αὐτοῖς πλέον τι εἰδέναι. καὶ ἤδη τινὲς τῶν τοιούτων πολλὰ
ὄφελον συμμάχων, βεβαίους τῇ αὐτῶν δεξιᾷ καὶ θεραπείᾳ διὰ δεξι-
ωσίας ἀμυνομένους τοὺς πολεμίους νενικηκότας ἀναμαχόμενοι ἐβέβαιοῦτο.
ἀεὶ γὰρ ἐν τοῖς τῶν σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν δεῖ ἐχόντων ἐπιστήμην τοῦ
δεινοῦ. ἀδόξους δὲ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, ὅτι εὐθὺς δεινοῦ
πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπιμελείας τῶν νέων ἐποιήσαντο· ἀσκοῦντες
γὰρ καρπῶν τὸ ἐξ ἀρχῆς, εὐθυμίᾳ ὅμως τοὺς κινδύνους μὴ κατεῖχον,
διὰ τὸ μηδὲ τῶν ἐπιλήψεων φυομένων ἀγροῖς. πρὸς δὲ τούτοις μὴ
νυκτεροῖς εἰς τὸ πολλῶν σταδίων, ἵνα μὴ ἀφαιροῖντο τὰς θήρας
αὐτῶν οἱ ἐχθροὶ τοῦτο τὸ τέχνῳ. ἐώρων γὰρ ὅτι τῶν νεωτέρων
ἡ τιδονὴ μόνη αὕτη, πλεῖστα ἀγαθὰ παρασκευάζει. φέρει γὰρ ποιεῖ καὶ δικαίους διὰ τὸ εὐλῃ δηλαδὴ παιδεύειν τοὺς
πολέμου διὰ τοιούτων δυνατοὺς ἠθαίνοντο, τῶν τε δὴ εἴ τι
βούλοιτο ἐπιτηδεύειν κρείττω, οὐδενὸς ἀποστερεῖ, ὥσπερ ἑτέραι κακαὶ
τιδοναί, ἃς χρὴ μανθάνειν. σὺν τοῖς τοιούτοις οὖν, σταλιῶται τε
ἀγαθοί, καὶ στρατηγοὶ γίγνοιντο. τῶν γὰρ οἰκείων τὸ μὲν ἀγρεῖα καὶ
ὑδρευτικά, σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματος ἀφαιρεῖν, ἐπιθυμεῖ
δὲ ἀρετῆς συνέξεις οὗτοι ἄριστοι. χρὴ γὰρ ἀν περιιδεῖν τὴν
πόλιν τε ἑαυτοῦ ἀδικουμένην, καὶ τὴν χώραν πάσχουσαν κακῶς.
λέγοιεν δὲ τῶν ἐρῶν κινδυνεύσειν, ἵνα μὴ τῶν οἰκείων
ἀμελοῦν, οὐκ εἰδότες ὅτι οἷας πόλεις καὶ τοὺς τείχους δὴ ποιοῦν-
τες, πάντες τῶν οἰκείων ἐπιμελέστεροι ἔσονται. εἰ οὖν οἱ φιλοκινδυ-
νεύσαι παρασκευάζοιεν αὐτοῖς τῇ παιδείᾳ χρήσιμοι εἶναι ἐς τὰ
μέγιστα, καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια πρόοιντο. τὴν δὲ τῇ πόλει, καὶ τοῖς
καὶ ἀπόλλυ τὰ οἰκεῖα σώματα, τοῦτο τοῖς αὐτῶν καὶ τὰ τῆς δὴ
ἰδιωτῶν οἱ τοιοῦτοι τοῖς τοιοῦτοι. πολλοὶ δὲ ἀπὸ φθόνου ἀγόμενοι τῶν
ταῦτα λεγόντων, αἱρεῖν διὰ τὰ αὐτὴν καὶ ἀπολέσθαι μᾶλλον, ἢ ἑτέρων

ἀρετῇ σώζεσθαι. αἱ γὰρ ἡδοναὶ αἱ πολλαὶ καὶ κακαὶ ὧν ἡττώμενοι ἢ λέγειν
ἢ πράττειν ἐπαίρονται τὰ χείρω, εἶτα ἐκ μὲν τῶν ματαίων λόγων ἔχθρας
ἀναιροῦνται, ἐκ δὲ τῶν κακῶν ἔργων, νόσους καὶ ζημίας καὶ θανάτους, καὶ
αὐτῶν καὶ παίδων καὶ φίλων, ἀναισθήτως μὲν τῶν κακῶν ἔχοντες, τῶν δὲ ἡδονῶν
πλέον τῶν ἄλλων αἰσθανόμενοι, οἷς τίς ἂν χρήσαιτο εἰς πόλεως σωτηρίαν. τούτων
μέντοι τῶν κακῶν, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀφέξεται ἐρασθεὶς ὧν ἐγὼ παραινῶ.
παίδευσις γὰρ καλὴ διδάσκει χρῆσθαι νόμοις, καὶ λέγειν περὶ τῶν δικαίων
καὶ ἀκούειν. οἱ μὲν οὖν παρέχοντες αὑτοὺς ἐπὶ τὸ ἀεί τι μοχθεῖν τε καὶ
διδάσκεσθαι, αὐτοῖς μὲν μαθήσεις καὶ μελέτας ἐπιπόνους ἔχουσι. σωτηρίαν
δὲ ταῖς αὐτῶν πόλεσιν. οἱ δὲ μὴ θέλοντες διὰ τὸ ἐπίπονον διδάσκεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἡδοναῖς ἀκαίροις διάγειν, φύσει οὗτοι κάκιστοι. οὔτε γὰρ νόμοις
οὔτε λόγοις ἀγαθοῖς πείθονται. οὐ γὰρ εὑρίσκουσι διὰ τὸ μὴ πονεῖν, οἷον
χρὴ τὸν ἀγαθὸν εἶναι. ὥστε οὔτε θεοσεβεῖς δύνανται εἶναι, οὔτε σοφοί. τῷ δ'
ἀπαιδεύτῳ χρώμενοι, πολλὰ ἐπιτιμῶσι τοῖς πεπαιδευμένοις.
γ' ἐστι διὰ μὲν οὖν τούτων οὐδὲ ἂν καλῶς ἔχοι. διὰ δὲ τῶν ἀμεινόνων, ἅπασαι
αἱ ὠφέλειαι τοῖς ἀνθρώποις ἀρετῇ εὑρῆνται. ἀμείνους οὖν οἱ θέλοντες πονεῖν,
καὶ τοῦτο ἐπιδέδεικται μεγάλῳ παραδείγματι. τῶν γὰρ παλαιῶν οἱ
παρὰ Χείρωνι ὧν ἐπεμνήσθην, νέοι ὄντες ἀρξάμενοι ἀπὸ
τῶν κυνηγεσίων, πολλὰ καὶ καλὰ ἔμαθον. ἐξ ὧν ἐγένετο αὐτοῖς μεγάλη
ἀρετή, δι' ἣν καὶ νῦν θαυμάζονται, ἧς ὅτι μὲν ἐρῶσι πάντες, δῆλον.
ὅτι δὲ διὰ πόνων ἔστι τυχεῖν αὐτῆς, οἱ πολλοὶ ἀφίστανται. τὸ μὲν γὰρ
κατεργάσασθαι αὐτήν, ἄδηλον. οἱ δὲ πόνοι οἱ ἐν αὐτῇ ὄντες, φανεροί.
ἴσως μὲν οὖν εἰ ἦν τὸ σῶμα αὐτῆς δῆλον, ἂν ἧττον ἠμέλουν οἱ ἄνθρωποι γ' ἧττον ἄν
ἀρετῆς, εἰδότες ὅτι ὥσπερ αὐτοῖς ἐκείνη ἐμφανής ἐστιν, οὕτω
καὶ αὐτοὶ ὑπ' ἐκείνης ὁρῶνται. ὅταν μὲν γάρ τις ὁρᾶται ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου,
ἅπας ἑαυτοῦ ἐστι βελτίων, καὶ οὔτε λέγει, οὔτε ποιεῖ αἰσχρὰ οὐδὲ κακά,
ἵνα μὴ ὀφθῇ ὑπ' ἐκείνου. ὑπὸ δὲ τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἰόμενοι
ἐπισκοπεῖσθαι, πολλὰ κακὰ καὶ αἰσχρὰ ἐναντίον ποιοῦσιν, ὅτι
αὐτὴν ἐκεῖνοι οὐχ ὁρῶσιν. ἡ δέ, πανταχοῦ πάρεστι διὰ τὸ εἶναι ἀθά-
νατος, καὶ τιμᾷ τοὺς περὶ αὐτὴν ἀγαθούς, τοὺς δὲ κακοὺς ἀτιμάζει.

ἀποῦ φόδι τοῦτο, ὅτι θεᾶ αὐτοῖς, ἵ ἐνθα ἂν ὦσι τοῖς πόλεσι καὶ τοῖς πα-
ρ' τὸ σοφιστὴς. XII δεύουσι αἷς διοικεῖ μόλις καὶ καθεραίζουσι τὰ αὐτά· θαυμάζω δὲ τῶν
σοφιστῶν καὶ μεμφομένων ὀλίγοι μὲ ἐπ' ἀρετὴ ἄγειν οἱ πολλοὶ τοὺς νέους,
ἀγνοοῦσι δὲ ὅσω ἀναλίσκουσι. εἰ γὰρ ἀν δύο δραχμὰς ἐπιστάμεθα ὀλίγον οἱ
νῦν σοφισταὶ ἀγαθὸν ἐποίησαν, εἰ γράμματα τοῖς πορεύοιν, εἰ ζῶν χρὴ
ἀγαθοὺς γίγνεσθαι. ἀμφὶ πεῖμι τῶν μαθῶν πολλὰ αὐτοῖς χέχρηται.
ἀφ' ὧν τοῖς νέοις, ἀμὲ ἡδοναὶ, καὶ ναὶ· ἀρετὴ δὲ ἐκεῖνοι· ἀναβιβάζειν
δὲ ἄμεινον πορεύεται τοῖς ἐλπίζουσι τι ἐξ αὐτῶν μαθήσεσθαι μᾶλλον, καὶ ἐν τῷ
κοινῷ χρησίμων καὶ διδάσκαλοι καὶ· μεμφομένοι οὖν αὐτοῖς, τὸ μὲν
μεγίστα μεμφόμενοι· εἰ δὲ ὧν χρήφουσιν, ὅτι τὸ μὲν ῥήματα αὐτῶν
ἐζήλωται· γνώμαι δὲ ὀρθὰς ἔχουσι, αἷς δὲ παιδεύουσι οὐκ εἰσὶ θεοὶ
ἐπ' ἀρετὴ, ἀδαμοῦ· ἐγὼ δὲ ἰδιώτης μὲν εἰμὶ· οἶδα δὲ, ὀλίγα λίσσον
μὲν ἐστὶ πεδαλῆς αὐτῆς φύσιν τὸν ἀγαθὸν διδάσκειν· δεύτερον δὲ, πεδὰ
τῶν δὴ θεῶν, ἀγαθὸν λίσσαμεν μάθον, ἢ ἀπὸ τὸ ἐξαπατᾶν λέγειν
ἔχοντι· ἵ σοφὸς οὖν τοῖς μὲν ὀνόμασιν, οὐ σοφιστὴν λέγω, οὐδὲ ζῆλῶ
τοῦτο. ὧν δὲ δεῖ φὴς ἀρετὴ οἱ κρεῖς πεπαιδευμένοι, ὀρθὰς ἔγνω-
μένα, ζῆλῶ λέγειν· ὀνόματα μὲν γὰρ, καὶ ἀν παιδεύσαν· γνῶμαι δ'
ἄ κρεῖς ἔχοιεν· φέρουσι δὲ κρείττοι πολλοὶ τοὺς νῦν σοφιστὰς, καὶ οὐ τῷ
φιλοσόφῳ, ὀλίγοι τοῖς ὀνόμασι σοφίζοι, ἢ οὐκ ἐν τοῖς νοήμασιν.
οὐ γὰρ θαύμαζε δὲ με ὀλίγοι κρεῖς ἐξῆς γεγράφθαι· ἐφάδιον γὰρ ἔστι αὐτὸ
τὸ μὴ ὀρθὰς μεμνᾶσθαι· καὶ τοι γέγραφε γε οὕτως, ἵνα ὀρθὰς ἔχῃ,
καὶ μὴ σοφιστικοὺς ποιῇ, ἀγαθοὺς καὶ ἀγαθοὺς· οὐ γὰρ δοκεῖν αὐτὰ
βούλομαι μάθον, ἢ εἶ χρήσιμα, ἵνα αὐτὸ ἐλεγκτὰ ἢ φὴς ἀφ· οἱ σο-
φισταὶ οὖν τὸ ἐξαπατᾶν λέγουσι καὶ γράφουσιν, ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν
κέρδῃ, καὶ οὐδένα οὐδὲν ὠφελοῦσιν· οὐδὲ γὰρ σοφὸς αὐτὸ ἐλθεῖν ἐδύνατο ἐδῆς,
τοῦ ἐστὶν, ἀγαθὸν καὶ ἀρκεῖ ἑκάστῳ σοφιστὴν καὶ ἢ θῆναι, ὅ ἐστὶν ὀνήσος πρὸς τὸ
δὲ φρονοῦσι· τὸ μὲν οὖν τῶν σοφιστῶν πεδαυτέλματα, πόρρω τῆς
φιλοσοφίας· τὸ δὲ τῶν φιλοσόφων ἐνθυμήματα, μὴ ἀλιμάζειν·
οἱ μὲν γὰρ σοφισταὶ, πλουσίους ἢ νέους θηρῶν· οὐδὲ φιλόσοφοι,
πᾶσι κοινοὶ ἢ φίλοι· τοὺς δὲ ἀνδρῶν, ἐδὲ ἀλιμάζουσι· μὴ ζηλοῦν,

ἐδὲ τιμῶσιν,

μηδὲ τῆς ἐπὶ τὰς πλεονεξίας εἰκῆ ἰόντας, μηδ' ἐπὶ τὰς ἰδίας, μήτ' ἐπὶ
τὰς δημοσίας, σὺν θυμηδίᾳ. ὅλιγοι μὲν δὲ εἰσι αὐτῶν, γιγνώσκοντες
μὲν ἐπὶ τὰ βελτίω, ἐπιπονοῦντες δ' οὖν. οἱ δὲ κακοὶ πάσχουσι τε κακῶς,
καὶ γιγνώσκουσι ἐπὶ τὰ χείρω. τὰς τε γὰρ τῶν ἰδιωτῶν οἴκοι ἀφαιροῦμεν,
καὶ τὰς τῆς πόλεως, ἃς τὰς κοινὰς τῶν πολιτῶν ἀναφέρουσι τῶν ἰδιωτῶν.
τὰς τε τῶν μαλακῶν τῶν τε πόλεμον κάκιστα καὶ ἄριστα ἔχουσι, πονεῖν οὐδυ-
νάμενοι. οἱ δὲ κιωνηγέται δὲ τὰ κοινὰ τοῖς πολίταις καὶ τὰ τῶν μαλακῶν καὶ
τὰ κτήματα καὶ ὡς ἔχοντα παρέχουσιν. ἔρχεται δὲ, οἴμαι ἐπὶ τὰ θηρία.
οἱ δ' ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντες, δικαίως ἔχουσι πρὸς πάντων. οἱ δὲ κιω-
νηγέται ὅπου τὰ θηρία ἰόντες, ὅ κλέπτουσι. γόνατα μὲν γὰρ πολέμια νικῶσι.
μὴ γόνατα δὲ, πρῶτον μὲν ὅλιγοι πάσης τῆς πόλεως ἐλθεῖν ἐπιχειροῦσιν,
ἐπαινοῦντες ἔχον. ἔπειτα ὅτι οὐτ' ἐπάνδρος βλάβη τῆς φιλοκερδείας
ἔρχεται. ἔπειτα ἐξαίφνης τῆς ἐπιχειρήσεως βλιβίοις γίγνεται. πρὸς
πολὺ δὲ θεραπεύεσι, ἀλλ' οὐδιδάξομεν. ἐὰν γὰρ μὴ πόνοις τε καὶ ἐνθυμή-
μασι δὲ ἐπιμελείαις πολλαῖς τὴν ἀρετὴν γίγνεται, οὐκ ἂν ἔχοι ἄγειν. τὸ δὲ
αὐλίσκημα αὐτῶν τῆς ψυχῆς ἄγονι λόμενα, καὶ ἐν τῇ αὐτῶν οἰκή-
σει. σὺν ἀγοῖ πολλῇ ἐστιν, ὥστε τὸν κιωνηγέτην μάτην οἱ πόνοι γίγνεται,
ἐὰν μὴ μέγιστον τὴν τροφὴν δὲ πολλῇ σιτοῦσι καὶ πολλῇ αὐτῷ. οἴμαι
δὲ καὶ πόλιν βουλόμενοι πλεονεκτεῖν, μάλιστα μὲν φίλους. οἱ δὲ
κιωνηγέται, κοινοὺς ἐχθρούς. ἐπὶ τοῖς μὲν ἡ μελέτη αὕτη ποιεῖ τοὺς
ἄνους πολεμίους ἀμείνους. τοὺς δὲ πολὺ χείρους. καὶ τοῖς μὲν ἡ ἄγρα
μετὰ σωφροσύνης, τοῖς δὲ μετὰ ἀγρευθέντος. κακοηθεῖς δὲ καὶ ἀγριόθυμοι,
οἴμαι δικαίως καταφεύγειν, οἱ οὐδικῶν. φωνὴ δὲ, οἴμαι βλαπτῆ ἀδοῖν.
οἱ ἀγρεῖ. τοὺς τε θεοὺς, τὸν μὲν οὐδὲ ἐμποδῶν ἀσεβεῖν. οἱ δὲ εὐσεβέ-
σταροι. χόρτοι δὲ πολλοὶ καλέουσιν, ὡς καὶ θεοὶ τούτῳ τῷ ἔρτῳ χαίροντι,
καὶ τοὺς ἀτίμους τοὺς ὁρῶντας, ὥστε ὑπάρχειν ἐνθυμουμένοις τοῦτο, θεοφιλεῖς τε
εἶναι καὶ ὀλβοῦς εἶναι τὴν νέους, τὴν ποιοῦσας ἃ ἐγὼ πράττω. οἰομένους ὑπὸ θε-
ῶν ὁρᾶσθαι. ὅτι οἱ ἂν εἶεν βελτίστοι ἀγαθοί, καὶ πάσῃ τῇ ἑαυτῶν πόλει,
καὶ ἴδιοι καὶ τῇ πόλει καὶ φίλοι. οὐμοῦ δὲ ὁ οἰδιόδωρος κιωνηγεσιῶν πράττοντος
ἐγένοντο ἀγαθοί, δηλαδὴ καὶ ἀγωνιῶντες αὐτῷ ἔδωκε θεὸς τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ

καὶ τὸ κρεῖς, καὶ εἴ τις

δηλε

ΤΟΥ ΣΟΦΩ ΚΑΙΛΟΓΙΩ

κυρ μανουήλου τοῦ φιλῆ, στίχοι ἰαμβικοί, πρὸς τὸν αὐτοκράτορα μιχαὴλ τὸν παλαιολόγον, περὶ τῆς ὧν ζώων ἰδιότητος :+

Ἐχρῆν μὲν ἀδὰμ τὸν γενάρχην τὸν μέγαν,
τὴν δεσποτικὴν ἐντολὴν δεδεσμένον,
τηρεῖν καθαρὰν τῆς ψυχῆς τὴν ἀξίαν.
καὶ θηρίων ἄρχοντα παντοίων μένειν.
ἐπεὶ δὲ φαγὼν τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως,
ἔγνω πορευθὶς τὴν τιμὴν καθυβρίσας,
ἤμειψε καὶ ὄσχημα τῆς ἐξουσίας.
καὶ θῆρες αἰδοῦς ἀγνοήσαντες νόμοις,
ὡς δισμενῆ φεύγουσι τὸν πρὶν δεσπότην.
καὶ τὴν χαλινὸν ἐνδακόντες τοῦ κράτους,
ῥήσσουσιν οἷς ἔστεργον εὐνοίας βρόχοις,
καὶ ζῶσι λοιπὸν εἰς ἐρήμους γῆς τόπους.
ἐγὼ δέσοι θήρατρον εὐνοίας πλέκω,
ἤνεγκα τοὺς φυγάδας ἐξ ἐρημίας.
σοῦ γὰρ ἀνατέλλοντος ἡλίου δίκην,
ὡς εἶπε δαυὶδ ζωγραφήσας τὴν κτίσιν,
εἰς μάνδραν ἐχρῆν συνδραμεῖν τούτους λόγων.
καὶ λῖνα ῥυθμοῦ τεχνικῶς ὑφαρμόσας,
πολλῶν πετεινῶν οὐ παρέδραμον φύσεις.
καὶ πάντα βυθὸν ἐξερευνήσας λόγων,

Νέφος ἴδοις τῆς πλοκῆς τῆς λέξεως
ὡς ἂν ἔχοις κἀν ταῖς, κἀκεῖνα βλέποις.
Καὶ τὸ δίγα μαθὼν εὐλογεῖς αὐτοκράτωρ.
ποῖος γὰρ δῆμος τοσοῦτος φυῆς μέγας φόρος;
ἄναντι, παῖδες αὐσονάρχου φιλάτῳ,
ὃ τὸ τῶν φυῆ καὶ ξένων φύσιν,
καὶ τὸ γλυκασμόν, ἐν τῷ τοσοῦτον πάντα κράτος,
καὶ τὸν πλατυσμὸν τῆς ψυχῆς, ἐν τοῦτο τῷ,
ὃ κινοῦσιν ὑμῶν οἰκεῖ τὰν ἀνθεῖ λόγῳ.
νικᾷ γὰρ αὐτοὺς, κἂν πόρων φράξοι πλάτη,
ὡς ἀγνοιός τοῖς πέρασι τὰς ἐμπίδας,
μέγας δὲ κἂν ὑδρεῖν πάντα σόμα.
κἀν τοσοῦτος λόγος ἅπας ἀρκέσει χάριν,
τοσοῦτος οὐδὲν, ἢ τὸ κἀν ἴδοις φράσαι
τῇ γὰρ σιωπῇ, τοῦτον ἡμῶν πλεῖον,
εἰ μὴ θεασοῦ τὰς ἥλιος ἀστὴ κτύπους,
πλὴν εἴ τι καινὸν ἡδίστοις φέρῃ,
τῆς φύσεως καὶ τοῦτο τῆς πολυτέκνου.
ἣς οἶδε φῶς τοὺς ἀπόκρυφοις λόγους.
ὃ καὶ τοσοῦμμα φῶς ἐν φῶς πάντα κλίναν,
ὅσον γε μὴν ἐνεστὶ τοῖς λόγοις τέως,
τῆς ὧν πάλαι ὧν τοῦτο φιλοτιμίας
ἐξ ὧν περὶ ὧν τὰς ἀφορμὰς τῷ λόγῳ,
τὸν εἱρμὸν ὠργάσατο τῆς ῥυθμίας.
ἡμῖν μὴ γὰρ τοῖς βοῶσι καὶ βαρβάροις,
ὡς δημιουργοῖς ἐβραβεῖσι ὧν μάθων,
οὐ φορτικὸν ὄψαδος, ἀλλὰ θεῖον.
τιμῶν δὲ θνὸν τοῖς τιμῶσι τὸν λόγῳ,
ὃς ἐστι φῶς, ἀνάδοξ ὧν θεῶν τὸ κόσμος

Περὶ ἀετοῦ

τὸν ἀετὸν καλοῦσι τοὺς ὑψιδέρκους,
τοὺς θεωροῦν ἀκριβῶς τοὺς ἥλιους,
τέθηπα τοὺς κλιόντας τοῦ τοῦτ φέοιν.
ἐκλείψει γὰρ αὐτοῖς ὡς κεφαλίσους ὀρνίθων,
πόθεν ἐπαγθῶν ὁ λεθῶν κρέτους.
πλὴν ὀξυδερκής ἐστιν ὁ πτηνοκέφαλος,
ὁ μέχρι πόλου κινεφῶν πάντα βλέπει.
τούτου δὲ τοῦ ἐοῖλον ἀκούσας δρακῶ,
ἔπτηξε πόδας ἐξῆμα καὶ σωεσθίμη,
καὶ τοῖς μικροῖς τῶν τε τοῖς ἀποκρύφοις,
μὴ θᾶττον αὐτὸν ἀλλαβὼν διαπάσοι.
θηρᾶ δὲ καὶ τὸ χῆνα, καὶ τὸ δορκάδα,
καὶ τὸν λαγῶν, καὶ τὸ ὦν ταύρων γένος.
ὃς τοῖς νεοσσοῖς ὄντας ἀπτῆνας τέως,
ὑπὲξ ἐνὶ βάσανον ὡς νόθους ἄγων,
ποιεῖ ἀκμαῖον ὡς ἀλκὴν τὸν φωσφόρον.
ὁ μὴν γὰρ αὐτοῦ τὸ βολᾶς ἀνὶ βλέπει,
ὦν τὸ λαμπρὸν λίσεσι καὶ ὦν ἐκ κείτ,
ὁ φθὸς καθαρὸς ὁ τῆς γένοις ὑποψίας.
ὁ δὲ ὡς ὁ αὐτὸν σκαρδαμύξας ὁ θεός,
ἀμφοῖν σπέρματος ὁ τρέφει τέκος,
καὶ τῆς κρίσεως ὁ τῆς γένος ἀπεκρίθη.
εἰ δὲ πουλέγει λίς ἀετοῦ γένος,
κρεῶν ἀφεσῶς, καὶ τὸ μὴν χρόνος.
θήρας γὰρ μὲν ὁ κρέας ὄκρεωβόρος,
τὸν κόν ὅλως ἀφαιρεῖ τῆς ἀμοτείας.
ἀνάθμαλιδὲ φεύγῃς ὁ υθόμ,
τὰ τῆς τεφῆς φάγαι τῆρῶν ὡς χέ,
πολὺς πεφυκὼς ὁ τοιμῶς φρῆθ θέσος.

ὡς δὴ ἐπ' αὐτὰ δεξιῶν προσρέφει.
πτερὸν δὲ πολὺ ἔφθαρεν ἡ τούτου πτέρυξ,
ἀν' ὁ πτερωτὸς τῶν βλαν τοῦ τοξότου.
λαθοῦσαν αὐτὴ ἐς φαρέτραν ἐμβάλη.
τούτου βασιλεῦ τὸν πολὺν ζώοις βίον.
ἀεὶ νεουργῶν ἐκκαλιόων τὸ φύσιν. +

Γ περὶ γυπός +

ὑψ' ὁ πτερωτὸς, ἐπολὺς, καὶ τετράπους,
ὄνυχας ὀξεῖς τῶν ποδῶν ἐκφύει.
καὶ πορφυροῖς μέν ἐστι τοῖς ἐμπροσθίοις.
τὸ δ' ἄγα λευκὸς, τὸ γε μὲν δέρριν μέγας.
καὶ πῦρ χέων ἀνίλικρις ἐκ τῶν ὀμμάτων.
ἔχει τὴν κεφαλὴν βασιλεῦ καὶ τὸ στόμα,
καὶ μακρὸν βλέπει λίαν, ἀετὸς λέγει.
πολὺ μανίκιον ἔχουσιν οἱ γύπες φύσιν.
καὶ γὰρ ἐνεκδημοῦσι τοῖς μαχουμένοις
τῶν ἀνθρώπων ἐλπίδι τῆς πεσουμένων.
μεμίνασι δὲ τῆς βορᾶς τῶν λείψανα.
ὡς ὀξυπεῖν, ἐπαφάκλαι, καὶ βλάκες.
οἱ τὸ μύρω θνήσκουσι καὶ θαρ λείκω.
θῆλυς δὲ πᾶς γυὶ καὶ ἀπορᾶς δὲ κύει.
χαίνουν γὰρ ἀνίλιπεφρος εὐφοῦ τὸ θεὸς νόῃ,
συλλαμβάνει δ' πνεῦμα, καὶ τίλουν γόνυ,
τρυθοὺς πτερωτοὺς ἀπομίθας ἐξάγει.
οἱ ζῶσιν ὅτις ἐξ ὀνύχων ἁρπάζων.
πτίζοις κλίνων δ' ἀρετὴν κρείττονας.
τὸ κανίον δὲ φασι τοῖς ἀγυπτίοις,
ὑπόνοιας ὡς ἀπὸ τῆς πτερῶν τῶν ἀρρένων,
εἰς τὰς κλίνας τοῖς νεοττοῖς ἐκτρύφειν.
ἐάν μὴ ἀλαθῆς, ἐπτερῶν δύο τείνοις.

Εἰ δὲ κὴ μὴ ἴας ὡς ἀιγυπτίους

περὶ τῆς μεγάλης τετράδος

τετρὰς δὲ φασι τὸν μεγάλω οἱ φρύγες
ὅτι τὰ πτερὰ τοῖς ποσὶ ζῆ πλέον.
ὅνυξ γὰρ θέσις ἐς ὀρθὸν μέσω.
καὶ ποιεῖ ἑαυτῆς τὰ πτερὰ πρὸς τοὺς δέσμους.
ὡς λέφος οἰδοῦν σκιρτοῦς πλησιστίου.
ὡν δὲ ὀυμνῶν δρεπτὰς ἐρχάλιν,
τὰ μὴ καθαρὰ τῆς γονῆς ἀποκρίνει.
ὅθεν γὰρ ἐξέλεψεν ἢ ζέοις τόκους,
ἐν τοῖς ἀπορεύεται κυλίνδροις ῥέφει.
καὶ ὧν διωκλῶν γαλῆ ἀντὶ ἀθέρον,
ῥεῖπτε κατ' αὐτῶν τοὺς ὀπισθίους λίθους.
τοῖς ἐκλίναγμοῖς ὧν ποδῶν τοῖς εὐσόγοις.
καὶ τὴν κόμιν τοῖς ποσὶ διαγράφει.
ἡ Σανέχουσ φάμμον ἐν τῷ δαπέδῳ.
ἣς καὶ τὰ νεῦρα βαστὰ κὴ τὸ στέαρ,
πολλῶν ὀδυνῶν ὀρεπτὴν φάρμακα.
τὰ τῶν δυναμεμῶν τῶν ὀρνίθων λίθος,
ἢ τοὺς πόνους παύουσι τῆς ὀφθαλμίας.

περὶ ῥωδίων

ῥωδίοις νῆσος τῶν ἐν λιμνοῖς ῥέφει.
οἳ τὰ ἑαυτῶν ὀλιγίζοντες φύσιν,
ὅθεν μὴ ἀν ἴδωσι δόλον βαρβάρους,
μισοῦσι καὶ φεύγουσιν ὡς πανοῦργον.
ὅτ' δὲ κατόρνιν τῶν σκιῆς ἀτθίδος,
εἰ σὶ πρεσβυτὴς καὶ μελέλλωνες πόλιν.
ὁ Ἀτὴς γὰρ αὐτῷ πρὸς δεσμοῦντες ἀθέοι,
τείνουσι τὰς πτέρυγας ὡς χεῖρας τίλοι.
καὶ ὅτ' αὐτοῖς ὡς ἑθὰς πρεσβεύειν,

στέργουσιν ἀφὴν ἀμένοις ἀποτείου.
ἄλω πτερωτοὺς τοῦ φιλεῖν διδασκάλους,
τοῖς ἀπτέροις δίδωσιν ἡνήρους ξένοις.

περὶ κόρακος

Λιψὴν δὲ τὸν κόρακα φασὶν ἐκ τόπως,
θέρους ἐν ἀκμῇ δυστυχῶς πεφρυγμένον.
ὡς καὶ τραγῳδεῖν ἐξ ἀνάγκης τὸν πόνον.
κὴ μαντικὸν τὸ φθέγμα πολλάκις ἔχειν.
πλὴν τοῦτο πιστὸν ὡς μηνύει τὰς τρίχας,
κόρακος ὠὸν ἀντεθὲν τῇ μυρσίνῃ.
χρήγουν βασιλεῦ τὸν δολοῦντα τὴν κόμην,
μύσαντα ὦ στόματι συνέχειν στέαρ,
μὴ καὶ τὸ λευκὸν ὦν ὀδόντα αὐτίκα
τραπὲν μεγανθῇ τῆς βαφῆς προηγμένης.
κόραξ δὲ κακῶς τοὺς κακοὺς τόκους τρέφει,
οὓς αὐτὸς ἐξέλειψε τοῦ γένους χάριν,
ὅτι ἐπιστῇ κὴ βραχὺς πείνης χρόνος,
βορὰν ἑαυτὸν τοῦ γοναῖς ἀντεισφέρει.

περὶ πελαργῶν

Ἀλλ' οἱ πελαργοὶ τοὺς ἑαυτῶν φιλτάτους,
ἐν ἀφθόνοις τρέφουσι τοῦ χορηγίαις.
καθὼς ἐρωδιοί τε κὴ πελεκάνες.
οἱ φίλτατοι δὲ τοὺς γονεῖς μετὰ χρόνους,
ἀντιτρέφουσιν αὖθις ὡς εὐεργέτας.
τροφὴν δὲ τὴν χθές, ἀνεμοῦσι τήμερον.
πρόσφατον οὐκ ἔχοντες εἰ τυχοὶ τρύφος.
καὶ δευτέραν τράπεζαν ἐξ ἐρεσμοῦ,
ἡφύσις αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης ἀρτύει.

+ Περὶ ταὼ :-

θεοῖς ὁ ταὼς χαριεὶς πολυχρόοις,
λαμπρὸς ἀναλαμπὴς, καὶ θόλος τὸν αὐχένα
καὶ τοὺς κατ' ἀκρὸν σκιφοειδῶν ἀκτινοειδώσας,
κλυπεῖ μεταξὺ τοῖς πτεροῖς ὡς ὁ πλίνθος,
ὅτ' κρεμαστὸν χαρυτὸν φέρων μέλος.
Ἐπαίρων αὐτοὺς ἐστὼν ἐκλῆς θέας,
τὴ καθόπιν πτέρωσιν ἐκτανυσθείς,
ἑῴοφαιροποιῶν, καὶ θρῶς ἐπικλίνων,
ἀκμὴν θερινῆς φλεγμονῆς ἀποσείῃ.
καὶ πνεῦμα λεπτὸν τοῖς πτεροῖς διαῤῥέον,
ἀναψύχει τὸν ὄρνιν ἐξόπισθιον.
ἀλλ' ὦ βασιλεῦ μὴ πτόρθυ τὸν δέ
φλεωνὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γραφὴ τῶν δέ.
χρυσὸς δὲ λεπτὸς ἐγλεθεὶς ἱππορφύρᾳ,
σμιόρατον ἀγνὸν ἐμφυλοῖ τὴν κεφάλῃ,
Καὶ σὺν θέλον φῶς, ἐπτερωτὸ ἀνθεῖ,
σκιοφοινικῆμα δι' ὠῶν ἀκτίνων.
τοῖς δὲ πτεροῖς κάλλινας ἀθρήσῃς τύπους,
ἅς ὄμμα μίμησιν σκηπτεται φῶς
οἷς κλέπτει τὸ χρῶμα τῆς ποικιλίας.
κινοῦν ἑαυτὸ πρὸς χαβὰς ἰνδαλμῶν.
Ἐστέλλει δὲ καὶ κατὰ τὸν τύφον,
ὁρανοειδεῖς σκιρτίδων τοὺς πόδας,
ταὼς ὅ Ἑρμῆς καὶ θεοῦ ὄρνις τε.
ἀηδὼν δὲ τῆς λίμνης καὶ ὠῶν κρέα,
οὐ ἀλλὰ αὐτῷ πρὸς φυὰς ἀπλέκει.
ἔθος δὲ σωλίθησι τὸ ὠρᾶν τέτου,
τῇ καταμικρὸν ὠῶν πτερῶν καθαρσάσῃ.

+ περὶ πελεκάνου +

Κόγχῃ πελεκὰν ἐμβιβῶν τοῖς ἐγκάτοις,
καὶ πήγιν αὐτῷ ἐξενεγκὼν ὀστέΐνοις,
τὸ σπάρκιον βέβρωκε λιμῷ δεινῶς.
τοῦτο δ' τέκνου θλάσσα τὰς κλῆς ἠζέσις,
ῥήσεν ἀς ἐσφιγξεν ἡ κόγχη πτέρας.
ἐρωδιὸς δὲ κ̄τ̄ παντὸς ὀστέου,
τοῦτ' ἔργον ἐστὶ σωτηρίας τοῦ βίου. +

+ περὶ κύκνου +

Κύκνος θανατῶν, ἐμμελῆς θρηνοῦς πλέκει·
κἀμὴ τὴς τεχνίτης δεξιοῦ τὸν χρόνον.
τ̄ ζῆν τὸ θανεῖν ἀσφαλέστερον κρίνει·
ἀμείβει γὰρ ὧν πτερῶν ἡ πυκνότης
ὑδρῶν τάσιν ἔντεχνον σκιμμηθεῖσα·
καὶ πλῆκτρον ὅλον ἀθεὶς ὁ ζέφυρος γίνεται·
κἀμὶ τῷ φυσικῷ τοῦ πεφυκότος βαρβίτῳ,
κινεῖ τὸν εἰρμὸν ὧν μελῶν ὁ τεχνίτης,
παντηγυρικὴς ὁδοῦ θέτης τῆς ἐξόδου.
βακχεύει δὲ τ̄ ἀπίστοις ἡμῖν·
πόθῳ ἀτεχνῶς τ̄ θρῆνον ἐπιδείξαν.
δῦ θρῶπε φιλόψυχε τὸν κύκνον βλέπε,
θεὸς τ̄ τεχνίτης εἰ φθονεῖς μὴ συνάσης. +

+ περὶ χελιδόνων +

Ἰς τ̄ σεμνίαν ὧν χελιδὼν ὁ πλόσας,
θεσμοῖς φυσικοῖς, πτεροῖς ὁ ξυδρόμοις,
ὅπου κατ' ἄγνωστον ἐξάγει μέρη,
τὸ τ̄ ψυχὸς φεύγουσ' εὐτέχνως βίος;
ὁ κρύπτεται μὲν ὡς φαρέτρᾳ τῇ θέκῃ,
χειμῶνε δὲ τ̄ χρόπτερον φύσιν,
ὑπὸ θείοις πνεύμασιν ἐσομωμένον;

τίς ἔρημα ποιεῖ τὰ γεράνοις τὰς λίθους,
ἃς ἐγκαθειργνύουσι τοῖς πορφυρίοις,
ὡς τὰς τῶν ὀρνίθων ἐμβολὰς τῶν πνευμάτων,
δεδοίκασι γὰρ σκέλεσι τὰς ἀλαξίαν,
ὅτι ὀλιγοστὸς τὴν πτέρυν τοῖς ὀρνέοις,
ἔρημον ἰχνῶν παλαιὸν τὸν ἐμὸν τόπον,
εἰς ὁρμὴν δὲ ῥίψοιχον ὀξυγωνίου;
τίς αὖ πάλιν αὐτὴν ἐκδοθῆναι τὰς λίθους,
ὅτι ὁμαλὸς τοῦ πτερεοῦ λεῖος ἡ δέρμης,
ποιεῖ κελεύνας τοῦ χρυσοῦ τοῖς ἐμπόροις
ὅτι δὲ καθεύδωσι ἑκάστης χάριν,
πρίουσι θαλαμοῦ τακτικοῦ γνόμῃ νόμους,
εἰργουσι πολὺ ἔξω τῆς πιπτοῦσας.
φωλεοῖς πτισοῖς, ἐσκεπαῖς αὐτεπαίροις
οἷς λίς πάλιν ἔπεσε πορφύρεοις λίθοις,
ἀσκεφεῖς ἄζῃν τῆς ἀκάμαλον τάσιν.

περδίκων

ἄνον τὸ χελιδόνιον περδίκων γένος,
τὰ γὰρ ἐν ὠοῖς ὀρνιθεύμενα βρέφη,
ὡς κλωνὸ πατρὶ λῆσε φῆ τῶν ὀσφρῆ,
κλείνει φωνῇ κακοῦ δεσμῶς ἐν συλλέφ
καὶ τὴν φωνὴν ὄφθορεῖς λάθρεσιν,
ὡς αὖ ἐπ' αὐτῆς ἀτυμῆ λῆς συζύγου
τὸν μὴ τεκνὸν τύρβασμα λιθῆς ἐκμέν.
εἰ τοῖς δὲ πολλοὶ χελιδόνες μιλέρες,
αἱ τοὺς τόκους κλέπτουσι τοῦ ἡμῶν χάρι,
καὶ τῶν πτερῶν θλίπουσι τῆς ζέσι κρύφα
καὶ τοὺς ἑαυτῶν εὐλογοῦσι χελτόνους.
ἡ γὰρ ἐπεκράλης οἰπαιδοκτόνοι,
τὴν περδίκ' ἔρημος ἐν αὐτῇ κλίσις.

οἱ δὲ λῖνες ἐγχυκᾶς φυτοπόροι,
οἱ κῆποι ωδίνουσι τὴν ἡλικίας,
κῆποι κατάλουσιν ἐξεύπολαγχνεῖ,
κῆποι διαδίδουσιν ἐξ ἀπληστίας.
καὶ τοῖς νεωτέροις ἐστίωσιν ἀφθόνως,
δὴν τῶν πατέρων ἐκ ἐαγωσιν ὀσφύν.
ἐλῖδὲ ἐπιπάσαντας ὡς μικροφύλλους,
ἅλις ὅλος θόρυβος αὐτοῖς ἐμπίπτει,
καὶ ὡς φυλλάμμονας ὡς βραχυπτέρους,
ἀπλοῦς ἀτὲς τὴν καλάπτερον τέγλω.
σφίγγουσι ἐθήγουσιν ὡς ἐρασμίους,
κὰν ὀρνιθεῖς ἐκλαράξῃ τὰ βρέφη,
τέχνῃ θφῆνι κωσιν οἱ φυτοπόροι.
ὡν μητέρων τὸ φίλτρον ἐκμιμούμενοι.
χθῆσι μὴ γὰρ τὸ πτερὸν πορφυρίκα,
ἅλουμενοι δὲ πρὸς τοὺς τούτων πόδας,
δοκοῦσι μικρὸν ἀμπαλεῖαν τὴν εἴδοις,
καὶ τὴν φυγὴν κλέπτουσι ὡν ζῆτουμεν.
τοὺς ἀπαλοὺς ἐξῆτάντες δόμους,
καὶ τοὺς ἀπαλεῖς ἐκ κέωσι φυλάττῃ,
ἅς χεῖρας ἐχθρὸν ἀμπεῖν ὡς ἀπτέρους.
ὅλα γὰρ ἐφίσας ἡδὺ μὴ τὰς ἐλπίδας,
ἀφῆς τὰ μικρὰ, πρὸς τὰ μείζονα βάλῃ.
μάχης γεμεῖν φθάνουσι τὴν τυραννίδα.
μόνον δὲ τὴν ὑποπτον ἐν τῷ βάλλω.
μὴ δὲ μικρὸν, ἐν κῆποις δύτες τόπου,
τὰ σκλὰ ἀλλέγουσι μακρὸν βρέφη,
τῇ τῶν ἐφοχθῆμουσι κῆ πρὸς φθορὰν,
καὶ τὴν κόμαν τὴν κῆπουμένων δίκω,
πρὸς ἐξ βασιλὲν τὴν γενᾶς ἀπαλέκτοι.

θαυμάσιόν τι χρῆμα καὶ τέχνης γέμον.
ξύλοις γὰρ αὐτὸν μὴ θαττοῖς ἁρμόσας,
θήγαμον ἀπέφλοιε μικρὸν τοῦ σέλου.
κἀν τοῦθ' λαβὼν, ἐγκαθίζει τοῖς τόκοις,
οἷς καὶ κόνιν μίγνυσα λεπτὴν ἐγχέων,
ἵνῆς φύσει τὸ κάλλος ἀναφαιδρύνῃ.
καὶ γὰρ πλέα θῆς πορφυρᾶν τὸν τρόφῃ.
ὡς ἡ πελειὰς δὴ μυρίδα τοῖς τόκοις,
τοὺς κακοσίους, ὁλοίους φρυάττει.
πλὴν οὐκ ἀναμίγνυσι τὰς λοχευτείας.
τὸν τοῦ πόθεν λὴν ἐκγλυφὴν τὰ νήπια.
ἀμὰ περιῤῥήγνυσι τὴν ἐξωσκέπην.
σὺν τοῖς ὑποκρύμασι τῶν σφαδασμῶν.
ἐπὰν γὰρ ἐκδέσμῃ τὸν χρόνου,
καὶ μικρὸν ἐκκύπτουσα κινεῖ πλόον.
καὶ δεῖ μὴ ἀλλεροῦς τὸ θρεπτήριον.
ὀξὺ πλὴ δὲ ἐβαδίζει κὴ τρέχει,
ἰσχνὸς τὰ λεπτὰ κακκαβάζοντα βρέφη.
τὸν θηλέων δὲ μὴ πόθεν τὴς γάμου,
χωρὶς τὸν ἐξορκὴν ὀστοῦν τὸν ἄρρεν.
ἐμφύλιον δὲ τὸν θηλυτὴν ὀδυλεσμάχει,
ὅλως ἐνυβρίζουσι τοῖς νικωμένοις,
σὺν ἡμέραις μὴν φασιν ἐπὰ μὴν κύειν,
καὶ τοὺς νεοττοὺς σὺν τοῦ αὐλαῖς ἐξάγειν,
κὴ πλὴν αὐτοὺς σὺν τοῦ αὐταῖς ἐκτρέφειν,
καὶ τὴν κλιαὶν σὺν τοῦ αὐλαῖς ἐμπλέκειν.
οἱ θηραταὶ κὴ τοὺς γονεὰς τὸν περδίκ.
εἰ δὲ πλθοῦς δεκλίκας χρὴ ἐν τόφου,
κὴ ζῶν σὺν εἰρκτῇ, καὶ τυφλὸν ἀφέστι.
οὐπεὶ δὲ ὁ περδὶξ σὺν δάκῃ.

βεαχύτερος γὰρ ἐστι, ἐπὶ πολὺ μέγας,
κεφαλὴ περιπλοκὰς ἔστι κόμας λίθους.
τὸ δὲ δριμὺ κέντρον ἐν πτερύξι φέρει,
βιβρώσκει μὴν πρὸς τοῖς βορωτέροις.
νοσεῖν δὲ ποιεῖ καυλιώδη τὴν φύσιν.
ἄρρεν δὲ πτερύξι τὴν ὁμόζυγον βλέπει,
ἐστεφανωμένον τοῦ θεάτρου τῆς μάχης,
ὅτι σκληρὴ, σκληρότερος μὴν ἐν.
ἀναχωρεῖ γὰρ μὴ κρατεῖ ὡς αὐθάδης.

περὶ ἀλεκτρυόνων

Ἀλεκτρυὼν μὴν τοι γενικῶν τὴν μάχην,
σφριγᾷ καθαρὸς, ἐστέρεται, καὶ τέρπει.
νικῶμενος δὲ, μετεμάζει σφφρόνως.
κεφαλὴ στεφανοῦ ἀριθμὴν τοῦ γένους.
νοσεῖ γὰρ ὀλεθρεύς, καὶ θανεῖν θάσσον θέλει.
πόλιν δὲ μακρὰν αὐθαδῶς προτρέχων,
αὐτοκράτωρ μένει, τὸν λόφον κλίνει.
δοκεῖ δὲ αὐτὸν ἐν πεσοῦσι λιόν μὴ,
εἰς θρᾶσιν κλθεῖν, καὶ ῥυῆναι τὸν λόφον.

περὶ νήττης

Ἰς νῆτταν ἰδὼν βασιλεῦ μὴ θαυμάσῃ,
ἡ νῆττα μὴν ἐν ὕδωρ πολὺ βαθὺ,
τοῖς τοῦτο μὴ ἐν σχολῇ διδασκόμου.
καταδύνει δὲ, ἐπὶ γὴν ἀναδύνει,
καὶ τὴν κεφαλὴν δαγκάνει ἐν βρέχει.
νῆττα κλόνος δὲ κίρκος ἐν τοῦτον ἴδοι,
κάλφοι ἀθεὶς σκυφὸν ὡς ἁρπάσῃ.
ἰδὲ, σκέπην δρεῖθεν ἀριθμὴν ἐν ξένῳ.
κεφαλὴν μὴν ἀφυὴς βυθοδρόμος,
τὴν βολικὴν εἰργάσῃ ἵνα πνοῆς χυσιν.

ἀγαλόθι δὲ τῆς ἐρῆς σὺν κύκλασα,
πάλιν σκεῦνον εἶδεν, εἰ καλέοιν.
χεύνω δὲ ἧς σὺν τῶν λυθόντος μάχης,
ὅμως, πάλιν ἀπῆλθε, ἴδε, νήχεται.
πλουτοῦσα λουσὸν ὁ κρανὸν καθαρόν :-
Ἔστι δὲ κύκνος ἄμος αὐθονοκράτορ,
ὃς νῆσαν ἰδὼν καὶ καθαρὰς ὑλάς,
καὶ θηκαδὰς αὐδαδὰς, ἀπεπνίγη. +

περὶ χηνός +

χηνὸ δὲ θαρμὸς καὶ διάπυρος φύσι,
καὶ φιλόλουσός ἐστιν σὺν τῇ νήσοι.
πόας δὲ καὶ θεὶ ἰδάκας ὑγρὰς ἐαθίων,
ποιεῖν διαῤῥεῖν ὁ μαρὼς τῇ χαστέρα.
καὶ πλὴν ἰαδῶν καὶ διάλης βιβλίου,
θάφνης τὸ φύλλον οὐδὲ πνῶν ἀν φάγοι.
φθερδηλὰ αὐτὸν ἡ θεφὴ παραυλίκα.
λίθον δὲ ὦ σόμαλι μὴ κλάξη σέγων,
ὅπερ καλοῦσι ταῦρον ἀμφὶ καὶ πάγον.
τοὺς ἀέλους γὰρ φασὶ τοὺς χηνοσκόπους,
σκόπεοθαι ὡς ἡμῶν καὶ τοὺς ψύχους. +

περὶ ἴβεως :+

ὃς σὺν ἀντῇ τῇ θεφὶ παρεκλέγῃ.
καὶ πίμπλαθαι μὴ ἡ θεφὴ ὦν ἐν ἑτέρων.
ἐμφράττεθαι δὲ ὁ θενὸν τῆς ἐξόδου.
καὶ φύγεθαι μὴ τῇ παραφύσιν θέοι.
λλὰ δὲ τῇ ἐμφράξιν ἐξοπαθίου,
κλυσῆεα λοξὸν ὀργανοῖς τὸ σόμα.
δῆμω γὰρ σκέασα ῥευστὼ ἀς βάθος,
ἀφῆκ ὑγρὰς τῆς πυγῆς τὰς ἐκκρίσεις.
κὴ πλὴν ἰαδῶν, καὶ θεραῶν, καὶ φαρμάκ,

λύσισον ἀπέρριψε κωφείας βάρος.
καὶ ὦν χιβυκὴν τοὺς ὑποπτέρους ὄφεις,
λίκνας τε αἰγύπτου ἐξ ἀφαβίας,
αὐτὴ νεολεύκοις φοινίκων μέθη,
ὑπόπτον ἐκπέφευγεν αἰγούρου θέαθρα.
καὶ τῆς σελήνης οὐπαρῆλθε τοὺς δρόμους,
μεουμένης κρείττε πληρουμένης. +

περὶ σαλαμάνδρας

Ἰὼ σαλαμάνδραν καὶ ἀὴρ καὶ γῆ δέρη,
σὺ ὀστέοις γὰρ ἐστὶν ἰσχνὸν σαρκίον.
ἐν δέρμα χιτὼν καὶ πτερῶν ἐξῃσκέπην.
δηλοῖ ὦν ἀυτοναρχα θαυμάσης.
τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐφοβῆ τὸ παμφάγον.
ἐφίπτα δὲ, καὶ διώκει τὸ ζέον,
καὶ σβέννυσι μὲ τῆς καμίνου τὸ φλέγα.
κυνὶ δὲ πυκνὴν τοῖς βαπάσοις ἀσβόλην.
ψυχρὸς τὸς αὐτοῖς δὴ θεακλὴς δεδῃλωμένη.
καὶ ζῆ μεταξὺ τῆς πυρᾶς ἐν τοῦ βεόμου.
κ᾽ ἀστῶν καπνοῦ καὶ δριμύτητος πνέῃ.
τῆς ἀιθάλης θεὸς ὕπος ἠρεθισμένης. +

+ τὸ σαλαμάνδρα φασὶ μὲ ἐν μόνῳ ἐδίκαν ὑφὴς τὸ πυρίχειν αὐτῆς· ἀὴρ γὰρ ἐστὶν φαεὶ αὐτὸ, εἰς ἄμας.

περὶ ἀηδόνος

Τὴν ἀηδὼν ἀκροώμενον βλέπε.
μηδὲν ἀφαθῶν ἐξερδήῃ κτύπος.
ἀστίσεφον γὰρ τὸ βοὴν διαπλέκει.
καὶ γὰρ γλυσμοὶς ὀργανοῖ κεκλασμῆ.
ἐν τῆς ἐν ἀχμῇ τὰ χερᾶς μουσουργεῖ.
ἐν μακρὸν ἀὴ δήπου τὸ φράσοι χεῖ.
ἐν μὴ τῆς αὐτὸ ἐν τὰ ἀρτίοι βγγέων.
ὅτ δὲ γλυκὺ ἄβα ἀηδεφόποις ἴδοι.
τὸ φθόγγον ἀπλοῦν, ἐν βραχὺ πὰ ἀπτύῃ.

μελῳδὸς ῥυθμοὺς ἐκδιδάσκει τὰ βρέφη.
τὴν πυκνὴν ἐμπόπλουσα τοῦ φθόγγου δόμον
ἀηδόνος δὲ πουλὶς ἐφάσκει κρέας,
ἄγλυκυν ὕπνου τὴν φύσιν ἐρχάζεται.
τούτῳ καταχρῶ, ἄφες ἐκπτῆναι πάλιν
οἰκήσει γὰρ ἐνοικῇ πεδαυλίκα
τὸν ἐκλύπης θάνατον ἁρμοσαμένη. +

περὶ χελιδόνος

χελιδὼν ἡ κοινὴ ἢ χελιδόνος φύσις.
ἡ γὰρ λὶς αὐτῆς ὁ τρεφόμενος τοῖς τέκνοις,
φθορεὺς ἀκερδὴς ἐξορύξει τὰς κόρας,
λαβοῦσα λεπτὴν λιοσφὴ μήτηρ πόδα,
τρὸς ἣν ἰᾶται ἀσθενεῖ τέχνη βλέπειν,
αὐτὴς τὸν ἐσμὸν ὀμμάτων τῶν τυφλῶν,
ἀκηράσκῳ βαφέντα χελιδόνος πάλιν.
τρεῖς τῆς πτερωτῆς αὐτονοκράτορ σκέπης.
δύο μὲν πόα σμήχουσα τὴν ἀμορφίαν
πτηνοῦ δὲ μὴ πεσόντος εἰκλίζειν θέλοι,
φεκάστοτε πυκνὰς τὸ πτερὸν διαβρέχει.
κἀγὼ τὸν ἐπ' αὐτῷ σωλεθέντα λαμβάνει.
καὶ τὴν χελιδὼν ὀργάνοις τρὸς τῶν τοκ.
σωστίαν δέφασι τῆ τῶν ὀρνέων,
τὴν μὴ ξενωθῶν ὀρεθῶσι τὸ ξένῳ. +

περὶ φασιῶν

τῶν φασιῶν αὐτονοκράτορ θνῆς.
δυόριον γὰρ ἐστὶν ὀθνείου λέχους.
κἀν λὶς τὸ σεμνὸν τὴν θνῆς ἀλιμάσῃ,
θνήσκει πρὸ ὀθνεῖς ἢ πρὸ τῶν ἀνευθῶν.
ἀλλ' ἐν μόλις κρίνουσι τὴν χθὲς. +

περὶ χελιδόνων

Ὀρεύμενοι δὲ λίνες ἀπάλης χόρτου,
τὰς τελιδόνας θηρῶσιν ἐκ τῶν ἀσμῶν·
κηλοῦσι γὰρ αὐτὰς λιβανωτὸς σὺν θάδε,
καὶ τὰς φρόνας φεύγουσι τὰς νόθους γάμους.
Ὡς ἔτι σκῶπ δὲ τὰς πορλιμῶν πορθένους,
μάλις μὴ γουργὸς πορνικῶν ἐπασμῶν·
ἃς λιβανῶς θηρεῦσιν ἀφρεῶς ἐκνύσι.

περὶ γλαυκός

Ἀμῶλον λιγαὺς ἠφιλέστερος φυτοῦ·
σκῶπ γὰρ ἀκὸς ἦς πανούργου τὸν δόλον,
μὴ κωμῶμη τὰς ὄρνις λιμέρας ὅλης·
Ἐποικίλη τρέφουσα μορφῇ τὸ δέμας,
σάμνῃ τὸ μικρὰ ὢν πτερῶν ἠμῆ,
ἀκὴ πεσαμῶνται μέγεις ἐστέρας,
ὅτ ἐκ τὸ ὀλίγον ἀσφαλεστέρων,
ἦς νυκτερινῆς ἐρυθρὸς ἰκμάδος·
θηρεῦ πορδὸ τὰς κὴ γυφαὶ χωρὶς πόνων,
τὸν μαθὸν ἀπέχουσα ὢν ἀθυρμῶν.

περὶ κόκκυγος

Κόκκυξ πορίθων ἐς κλῆσις ὀρνέων,
οἷς ἐστὶν αὐτὸς ἐμφερὴς ἐκ τὸ τόκων,
λίκτῃ μεταξὺ τὰς γονὰς ὢν ὀστέων·
Ὢν γὰρ κλῶν τὰς γονὰς πεσαθρέῃ,
καὶ τοῖς περιττοῖς τὴν κυλινδρῶν ὠμλάς,
οἷς ὄρνεν αὐτῷ σκωλεθεῖλας ὁπλάνος,
ὡς ἂν ὁμῆγας ἀντὶ τὰ ξῆ τοῖς τόκοις,
κὴ πᾶς αὐτὸν ὀξῆ ὢν ἠρωτίδι,
τὰς ἐφωνὰς τῆς κλοπῆς μὴ φαυλίσῃ,
κοῦφος λεθὼν ἔξῃ ὢν ἀμοτείων.

Τὸ γὰρ πέλφνον τοὺς κρυμώδες τῇ κρᾶσιν,
νεοττοποιεῖν σὺν πυρᾶς τὸν κίγκλῳ.
ὅτ δὲ τὴν ἐκλεγὴν ἀγέρνος δεφάσῃ,
κόκκυξ ἐπεγδῶν, τὴν κομίζει τὰ βορέφη.

περὶ κίγκλων.

Οἱ αὐτὰ φασὶ μηγνᾶσθαι τοῖς τόκοις,
καὶ κίγκλον αὐτὸν ὡς ἀνίκμυρον φύσει.
Ὁ πῦρ δὲ γὰρ νῶν, τοὺς πυριγένους φέρει,
οἱ κἀν μετ' αὐτὸ βασίζει Ὀπαμφάσιν,
τὸν ἀέρα πνεύσασι τὸν ζωηφόρον,
δηνήσουσιν ὀλίγας ἐκφλόρας ἀνικρόφυ.

περὶ τετλίγων.

Οὐκ ὄρρενας δὲ τῆς γενῆς τῶν τετλίγων,
πρὸς τὰ χλωδοὺς ἡμᾶς τῆς ἰξύος.
ὅτν κτείνῃς ἐμφορούμενοι δέσου,
τὸν ῥυθμὸν ἐκλείνουσιν ἐς μεσημβρί,
ὅτ τὸ θερμὸν τοὺς νοτίδας ἁρπάσῃ.
καὶ τοὺς ἀέρας τῶν μηνῶν ἐξικμάσῃ.
δῆλος δὲ σιγῶν ὀφρεποῖς νύμφης τέτ,
κὐτὴν γυναικὴν φοφεοῖ τὰς χάλους.
ἀηδὸς νόμων ὄρρητον τὸ δίνωνυμή.

περὶ τῆς τῶν δρακῶν θήρας καὶ τῶν κνωδῶν.

Ο λυπτόκους ἰφάνλες ἐς θῆραν βεόχους,
θεάκες μὴ ἠρεμοῦσιν τὸ τ' χαυθάφν.
κιρκοὶ δὲ βμμαχοῦλες αὐτοῖς ἐφόδῃ,
σκόφμα τοῦσι τὰ πτερὰ τὰ κνώδια.
τὰ δὲ, τὸ βὸς αὐτοὺς ὑποφεύγῃ τοὺς βρόχους,
σὺν τῷ βελοχαῖς δὲ σῶν τὸ δουμύους,
σύρουσι γεργὰς τοὺς φυγάδας ἀθέους.
κὐμιαθὸν ἐς φέρουσι τοῖς ὀφρμαχοῖς.

τῆς ἰξύος.

ἐν ὧν δι' αὐτοῖς ὁ χερὼς ἄλημμαι.
εἰ δ' οὖν ἀγαθὼν ἐστερήθης φίλων,
ἃς δεύτερος ἥκουλες οἰνθάκας βόθρους.

περὶ τοῦ κιννάμωμου ὄρνιθος

ὄρνις ὁ κιννάμωμος ὠνομασμένος,
τὸ κιννάμωμον ὄρνεν ἀγνοούμενον.
ὑφ' οὗ κελιαὶ ὀρχανοῖ τοῖς φυτοῖς,
μῆνον δὲ τοῖς μέλασιν ἐνδοῖς αὐτάνας,
ἐκ σωμαλίκλω ἡδονὴν διαπλέκῃ.

περὶ μελισσῶν

τὼ δὲ τιμὴ τῶν μελισσῶν τοὺς νόμους,
φιλῶ μὴ αὐτὴ ἀποναρχᾶ τὴ φύσιν.
μισῶ δὲ τοὺς κηφῆνας ὡς νοθεῖς φάγους.
μέλισσα μὴ γὰρ ἡ φιλεργὸς τεχνίτις,
ἥν σε τὰς πέρυσας ὁ ἀτὰς λίμερας,
εἰς τὴ ποθὴν ἀλλοῖ τὴ αὐδε.
κηφὼ δὲ λαθὼν, ἃς τὸ σίμβλον ἐκρύβη,
τέως γεμὼ ἔμενεν αὐτοῦ πρέμων.

ὁ κλωψ ὁ δόλιος, ὁ νθεκοὺς ἠκυδεῖ.
ἐπὴ δὲ νύξ λῶ, ἡ βαθὺς ἠδηνόφος,
τὴ μὴ φιλεργὸν ὑπνος εἰλεν ἡδυμος.
αὐτὸς δὲ τὰς σύραγας ἐνδὸς ἀρέμας,
ἡδὺ ἐρύμησεν ἐκ τοῦτ μέλι.
ἡ σὼ τὸ νος δ' οὖν καὶ θφὴ καὶ τεχνίτις,
τὸν κρυπτὸν ὑπώπτευσεν αὐλίνα δόλον.
καὶ φλαβοῦσα τῆς ῥύμης τὸν ἐρχάστιν,
ἐμπικρὸν ἀπέφλωε τὸ βρῶδ μέλι.
τοῖς γὰρ πτίλοις πάλαι ἐν μεταφρεν,
ἐξεῖλεν αὐτὸν τῆς κλοπῆς τὸ μμόν.
μὴ δὲ μικρὸν ἃς ῥῆ ἃς αὐθις χεῖ,

ἐν ὧν

τ᾽ ἐφάπτω ἔδωκε ὁ Φθορεὺς δίκην.
ἐχθρῶν δ᾽ αὐτοὺς ὡς ὑπόπτερον λίνον,
τοῖς ὧν μιασμῶν ἐμπεσεῖν ἀκουσίοις,
ἢ μᾶλλον ἐχθρὸν μὴ πονεῖν ἢ θισμόν,
τοῖς ὧν φιλεργῶν ἐκ βίου ναμιστέοις.

περὶ ἀργῶν μιασμῶν

Ἀργοὺς δὲ τούτους ἄλλο μυριοσωλῆνος,
ἐφίππαις μὲν ἵππαις χλιδῇ τῶν ἀνθέων.
ὀδόντας δὲ καὶ γλυκὺ πλάτταν μέλι.
ἀνάρρε δ᾽ οὖν ἐξαμίαθου φρονίδος.
ἵππῳ ὧν φιλεργῶν πανταχῇ περισσάσῃ.
λιμὸν δ᾽ αὐτῷ ὁ δεσπότης ἀρέσθαι.
τὸν αὐχὸν ἐν φύσαις τοῖς πορισθεῖσιν,
ὡς ἂν ἐπ᾽ αὐτῆς ἀθεσμῶν ἵνα σπασάδος.
ὃς ἐν γλίσχρος ὀξαρχος ἀφθόνως πίνοι.
λιδέ, θεσμοῦ καὶ θεσπέσιμα τὰ σίφη.
καὶ δημασῶν τὰ χλίνας ἐν τοῖς πόροις.
λιδέ, θεὸν πάντος ὁ μαθοῦσι ἱπποκράτης,
νεκρῶν μιασμῶν, ἐκ κομίζῃ φορλία,
μήπως ἔχῃ τὰ σίμβλα τῇ σήπῃ φθόνῳ.
ἄγῃ δὲ λῖς ἀγρυπνοῦσι φέρῃ πόνον,
ἵνα τῆς φυλακῆς ἀκριβεῖ θεσσάσῃ.
μὴ τὰς φιλεργοὺς ἢ χαλούσας τε.
χαθῶν λῖς ἐχθρὸς ἡ φθαρῇ θεὸς ἑστέρῃ.
καὶ τὸν τοσοῦτον ὄχλον αὐτῶν ἁρπάσῃ.
τίς οὖν βασιλεῦ τῶν μιάσματος τῶν φεύγειν.
θεογνωστικῶν ἔδῃ ξενῆς ὀμβρῶν χύσει.
νάρκαν δ᾽ ἀνείποι λῖς εἰ πορῶν βλέπῃ,
τὸ θεῖον φιλεργὸν τὸ κρυμὸν σκεπουμένῳ,
ὡς καὶ γεωργοῖς καὶ νομεῦσιν ἀρέσθαις,

χειμῶνα δεινὸν ζωγραφῆσαι δεῖ,
σὺν τῇ ἀλεγινῇ μανίᾳ πεταστικῇ·
καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐγγενίζει τὸν πόνον.
ἐμὶ κοδὶ ἐκνύφα τοῦ σύμβολου χεθ·
ὅτ' ὀκαιρὸς ἦς νομῆς ἀναγκάζει·
πλὴν θυραυλῆσαι μόλα τὸν δεῖ·
ἐξίππα δὲ τ' πνοαῖς δυλίσεφος,
ὥρ φέρου ἄλινα τοῖς ποσὶ χθόν·
ὡς ἔρμα λῆφθεν ἐμβριθὲς ὠθεῖ τ' πόρον,
μὴ πεφευρῇ τ' ἐθαῖς ἡ λεπτόλης·
λίκισαι δ' αὐ δὲ πλοήσοι τὸ σκάφος·
ὃ μηδὲν ἀγώμενον ἡ πλάστις ἐξ φέρει·
καὶ ζῇ μὴ ἀγνὸν ἡ θφὴ χεδὸν βίον,
ἄγευστος ὄλα νεκρικῆν ἀποδραστικῇ·
ζῶου δὲ παντ' οὐχ ὑποπτήσῃ θεάσος·
ὅπλίζεται γὰρ ἀσφαλῶς ἡ ἀθανατείᾳ·
καὶ τῇ φυσικῇ τῆς ψυχῆς ἀλτολμία·
καὶ φιλόμουσός ἐστιν ὡς ὄρνις ἄγα·
σκιρτῆσα γὰρ ἐς φυγὴν τ' ἐρεύθειν,
ποιεῖ θρυγμόν, ἐμμελῆς ὑποστρέφει·
θρύψις μὴ ὀῶν κῆμῶσα καὶ χιδωνίος,
τὸ δὲν πορ' αὐτῇ, θφρονεῖ γὰρ ἐκπόν·
σὺν ὠλίον δὲ ἐλιδόστρωστέφος,
σὺν μαλίσμῳ μφικῆς ὀλησμόν·
πτερόν τι καὶ χρῶς ἐκαστὸν φέρει·
ἐστὶ τὸ βιοῦν ὀλεγῶς σὺν τοῖς πόνοις,
καὶ τῶν γυναικῶν ὀλιγίζει τ' τέκ·
ἀς τὸ τρεῖς ἀδρόθητα καὶ θρύψιν βλέπει·
δῆλως φιλεργεῖς αὐτοναρχαδεκνύει·
κινεῖ γὰρ αὐτὰς ὁ πτερὸν τὸν ὁμμ·

τ' αὐτόν.

Εἰς τὴν πονηρὰν ἐκλογὴν τῶν ὀρνέων

ἐρωτικὴν δέλεαρ βομβοῦσι κεντῶν
ἐκ τῶν μιγνυόντων τῆς βοῆς πεταστῶν,
ὅτι θεοσταλοῦσιν αὐτοῖς τῶν πόλεων
οἱ καὶ τὸ πικρὸν τῆς ἀμυδρίας μιγεῖν,
ζυγῶν ἀγρεῦσαι μηχανῶντες τοὺς γάμους.
πλήττουσι δ' οὖν τὰ κλύτερα τῶν στωμυλόντων
κηφῆνας αὐτοὺς τῇ κλοπῇ δεδιττωμένους.
πεῖρος δέ τις ἄκλυτος, δύζωνος, μέγας.
Εἰδεσβαφής, ὀλεθρής, καὶ ἡμερίδας
θεσμοῖς φυσικοῖς τὸν σεσωτὸν διεξάγει.
Κἂν ἀγανακτῇ θεὸς τὸν ὄχλον ἐκφύγοι,
ἐμπλατύνει δ' ὁμῶς αὐτὸν τὸν δεῦρο.
Καὶ πεῖν αὐτοῖς εὑρετὴς ὁ προσρέφει.
καὶ τὸν θεομικρὸν βλαπτικὸν δύναρχε,
λάπαρευθὲς ἐξορίζων τὸν σάσιν.
αἰπλάστιδες δ' οὖν καὶ τὸ σφηνωνῆμος,
αὐτὸ γλυκὺ κλίζουσι τοῖς σίμβλοις μιγεῖν,
τὸν βασιλικὸν ἐξιφάνουσι σέλω.
ἐπὶ σκοπιᾶς ὀργανόσε τὰς βάσεις.
πεδιόλοις δέλεσι καὶ θεσαυλίοις,
κοσμοῦσιν αὐτὸν ἀοφθῆς ἡ δρασμῆλω.
ἐνοῖς ἑαυτοῖς ἐκδιώκει τοὺς πόνους,
ἡ θρεσβυλικὴ πᾶσα τοῦ σμήνους φύγαις,
ἐπεῖν αὐτὸν ἄμο κυκλοῖ θριγίον,
ὃ τὰς ἐν ἀκμῇ ἐν θεῷ ἡδὺς ἔχει.
φρουροὺς ἀλεγνὰς τῶν γεκαλυδόρυφορ.
κλίνει δὲ ἐν τὰ κλύτερα ἀιδοῖ τοῦ κεάτος,
ὅτ' ἰδὴ μιγίονα τὸν βασιλέα.
ὃς ἐν μὲν ἀκμῇ τῶν μιγῶν καὶ τρυπῖν,

ὁ τὰ πεταθῆ τὰς φυλὰς σωεξάξει.
καὶ γὰρ ὁ μὴ ἀρτεῖ παντὰ χρὸ τῶ δεσπότη,
παρεμβολῆ τῆ προτέρᾳ τὰ τακτικὰς νόμους.
αὐ δὲ ῥιχωθῆ τῆ πορεκμῆ τοῦ χρόνου,
καὶ τοῦ πτεροῦ τὲ ἐβεβέντος ὁ κνῆ τὸν δεῦ,
τὸ σημῆνος ὅλον τὸ διφρονόξεω δὲ κνύῃ.
ἀλλ' ὅ φοράδλω ὡς γεράν κομίζει.
ὁ τὸ δὲ σὺν πίσῃ τὸς ἐκβασιλεῦ,
ὡς ἀπὸ σωθήματος τῶν τὰ τὰ τίφη.
καὶ κανόνος δέλινος ἢ τέχνης δίχα,
μὴ τὰ ποιῇ γραμμικὰς διαπλάσῃς.
ταῖς γὰρ κάτω σύριγξιν ἐς πριτμῆναις,
ἀνω τέρας πῆ γνοσιν ἀλλὶ σὺν δέλοις.
ἐδημιουργῆ τὰς ὁπὰς τὰς σὺν μέφ.
ῥήμασιν, ἢ χῆμασιν ὀρθωγωνίοις.
φραγμοὶς δὲ λεπτοὶς ἐμβιβάζῃ τοῖς πόροις.
ὡς ἀνόκηρος ἐγχεθῆ ἡ φιζάκη.
καὶ σωέχῃ τὸ ῥεῦσον ἢ πῆξις μὴ ἰ.

ὁ Θρὶς δὲ καὶ σφὴξ καὶ χῆνιδων καὶ φρύνος,
μύρμηξ τὲ καὶ σῆς ἀκριδῆς καὶ φάλαγξ.
καὶ ταῦρος ὠγρός, ἐφαστὶν δῆνος μέρος,
σμικῶῃ μὴ ἀνῶν δὲ σωμνεῖς ὁδοῖ τὰ.
νιφὰς δὲ πυκνή, ἐπνοὴ πε φυρμῶν.
δριμὺς τ' καπνὸς καὶ νεφῶν ἐστὶ γνόφος,
θεοῖσιν αὐτὰς ἐκθῆ πῆ καὶ συγχύσῃ.

+ περὶ τῶν φυτῶν τ' ζῶα

κρίνος δὲ λεύκος, γῆψ, φυσῶν, ἐκθόσυφος,
σίδλω φαγοῦλες, ὅλτις ἀπολῶλαοῖν.
θυνῆσκῃ δὲ ἐκάνθαρος ἐγγίσας μύρῳ,
καὶ γὰρ φαῶν σκόροδον ζῆ λίπνεῖ.
καὶ τὸ μηλαγκόρυφον ἄγνον σὺν ῥίζῃ.

κ ορυδαλὸν δὲ τὸ δριμὺ φθείρει νάπυ.
κέδρου δὲ φύλλον ἢ λαθὼν δήποτε φάγοι,
καταμοδύλλις, οὐδ' ἐπιστῇ τὴν ἥλιον.
κ εἶτ' δὲ νεκρὰ ἐπνοῆς δυσοδία,
ἢ λῆς τ' ἀμνῆς τὴν χολὴν ἴδοις πίοι.
φ θίσις δὲ τοῖς ἔπομβρι δορκάδος κέας.
τ ὡς δ' ἀετὸν δὲ τῶν ἐλάων τὸν ἐξάγει,
θρῶσκ' πορᾶς δυσυχῶς τὸ τῶν μυῶν.
κ ὁρᾶς δὲ τ' εὐζωμον οὐσέλινον,
καὶ τῶν κορώνων τὸν πολιὸν ἐμπίπτει χόρον,
πῶμα θεοῦ φθεύδει δ' ὁ βορὸν λύκος ὁμα.
π ἵππῃ χαραδριὸς δὲ τὸν ἀνοῦ ἀνάσας.
κ τεύθῃ δὲ λιβὰς τὰς γεράνους ἀμπέχου.
τ υγῆ μὴ οὖν μύραινα τὸν πολύποδας.
μ εμίνασι δὲ καράβῳ πολύποδες.
κ κάραβος δὲ τ' μυρίναις ἄλθε.
κ αὶ τ' γλώναις ἀνλίκειν περδίκες.
κ αὶ τοῖς ἐλίνοις οἰποταμοῖ τόνες.
ἐ λθος γεμὶν ἐλοιοῖν ἀθήνας μέγα,
μακεδὶ πελαργοί. ἐ βραδύπτεροι κρύκες.
ἐ ρωδιὸς δὲ μοῖ τοὺς λευκοὺς λάρους.
κ ορυδαλὶς δὲ, πᾶς ἀκανθυλίδα.
κ αὶ πελεκὰν ὄρνιγα. ἐ πῶδκες κύνας.
τ ρυγὼν δὲ πύρραν. ἢ δὲ κερδοῦς ἢ φ τ'
ἐλίνον ἐθθρὸν οἶδεν οὐ χέρσος θέφ.
π θίν κορῶνα δυσμενεῖς γλαυκῷ γλῷ.
κ ὁρᾶς δὲ μοῖ τ' γονὴ τῶν ἰκλίνων.
π ἄλρον τ' βρινθός: ἐ τρυγὼν πυρδηίδα.
τ ὶν τρυγόνα χλωρὰς δὲ, ἐ τοῦτον κόραξ.
θ εὰν δὲ κύκνον. ἀετὸν δὲ τὸν μέγα,

αἰγυπτὸς δέδοικε· τὸν δὲ, Δωρίδος·
κ τὴν δὲ βουβαλίδα, καὶ ταῦρον λέων,
ὡς ἰνδὸν ἐλέφαντα πυρίπνους δρακών·
ὁ τὶς δὲ κυνὸς ἁρπαγὴν φυλάττει·
κ αὐτοὺς ὄνους αἰγιαθος ἐχθροὺς αὐκρίνει·
ὁ μὴν δ' ὀγκᾶται τὸ· τὸν δὲ τοὺς τόκους,
ὅσους ἐν ᾠοῖς ὄρνεα κατεφαμμένους,
ἀφῆκε νεκροὺς ἐκπεσόντας ὀκτύπους·
ὁ φὴς δὲ πεφρίκασι καὶ δράκοντες·
ἰ γνεύμονες δὲ δαιμαζοῦσιν ἀσπίδας·
ἀλέκτορες δὲ, ὠὰ λεοντὸς τὴν φύσιν·
τούτοις δὲ γαλῆ, μυῖαι δὲ πάρδαλις·
π αἰὼν δ' ὀφιῶν, ἀστραμμὴ κέρκον κρίνει·
κ ὁ ἄρκτος ταῦρος· ἵππον ἐλθὲς ἀνθίας·
ἀγρὶς φάγαναν· καὶ λάβραξ τὸν κεστρέα·
μύραινα γόγγρον· λὶς δὲ μύραινα πάρδαλιν·
κ αἰγοκάμβωνὸ φθορὰς κλῶψ σκορπίος·
η ἄρκη δὲ τοῦτον, ἀσκὸς πολύποδα·
λ ἀὼν δὲ πῦρ δέδοικ' ἐκ δόπως δρεμ·
ἀλίσκεται δὲ οὖν ἀλεκτρὼς ὀίς λύκοις·
ε' πόλιν ἡμῖν ἔτα, καὶ γλυδόσι,
τέτλιξ φιλῳδός· ταῖς δὲ δορκάσιν, ὄφις·
κ αὶ πάρδαλις πίθηκος, οὐ μίμον βλέπει·
τῆς ἴδεως δὲ ὑπερὸν μόνον βλέπων,
ἅπας ὄφις δέδοικ', ὃ τῶν ἀνθίζει,
ναρκᾶν ὄφις ἐκεῖνος, αὐδὲ κ φάγοι,
τέθνηκε ἐαν δὲ ὀφθορεὶς τ' ἀστέρα·
κ ὁ ὠὰ δὲ σιγᾶ, κὰν τὸ λακῆ θαθέλοι,
δόλον θεωρῶν ἐκ πυρᾶς φθεισμενέστου·

πρ' ἄθος

πρ' φάγαν.

Περὶ τῶν ἑξαπτερίων εἰς βασκανίαν

Ἀνθίσᾳ δὲ πρὸς τὸ βάσκανον πάθος,
δάφνῃ φαιᾷ φάτταν. κίρκος πικρίδα.
πέρδιξ κεφάλου. κίχλα μυρσίνης κόμῃ.
ἐρῤῥωδιὸς καρκίνον. ἄτρωστιν ἔπος.
φύλλα δρυὸς κόρυδος. ἴκλινος θρύον.
ἐάμνον κορώνη. κίρκος δὲ θοῦτ κόκκον.
ἄγνον κόραξ ἐγκαρῆ. κιτρυὶ ἴον.
λίνον δὲ ταὼς τοῖς πτεροῖς βοῦας φέρῃ.
ἄρπη δὲ κιττόν. καὶ πελαργὸς πλάδιον.
σῦ μύγον ἐν δισμυῆς ὁ νυκτάλωψ.
καὶ γὰρ ἐν ὠοῖς τ' ἀστραὶ πεπηγμένῳ,
πολὺ διαῤῥεῖν, καὶ πτεροῖς ἄκροις θίγοι.
κὶ πλάτανος δέ τ' φιλέαστρον πόλιν,
ἔαρ τὸ πρὸς καιρὸν πρὸς πελάζειν τοῖς τέκνοις.
νὺξ καὶ γὰρ ὀλίγας ἐμπεσοῦσα ἰῶ κλάδῳ.
φθορᾶς δὲ λιμὸ τὰς γενὰς ὑστερέρας,
ἄς τ' κρίναι ἀετὸς κρύψας λίθον,
ὡς ἡλιοδὼν τοῦ σελήνου τ' κόμῃ.
ἐξάψασα δὲ τοῦ τεκνήρου τὸν λίθον,
κτόνα γυνὴ κεροδανεῖ ζῶν τὸ βρέφος.

Περὶ μυῶν

Μύαν δὲ λαβὼν σὺ κ' ἐὸν πεπνιγμένῳ,
καὶ τέφραν αὐτῆς σὺ πυρᾶς ὑπερχέας,
τὸν νεκρὸν πρόθες αὐταῖς ἡλίου.
καὶ γὰρ ἀναζῇ καὶ θορᾶς ἐπιδέῃ.

Περὶ φρίνης τοῦ ὀρνέου

Φρίνην δὲ λίς κεφαλίσε τὸ ζῶον βλέπῃ,
καὶ ἡ φρὴν ἔχει αὐτὸ ὡς ἐόδον,
καθάπερ ἀγὼν ὡς ἐκ αἱ πλὴν ἡλέου.

κα' χε'

χαραδριὰ δὲ τὴν λευκὴν τοῦτο λέγε,
αὕτης νεουργὸν τοῦ τοιούτου τὸ ἄδυ.
ἐκ δὲ βοῆς καὶ τῆς βαφῆς ἡ πυκνότης,
ὡς τοῦ νότου φθίνοντος ἡ ἐρέμα κόκκου.
ὄντων δὲ δυοῖν τῇ φρόνῃ τῶν ἡ πάντων,
τὸ μὲν, φθορὰν λύει καὶ τοῖς γεγευμένοις,
τὸ δὲ, ξένον φάρμακον αὐτοῖς εὑρέθη.

+ περὶ ζῴων ἐπιγείων :+

Ἡρῶν βασιλὶς ὀνομαστὶς ἀνάξ λέων,
ὁ τῶν φυσικῶν πλουσιόμονος ἀρχίδων,
καὶ στέρνα, καὶ γόνατα, καὶ φυρῶν βάσις.
καὶ βλέμμα, καὶ θρίξ, καὶ κατάφρακτον σῶμα.
ῥώμη τε πλευρῶν, καὶ βεβηκὸς ἰσχύον.
καὶ νεῦρα πυκνά, καὶ ποδῶν μέγας ὄνυξ.
καὶ βῆμα, καὶ σκίρτημα, καὶ δέμας τάλος.
ἀμβλὺ δὲ πᾶς ἐξ ἀνάρθρων ὀστέων,
πρὸς τὰς ἀγωγὰς τῶν σκελῶν οὐ κάμπτει.
ἀνίκητος γὰρ τῇ στερρᾷ τῶν δόμῃ,
ἄκτ' θηρῶν γαυριῶν ἐπτρέχει.
καὶ κοῖλον ὀστοῦν κέχει τὸ θηρίον.
ὃ φῶς δὲ νευρὸν ὁλοχερὲς ὅλον βρύον.
ἀδδηφάγον γὰρ ἐστὶ καὶ ἥδιον πίνοι.
καὶ θυμοφθὲς εἰλιμὸς πολεθρέβοι.
ἐθὰς δὲ μικρὸν τοῖς παροῦσιν ὀλρέθη.
τροφῆς κορεσθὲς δαψιλοῖς ὀλιγάδας.
ὅτ' δὲ γηρᾷ καὶ τροφῆς χρείαν ἔχει,
ὅτ' τὸ θαρρεῖν φὲς τὸ θηρῶν κέχει,
τοῖς πρὸς ἀγρὸς, καὶ νομαῖς ἐναυλίοις :+

περὶ λεάνης :-

Λέαινα δὲ κράτιστε πεντάκις κύη·
καὶ πέντε μὴν τὸ πρῶτον, εἰς δίς δύο·
ἡ δὲ ἐφεξῆς, τῷ τετάρτῳ δὲ δύο·
κἀκόμμον ἁπλοῦν δὲ τὸ πέμπτον ἐξάγει·
καὶ τὰς δὲ κατὰ τῆς γενῆς τὰς ἐξόδους,
τῆς θηλυτὸν τὸν ἕκτον ἐργάζουσι τόκον·
δυοῖν δὲ μηνῶν τὰ βρέφη τὸ πρῶτον
σκύλαξι λυκοῖς ἐμφερῆ καὶ μαδίοις·
ἡ λευκὸν ἐμπίπτουσα μαστεύει γάλα·
δυοῖν δὲ μηνῶν τὸ βαδίζει κἀτρέχει·

καὶ τὸ φυσικὸν ἀρκεῖ τὸ πρὸς κυνός·

Νάρκας μὴ οὖν δύνασθαι πρὸς ὄνους ἐκ τῶν ἐθνῶν·
νάρκας τὸν ἰχθῦν ἡ περὶ τὴν χεῖρας λάβοι·
καὶ πήγνυσι ναῦς σὺν τῇ τοῦ ναυκλήρου·
ἡ ῥοῦς θαλασσῶν δίκην ὠὶ εἰ τρλέκοι·
ἵππον δὲ ταχὺν ἴχνος ἀμβλὺ κῶφ λύκου·
καὶ δίφρον ὀξὺν, τὸ σφυρὸν τοῦτου τρέφει·
σκύλαξι δὲ φύλλοις αὐθυποκλάδῃ λύκης·
λέων δὲ γαυνοῖ τὸ δόρυ τὸ σῶν τινον·
τὸ θαῦμα καινὸν, τοῖς πελήλοις τὸ τρίνου·
ἡ ὠὸν δὲ πᾶν πόρρω τὸ σκῦφος ὠὴν θ,
αὐτὸς τὸ πῦρ δέδοικε τὸς φλόγα ἑέων·
κλοπῆς δὲ ἡ πρὸς τὰς γυνὰς ἡ δὲ θέρας·
τὸ κατάσωμας εὐτυχεῖν ἀποκρύφους·
θερχὲ γὰρ ἐξαμβῶν τὰς βίβους·
πὸ τεθνιᾶς καὶ τεθφᾶς πεφυρμένας·
ὑδρῶν ἀλαφεῖς τὸν ποδῶν τὰς ἐμβάσεις·
χέρκου ἀποφασμοῖς ὀκβρίχων ἐσθιμένης·
ἐὰν δὲ κινεῖν οὐ θεὶ τῆς μάχης μόνον,

Τὸ θυμοφθὲς τ' ψυχῆς προσξύων.
Ὀκτωνυχῆ δούλησιν ἐνγεωμαστίγων.
Ἀμὰ τὸ καινότατον αὐτονομάτορ,
Ἀκάλλις αὐτὸν ὕπνος ἐκ πόνου λάβοι.
Κὴ γὰρ βασιλεὺς ἀρετῆς θηρικράτωρ,
Καὶ τὸν καθεύδειν ὑπερέπτης γένῃ.
Θηρῶν δὲ βασῶν δυνάμεων τ' προσφαῖ,
Ὅτ' κορεσθῇ τῆς δοφῆς τῆς ἀφθόνου,
Ἐαὶ τὰ λοιπὰ νεκρικὼς ἐψυγμένα.
Καὶ πνεῖ λίθινον ἐγγανὼ τοῖς φθανοῖς,
Ἐγένῃ τὸ πνεῦμα φυλακὴ ξένη.
Δυσωδίας γὰρ ἀκανὰς ἱδρυσαμένη.
Ἰηρὸν γὰρ αὐτὰ καὶ θεοὺς θηρὲ ἐγγίσῃ,
Λέων γεμὼν ἐξῆσιν φθὴ σαν πόῃν,
Καθάπερ φὴς πῦρ τῆς δοφῆς πεπεμμένης.
Καὶ μὴ λίμνη βρώματος ἐξεύρεμίας.
Τὸ θὲς ὠφελῆφθεν ὀλιγὼς διαπλύφ.
Ὃ γὰρ ὀδωδὸς ἐχέκαν ἀλλὶς φάγῃ.
Εἰ δὲ ὦν κατ' αὐτὼν ὀδρομὴ τῶν φθανῶν,
Κὴ τ' πόῃ θάπεζαν ὀδρὼν ἐσθίφ.
Πέλεται δὲ ἀλεαρτάνῳ τρόμῳ.
Νοσῶν ὑμὴς ὀρεθὴς εἰς τὸν βίον.
Ἀμὴ γὰρ ἡ φλέγουσα μικρὸν φυγέθης,
Ἐπεὶ χεν αὐτοῦ τ' φορὰν κὴ τὸ θέρος,
Ὑποπτος ἀν ὄλεθρος ὑμᾶς ἐστέφφ.
Καὶ πὸν μὴ αὐτὸν ἁρπαῖν τρόπῳ κρέας
Ἀλλ' ἐσθίφ κάμηλον, ὀρνεῦ ἡλίκης.

+ Περὶ κυνὸς ἰνδικοῦ +

Κυ ἰνδικος

Π

Αὐτὸς κυνὸς μέγιστος ἰνδὸς πᾶς κύων.
Ὃς οὐδὲ τὸν λέοντα ὠθεῖ τὰ δέμῃ.

ἀνδίσα δὲ σοφίζα πρὸς τὴν μάχην
καὶ τοῖς βρυχηθμοῖς ἀνθυπαντῶν τόνως.
ἐγκάμπτων δὲ κέρκῳ τὴν ἀνάδη
καὶ δάκνει μὲν, ἀνθιδάκνει δὲ πλέον.
τέλος δὲ τοῦ γένους αὐτὸν ἁρπάσας,
ἐπιπτὰ κατὰ γῆς, σπαρασσόμενος καὶ θλίβει.
κἀν τῇ ἐπελθὼν ἀποκόψῃ ὁ σκύλος,
τὸν τὸν μέγαν ἀγκῶνα σὺν ἀλυνάδαν.
μόλις ὀνεκρὸς ὁ σαυνὸς τὸ σῶμα.

περὶ μαντιχώρου

μαντιχώρας θὴρ ἐν ἰνδοῖς ὀρεσθῆ.
δασὺς, ἐρυθρὸς, εἶδος ἀνθρωπόφυς.
ὄμματα πυροῖς ἐμφερῆ γλαυκοχρόοις.
ὀφρῦς ἰκανὰς ἐκφοβεῖν καὶ μαχεσθαῖ.
ὠτα σεσμένα, σὺν τῷ μήκει μεγάλα.
κὰν ὀφθαλμοῖς, σὺν τῷ χρῷ τῷ βάσεις.
ὀδόντας ὀξεῖς. δασὺ τὸ σῶμα.
τὸ δ' ἄγκιστρον ἐκλεκτὸς ὀθὴρ χρῆ.
μόνον τὸ μέλι ἐγκεκτῆσθαι οὐρανὸν ἐκφυῶ,
ἐκ τοῦ βόλος μὴ ἐξ τὸ ξύλης φυόν.
πρὸς δὲ νεκροὺς τὸν βοᾶς τοὺς ὁπλίτας.
οἱ τοῦτ' ὁρμᾶς ἡμιχαδὸν ἀφέτοις.
κἀν τῇ ἀπόν τὸ ὀρεσθῆ κὲ σῶμα,
χορτᾶς δὲ ἀνάκλῳ σὺν βεβῶν τὸν ἐρεύθιν,
ὡς ἀκατάλυτ καὶ πρὸς βάνθρωπον τόνως.
κινούμενον δ' οὖν, ὑπὸ ἀφύπνου,
κρανοὶς ὀίσοις ἐν τόμοις τὸ θηρίον.
ἐν τῷ διωκτῶν ἐν βεφῇ καὶ ἁλιεύῃ.
ὅν τε δὲ πολλῶν τῷ πορίνδοις θηρίων,
Καὶ πρὸς τὸ φαῦ ἀκρατῶν κὶ δεκμαῖ,

δρυθεοποφάγος οὗτος ἐκλήθη μόνος.
ἰνδὸς δὲ λαβὼν τὸ βρέφος θηρίου,
λίθοις διαθλᾶ τὰ θεὸς ἄκρον ἰχνύον,
ὡς ἂν ἀφυὲς θεὸς τὰ κύτεα δήκνυ,
ποιῇ τι θαυμαστὸν ἐξ ἀφῆς ἀκινδύνων.

περὶ μονοκέρωτος

μονόκερως θὴρ παρ' ἰνδοῖς ὀρέθη.
θηνὸς μὴν ἰδεῖν. εἰ δὲ λάξ ἐπιπαύσοι,
θαρὲς μαχητής, ἢ δὲ κόρας συνδάκοι,
πόλις ἰαῦδαν ἀφυὴς θηρουργία,
πάσει πορθῆσαι τὴν φθορὰν τοῦ κινδύνου.
θεῶν δὲ πυκνὰ τὸν κερυφάγον χόφον,
ὡς θῆ τὸ μακρὸν ἐφθορᾶς πλῆρες κέρας,
ὃ τῶν ἀκμῶν σκηπτοφυκὸς ὀφρύων,
τὸ κοῖλον ἐστίν, τὸ δὲ κοῦφον ὡς γέρας,
τὸ δ' ἐξόμοιος τῆς φυῆς θεσπεσίου.
θαυμάτερον δὲ ἐστὶ θηρέας ἐίνης.
ὡς φὴς ἡλιακοὺς θεὸς φυεῖς κεκλωσμένου.
ὀξύτερον δὲ κοὐ τεθηγμένον θέλος,
ὡς μὴ κεκωφὸς φὴς ἐθ πᾶς πάμν τόπους.
μέγας δὲ πᾶν σκῆνο τῆς ἀκμῆς δίχα.
ξανθῷ γεμεῖν κόαλιστε τ' λαμπρῷ φέρει.
οὐρὰ δὲ συός, ἐλεόντιον σόμα.
κοὐθεῖν μὴν ὀξεῖς, δὴ ἀνάρθους τοὺς πόδας.
ἀπαίζει δὲ τοὺς ἅπαν θεῶν τόπους.
κοὐζῇ παροικεῖν κὴ πλανώμενος μόνος.
θεὸς μὴ ἀμόφυλα θηρίων θέμη,
ὅθὴρ θεσπνὴς ὡς ἐθὰς ποίμνη σκύλαξ.
τὸ συγγενὲς δὲ κὴ κτ' φύσιν φίλον.
σκανλίον μέμισα κὴ δίσνοον κείνοι.

κὴ φοῖ

ὡς φῶνε δὲ πρὸς τὴν ἠχὼ μόνη.
Ὁ σεμνοῖς ἐκδαμάζων τὸν τύφον,
ἕως τὸ ῥευστὸν τῆς γονῆς ἀφυβρίσῃ.
Τοῖς κτήνεσι δὲ πᾶσι τοῖς κεραοφόροις,
ἐπιτάττει μὴ ἀκριβῶς ἢ θερμότης,
ἢ τὰς τὸν ἐγκέφαλον ἀρδούσας φλέβας,
χαυνοῦν ἃ ποιεῖ συστολῆς ἐλευθέρας.
κἀκεῖνο λεπτὸν ἐμπεφυκὸς ὀστέον,
τὰς ἀναστόμωσας τῆς ὀφθῆς τῶν ὀσφραμβάνῃ.
κινούμενον δὲ τῇ ῥύμῃ τῶν πνευμάτων,
τὸ τῆς χαιδῆς γόνιμον ἐκρεῖν ὠν πορ.
ὡνοῖς τὸ μόνον ὠν κεστοῦ ὀστέον,
τὰς ἐξαστὰς ὀργανοῖ ὠν ἰκνεοῖ,
τὸ συνεχοῦς πηγνύοντος αὐτὰς ἀέρος.
τὸ γὰρ ἀπόμον ἐνεώτερον κέρας,
ὠθεῖ τὸ πάλιν ἐκδραμεῖν ἢ πτῶμον.
καὶ τοῦτ πάλιν δύο κατὸ πυρέτου.
ὀγὰρ δύναται ἀρεμεῖν τὰς ἰκμάδας,
πηγνυμένας ἐκεῖθ ὡς χαύνους τόπους.
Ἰνδῶν βασιλεῖ τῆς ἐμῆς φωνῆς ἄνες,
καὶ δὸς καθαρὸν ὡς ἀπόκρισιν λόγον.
τί δή ποτ ἐστὶν ὀκρατὴρ ὡς οὐ πίνεις,
καὶ γὰρ διαυγὴς ἐστὶ καὶ ἐμμήκης ἀρέθη,
καὶ βοὶς ἔχει ζωστῆρας ὡς λίθου φλέβας.
λευκόν τε κἠμβάνα ἐστὶ πορφύραιον;
ὄναγρος ἡμῖν ἐστι φησὶ λῖς μέγας.
ὃς τὸ ἐίχα λευκὸν ὡς τὸ πολὺ δέρας φέρ,
αὐτ ἐρυθρὰν τ κεφαλὴν ὡς ἡ κνύφ.
ἢ τοῦτο μοι δίδωσι τὸ ξένον κέρας,
ἀκκίπιον ἁπλοῦν τῆς λαβῆς τοῦ νόφρου.

+ ὅπως τὸ ζῴοις τὸ κέρατα φλέβ :-

+ περὶ τὸ κέρατος τὸ ὀνάγρ :-

Ἆρ' οὖν μάθης ἄρτας λαμβάνῃς χάριν;
ὁρᾷς δ' αὐτὸς καὶ τὴν πῆχυν μέγα.
ἢ σὺ χολῶμεν ἐν ὀπτίνοις τὴν θέαν.
καὶ μὴν ἀναιρῇ τὴν κεφαλὴν ἢ δὸς μάθω.
ἰοῦ τε πάντος ἀντιφάρμακον μόνον.
λῶ ἱεραὶ κόγχαι καθαιρεῖν νόθον.
ἀστεάζομαι δὲ ἐν χολῇ κατὰ σὲ φέρ.
τῶν μανύχων βέλεσε τῶν ἀγῶν μόνος,
ὃ τὸν χλωὸν τὸ κεράλινον φύων,
ὃ τὸ κέρας ἀόρῳ ἐξ ἀνδίας,
θεῖ μὴ ἀγρεύειν, ἢ δὲ κηρύττειν δέχοι,
φοῖνιξ πτερωτὸς κεκμῆμούμενος ταῖς
φονεὺς χάρεσι κἀν πόρεξθη κακλίσας.

περὶ κύνος φύσεως

ἰδὰ λὶ κύνος μορφὸν ἀνθρώπῳ ἴσῳ.
ὁ φθέγγεται μὴ οὐδέν, ἀλλ' ὠρύεται.
πάντος δὲ κύνος ἀλεξιμόθερον μόνον,
τοὺς θῆρας αἱρεῖ, κἀστιλεῖ τὰ κρέα,
ξανθέντα ἐφρυγμένα, φωσφόρου δέος.
σοφίζεται δὲ τὰς δορὰς τὰς ἐκπόνου.
κἀν ζῇ λυποῦν ἀνθρώπῳ ἁπλῶς οὐδένα.
ἰνδῶν τε κύνοι φωνῆς ὀξεῖς.
ἐθοῦς χάριν χάρακτος ἐπὶ νέμει.

περὶ λιχενδόνος ζώου

Ἡ λιμνόνδων δένδρον φύσεος φύει.
τὸ δὲ χέρσον κεάλισε θηρίον πόλιν,
κἀν θαρσεῖ δὲ κόδοι τῶν ἀκεῖοι.
ἢ λέκτρινον χάρεσιν αὐτῷ τὸ τρύφος.
ἔχει δὲ λεπτοὺς ἐν μέσῃ τοὺς πόδας.
καὶ τοῦτ' ἐπὶ ὀνόκναφος ἐκ τῶν κλάδων.

νι φάσι πυκνὴ δ' ἐγὼ ἀκανθίων·
ἐχῖνος δ' ἀεὶ μηχανῆς ἀποθλίβει·
οὐδὲ βλέπ' θαύμαζε τὰς φοινικίδας,
ἃς εἶλε χεροὶ τῆς βαφῆς ὀλεχείλης·
ἡ γὰρ ἀποσάξασα τὴν θηλὴν θέλει,
ἀνὴρ αὐτῆς εὐφυὴς ἐξόδευσεν.

+ περὶ ἀνθεφπομόρφου, ἤτοι ἀνοθηλαύρου +

Ἀνθεφπόμορφον εἶδον ἐνθὲ θηρίον·
τί δήποτ' ἐστί, φράζε φησὶ τὸν πλάσιν·
πολλῶν γὰρ ἡμεῖς εὐπορούμεν ἀεί·
τὸ πρόσωπον ἀνδρὸς εἶδον ἐνθὲ κόμην,
στέρνα, στέμμον ἄγεις ἐξύος·
καὶ χεῖρας αὐτὰς δύδρικας καὶ δακτύλους·
ἑπτὰ μαζοὺς ὡς γυναικὸς ἠρμόσω·
ἔμπροσθε δὲ πλευρά, λαπάραι, γαστήρ, πόδες·
ὄνον καθαρὸν ὀργανοῦσι τὸν θέλω·
ὀξὺ τὸ δὲ καὶ βαρύθυμον μόνον,
βάδιν μὴ οὐ θέλουσιν, ὡς θὴρ δὲ θέλει·
καὶ γὰρ κινεῖ τὰς χεῖρας ὡς καὶ τοὺς πόδας·
καθήμενον δὲ, πνεῦστα μετὰ δέος·
ἐστὶ δὲ τὸ φρόδες ἐνθὲ τὸ χέος·
θηνόκρα δὲ λῆφθεν σκιμοῦ καὶ ἡ βρέφος·
τὸ δούλιον γὰρ ἡμῖν οὐθὲν βλέπει·
ὀνοθήλαυρος ἐστὶν αὐτὸς ὡς λέγεις·
ζῶον πονηρὸν εἶπεν ἐνθὸς θεὸς τάδε +

+ περὶ λύκου +

Χωρδιανέοντες θεοὶ λύκοι,
μήπως τὸν ἐμὸν ἢ ὁδὴ θελήσει,
τὰς οὐρὰς σὺν δακόντες δμηλ μόνον,
θεὸς τὰς ἰλίγους εὐδρομοῦσι τὸν πόρ.

λύκος δὲ φαῦλος, καὶ κρεοφάγος, ὁ λύκος.
δῆλος ἀμνὸς ἂν φάγοιτο ποιμνίων μέσῃ.
ὀδόντας γὰρ ὀφθορεὺς ἐπεφύκει.
δῆλος ἐστὶν οἰδῶν τῇ τε φῇ τὸ γαστέρα.
καὶ τὸ γόγγρωτιδα τὴν παρειαῖν.
καὶ τὸ κόρου πεφθέντος σὺν βραχεῖ γεύνῳ.
ὁ θὴρ πάλιν δάκνουσι τὸ φεῦγον λύκον.
βραχὺ δὲ τὸν τέλος σκνῶτ φέρ.
ἐπιστρέφει δ' ὀφθαλμα, κὐβάδιν ῥέγκει.
καὶ ταῦρον ἰδὼν ἐξελίττει τὸν δέμον.
τὰς γὰρ ἀκωκὰς ὠμὸν κρεῶν ὀυσέγει.
καὶ τῆς γεδάρης τὸν τοσοῦτον ἁρπάσας.
ἀφαυαρκτὸν ἐκλυθέντα δάκνει.
ὀρφὸ δὲ μαχραὶ ὀξυδερκὴς ὠὶ φύσει.
καὶ γλαῦξ ἀλεγνὰς ὑπὸ νύκτα κὐσκάτος.
θνήσκει δὲ γοργῶς, μὴ δὲ ὠμβάσης νόθου.
φαῦλον πόαν κρέλιστε τὸ λυκοκτόνον.

περὶ ἄρκτου

Ἄσημον ἄρκος ἀπολίκτου κρέας.
ὀφῶς διαρθεῖ, ὑπνοῖ, καὶ φαιδρόῃ.
κὐδημιουργὴ πλαστικὸς τοῦτ βρέφος.
λεαίνᾳ δὲ μὴ θαλῆς γλώτης πόνῳ.
καὶ λαστοῖς θήγᾳ μητροῖς τὸν τόκον.
ἐνῆκε θηλῶν μὴ τὸ κλὼ τῷ φιλτάτῳ.

περὶ ἀρνὸς

Ἀρρὶν μὲν ἐστὶν ἄμνα τὸν θεσπεσέος.
θῆλυς δὲ τὸ νεῶ, δεῦτ κὐπάρᾳ πάλι.
καὶ μὴ θ πάτωρ ἐκεῖ ὅπως γένῃ.
κόρα ἐστὶ σωφρόνα τὸ δι φυΐδν.
ἀν ἐν τῇ δέλιν κθεύδον λίπῃ.

ἐνηούμῳ τοῦ σῶμα τῆς μητρὸς βασῆ,
κὴ τὴν ἑαυτῆς δεξιὰν ἐνεῖκασα,
καθῆκεν ἡμῶς τὴν εἶνα τοῦ κηδιμωμένου.
κάρουν γὰρ εἰς φασὶν αὐτὴν ἐργάζειν.
ὀρύξασα δὲ τῇ κεφαλῇ πυθμένα,
τοῦ σῶμα κεῖται φάρυγα γυμνὸν ὑπλίσαν.
ἡ μεγαλόνους τῆς φονώσης ἐμφύσης,
ὅπου λαναίτερον δυσλυχὴς ἀπεπνίγη.
πάλιν δὲ καθεύδοντος ἀπουλὶς ἤγοι,
τῇ δεξιᾷ πέρυσι τῆς θυγατρίας,
ἄρρητον ὅτι ἐμοὶ μὴ τοῦτο φρίκην.
κὴ δῆμα πολλὰν αὐτὸν ἄρχα φαρμάκ.
ἅμα δὲ λύκτουσα τὰς κεφὰς δόλῳ,
τῶν θεαζῶν ἐστιᾶ σαρκίων.
ὅσοις γὰρ αὐτῆς δαμιλοῖς ἐνέπεσε,
πορὴ κ αὐτὴ τὸ σκιὰν τοῦ σώματος.
καὶ ἐπικρύψασα τοὐδρόμου τέχας,
κὴ κατοιγάσασα τὰς ἐκσαθείας,
ὡς φαρμακὶς ὅλεχρος ἐξέπαυσε,
ἀνὴρ ἐπικρὰς ἀγνοούσας τὸν δόλον.

περὶ θωός

Πόιους δὲ κῆρας ἐκμαθὼν ἀοδοῦς νόμους,
ἀφικνεῖ θωὸς ἡ τὸν ἀνθρωπὸν βλέπει.
ποίαν δὲ πρὸν τὰ κλίνην ὁμαγμί,
δίκτυος ἤκῃ ἀμμαχὸν λιμὸν εἶχος,
δὺ ἄρα λὶς θηρὸς ὁμμὴς ἐπιδέχοι.
πόδ βασιλεῦ φεύγειν πεπτωκὼ,
δυσμόρους πέφυκεν ἀλλάγος δόμους;
μὴ καθάπαξ ἔγχος ὁ ῥέθη ἐέων,
τῆς ὀνίδων ἐν φθοραῖς ἀτρυπίας;

περὶ ἀγλαΐου θωός

περὶ βοὸς

Πάχεσι βοῦς, καὶ κερμάτων φορτία.
καὶ τοὺς γεωργοὺς ὠφελεῖ τοὺς τοιούτους.
κυήματα ποιεῖ, καὶ γαστέρας ἀρίστας.
μὴ τέχνοις κυμαίνουσας ἐξάγει ··

περὶ αἰγός ··

Τὴν αἶγα φασὶν ἀπὸ τῶν ὤτων πνέειν,
ἄγρευσιν οὐδὲν τῆς ἑνὸς πεφεισμένης ··
Χιόνα λαβοῦν σκόρδας καὶ κεφαλάδος,
ταῦτ' ὠφελεῖ μηδαμῶς ἐπενδύσης.
ποιεῖ γὰρ ὀδὺς κνησμονήν τε καὶ φρίκην.
πόνοις ἀλεπτῆς ἐμβιγοῦν τὴν καρδίαν.
Ὄνῳ δὲ κινοῦν τὴν ὀκρύας λίθον,
κάστιν πονηρὸν ἐξεγείρει τοῖς εἴλοις ··

περὶ ταράνδου

Ζῶον τί καὶ ταράνδος ἐνοικοῦν ἄλσεσι μέγα.
ταύρῳ γὰρ ἀντὶς ἐμφερῆ τοῦτον κρίνοι.
τὸν ὄγκον ὀφρῶν τε μυμήσαν καὶ τὸν δέρας.
κλέπτων δὲ τ' ἀγάθησιν ὡς χαμαιλέων,
ἄστοικα χρώματα τε εἶχα ἕκαστα.
τὸν ἄστατον γὰρ καὶ πολύμβολον βίον,
καὶ τῶν πονηρῶν ζῶν κεφαλὰς ἐμφάσεις,
οἱ πόρα κερδαίνουσι τοὺς ἀπλουστέρους.
πλανῶν τε ἀκῆ, τε τρεπαῖς τῆς καρδίας.
τούτου βασιλεῦ τ' δορκὰς θώρακ φέρ,
ὑπῆρξε πάντος ὁ πανώλεθρος θέλος ··

χ' δορκάδος

περὶ λαγῶου, καὶ πλωκός

Ὡς καὶ καθεύδει καὶ δοκεῖ πάντ' βλέπειν,
ὄφις τ' κὴ πλώξ, καὶ θυμοῦ πλήρης λέων.
ἀκτέτα γὰρ ἡ χλανὶς ὧν ὄμμα τ'.

δήουλίνος χιτῶνος ἀπηωρτέου·
φρουροῦντος αὐτοῖς, ὡς διόπτας τὰς κόρας·
πρὸς τὸν αὐτὸν οἰκεῖς πτῶκες χρόνον,
δήγμασι μὲν ὠδίνουσιν ἡς φωνὴς ἐκηχῆς
δήγμασι δὲ κατέχουσιν ὡς νοθεῖς ἔτι·
ὡς δὲ δεύτεραν γλώσσησιν ὀργανουμένους
ἐπεὶ ἐπεκρᾶς τὴν γενὴν τὴν γαστέρα,
ἄγχους πλήσιν κύουσιν ἐξ δήγματος·

περὶ χαμαιλέοντος

χαμαιλέων κράλιστε, τῶν χερῶν τρέπε·
σοῦρος γὰρ ὢν αὐλιχρὸς οὐκέτ' εἶ τέχας·
καὶ νῦν μὲν ὠχρός, νῦν δὲ φαιὸς γίνεῃ·
εἶτ' πελιδνός, εἶτ' κιρρὸς ἡς βάθος·
καὶ νῦν ἐρυθρός, κὴ πυρωλίκαμψ ἄρα·
ἐστικτὸς αὖ γίνοιτο δορκάδος λίκην·
καὶ ξανθὸς αὖ φαίνοιτο καθάπερ λέ·
ὅτῳ δὲ τὸ στόμα τὸς δήγιουμένου,
τὸ λευκὸν ἠγνόησεν ἡ φύσις μόνον·
σκῶλον δὲ τὸ σόμα τὸ κατέχων ξύλον,
ὃ φὴς λυπεῖ σφύζοντας αὐτὸν ἐὰν ἴδῃ·
καὶ γὰρ ἑαυτὸν ὁ φυὼς ἐπιστρέφων,
μάτιον περιχάνουσας αὐτὸς δῆκνύῃ·
καὶ λὶς δικωνῆς τὸ φορίον ἐνδάκοι,
πῦ τοῦτο δῆνον τὸ κάρφος ἡρμόσω·
καὶ γὰρ σεγανὴν ἐνδιδύσκεῃ σκέπιν,
ὡς τὸν πονηρὸν ἐξελέγχῃ δολεφόνος,
τὸν ζωῦ σοφιστὴς ἐυμαθὴς ὢν αὐτόθι·

περὶ σαύρου καὶ ἐχίνου διαφορᾶς

σαῦρον τὸν ὠχρὸν, ἡ τεμνὸν διαφόρᾶς,
ἁρμόζει τῶν τὸ τομαῖς οὐλοφόμιν·

Ἐστὶ δὲ φαφὼς τῶν μερῶν ἀγοῦν θέσις,
ὅτ' ὀνεκρὸς τοῖς ποσὶν ἐφερπύσῃ :+

Καὶ τὶς ἐχῖνον σωρεύσας ἔνθα σκοπίας,
οὐδεὶς ἐν ἀκτῆς ἀμμὴς κόλπος βέφθη.

ταῦ' ἀν' ἴδοι κεφάλιστε σωλεθμένον,
καὶ ζῶντ' τὸ πεῖν δυσχερῶς λεθεσωσμένον,
ὃς δ' πολὺς ὄρεῖνθεν ἐκμάνοι κλύ,
ἅς τὰς ἀκανθὰς ἐμβριθεῖς ὄρας λίθους,
μήπως ὑπαλθῆς ἐκ κυλιοθῆ τῆ ῥύμῃ,
πρὸς τὸν μυκηθμὸν κρλερὰ τῶν βεσμῶν :+

περὶ ἐχίνου χερσαίου

χῖνος σκληῆς οἶδεν ἀκάνθας βρύων,
καὶ τ' πρὸς ποιαῖς ἐκκυλινδεῖ κρύφα.
καὶ τ' ἐκεῖθ' ἐμπορεῖ βρεῖς ἰχάδας,
ἅς τοῖς ἑαυτοῦ φωλεοῖς θησαυρίζας,
ὀκ ἐφεξιμοῦ τ' μφορεὰν ὀλεθρίου.

χῆ βέφθ.

τ' σέλλῃ δὲ, τ' τὸ πολὺ τῶμα κρέφῃ.
καὶ τῶν ἀκανθῶν τοῖς λαβὰς ἀπευθύνῃ.
τοῦθ' ἡ θεὸς τ' ἔγκισε πορεύτα βλέπ',
λοκὴ δὲ νεκρὸς τ' πνοὴν ὑποπνίγων.
ἅ πουγεμὶν θέλοι τὶς αὐτὸν λαμβάνειν,
ὀθεὶς ἐνουρῶν τ' δορὰν λαβρέχῃ.
ἀν θίσῃ γὰρ χθὲ πᾶς νοῦ βίας,
ἀν οὐμοχωθῆ τῆ βεχῆ τῆς ἀγχόνης :+

περὶ λύκου :+

λύκος δὲ λύκος σκύλακωθ' ἡ λίθου,
θηρός τὶς ἐστὶν ἐγκοπεὶς πρὸς τοὺς λίθους.
τῆς κύστεως δὲ τοὺς βαρεῖς ἄμως λίθους,
ἀστῦρ κομῶθ', καὶ ποθ', λαθρύβῃ.
τοῦ γὰρ ἐχίνου τ' ποδὸν κεκαμμένον,

πίτθη νεωστὶ σωλεθθεῖσ' ἐς γείτονα,
φασὶν ἐλθεῖν καὶ ψιλοῖς εἴκας φύδν.
Ἀνῳ δὲ λευκῷ συγκεκαθθεῖσ' ἐς πόσιν,
ἀμγοῦσι νεφροῖς ἔρεθῆναι φάρμακον.
ἡ πορτὶ κἀμοὶ ἐκ πυρᾶς ἀναλῦδν,
ἐφλεγμονῆς ὀίδημα κατέλαδν ζέον.

περὶ ὑποκάμπου

Φαῶν τὶς ὁπλὴν ὑποκάμπου γαστέρα,
λύπαν κωνικὴν ἐς φθαρεῖσ' ἐξάγει.
Ἀνῳ δὲ κλέσαι ἐκ ἀνέαθίοι.
κἀκαθὸ δὲ θεὶς ἡ τεφρὴ τὴν γαστέρα,
καὶ γίνεθ' λίξ, εἶτ' ἐκ, εἶτ' τέμνει.
Εἶτ' ἀποφαγμὸς ἐμγὰν καὶ κῦρδίας.
ἐπεὶς τὸν ἐγκέφαλον ὀργὰ ζέσις.
λήθη τ' ἐμίκημα ἐκ βαρὺς κάρος,
κὐ βλέμμα νωθεόν, ἀμγὰ πῦρ κεδὸν φέρον,
καὶ χεῖρ ὕγρων ἐκ ῥινὸς παγυτέρων,
καὶ δίψος ὡς φλὸξ ἐκπιέζον τὴν φύσιν.
ἐμεβίου ῥεύμης σὺν τούτοις γένου,
πλαφμὸν ἔναγθεν πολὺ δ' σῶμα κῆγνυ.

περὶ μυγαλῆς

Ἡ μυγαλὴ δέδοικ' ἐκ τόπω φύσει,
γραμμὰς ἀμαξῶν ἐκ δγκῶν φράσαι θ',
νὺξ καὶ γὰρ αὐτὴ, ἐμπεσοῦσα κὐ τρέμει.
Βραδύνουσα δὲ, κὐ τὴν εὐπαθὴ πολλάκις,
καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῆς δυσυχῶς δεδηγμένους,
ἐκεῖνος ἀρθὲς ἐξιᾶ χοῦ μόνος.
καὶ γὰρ δ' ὑποσὶ ἀμαρῶς ὑπεξάγει,
βραχὺς ἐπ' αὐτῆς τῆς τομῆς πεπασμένος.

Περὶ κεφαλάλου χερσαίου

Ὧν δὲ χερσαῖος ὁ κεφάλαλος κύει·
μετ' δὲ τὴν ἐκλεψὶν ἀθρεῖ τῶν τέκνων,
ἔγκυος ἐξέρπει τὴς αὐτοῦ σκορπίος,
ἀφ' οὗ τελευταῖον θεὸς φθορὰν πεπληγμένος.

Περὶ δρακόντων ἀνθρωπίων

Ἀνθρωπόδρακοντες ἐν θηρῳδέσι,
χαίνοντες ἀστραπὰς καὶ τὸν ἀέρα.
καὶ τῶν πελιδνῶν τὰς κεφαλὰς ἀστέρας,
ἐν χειμῶνι θερμὰς ἐν πνοῇ κηλουμένας.
ἐκ τῶν γνάθων δὲ κοῦφον ἐν τῇ γαστέρι
θῆρας δὲ νυκτὸς ὁμοιοδεκμάζοις,
καὶ βοῦς λιθάσοις, καὶ κριοὺς ἐξαυλίων.
ἀμαλγιάμῳ δὲ λυγοῦντες αὐτάναξ.

Περὶ ὄφεως

Ὀνακίλυφος ὁ θεοῖς ἄπαξ ὄφις,
κεῖ θανατῶν, ἀν δὲ λύῃ πολλάκις,
ὀργὴ κτῆ σοῦ, καὶ πρὸς ὀδὴν τὸ σῶμα,
πρὸς ἀνλὶ ποράτα ξὶν ἡρεθιόμενος.
Ἀκὼν ὄφις δὲ θεῷ αὐτοκράτορι,
αὐθὶς ὑπεκφὺς τοὺς μυχοὺς χειμῶν,
τῆς γῆς ἀλᾶς ἐν φερούσης τὸ δίκλω.
ἐὰν γὰρ αὐτὸν εἰς φονεὺ ἀγρόλω,
πικρὸς διαλῶ ἐν νομαὶ τὸ ἀνδρίοις.

Περὶ ἐχίνου

Ἐχῖνος δὲ τὰς ἄκανθας σκεπέμπει τείχας,
αἷς ἢ φύν ἔθηξε καὶ πρὸς θλῖψιν μάχης.
φρίξας γὰρ τὰ νῶτα θλίβει τοὺς πέλας,
εἰς ἀπονευρᾶς εὐλιγὶ τὸ ἐξόλης.

χε ἐυσχόν.

+ Περὶ δήγματος τῆς ἀσπίδος

Τῆς ἀσπίδος τὸ δῆγμα, δῆγμα θανάσιμον
μὴ, μὴ, γὰρ ἴλιγγε μὴ δὲ φάρμακον χέης.
ὁ σφιγμὸς ἐξέλιπεν, ὁ ζωὸν ἐρρύη,
καὶ τοῦ θαρρεῖν ὡς ὄνησον τῆς φέρῃς;
ἔα· νικᾷ τὸ δῆγμα τὴν εὐλογίαν. +

+ Περὶ ὄφεως κεράστου

Λιμνόβιος ἡ πωόκεφαλος ἀκριβῶς ὄφις
ἐπὶ κεφαλῆς γαυριῶν κεραστοφόρῳ.
τὸν ἄνδρα δακὼν τῆς πνοῆς ὑπεξάγει.
τί γὰρ ἐπ' αὐτῷ δυσφορῶν τῷ θαλλέον;
ὀκτὼ ἴδαφροί· ὡς ὁ γὰρ ἄγχει πόδος,
ὁ καθάπαξ ἐρρεύσεν ἡς τὴν καρδίαν.
ἡ τοῦ ἰαθῆναι ἐκπεφαύλισται κρίσις.
δῆλον ὅσος πορεύθη καὶ τοῖς σοῖς ὅροις;
τοῦ ἀφορισμοῦ ἡς κενὸν πεφρασμένον;
τί τοῦτο; νὰ ρκᾶς τὴν περίστασιν δέμων;
ὦ τῶν τρ, ὀκνεῖς καὶ μιδὲν ζηλεῖς χρόνον;
πρὸ κατ' αὐτῆς τῆς νομῆς τῆς ἐνδάθῃ,
ἢ δεσμὸν, ἢ σίδηρον. ἢ στέαρ φέρῃ,
ἢ φάρμακον κύκνα θερμοῦ τὴν κρᾶσιν.
ἐγὼ δὲ λαβὼν ὀλεχῆ φύλλα μόνην,
ἀπόκρυφον γὰρ ἐκ κλύπτω νῦν λόγον,
καὶ θὲς ἐπ' αὐτῆς τῆς λαβῆς τὸ δῆγμάτος,
λύω τὸ λυπούμ, καὶ καθείργω τὴν νόσον.
καὶ τῆς τελευτῆς ἐξορίζω τὸν φόβον. +

+ Περὶ ὄφεως ἰνδοῦ

Ἰστὶς ὁ κεφαλὶς τὰρ ἰνδοῖς ὄφις
ὁ ἀστραμῆ τὸ μῆκος, ἢ δὲ λεπτόα.
ἀκαθ φέρῃ ἔξυμα βαθύπορφύρας.

γρ. αὐτῆς

Καὶ πᾶσα λευκὴ τῆς κεφαλῆς ὑπηλάσις
καθάπερ δὲ πλοκὴ καὶ νεόβλυτον γάλα.
κἀζῶν μὲν αὐτὸς σὺν δακεῖν οὐκ ἰσχύει.
νωθὴς γὰρ ἐστὶ καὶ βλαβὴς τοῖς ἐσθίοις.
ἀγρυπνεῖ δὲ νυκτὸς, καὶ κρεμασθεὶς ἡμέρας,
κἀκ τῆς μικρᾶς τῆς πνοῆς ἀποκρίνων,
ἰχῶρα τοῦ σώματος ὑγρὸν σκοτεινόν,
κἀπὶ γῆν δ' ῥεῦσαι φησὶν εἶδος μέγαν.
ἀγὰς δὲ νεκρὸς αὐθὶς ἐστὶ λιβάδας
ἀναδακρύων ἐξουσίν ἀρκεύθου γεῦ.
τοῦτ' βασιλεῦ καὶ σφαῖρα δὴ πουμία,
νεκρὸν πορεύθεις τὸν πόνον δεκτικόν.
ὁ μὲν γὰρ ἐγκέφαλος τὸν κέχων βάσιν,
σὺν τῷ ἀφωνῶν τῆς ἕνος διαῤῥέῃ.
τὸ στόμα δὲ τῆς φθορᾶς τῷ ὀμμάτων,
πυκναῖς τὸ λῆφθεν σὺν βηπαῖς διαστρέφει.
ἀνασμὸν τοιῇ, τὸ θεραπεύθεν τὸ θέμον.
καὶ δακρύων ἀκλαῦ ἐν λεῦθ χύσιν.
τὸ δὲ θέρμον δ' οὖν κὴ βαφῆς δὴ θυμῆς,
ἀκμὰς ὀδωνῶν, τὸ χρυσίζουσαν φθόνην.
καὶ κνησμὸν, τὸ βῆχα, καὶ θερμὸν κάρον,
καὶ καρδίας βρύγματα πλημμυρῆς φέρει.

+ περὶ χερσύδρου ὄφεως

ἀτῶν δὲ λῖς χέρσυδρον τὸν κέλιν πνεῖ.
κἀν δήμος ὅλους τοῦ πάρεχθόντος νίγει,
τοῖς δακτύλοις κεφάλισε φλυκταίνας φυᾷ.

+ περὶ ὄφεως ἀῤῥαβικοῦ

ὃς δὲ λῖς ἄθυμος σὺν τῆς ἀῤῥάβων,
κἀν ἀνῇ φονευθῆς, τὸ φονεῦ ὀξέ.
πλὴν σὺν συριγμῆς, τὸ πνοῆς διεξόδοις,

ὑφ' ὧν διαῤῥεῖ, καὶ χίλιον ἐν Καρκίνον.
νωδὸς γὰρ ἐστι, καὶ παλαιόφυκτος ἐστι.
Ἀλλ' εἰς τὸν ἰνδὸν τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν,
ἐστὶ λίς ὡς λέγουσι πορφυροῦς λίθος,
ὃς ἐν φρουραῖς ἐκδιώκει τοὺς ὄφεις.
ὡς λιβανωτὶς, καὶ κεγαμένη χλόη.
καὶ πυκνόφυλλος ἄγνος ἐφανασμένη.
καὶ γὰρ πῦρ φησὶ θεῖον ἐκμάδα.
ἐπιζέλαι δὲ καὶ τὸ θερμὸν ἀμβλύνει.
δεινῶν τε καπνὸν πυροκόλουθος βρύει.
καὶ τῇ γυναικὶ ἐν ἀδρανῇ δεῇ βρέφη.
ἐν δεῖγμα δηνοῦ ὁλοῤῥῶς ἀναῤῥέπει.

ΠΙ. λιθῶ φησὶ τὸν ἰνδὸν λίκλε σκόλυξ μόνος,
ὃς ἐστὶ πλάτυλος φησὶ ἢ τίλον πάχος.
ζῶον δὲ πολὺ καὶ ξύλον, ἀμφὰ καὶ λίθον,
ὃ δοῦσι δυσὶν αὐθαράγασι τῷ εἴδει.
καὶ κρύπτει μ', ἡ δὲ τὸ ὄλθος πίνει,
κάμηλος, ἢ βοῦς, ἐμφρυγεῖα ζῶ πνίγει.
ἡ πάσε δὴ θὴλῆνος τὸ ἀναερπύσας.
τὸν δὲ λὶς κύμβαχον ἐξάλλας βρόχον,
ὑλεσὶ κατ' ἐχθρὸν εὐλιμὸν ἐγκωφλόγε.
καὶ γὰρ ὄνος ἀνθρακεὺς ἢ πυρφόρος,
ἢ λεκδοφὸς δὲ κἀκεῖνος λείβει σέαρ.
ὃ καὶ σφαγμὸς ἐλθὲ ἐπὶ ξύλων,
ἔφλεξεν ὡς πῦρ. φησὶ δὲ τεῖχος ἐκ λίθων,
ὀξὺς κεραυνὸς, καὶ νεφῶν πλὴν εὑρέθη.
τούτῳ βασιλεῦ ὁ πυρὶ ἢ ἐκμάδος.
ἰνδῶν βασιλεῖς πυροκόλουσι τὰς πόλεις.
ἀμμὶ ὅλως εἴκουσι δασμοὺς φησὶ φέρειν.

ϙ' περὶ τῶν ἐν τῷ ἰνδῷ ποταμῷ λίθων.

ϙα' περὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ποταμῷ σκόλυκος.

περὶ φαλαγγίου

Δεδηγμένος δὲ πουλὺς ὑπ' φαλαγγίου,
ναρκᾷ βασιλεῦ (χλονεῖ) καὶ τρέμει·
καὶ φλὲ) μὴν τῶν μηλῶν τὰς ἀκρίδας.
(στέλλε) δὲ τῶν φλεβῶν ἡ θερμότης·
ἐμεῖ δὲ χυμοὺς, δηγὰ καὶ αὐτὰ) βρίζων·
ἐπὶ τε παθῶν ἰχυραὶ τῶν δηγμάτων,
ὀρθοῖ τὸν αὐχένα τῆς ψυχείσης ἰκμάδος·
τούτου δὲ πᾶς ἄδηκτος ἡ μόνον θίγοι,
πολὺς μεθαιρῶν τῶν παθῶν ἀπορρέῃ. +

περὶ ἐκχοῦς

τὸ δὲ καὶ ῥᾷς ὑπὸ τῆς φαλαγγίου·
ἐφαλίς ἀφυλὴς ἐμφερὴς (μακρόποις·
κλείνῃ δὲ θηρῶς αὐθυάρχα τοὺς πέλας
πλήθουσα τῷ σώματι θρεψεῖς ὑπὸ μέσης. +

περὶ ἀράχνων

μέγιστος δὲ τῶν ἀράχνων ἡ φύσις
καὶ πορφένους νυκτὸς λεπτοδακτύλους·
τὰς γὰρ ἀπαλεῖς ἰκμάδας τῶν ἐγκάτων,
ὡς περ μύτους νήθουσι κερκίδος δίχα·
κύκλους δὲ σωφρόνως ἀμηχανοῦσι τοὺς,
τὰς αὐλὶ χαβὰς ὀργανοῦσιν ἐν τόμοις·
παχυτέροις δὲ λίοι τοὺς κύκλους βρόχοις,
ἃς ἀέρα κρεμῶσιν ὑπὸ ἰδαπόδη·
ἀφίσαι γὰρ πᾶσα τοῦ μέθυ βαρῆς,
τῷ φυλεχνήμαλι σωλεθρμένη·
καὶ κλέπτει μὴν ἡ λαβὴ τὴν κλωστὴν·
ὑπόθειος γὰρ ἡ τοιαύτη λεπτότης·
σπρίζει δὲ τῆς ὑφῆς ἡ πυκνότης·
ἃς τὰς ὄρεας τοὺς κλῳοῦ περικλάστας
μύας δὲ κλώνων φυκὰ καὶ κρυπτέροις·

Τελαμῶν θήρας ἐν δεξιᾷ φέρ',
σὺν τῷ πορευομένῳ τὸν ἁπλῶς ἐν θέᾳ.
καὶ ζῆ κρεμαστὸν ἐφ' ἑλκὴ βαρυβόον.
τὸν ἡμιτεθνεῶτα, καὶ σκοπῶν δ' ἐλίκτυον,
μὴ νῆμα ῥαγῇ, ἐν τῷ κύκλῳ συμπέσῃ.
πνοῆς πορφυρᾶς ἐκλυθέντα σωλῆνοις.
ἐξῳδίνων δ' ἀνέ) μὴ τεχθέντος.
τοὺς τῶν ἐχιδνῶν ἐκμιμούμενος τόκους. +

+ περὶ μιμῶν τῶν καναστῶν +

κ τῶν μιμῶν κεφάλισε τὴν καναστῶν,
ὅτ' γὰρ ἐκφάνητος ἐν δόξαν ἀνέρχεται.
κύκλῳ δ' τέμνει ἐς τὰ γαστέρα.
εὐρεῖα κε) ζῶν, καὶ σφαδάζον τὸ βρέφος.
καὶ τοῦτ' ἐκλύει, δήκνυσιν ἀμφὸ βρέφος,
ὡς ἐκ παρασπέρματος ὀργανωμένῳ. +

+ περὶ τῶν ὀπιαθονόμων βοῶν +

Ἰνδὸν βασιλεῦ, τὸ μεγάλῳ Ἱερόμῳ
σκυβύνης ἤκουλα τῆς πορνείου.
πῶς τὰ πόδια κείρουσιν ὀξ ὀπιαθίου,
βόες περὶ ἡμῶν ἐν νομαῖς ἡδεσμένοι.
ὅτι γεφυσιν ἀχόρασι τὰ πρόσω.
σὺν κείμενον γὰρ τῶν κερατῶν τὸ πλάτος,
τὰ ὀπίσω δὲ δύναμιν αὐτοῖς ἀμβλύνει. +

περὶ ἔχιος καὶ ἐχίδνης +

χιος δὲ θερμὸς πρὸς πλανᾶς τῇ ὀυζύῳ,
καὶ τὸν τε ἥδιστον ἀνύβρις γάμον,
κεῖ) φονεύτης ὑπὸ τῆς ἐρωτρίας.
τοῦτῳ σὺν ὀργῇ λαθὼν τὸν ἐμφύσης,
καὶ τὸν βαρὺν ἐκλεμούσης αὐχένα.
πλὴν ἀμὸ ὄμμα, τέθνηκε, κὶ δὲ νῦν κύκ.

μετὰ δὲ μικρόν τινα τὰ βρέφη χρόνος,
τὴν μητρικὴν ῥήξαντα νηδὺν ἐξέδυ.
μή, γοῦν τετιμώρηκε ὦ φυτοσπόρῳ; +

+ περὶ ἔχεως καὶ μυραίνης :+

Ἔχις δὲ καὶ μύραινα σὺν διαζέτην.
ὁμοῦ, πρὸς αὐτὴν τῆς ὀπῆς ἐξερπύσας.
εἰ δὲ, πρὸς αὐτὸν ἐκροῆς ἀνηγμένη.
καὶ πρὶν βασιλεῦ συνδραμεῖν εἰς τὸν γάμον,
ἐμεῖ τὸν ἰὸν ὡς γλυκὺς ὁ νυμφίος.
καὶ τοῦ συριγμοῦ τῶν ἰύγξιν αὐτίκα,
πορακεῖσθαι πρὸς λέκτρα τὴν ἐρωμένην.
καὶ οὗτος πὰρ ἀμφοῖν συντελεσθέντος γάμου,
ὁμὴν, τὸν ἰὸν αὖθις ἀνιμήσατο.
καὶ κατὰ γῆς θᾶττον ἑρπύσας ἔδυ.
εἰ δὲ, πρὸς ὑγρὰς ἀπενήξατο τρίβους. +

+ περὶ ὦν κητῶν :+

Πρηστὶς. κριός. ζύγαινα. πόρδαξις. λέων.
καὶ φύσαξος μέγιστος ~~μέγιστος~~ κητῶν ἀρέσθη.
ἔτι δὲ νωθρά, ὦ βαρὺν ὄγκον φέρειν.
καὶ φωτὸς ἰθύνοντος ἐστερημένα,
ἡ γουμένους ἔχουσιν ἰχθῦς ὦν τρίβων.
ἃ κατόπιν τέμνοντα τὸν ῥοῦν ἐν μέγαν,
πατάσσει γὰρ τοῖς πτεροῖς ὦν συνόμων,
ἡ οὗτος πρόσω κύματος ἀντιτυπία.
χαίνουσι καὶ λάπτουσι καθάπερ κύνες,
ὡς ἂν τὸν ἐσμὸν ἐκ ῥοφῆ ὦν ἰχθύν,
καὶ τὴν πορεμπίπτουσα ἀφθόνως ὑλὴν.
τοῦτ' δὲ κἂν ἐν ὡς θεόφραστος λέγει,

ἐν ἀρραγῆ τε καὶ ὕψος ἐκ τοῦ πυθμένος,
παππᾷ κατ' ὕδατος πόρρω δ' ἐκ νώτου φόβῳ,
ἐν χέρσῳ δὲ ἀγρεύει, καὶ κινούμενος λόφος.

Περὶ Δελφῖνος.

Ἰχθὺς ὁ δελφίς· δυὰ ἀνὶ ἴδοι ναυλόχους,
σκιρτᾷ τε καὶ ἄλσεις ἀναφυσᾷ ἀσμένῳ,
καὶ ἐκ μετάρσιος εἶ, ἐκ τε τοῦ στόματος ὁ σκάφος.
ἄυραν δὲ ὦν πλαγίαν τε καὶ μειλίχῳ,
καὶ μετρίοις κύμασιν ἁλίαν χύσιν,
ἡδίστοις ἀφροῖς ἐκδιδοῖς ὦν δυνατῷ.
ἔχων δὲ τὴν κίνησιν ἁσπάλου χρόνον.
ἐστὶ δὴ μικρὸν καὶ καθεύδειν τὴν φύσιν,
ἀτὰς ἀναδὶς ἐξ ἀδήλου πυθμένος,
κεῖ καὶ ὑγρῶν ἐκ βάθους ἐπίσημα.
καὶ τὸ βάρος ἄνω τὸ ὁρμῶν τὸ κάτω,
κρουαθὲς ὦν αὐτὸ καθάπαξ τοῦ δαπέδου,
ἀναδρέψῃ τε καὶ ὕψος ἐκ βάθους πάλιν.
Λέων μὲν οὖν πίθηκον ἀγρῶν φάγοι,
τὸ δὲ γλυκοῦ δεξιοῦ τὴν φύσιν.
καὶ γὰρ ἀγκυβᾶ, ἐν σφρίγᾳ τῷ φαρμάκῳ.
Δελφὶς δὲ καμὼν, ἐξορίζει τὴν νόσον,
ὃ τὸ φάγοι πίθηκον ἰχθὺν ἀφθόνως
τοκὰς δὲ δυοῖν εὐρεθεῖσα φιλτάτοιν,
ἡ δελφὶς ἡ θήλεια τὸ θηλύνους χάριν,
ἔθηξε φιλόστοργον ὡς χρὴ τὴν φύσιν.
τὸ τέρχε γὰρ ἐν μεγίστοις κινδύνοις,
ἕως ἂν ἰδοῦσα μὴ αὐτὸς ἐξάγῃ.
πατρὸν δὲ τοιοῦτο θῆνομαι ἀκινδύνοις.
ἡ δὲ εὐθὺς ἀνήρπασε σὺν τῷ νηπίῳ.
εἴ τις δὴ δὲ ἡ τοῦ ἐν ἐκφαγεῖν τέχνῃ,

+ περὶ λέοντος ἐπιθήκης :-

περὶ δελφῖνος καὶ πιθήκης :-

ἡ ῥίζα πλεκτίζω, ἡ νενηστευμένον βρόχον,
ἀνεῖλεν αὐτὸν ἡ φτωχία τῇ πορφυρίδι.
βρέφη δὲ καὶ ἡ ἀγκαλὶ λευκὰ τοὺς τόκους
ὡς θεῖα μαῖς ὡς λεχὼ παιδοτόφος.
Δηφὶς δὲ λῃφθεὶς σὺν λεχὴς ὦ δικτύῳ,
τέως μὲν ἡ θάλασσα τὴν ἰχθὺν φέρ.
καὶ τοὺς πορευομένους ἰχθῦς ἐσθίων
ἐπὶ δὲ τῆς γῆς ἡ ἀθεοφάνεια μένον,
τὸν κύριον εὐθὺς ἐκλεμὼν ἀπηλάγη.
αὐχοῦ δὲ ἰσχὼν, ὡς ἐρηθὶς βραγχίων,
ἐμφνε παντὸς ἀγλιχώτερος γλίνους.
πνοῆς γὰρ ὀλκὴν σὺν θαθεῖα τοῖς πόροις.
ὡς θεκρατὴ καθάπερ ἀνὴρ τοξότης,
ἰνάσσει μὲν ὡς ὑπόπτερον τόξος,
πλωτοῦ δὲ παντὸς ὑπερδήξει σκάφος.
ὡς φιλόμουσος ἐστὶν ἡ τούτων φύσις
κιθαρίζει μὲν εἰ περὰ κοῦφ λύρας,
ὁ δὲ λυτίζει δὲ τοὺς κενοὺς αὖθις κλύπους.
ὡς θυνήσκει δὲ ὦν κατ' αὐτοὺς τὰ κρίτ,
ὁ ὦν νεώνυμος, αὐ δὲ μιλέρες,
ἐξῆς μετ' αὐτοὺς. ὡς ὁς δὲ τῇ θηλυλέρας,
ἴδοι τὶς ἂν φάγατα πυκνὼ ὀρρῶν.
φρουρῶν, ὁ παιδῶν, οὐρανῶν, ὁ τερμὰ κ.

+ περὶ ῥώκου

ῥώκης δὲ ἰχθὺς βασιλεὺς πολυνόμου,
ὁ φαῦς ἑαυτὸν μιχαναῖς ὁ τεξάγῃ.
καὶ γὰρ ἀνωθεῖ τὴν ὀχὴν ὡς τὸν βόρον.
καὶ μὲν τὸ ὑποκὼ δὲ χερὼς ἀποπτύσῃ,
ἰδοὺ νικᾷ τὴς ἐρομὰς, καὶ γυνάδας.
ἁλοῦν, ἁλασσᾶ τοῖς ὀδοῦσι τὴν πείρα.

ιζ' δις χερὼς

κζ πεστῆ

ἐγλαρέχει τὴν ἡσυχίαν σὺν τῇ ἔμμετρῃ.
ἀλλ' οὐκ ἐφικτὸν ἐστὶ μὴ δυνωδέον,
τοῖς ἀνθεμίζμοῖς τῆς πλοκῆς ἐσφιγμένον,
χωρὶς τοῦ τὸ ὁρμὰς ἀκρατοῦς γυναικείας.
φασὶ γὰρ αὐτὸν δυσίκνητον ἔχειν φύσιν,
ἕως ὀλιγοχρόνος ἁλμὸν διεκπέσῃ.
τοῦτ' τοῦ ἰχθὺν ἀλλεῖ παραξείας.
ἔφικται δὲ συμμοῖς ὁ φυσὴ ἀνθεσιμμένοις,
ἔστεγα δὲ λεφίς ἐκ κατεῖς σὺν ὀστέοις.
ἀθεὶς γὰρ αὐτῷ ἀμπεσοῦλες ὡς κόνες,
σὺν ἦν ἀπεῖξ ἀς τὸ σῶμα τὰς γλῆνες.
ὁ δὲ παραγίνεται τοῦ μαῖς ἀνεῤῥάγη,
καὶ δίφρος οἰκεῖος ὀξὺ ἀνάγκης εὑρέθη.
λῆς ἀς χρεμαστοὺς τῆς ἐφῆς σὺν ἐξάρας.
τὸ δὲ γόνου χύσαντος ὀφὲ τὸ μάλιν,
ἡ μὴ πάλιν ὡ χοῦ ἐκ ἀστώνης χάριν.
ὁ δὴ πρὸς φυγὼν τοὺς διώκτας ἀσμένῳ,
οὓς αὐτὸς εἰστίασεν σὺν τῶν ἀρκίων,
πρὸς τὸ ἑαυτοῦ ἀμφορὰν ἀπῆλθε μόλις.

+ περὶ σκάρων

Τὶς ἀγλῃνδὸν ἀμπεσοῦλας τοὺς σκάρους,
ἀς πλεκτὸν ἀμφίβλησεν ὀξὺ οἴστρου βλέπ,
ὅτ' ἴδωσι δῆλον μόνα σκάρον,
ὀξὺ ὀρμὴ πορεύῃ ὁρμὰς μιᾶς δόλον.
ἀλλ' εὗρε τοῦ ζῶν ἐγκρατοῦς διδασκάλῃ.
ἰδὺς ἔρως ὢν ἐκπυροῦ τὸ καρδίᾳ
ἀς τὰς σὺν ἀκρῃ φλεγμονὰς τοῦ ἀρκίου.
ὀσμῶμον πλὴν ἀν ἀμοὺς ἴδοις μάθοι.
ὡς ἀκρατοῦσιν ἀς ῥυεῖτες ἀθεόι.
πολλάκις ἀφῆκαν αὐτοὶ τὸν φίλον.

κζ δοῦ

κζ λάθοι

ὀδοῦσι πυκνοῖς ἐκδαπανᾶν τὸν βίον.
καθάπερ αὐτοῖς ἰσοφορεῖ τὰς ἀνθίας,
ἀμήρ ἰς ἰδὼν τὰς νομὰς εὐηθίων.

+ περὶ κεφάλου

Π ῶιος δὲ τὸν κέφαλον ἰχθὺν αὐλάκαλξ,
ἐν πόντῳ εὑρὼν ἀς τὸ σύνομον ἠνίξω,
ὃς οὔτε οὐδὲν οὐδὲ φαῦλον ἀνθάλλει,
ἀμὴ σεσηπός, ἐστὶ κεκμηκὼς ἀεί.
γαστρὸς πονηρᾶς οὐκρατεῖν ἐκμανθάνει.
σιτούμενος γὰρ τὸ διάβροχον πόδι,
ἀρκεῖ ἐχθὲς δὲ δεῖπνον ἐκ τοῦ ἥκοτ.
ἐφεδρεύει δὲ χαυδὸν ἐκφυγῆς τὸ κυμμίον.

+ περὶ γλάνου

γλᾶνος ἰχθὺς ὡς πατὴρ παιδοτόφος.
ὅτ περὶ τὸν νῆξιν ὀρρωδοῦν ἴδοι,
καὶ τὸν δέος λήξαντος ἀνεμάπτειν.
τὸ δὲ, ὡς ἐχθρὸν ἦς πυρᾶς ὦν ὄμματ,
ἐκπορφυρωγῆς ὑ ὡς φαεῖ ζῶν ἀστόρου.

+ περὶ κώνου

Κ ῶνα δὲ τὸν σκύλακα πλέοντες δέος,
ἐξ ἀμφίπλους ἀνδρὸς ἀς τὸ γαστέρα.
ἐπεὶν αὐτὸς ἀνάλεκτος μὴ τὸ ἦ,
ἐνήξατο ζῶν ἀς τὸ σύνομον ἠνίξω.
ῥέφει δὲ κώνας, γλαυκοί, καὶ ἠλιτόπλω.
ἅμα δὲ καὶ ἀσκάριον ἢ ἠθέα τιθάσσοι.
οἷς τὸ κέφαλον, καὶ τὸ ἦς κέρκου μέρ,
ἑκατέραις ὤπλισεν ἀγκύραις ἢ φύσ.
ἀμὴ εἰς μὴ αὐτῶν ἐμπεσὼν ὦ δικτύῳ,
ὡς ὁς τὸ λεύτλω ἐκβιάζει τρέχειν.
οἱ δὲ ζοφλὸν δοκοῦντες εὑρεῖν τὸ φίλον,

ὠ ἐγκ

ὠ πυλᾶιον

χωροῦσι κοινῇ πρὸς τὸν ἀγῶνα δόλον,
οὐ ὀσοχαστὴς δικτυοῦς ἐξελκύσας,
ὅλον κοινικὸν ἡμιμέλι ὠνόμασε +

+ περὶ μελανούρων +

Φαοὶ δὲ δόλον ὠνομελανούρῃ,
ὅτι μὴ ἢ θήματα σοφρόνως ἔχει,
τοὺς θραλίκους ὁ φυὼς φεύγον δόλους,
ὡς ψυχοκερδῆ τὸν βυθὸν διαδρέχει.
ὅτι δὲ χαμωὶ φὴς ὀρείθεν ἐμπέσῃ,
ἅπας ἀμιὸς διωφορῇ πρὸς τὴν ἄμμον,
ὡς ἀπὸ φόβου τοὺς ἐφοὺς ἀναδρέχει,
καὶ πάντα λάμπειν τῆς νομῆς παφρυγμῇ +

+ περὶ ἀστέων +

Ἡμιάλι κοάλισε θήματίης ξένον.
ὁ ἀστεῖαν κομοῦσι ναυτίλων παῖδες.
ὀκάστυγον δὲ οὖν. ὁ δὲ ἄμοιρον ἀμμῆς.
μανὸν δὲ καὶ ζῶν ἐπὸ ὑπὸ τὸν τέρας,
ἐπηλυγάζει φὴς κομιν δήρων λίθου,
πρὸς τὰς ἀγωγὰς κοχλιερὰ τῶν ῥευμῆς,
εἰ πουδὲ πρὸς πέτρα λί τῶν ἐδωδίμ,
ζῶον λίχεπτὸν ἄμο πορὸν ὡς φύλαξ,
πάλιν πρὸς ὠθῆ τὴν δυσάλθῆς φύσιν.
ἢ τὸ πρὸς ὁσιὸν ἡσυχῇ πρὸς λαμβάνει.
καὶ καθάπερ σόμασι πυκνοῖς τοῖς πόροις,
λάμπει βασιλὴ τὴν βορὰν πλαυλίκα.
ὅτι δὲ λίς ἀνδρόπος ἐκλέμπειν δέλοι,
τὸ ζῶν τὸ νεκρὸν ὑποσειδῶνος τέκος.
οἷδε πρὸς θυρῶν ἀμφορᾶς ἀποκρύφῃ.
ἡ μὴ γὰρ θεὶς ἡ βοχῇ νεκράφη.
καὶ τοὺς πόρους ἐσφιγξε καὶ κατεσθίει.

τὸ τελευτῆς τε ῥιζὸς πελεκάου.
ἀμφεῖ δὲ πικρῶς ὀσφαίνεις τὸ κῆρ.
ἕως τὸ λυποῦν τῆς λαβῆς ἀποκαθαίρει.

+ περὶ δράκοντος ἰχθυδίου

ἰχθῦς μὴν οὗτος τῆς θαλάσσης ὅδε.
τὸ δ' οὖν κεφαλὴν, τὰς φολίδας, τὰς ῥῖνας.
καὶ τὰς διαυγεῖς ἀστραπὰς τοῦ ὄμματος.
ὁ κεῖνος αὐτὸς ἐστι τῆς γῆς ὅδε.
καὶ τὸ κῆρυξον ἡφίοις φορμάζεσθαι,
ὡς σοι λόγου οὐκ ἐόντος ἐν ἰχθυοκτόνοις.

+ περὶ φυσάλου ἰχθύος ἐρυθραίου

ἰχθὺς τὸ ἐρυθραῖόν ἐστιν ἰχθῦς οὐμέγας.
ἐγχωρίοις φύσαλος ὠνομασμένος.
αὐτόθεος μὴ τῆς κεφαλῆς τὸ πλάσιν.
ἔχει δὲ λίνα κεφαλὴς τὸ γαστέρα
σμάραγδον αὐ εἴποι τις αὐτοῦ τὸ χρῶ.
ὡς ἀπὸ πυγμῆς ἀδρανοῖς τεθλασμένῃ.
ἐν τῷδε ἄθρει, ἐπλατύνω τὸ σῶμα.
φαινόμενον οὖν τις τοῦτον, ὀλθὶς ἐρράγη.
χρεὶ δὲ λαβὼν, ἢ πορφύσας μόνον.
ἀς ὄγκον ὑγρᾶς φλεγμονῆς ἐξεδόμη.
καθάπερ οἰδῶ ἐστὶ τὰ καρκῶδες τέρας.
ἐν φεῦ κτῆς γῆς οὐκ ἐχούσης ἰκμάδα.
πλὴν ἀπολυθῆς ἀς τὸ ῥεῖθρον αὐτάλς.
αὖθις ἀναλῇ, καὶ θερχθῇ πλέον.
ὡς πομφόλυξ, ἢ κύστις, ἢ σφαῖρα ξένη.

+ περὶ ἰχθύος ἰνδοῦ

σὺ πορ' ἰνδοῖς ὁ βραχὺς ἰχθῦς μόνος.
ὃς χρυσοῦ ζῶν, ἀς τὸ τοῦ ῥεῖθρον βάθος.
ἕως τελευτῆς. πλωὶ κάτω χαρμόνον.

ὀνεκεῖς ἀνέπλευσεν ὡς κοῦφη πτίλις.
ὄμματα τὰ λιθώδη τῆς ἐρῆς ἐξαρπάσας,
πελαγίκαι τέθνηκε· νῦν δὴ φαρμάκων.

+ περὶ κροκοδείλου ::

κροκόδειλος νηχόμενος εὐτόνως.
ἀνὴρ δὲ χαυδοῦ τὸ κῦμα τέμνει,
βδέλλων φορητὸν ἐξ ἐκείνου βλέπει.
εἶτ' ἀναβὰς τὸν ὄχθον σκιπόρου,
πίπτει κατ' γῆς βλέπει τὸν ἥλιον.
καὶ πορφυρωποῖ πρὸς τὸ φῶς εἰς τὸν ζεῦν,
τοῦ ὠῶν γράφων κρύπτει κρυπτόμενος τόπους.
ὄρνις δὲ λίς τρόχιλος ὠνομασμένος,
τὸ ῥάμφος αὐτῆς ὁ φυὰς ἐπιστρέφει,
τὰς αἱμοχαρεῖς καὶ θηριοβούβας ἐξάγει.
τούτου πρὸς ἐχθρὸς ἐστὶν ὁ βρυφέρων,
καὶ τὸν κροκόδειλον ἀνὴρ μὴ δοῦ λαμβάνει
μηδὲν κακὸν παθοῦσα σκεῦος θηρίον.

+ περὶ ἰχνεύμονος ::

ἰχνεύμονος δὲ πρὸς βοῦν ἱππεύοντος,
βοῦν τὸν λαμπρὸν ὁ τρόχιλος ἐνθάδε.
ἐκ διαστήματος βραδὺν πρὸς τὸν μάχην.
πάλιν κατ' αὐτῆς τῆς ἐλνὸς καὶ θαρρεῖν.
ἐκ μὴ δὲ μικρὸν ἠρεμεῖν ἐπιρρέπον.
ὁ δὲ πρὸς ὀργὴν ὡς τὸ πῦρ ἐπιζέων,
αἴρει τὸν ἐχθρὸν ὁ χερὼς καὶ συμπνίγει.
ὅπλον γεμὶν ἑτοιμον ἰχνεύμονι φέρων,
χωρεῖ κατ' αὐτῆς ὁ γυὰς τῆς ἀσπίδος.
πολὺ γὰρ ἰσχυρὸν τὸ δορὰν καταχεῖας,
τὸ δῆγμα θαρρεῖ καὶ κρατεῖ πρὸς σερπύας.
ὕδωρ δὲ ὡς σύμαλι πολλάκις φέρει,

ἀνὴρ ἀναξῶν

ὀκροκόθυλος ὃν τὸν νεῖλος τρέφει,
ἐγχελυμελαξύλαν θηνῶν τῶν εἰδῶν.
αἷς δὴ ὁλιθάνωσι τὴν κλίνην, τρέχει.
ἐλαῦ δὲ πνεῖ Ῥωμαστὸν ἰῷ βορβόρῳ.
καὶ θεὶς ὕδωρ κηνίας ἀρύσαν θέρους,
τέχνη φυσικῆς ἐμοὶ τὰ πανουργίας.
καὶ κύπελλον χρὴ σὺ φρυγανώδη σκέπην,
καὶ λαν θάνων ὡς ἔθος κὴ διαλοχέπε.
καὶ κτὶ μικρὸν χρὴ νιῶν Ῥαμβάνε.
πειρόμενος δὲ οἷω ὁ πορεὺς ὃν ἐκτεῖ,
τοὺς ἁρπαγὰς μὲν ἐθεασεῖς κὴ δικμάχους,
ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἡνεῖς δὴ πουκρίνε.
τοὺς δὲ ὡς ὁ ὁρμὰς θεασικὰς νωθεστέρους,
ὡς μὴ φυσικοὺς δὴ ὑπόπτους, ἐκρίβε.
ὃν γὲ τοι κρᾶτιστε ὃν ζῶν μόνος,
τὴ μὲν κάτω πήγνυσι, τὴ δὲ ἄνω θρύπτει,
κινεῖ θαμινὰ τὴ ἐφὶ θλῶν τὴ μέγας.

περὶ κοσύφων θηρατίων

ὁὶς κοσύφους δέφασι τὴ θηρατίους,
ποθὴν τὸν ἀηρὸν ἐφιλήδονον βίον,
καθάπερ ἄδρους, ἐσφιγῶν λας βαρβάρ.
καὶ ζῆλ ὀλυπεῖν κὴ σκῆπ τὰς σωμόμους.
ὅτ' ἐπίσας ὀρεόνος ὃν ὠδίνων,
ἁς φῶς ὡς θεὸς δὴ σκιάζῃ τοὺς τόκους.
τὰς γὰρ κὰδ' ὑγρὸν οὐκέωσι πασάδας,
ἃς ὁὶ δὲν ἀκτὴς ἐγκεπεὶς ἀλαλύφε.
τοῖς ἐκλίναις μεῖς σὺν διδούσης τὴ λίθου.
πλὴν ἐπὶ πορθμῆρωσιν σὺν τὴ μέθέων.
ἐφὰς νεθῆς τὴ λεχοῖς ἀφέσίας.
μὴ ὁὶς ὑπεχθὼν τὰς κλῆρας διεξόδους.

ἡ Σοκιαθῆ ἐπιόπον τὰ βρέφη.
ἡ πορφασυρῆ καὶ τὰ λέκθα Σηλέη. +

περὶ βοὸς θαλατίου

ἡ δὲ καὶ θήσασα βοῶδή ποιω μίαν.
ὃς ἴκτε μὲ φς ἰχῶν πεφυρμένω.
ἰχθῦς δὲ θηρᾶν φς πεφυκὼ ἐκ ἰχύων.
τὴν ἐωῦ φονευτὴ ἔλλοχᾶ τῶν ἰχθύων.
ἐνθὴ γὰρ τ ῥοᾶς διαβεάσας.
ἐτ ἀδιάπνευ ἐκλείνφ στόμω.
κυρίων ἑαυτόν. καὶ καλείργων τ ξένον.
ὃς ἀχθὲ μὴ λῆς πνοῆς πεφεκμένης.
ἐᾶ δὲ νεκρὸν ἐμφορεῖ θαλασσῶν.
τὸν βοῶ τ ἐχθεόν. τὸν μὴ ἀγρεῶν. τὸν φάλον. +

χθ ἀχθ

περὶ σαργοῦ

Σαργὸς ἰχθὺς ἐστὶν φς ἀίσεον ζέων.
Ἡλίων δὲ φωτὸς ἐστὶ θύμιος πόας.
Ἀκτὴ κεῖ πρὸς ἀκτὰς παγενὴς ἠθροισμένος.
ὁ πουδὶ ἀσφάξ ἐμβολάξευτος λίθου.
Ὧν ἡλιακῶν ἐμφορεῖ λαμπάδων.
Οἰ φς δὲ ἐλθὰς ἀίγας ἀῤῥήτω φέσι.
καὶ γὰρ πορφὸς ἡλιακῶν τ ἐκνόμοις. +

χθ χόπι

περὶ πολύποδος

ὁρῶτα δὲ ἐπανοῦργον τ φύσιν.
καὶ θερμὸν φς κίνησιν ἀφροδισίων.
ἀφ καθ ὑγρὸν τὸν πολύποδα βχε.
αὐτοκράτορ. τέθηπα λῆς ἀπληστίας.
ὅτ γὰρ ἡ θήσατα φνὸν λιβρίκη.
ἐπνεῦμ πυκνὸν τὸν βοῦ διαῤῥέχον.
ὀρεῖθεν ὑφοῖ. ἐστρόβει. καὶ συγχέη.
θήρας ἄσων ἀγεῦ ἐν τῷ χεόνον.

αὐτοὺς ἑαυτοὺς πλοκάμους ἐαθής.
ἐφῆς δὲ λιχὼν ὁ φθορεὺς ἀηδίας,
ὅτ' ἐκ τοῦ ῥείθρου τὴν ἁλίαν χύσιν,
τὸ δαπανηρὸς ἀνάπλασιν φύς.
καὶ τὸν μὲν ἐκθεὶς ἀλχερὸς δὲ ἐκφύσει.
κε ϛ' τὸ ὄμμα αὐτῷ χθονιῶν λιχανθόνον
δρεξάμενος χὰρ τῆς τοσκαμμένης ὑλῆς,
λίμνη μὲν λιὼ τρεῖς χεμορφῆ φύσ,
ὡς καὶ δοκεῖν ἐκεῖνο λιχὸν τὸ ξύλον,
ἢ τὸν πορόντα λίθον ὁ φθὶωαμὸς.
τοσκείμενον δ' οὖν ὡ πορεῖα τὸν λόνον,
ἐκ λῆς περὶ τὸν ὀίσεον ἀποπλῆξίας.
ἰοῦ θανατᾶ, καὶ βραχὺς ῥιβῆ χέρνος.
τοσθὲς ἑαυτὸν, ἐστὰ τὸν καρκίνον.
οὐς ἤθιε τοσὶν ἡμοχὼν ἐσυλλέγων.
λίκλῃ δὲ ἔφσα, καὶ βραχὺ πλεῖστα χέρνῳ.
καὶ νῆχε ζῶν ὁ λαρίθμῃ βίον.
ὅτ' δὲ χθμὼν ἐδριμὺς ἢ ψύχος,
ἐμφιῶς οὗτος αὐθεῖ ἴδοι,
τ' ῥεῖθεν ἀφὲς, ἐτὸ σώνομον θὲ,
ἐξῆσιν ἐς τ' χέρσον ἕρπων ὡς ὄφις.
ἐπέζαν ὁ ῥὼ, καὶ τὰ θὲς ἐπὶ σόμα,
τ' ἡλιακῆς ἐχθρονίζῃ λαμπάσι.
δένδρου τ' παντὸς αὐ ἐπιβάνθη θέλῃ,
καὶ τοῦτο λούτῳ ἔφσον ἐς ἕρμα ῥίζης.
ἀνάμνον ὑπηρέτου τὸ θηρίον,
κινήσεως ἔρημον ὁ τὸ ὁ ῥέθη. α

περὶ χάβρακος ιβ

χάβρακες δὲ χανδὸν ἐκπετάσας τὸ σόμα,
κρίδας ἀφὲ τοὺς τὰ κλῶδα μὴ βλέπ.

Τούτοις δὲ τοῦ φάρυγγος ἐξωδηκότος,
θνήσκει τροφῆς ὄλεθρον ὀξὺν ἁρπάσας. +

περὶ μυραίνης

Ὅταν ἁλιεὺς ἐκτινάξας τὸν βόλον,
ὑποπασῃ μύραινα αὐτονοκράτορ,
ἐς πίθον ἀντλῶν ἀγνοεῖ κεκλασμένον,
ἡμέν γὰρ εὐθὺς ἀπὸ μεστίου πόρου.
Διεξέδυ τρόζουσα καὶ τὰς συνόμους.
Ὁ δὲ βλεπτὸν ἔστηκε τὸν βρόχον μάτην. +

περὶ σηπίας

Πανοῦργος ἐστὶ τοῦ φύσει ἡ σηπία.
Ὧν θηρατὴ κλέπτουσα τοῦ κακουργίου
ἐμεῖ γὰρ ἀπόσφαγμα τοῖς ῥείθροις μέλαν.
Ἐκλαμβάνει τοῦ ὄψιν ἐνδῦτα γνόφον,
καὶ τέρπει θηρῶσα τοῦ τρωτηρίου.
Ἀλλὰ σκόπει μὴ ζῶσα εἰς χεῖρας λάβοις.
Ἄλλος γὰρ ἂν φθάνοι τῆς ἐκπείρας βλεπτὸν.
Ὀδόντας ὀξεῖς εἰς ἀπόκρυφον στόμα
καὶ δῆγμα πικρὸν ἐξ ἰοῦ προηγμένον. +

+ περὶ τρυγόνων θαλαττίων

Ἰοῦ δὲ μεστὰ ἐκ φθορᾶς ὀξυδρόμου,
ὧν τρυγὸν τὰ κέντρα ὧν θαλαττίων.
Οἷς καὶ τε θηλὸς ἂν ἀμυχθῇ δενδρίον,
μοραίνει ζῆν οὐκέτι δυνάμενον. +

περὶ κερδαλῶν

Ἰὼ κερδαλὴν δέφασι τοῦ θαλαττίαν,
Τοῖς ἐγκάτοις ἀγκίστρον εἰς δὲ δεγμένην,
Τοφῶς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔνδον στρέφειν,
Ὡς ἱματισμῶν σηρικῶν ὑφασμοῦ,
Ὡς ἂν ὀχαλκὸς ἐμπαγεὶς διεκπέσῃ. +

Περὶ ἰουλίδων

Κ ναμὴ ἡ θήλεια τοὺς ἰουλίδας.
ἔστι δὲ φαυλότατον ἰχθύων γένος.
καὶ τοὺς ἐν ἀκταῖς μάλιστα οἰκοῦσι λίθους
θήραι δὲ λυπεῖν τοὺς ἐν ὑδροθηρίαις
ὅτ' κατ' αὐτὰς ἐς ῥιφὼ σιν ἀθεῖν.
γεγευμένα δὲ λίνος ἰχθύος μόνον,
ἀόρατ' ἀπέφλεγεν αὐτὸν ὁ τε
ἰοῦ γὰρ αὐτῶ πλῆρες ἐστὶ τὸ σῶμα,
κἄν λίς τὸν ἰχθὺν ἀγνοῶν ἐπεσθίοι,
σεσφαῖς ὀδυνῶν ἐστιν τὴν ἀρετέα.
ὡς καὶ λαγῶν ἐν θηρατήριον φάγοι
ὡς τὸν γὰρ τοῦ ἐχθροῦ ὑπεναντίως ἔχει,
καὶ γυμνὸς οὗτος ἐστὶ μικροῦ κοχλίας.

Περὶ περοτέως

Ι χθὺς ὁ περοτὶς ἐμφερὴς τ' ἀνθίαις,
μάλιστον δὲ τοῖς λάβραξι τοῖς βορωτάτοις,
ὃς ἐκ κεφαλῆς ἐς ἐρυθραὶ γραστέρα
ζώναις χρυσαῖς αὐλίκρις ἠγλαϊσμένος.
ἐὸς μυθικὸς ἀφροδίτης ἐκρίθη.
πλωτὸ δὲ θηρῶν δρομῶν καὶ ἰχθύς.
ὀδοῦσι μακροῖς ἕλκομαι πεφραγμένος.

Περὶ πίνης

Ι ὢν ὀστρέων σύνεσιν ἡ πίνη γένος.
ἣ τὰς φορυτὰς πέρα νοι γνίᾳ πτύχας.
κεῖ καθ' ὑγρὰν καὶ πρὸς θαλάσσῃ σαρκίον.
σὺν τ' ἑαυτῆς μεγαλῇ σὺν θαλίων.
ὅτ' δὲ μανὶς ἀπαλῇ δέρμοι,
καρκῖνος αὐτῇ ἐμβιῶν πρὸς ἐστίας,
νυκτὶ μετ' ἀγδοῖς τ' λαβαῖς τὸ σαρκίον.
ἢ δὲ πλέον κέχλωεν, ἡ δὲ πρὸς νέει.

ἐν τῷ λαθοῦσι διπλοῖς δίσκοις.
ἐν δὲ ῥυεὶς ὠς ὁμίλῳ τῆς πίνης,
ἀς ἀστραπῆς ἐξαμείψιν ὁ δρέπηλίδος.
κινούμενος δὲ τῇ καθειρχθείσῃ βάσει,
εἰς μαρμαρυγὴν ὀργανοῦται μυρίαν.
πίνη δὲ ποιεῖ ἐν μιᾷ βλάστῃ ξένῃ,
ὡς ἐξ ἀφανῶν βλαστῶν ὠνεγκεῖν,
ἣς ἡ φεραυγὴς ἐν λιθῷ βλεπτόλης,
ξανθοῖς πλοκαμοῖς ἐν δεδόσθαι πορδεῖν,
ἀστραγάλαις αὐτῆς μαστεῖ πεύφυκε μυρίοις.

περὶ καρκίνου.

ὀστρακωτὸς ἐστι πορφυρῶν ὁ στέγος,
ὀξυστρακίζει δὲ καὶ κρίνου φύσιν.
βρύμος γὰρ κηπομονᾶς ἀποκρύφοις,
ὁ κεῖνος ὀργᾶ παλαμῆ τε φῆς χέρι.
ὁ γὰρ ὄμμος δὲ πλησμονῆ τ' ἀστέρα,
βοφῶν τοσαῦτ' ἐν τῆς κεφάλας ἔχει δέσις.
τὸ δ' ἀθρόμματος γὰρ ὡς ἐκ πεσόντος ἀλίκα,
νοφῶν ὄμμνος ὁ πάλης γὰρ ὁ δρέπη.
μόνῳ τε φῆς ἄγευστος ἐς πλεῖστον χέονι.
πηγνύμενος δὲ τῇ δοφῇ τῇ τε φοφάτῳ,
ἐν φλῷ ἐξ ἐστ' τὸ φάμμι λῷ ὁ δρεκίνῳ.
ὅ τ' δὲ κεφῶς ὀστρακωτὸς ὁ στέγος.
εἰς πάντα χωρεῖ τ' τε φλῷ πορεκλέ.

περὶ μικροῦ ἰχθυδίου.

ἰχθύδιος μικρὸς τε φυὲς φερ' δόρυ,
καίλινας ἐκ σώματος ἀκμὰς ὡς βέχη,
χωρεῖ τε φὸς ἰχθῦς αὐτονόρχα δικομάχους.
καὶ τοὺς βαγλωττόντας αὐτὸν οὐρέμῃ.
χορτῶς δ' ἀπαῶν τὰς πλοκὰς ὠνδίκου.

ἐν μέμφει μὴ τοὺς ἀνύδρους ἐνοικεῖ·
οἱ ζῶσι πικρὰς καὶ ἁλμυρὰς τὰς ψάμαθος·
οὗς καὶ γλῆ τείζουσα, ἐπλάτζ καὶ βόρχος·
ἐπαγὶς ἐξέτρισε καὶ βραχύστεαρ ·+

περὶ κεστρέ :-

Κεστρεὺς δὲ λαμπρὸς ἐὰν μὴ διώκῃς ἀνθρί,
ἐξφοινίκιστ χέρσον ἀφίστ χύσιν·
ἐπὶ δὲ τ χώματος τὸν ἀνιστ βάθος,
δὶς ἐκ τραχεῖ, τοὺς τὸ ῥεῖθρον αὐ τρέχει·
ἐζῆ καθαρὸς γὰρ μὴ νοῖς ὑποψίας·
φυγὰς ἐπ' αὐτ ἐστ ῥυστ τ πατρίδα ·+

περὶ ἀφυῶν -

Μὴ πρὸ πολὺς, ἐπατήρ τ ἀφύας,
ἀεὶ νουνεχῶς οἰκοῦσι τοὺς κοίλους λίθους·
δεδοίκασι γὰρ τὰς φορὰς τοῦ πνεύματ,
τοῦτ' ἐκάστη καὶ τροφῆς πλὴν ἐὰν θάφῃ,
τῆς ἀγλεινοῦς δ' ἀῶμα λιμὴν ἀμφίν ·+

περὶ τρίγλης ·-

Εἰ γὰρ δὲ νηστεύεις ἐλέγχου φυτόν·
καὶ γὰρ φιλεῖ δ' τοῖς κακόσμοις ἐκτόπως,
ἐστ τοῖς ῥυπαροῖς, ἐν τρυφαλῆ νησιδίοις·
ἐπὰξ δὲ ἐστὶς, ἀμὰ καὶ τεῖς ἀὐκύοι ·+

περὶ ναυκράτου

Στατὶς ἰχθῦς δ' λεχὴς μὴ ἐστ βλέπεις·
ἐστ δὲ κρίνοις, κεφάλοις, ἐστ δὲ λαμβάνοις,
νεκρὸς γὰρ ὢν, ἐστ γονὰς ἀποστρόφ·
τοῦμβ γὰρ ἀπὸ ἀέρος ἐξ ἄνας δεῦ·
ἔργ ἐστ θεῖ τοῦ ἐν ὑδατοῖς τ ὀχάδα·
καὶ τοῖς τε ἀδοῦλας ἐκ τυμπανίας·
συνόλῳ πενθεῖ, ἐκ βιάζ ναυλίχους·

κἀν μήτις αὐτὸν καταδὺς θᾶττον τέμῃ,
ὁ δοσατηθῆ, οὐδραμεῖ ὁ σκάφος.
τὰς δὲ πρὸ καιροῦ γνωπὰς ὧν ἐμβρῦ,
ἱστησιληφθεὶς τῶν κυούσαις ἐσθῆ.
τοῦτον τὸν ἰχθὺν αὐτονάρχα ναυκράτην,
ὁ ναυτικοὶ κελεύσιν ἐκ τοῦ πράσματος.

τέλος. τῷ θεῷ δόξα.

BIBLIOTHECA REGIA

Ἐγεγράφει ὁ πορὸν βιβλίον, ἐν λευκιτίᾳ ὧν πορησίων,
ἐπὶ βασιλέ ἐρρίκου β', χειρὶ ἀγγέλου βεργικίου ὁ κρητὸς,
ᾳ, φ, νδ'.

BIBL
SOUS

BIBLIOTHEQUE NATIONALE
Restauration 1980
SOUS N° 2610